

Liahona

Yleiskonferenssipuheet

Presidentti Nelson kannustaa perheitä **pyrkimään korotukseen**

Uusia johtavina auktoriteetteina palvelevia seitsenkymmeniä ja uusi pyhäkoulun ylin johtokunta hyväksytty

8 uudesta temppelistä ilmoitettu, pioneerikauden temppeleitä peruskorjaukseen

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA JA KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI ROOMAN TEMPELIN VIERAILUKESKUKSESSA ITALIASSA

”Yli 2 000 vuotta sitten Vapauttajamme Jeesus Kristus palveli maailmaa perustaen kirkkonsa ja vakinnuttaen evankeliuminsa.

Hän kutsui apostoleja ja antoi heille käskyn: ’Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni’ [Matt. 28:19].

Meidän aikamme Herran kirkko on palautettu. Vapauttaja johtaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa. Jeesuksen Kristuksen nykypäivän apostoleina me esitämme tänään saman sanoman, jonka apostolit esittivät kauan sitten – että Jumala elää ja että Jeesus on Kristus.”

– Presidentti Russell M. Nelson ollessaan maaliskuussa Italiassa Rooman temppelin vihkimistilaisuudessa.

Lauantain aamukokous

- 6 **Kuinka ymmärtäisin?**
Vanhin Ulisses Soares
- 9 **Huolellinen eikä välinpitämätön**
Becky Craven
- 11 **Vastauksia rukoukseen**
Vanhin Brook P. Hales
- 15 **Lähetystyö: kertokaa siitä, mitä on sydämessänne**
Vanhin Dieter F. Uchtdorf
- 19 **Kuten Hän palveli**
Piispa W. Christopher Waddell
- 22 **Koti, jossa asuu Herran Henki**
Presidentti Henry B. Eyring

Lauantain iltapäiväkokous

- 26 **Kirkon virkailijoiden hyväksyminen**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 27 **Kirkon tilintarkastusosaston raportti 2018**
Kevin R. Jergensen
- 28 **Tosi, puhdas ja yksinkertainen Jeesuksen Kristuksen evankeliumi**
Presidentti M. Russell Ballard
- 31 **Tiedon etsiminen Hengen avulla**
Vanhin Mathias Held

34 Uskon silmin

Vanhin Neil L. Andersen

38 Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla

Vanhin Takashi Wada

41 Hänen äänensä kuuleminen

Vanhin David P. Homer

44 Katsokaa: Jumalan Karitsa

Vanhin Jeffrey R. Holland

Yleinen pappeuskokous

47 Pappeuden pelikirjasi

Vanhin Gary E. Stevenson

51 Koorumi - yhteenkuuluvuuden paikka

Vanhin Carl B. Cook

54 Katsokaa Jeesukseen Kristukseen

Vanhin Kim B. Clark

58 Tukea antavan uskon voima

Presidentti Henry B. Eyring

60 Mihin tämä johtaa?

Presidentti Dallin H. Oaks

67 Me voimme toimia paremmin ja olla parempia

Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain aamukokous

- 70 **Runsaasti siunauksia**
Vanhin Dale G. Renlund
- 73 **Kristus - valo, joka loistaa pimeydessä**
Sharon Eubank
- 76 **Suuri rakkaus Isämme lapsia kohtaan**
Vanhin Quentin L. Cook
- 81 **Valmistautuminen Herran paluuseen**
Vanhin D. Todd Christofferson
- 85 **Jeesuksen Kristuksen sovitus**
Tad R. Callister
- 88 **Tule ja seuraa minua**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain iltapäiväkokous

- 91 **Parannuksen puhdistamina**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 95 **Harjoitamme hengellisiä lihaksiamme**
Vanhin Juan Pablo Villar
- 97 **Hyvä paimen, Jumalan Karitsa**
Vanhin Gerrit W. Gong
- 101 **Valmistautuisivat saamaan kaiken tarpeellisen**
Vanhin David A. Bednar
- 105 **Jumalan välitön hyvyys**
Vanhin Kyle S. McKay
- 107 **Rakentakaa hengellisyyden ja suojan linnake**
Vanhin Ronald A. Rasband
- 111 **Päätössanat**
Presidentti Russell M. Nelson
- 64 **Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat**
- 112 **Tilastoraportti 2018**
- 113 **Konferenssikertomusten hakemisto**
- 114 **Kirkon uutisia**
- 127 **Tule ja seuraa minua - Oppikaa yleiskonferenssin puheista**

189. vuosikonferenssi

Lauantaiamu, 6. huhtikuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: vanhin Steven E. Snow.
Loppurukous: vanhin Wilford W. Andersen.
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeli-kuoro, johtajana Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Richard Elliott ja Andrew Unsworth.
Laulut: ”Me riemuiten ootamme”, *MAP-lauluja*, 3; ”Press Forward, Saints”, *Hymns*, 81, sovitus Wilberg; ”On päivänpaiste sielussain”, *MAP-lauluja*, 148, sovitus Wilberg; ”On Vapahtaja Israelin”, *MAP-lauluja*, 5; ”Lapset Herran”, *MAP-lauluja*, 49, sovitus Wilberg; ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187, sovitus Murphy; ”On Herra Kuningas!”, *MAP-lauluja*, 29, sovitus Murphy.

Lauantai-iltapäivä, 6. huhtikuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.
Alkurukous: vanhin Brent H. Nielson.
Loppurukous: Lisa L. Harkness.
Musiikki: Brigham Youngin yliopiston yhdistetty kuoro, johtajina Rosalind Hall ja Andrew Crane, urkureina Linda Margetts ja Bonnie Goodliffe.
Laulut: ”Kuningas kuningasten”, *MAP-lauluja*, 28, sovitus Kasen; ”Oi Jeesuksen laupeus”, *MAP-lauluja*, 116, sovitus Jessop; ”Kiitos nyt Herran”, *MAP-lauluja*, 37; ”Seimeen kerran syntynyt”, *MAP-lauluja*, 120, sovitus Kasen; ”Jeesus, parhain auttajain”, *MAP-lauluja*, 56, sovitus Staheli.

Lauantai-ilta, 6. huhtikuuta 2019, yleinen pappeuskokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: vanhin John C. Pingree jr.
Loppurukous: vanhin Brian K. Taylor.
Musiikki: Utahin Laytonin seudun vaarojen Aaronin pappeuden nuorten miesten kuoro, johtajana Stephen Schank, urkurina Brian Mathias.
Laulut: ”Johda meitä, Jehovamme”, *MAP-lauluja*, 42, sovitus Wilberg; ”Elon aallot myrskytän kun raivoaa”, *MAP-lauluja*, 159, sovitus Kasen; ”Nuoret Israelin”, *MAP-lauluja*, 170; ”Kaunoinen Jeesus”, *Valkeus*, lokakuu 1998, s. Y4–5, sovitus Schank.

Sunnuntaiamu, 7. huhtikuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: vanhin Bradley D. Foster.

Loppurukous: Jean B. Bingham.
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeli-kuoro, johtajana Mack Wilberg, urkureina Andrew Unsworth ja Brian Mathias.
Laulut: ”Sing Praise to Him”, *Hymns*, 70; ”Niin varma on perustus”, *MAP-lauluja*, 43, sovitus Wilberg; ”Mua Jeesus rakastaa”, *Lasten laulukirja*, s. 42–43, sovitus Cardon; ”Herran lapset saapukaa”, *MAP-lauluja*, 27; ”Kalliomme, Vapahtaja”, *MAP-lauluja*, 145, sovitus Wilberg; ”Minua käy sä seuraamaan”, *MAP-lauluja*, 67, sovitus Wilberg.

Sunnuntai-iltapäivä, 7. huhtikuuta 2019, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.
Alkurukous: vanhin Taniela B. Wakolo.
Loppurukous: vanhin Claudio R. M. Costa.
Musiikki: Temppeliaukion tabernaakkeli-kuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Bonnie Goodliffe ja Linda Margetts.
Laulut: ”Sua kiitän, Herra korkehin”, *MAP-lauluja*, 91, sovitus Murphy; ”Jeesuksen luokse”, *MAP-lauluja*, 73, sovitus Murphy; ”Kansat, te kuulkaa”, *MAP-lauluja*, 172; ”Tiedän, että Vapahtajani rakastaa minua”.

Creamer ja Bell, sovitus Murphy; ”Sua tarvitsemän aina”, *MAP-lauluja*, 54, sovitus Wilberg.

Konferenssipuheet saatavana

Yleiskonferenssipuheet ovat saatavana verkossa monilla kielillä. Mene osoitteeseen conference.churchofjesuschrist.org ja valitse kieli. Puheet ovat saatavana myös evankeliumiaiheisen kirjaston mobiilisovelluksessa. Englanninkielisiä video- ja äänitallenteita saa jakelukeskuksista yleensä kuuden viikon kuluessa yleiskonferenssista. Tietoa siitä, miten yleiskonferenssi on saatavana vammaisille jäsenille tarkoitetuissa formaateissa, on sivustolla disability.churchofjesuschrist.org.

Kannessa

Etukansi: valokuva Leslie Nilsson.
Takakansi: valokuva Matthew Reier.

Konferenssin valokuvat

Valokuvia Salt Lake Cityssä ottivat Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson, Matthew Reier ja Christina Smith.

TOUKOKUU 2019, 71. VUOSIKERTA, NUMERO 5
LIAHONA 18605 130

Myyhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoiasta apostolin koorumi: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Camila Castrillón

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelut: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori: Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ian Glen Adair, Julie Burdett,

Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisaa M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilauksiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse

osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, serbian, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduin, venäjän, vietnamin ja viroin kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa

Liahonasta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten

kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa.

Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään

kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee

lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple

St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2019 Vol. 71 No. 5.

LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly

by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple

St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year;

Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt

Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include

address label from a recent issue; old and new address *must* be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders

(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada

Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND

MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church

Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Puhujahakemisto

Andersen, Neil L., 34
Ballard, M. Russell, 28
Bednar, David A., 101
Callister, Tad R., 85
Christofferson, D. Todd, 81
Clark, Kim B., 54
Cook, Carl B., 51
Cook, Quentin L., 76
Craven, Becky, 9
Eubank, Sharon, 73
Eyring, Henry B., 22, 58
Gong, Gerrit W., 97
Hales, Brook P., 11
Held, Mathias, 31
Holland, Jeffrey R., 44
Homer, David P., 41
Jergensen, Kevin R., 27
McKay, Kyle S., 105
Nelson, Russell M., 67, 88, 111
Oaks, Dallin H., 26, 60, 91
Rasband, Ronald A., 107
Renlund, Dale G., 70
Soares, Ulisses, 6
Stevenson, Gary E., 47
Uchtdorf, Dieter F., 15
Villar, Juan Pablo, 95
Wada, Takashi, 38
Waddell, W. Christopher, 19

Aihehakemisto

Aaronin pappesus, 19, 47, 51
Aktivointi, 19
Anteeksianto, 22
Armo, 91
Esimerkki, 6
Fyysinen kuolema, 85
Hengellinen kuolema, 85
Hengellisyys, 70, 47, 95, 107
Henkilökohtainen arvo, 38
Hyväksyminen tehtäviin, 58
Hyväksyntä, 73
Ihmeet, 15
Ilmoitus, 31, 38, 41
Ilo, 28, 60, 88
Innoitus, 31, 41
Isyys, 22, 58
Isä Jumala, 11
Jeesus Kristus, 6, 19, 22, 28,
34, 38, 44, 54, 67, 73, 81,
85, 88, 91, 95, 97, 101,
105, 107
Joseph Smith, 22, 85, 101
Jumalallinen luonne, 60
Kirkon johtajat, 58
Kiusaus, 47
Kokoaminen, 81, 97
Kortus, 88
Koti, 22, 101, 107
Kristuksen valo, 73
Kunnioitus, 44
Kuuliaisuus, 70
Kärsivällisyys, 70, 105
Kääntymys, 19, 31, 38
Lepopäivä, 28
Liitot, 9, 54, 73, 88, 101
Lohtu, 105
Lähetystyö, 15, 22, 51, 76, 95
Media, 76
Mormonin kirja, 51, 81
Muutos, 67
Onnellisuus, 9, 22
Opettaminen, 6, 28, 76

Opetuslapseus, 6, 9, 15, 28,
47, 54, 67, 107, 111
Oppiminen, 6, 28, 101
Palveleminen, 19
Palvelutyö, 19, 28, 54, 97
Pappesus, 54, 58, 67
Pappeskuorumi, 47, 51
Parannus, 22, 67, 73, 85, 91
Pelastussuunnitelma, 60
Perhe, 34, 58, 76, 88
Profeetat, 34
Pyhien kirjoitusten
tutkiminen, 38
Pyhä Henki, 22, 31, 38, 41
Pyhäkoulu, 101
Rakkaus, 11, 15, 22, 28, 58,
73, 76
Rauha, 28
Rohkeus, 15
Rukous, 11, 22, 58, 70
Sakramentti, 44
Siunaukset, 70, 105
Sovitus, 44, 85, 91, 97
Sukututkimus, 76, 81
Temppelit, 22, 111
Temppelityö, 76, 81, 101
Tieto, 31, 41
Todistus, 107
Toimitukset, 85, 88
Toinen tuleminen, 81
Toivo, 6, 91, 105
Totuus, 34, 107
Tuomio, 91, 111
Uhri, 60
Usko, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Valinnat, 60
Valmistautuminen, 101, 107
Vapautus, 105
Vastoinkäymiset, 34, 73, 85
Veljeys, 51
Ylösnousemus, 81, 91
Ystävystyminen, 51
Ystävällisyys, 105

Kohokohtia 189. vuosikonferenssista

Siitä lähtien kun presidentti Russell M. Nelson hyväksyttiin kirkon presidentiksi, yleiskonferensseissa on ilmoitettu lukuisista tärkeistä muutoksista.

Oli siis vain luonnollista, että jäsenet odottivat tässä konferenssissa kuulevansa kenties lisää muutoksia. Sen sijaan kirkon johtohenkilöt keskittyivät erilaiseen muutokseen – muutokseen, jonka Vapahtaja voi saada aikaan meissä jokaisessa.

Profeetan harras pyyntö

”Kun Jeesus pyytää teitä ja minua kääntymään eli tekemään parannuksen, Hän kutsuu meitä [muuttumaan]”, presidentti Nelson sanoi.

”Määrittäkää, mikä *estää* teitä tekemästä parannusta. Ja sitten muuttukaa! Tehkää parannus! Me kaikki voimme toimia paremmin ja olla parempia kuin koskaan aikaisemmin.”

- Lue presidentti Nelsonin kutsu parannukseen (s. 67).
- Lisää siitä, kuinka me voimme nauttia parannuksen siunauksista, on seuraavien puhujien puheissa:

- presidentti Dallin H. Oaks (s. 91)
- presidentti Henry B. Eyring (s. 22)
- Tad R. Callister (s. 85).

Muutoksia kirkossa

Monet puhujat puhuivat aiemmin ilmoitetuista muutoksista. Presidentti M. Russell Ballard kannusti meitä huolehtimaan siitä, etteivät ”näiden muutosten hengelliset tarkoitukset [huku] näiden muutosten itsensä herättämään intoon”.

- Lue presidentti Ballardin kutsu keskittyä evankeliumin yksinkertaisiin totuuksiin (s. 28).
- Opi vanhin Jeffrey R. Hollandilta, kuinka kokousaikataulumuutoksen pitäisi edistää keskittymistämme sakramenttiin (s. 44).
- Ota selville vanhin David A. Bednarilta, mitä haluttuja tuloksia saadaan kotiin keskittyvästä oppimisesta (s. 101).
- Katso lyhennettyä luetteloa ilmoituksista, jotka ovat tulleet sen jälkeen kun presidentti Nelson

hyväksyttiin kirkon presidentiksi, ja pohdi niiden hengellisiä tarkoituksia (s. 121).

Uusia ja peruskorjattuja temppeleitä

Presidentti Nelson päätti konferenssin ilmoittamalla kahdeksasta uudesta temppelistä sekä suurista muutoksista, joita on suunniteltu pioneeriajan tempeleihin. Hän tähdensi kuitenkin henkilökohtaisen uudistumisen tarvetta.

”Uudistakaamme elämäämme Häneen kohdistuvan uskomme ja luottamuksemme turvin”, hän sanoi.

- Lue presidentti Nelsonin päätösesanat (s. 111).
- Etsi luettelo uusista tempeleistä (s. 124).
- Lisää tietoa Suolajärven temppelinä koskevista suunnitelmista on osoitteessa churchofjesuschrist.org/go/05194. [Muilla kielillä: katso news.churchofjesuschrist.org.] ■

Lauantain aamukokous

VANHIN ULISSES SOARES
kahdentoista apostolin koorumista

Kuinka ymmärtäisin?

Kun me pyrimme oppimaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia toden teolla, täydestä sydäimestä, lujasti ja vilpittömästi sekä opettamaan sitä toisillemme, niin nämä opetukset voivat muuttaa monien sydämen.

Rakkaat veljeni ja sisareni, millainen suuri ilo onkaan olla jälleen täällä yhdessä tässä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon yleiskonferenssissa rakkaan profeettamme, presidentti Russell M. Nelsonin johdolla. Todistan teille, että meillä on etuoikeus kuulla Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ääntä niiden henkilöiden opetusten välityksellä, jotka tässä konferenssissa rukoilevat, laulavat ja puhuvat meidän aikamme tarpeiden mukaisesti.

Kuten Apostolien teoissa kerrotaan, evankelista Filippos opetti evankeliumia eräälle etiopialaiselle, joka oli eunukki ja joka hoiti Etiopian kuningataren koko omaisuutta.¹ Palatessaan jumalanpalvelusmatkalta Jerusalemistä hän luki Jesajan kirjaa. Hengen innoittamana Filippos meni hänen luokseen, ja sanoi: ”Sinä kyllä luet, mutta mahdatko ymmärtää?”

[Eunukki] vastasi: ’Kuinka ymmärtäisin, [ellei joku] minua neuvo[?]’ –

Filippos rupesi puhumaan, aloitti tuosta kirjoitusten kohdasta ja julisti miehelle evankeliumia Jeesuksesta.²

Tämän etiopialaisen esittämä kysymys on muistutus siitä jumalallisesta tehtävästä, joka meillä kaikilla on pyrkiä oppimaan ja opettamaan toisillemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumia.³ Itse asiassa, mitä tulee evankeliumin oppimiseen ja opettamiseen,

niin toisinaan olemme kuin se etiopialainen – tarvitsemme uskollisen ja innoitetun opettajan apua. Ja toisinaan olemme kuin Filippos – meidän tulee opettaa ja vahvistaa muita heidän kääntymyksessään.

Pyrkiessämme oppimaan ja opettamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia meidän päämääränämme täytyy olla uskon lisääminen Jumalaan ja Hänen jumalalliseen onnensuunnitelmaansa sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitusuhriinsa sekä pysyvän kääntymyksen saavuttaminen. Tällainen entistä syvempi usko ja kääntymys auttavat meitä tekemään liittoja Jumalan kanssa ja pitämään ne, vahvistaen näin haluamme seurata Jeesusta ja aikaansaaden meissä aidon hengellisen muutoksen – toisin sanoen tehden meistä uuden luomuksen, kuten apostoli Paavali opetti kirjeessään korinttilaisille.⁴ Tämä muutos tekee elämästämme onnellisempaa, antoisampaa ja tervehenkisempää sekä auttaa meitä säilyttämään iankaikkisuuden näkökulman. Eikö juuri näin tapahtunut etiopialaiselle eunukille hänen saatuaan tietää Vapahtajasta ja koettuaan kääntymyksen Hänen evankeliumiinsa? Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että hän ”jatkoil iloisen matkaansa”⁵.

Käskey oppia evankeliumia ja opettaa sitä toinen toiselle ei ole uusi – sitä on

toistettu jatkuvasti ihmiskunnan historian alusta asti.⁶ Eräässä tietyssä tilanteessa, kun Mooses ja hänen kansansa olivat Moabin tasangolla ennen saapumista luvattuun maahan, Herra innoitti Moosesta neuvomaan kansalleen, että heillä oli vastuu oppia säädökset ja liitot, joita he olivat saaneet Herralta, sekä opettaa niitä jälkeläisilleen⁷, joista monet eivät olleet henkilökohtaisesti kokeneet Punaisenmeren ylitystä tai Siinainvuorella annettua ilmoitusta.

Mooses neuvoi kansaansa:

”Kuulkaa siis, israelilaiset, nyt ne lain käskyt ja säädökset, jotka minä teille opetan. Noudattakaa niitä, niin saatte elää ja voitte ottaa haltuunne sen maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, teille antaa. – –

[Opettakaa niitä] lapsillenne ja lastenlapsillenne.”⁸

Sitten Mooses sanoi lopuksi: ”Noudattakaa hänen lakejaan ja käskyjään, jotka minä teille tänään annan, että te ja teidän jälkeläisenne menestyisitte ja saisitte elää vanhoiksi siinä maassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille ikuisiksi ajoiksi.”⁹

Jumalan profeetat ovat johdonmukaisesti opettaneet, että meidän tulee kasvattaa perheemme ”Herran tahdon mukaan”¹⁰ sekä ”valossa ja totuudessa”¹¹. Presidentti Nelson sanoi äskettäin: ”Näinä rehottavan moraalitomuuden ja riippuvuutta aiheuttavan pornografian päivinä vanhemmilla on pyhä vastuu opettaa lapsilleen, kuinka tärkeä Jumala [ja Jeesus Kristus] on heidän elämässään.”¹²

Veljet ja sisaret, rakkaan profeettamme varoitus on lisämuistutus meidän yksilöllisestä vastuustamme pyrkiä oppimaan ja opettamaan perheellemme, että on olemassa taivaan Isä, joka rakastaa meitä ja joka on luonut jumalallisen onnensuunnitelman lapsiaan varten, että Hänen Poikansa Jeesus Kristus on maailman Lunastaja ja että pelastus tulee uskosta Hänen nimeensä.¹³ Meidän elämämme tulee olla juurtuneena Lunastajamme Jeesuksen Kristuksen kalliolle, mikä voi auttaa meitä yksilöinä ja perheinä, niin että saamamme hengelliset vaikutelmat painuvat sydämeemme auttaen meitä kestämään uskossamme.¹⁴

Saatatte muistaa, että Johannes Kastajan kaksi opetuslasta lähtivät seuraamaan Jeesusta Kristusta kuultuaan Johanneksen todistavan, että Jeesus on Jumalan Karitsa, Messias. Nämä hyvät miehet ottivat vastaan Jeesuksen kutsun tulla ja nähdä¹⁵ ja jäivät Hänen seuraansa lopuksi päivää. He tulivat tietämään, että Jeesus on Messias, Jumalan Poika, ja he seurasivat Häntä koko loppuelämänsä ajan.

Samalla tavoin, kun me otamme vastaan Vapahtajan kutsun ”tulla ja nähdä”, meidän tulee jäädä Hänen seuraansa, uppoutua pyhiin kirjoituksiin, riemuita niistä, oppia Hänen oppiaan ja pyrkiä elämään kuten Hän eli. Vasta silloin me opimme tuntemaan Hänet, Jeesuksen Kristuksen, ja tunnistamaan Hänen äänensä, tietämään, että kun tulemme Hänen luokseen ja uskomme Häneen, me emme enää koskaan ole nälissämme tai janoissamme.¹⁶ Pysytymme erottamaan totuuden kaikkina aikoina, kuten tapahtui niille kahdelle opetuslapselle, jotka jäivät Hänen seuraansa sinä päivänä.

Veljet ja sisaret, niin ei tapahdu sattumalta. Ei ole helppoa saattaa itseämme sopusointuun jumalisuuden korkeimpien vaikutusten kanssa. Se edellyttää sitä, että pyydämme Jumalaa auttamaan ja opimme, kuinka asettaa Jeesuksen Kristuksen evankeliumi elämämme keskipisteeksi. Jos teemme niin, lupaan, että Pyhän Hengen vaikutus tuo totuuden sydämeemme ja

mieleemme sekä todistaa siitä¹⁷ opettaen kaiken¹⁸.

Etiopialaisen kysymyksellä ”Kuinka ymmärtäisin, ellei joku minua neuvo?” on myös erityinen merkitys, mitä tulee meidän yksilölliseen vastuuseemme laittaa oppimamme evankeliumin periaatteet elämässämme käytäntöön. Esimerkiksi etiopialainen toimi Filip-pokselta oppimansa totuuden pohjalta. Hän pyysi päästä kasteelle. Hän tuli tietämään, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.¹⁹

Veljet ja sisaret, meidän tekojemme täytyy kuvastaa sitä, mitä me opimme ja opettamme. Meidän täytyy näyttää omat uskonkäsityksemme omalla elämäntavallamme. Paras opettaja on hyvä roolimalli. Sillä, että opettamme jotakin, minkä mukaan me todellakin elämme, voi olla vaikutus niiden sydämeen, joita opettamme. Jos haluamme, että ihmiset – olivatpa he perhettä tai eivät – vaalivat iloiten pyhiä kirjoituksia sekä oman aikamme elävien apostolien ja profeettojen opetuksia, niin heidän pitää nähdä meidän sielumme riemuitsevan niistä. Samalla tavoin, jos haluamme heidän tietävän, että presidentti Russell M. Nelson on profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja meidän aikanamme, niin heidän pitää nähdä meidän kohotavan kätemme tukeaksemme häntä ja ymmärtää, että me noudatamme hänen innoitettuja opetuksiaan. Tunnetun amerikkalaisen sanonnan mukaan ”teot puhuvat äänekkäämmin kuin sanat”.

Ehkäpä jotkut teistä juuri tällä hetkellä kysyvät itseltään: ”Vanhin Soares, olen tehnyt kaikkea tätä ja noudattanut tätä mallia sekä omassa elämässäni että perheessäni, mutta valitettavasti jotkut ystäväistäni tai rakkaistani ovat etäännyneet Herrasta. Mitä minun pitäisi tehdä?” Te, jotka tällä hetkellä tunnette murhetta, tuskaa ja kenties katumusta, tietäkää, etteivät he ole täysin kadoksissa, koska Herra tietää, missä he ovat, ja huolehtii heistä. Muistakaa, että he ovat Hänenkin lapsiaan!

On vaikea ymmärtää kaikkia syitä, miksi jotkut alkavat kulkea toista polkua. Parasta, mitä voimme näissä olosuhteissa tehdä, on yksinkertaisesti rakastaa heitä ja hyväksyä heidät, rukoilla heidän hyvinvointinsa puolesta ja pyytää Herralta apua tietääksemme, mitä tehdä ja sanoa. Riemuitkaa vilpittömästi heidän onnistumisistaan, olkaa heidän ystäviään ja etsikää heistä hyvää. Emme saa koskaan antaa periksi heidän kohdallaan vaan meidän tulee säilyttää suhteemme heihin. Älkää koskaan torjuko heitä tai arvioiko heitä väärin. Yksinkertaisesti rakastakaa heitä! Vertauksessa tuhlaajapojasta meille opetetaan, että kun lapset menevät itseensä, he tuntevat usein halua palata kotiin. Jos niin tapahtuu rakkaidenne kohdalla, täyttäkää sydämenne myötätunnolla, juoskaa heitä vastaan, sulkekaa heidät syliinne ja suudelkaa heitä, kuten teki tuhlaajapojan isä.²⁰

Ja lopuksi, eläkää edelleen kelvollisina, olkaa heille hyvänä esimerkkinä siitä, mihin uskotte, ja tulkaa lähemmäksi Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta. Hän tuntee ja ymmärtää syvät surumme ja tuskamme, ja Hän siunaa ponnistelunne ja omistautumisenne rakkaitanne kohtaan – ellei tässä elämässä, niin seuraavassa elämässä. Muistakaa aina, veljet ja sisaret, että toivo on tärkeä osa evankeliumin suunnitelmaa.

Kun olen palvellut monia vuosia kirkossa, olen nähnyt uskollisia jäseniä, jotka ovat johdonmukaisesti toteuttaneet näitä periaatteita omassa elämässään. Näin on ollut erään yksinhuoltajaäidin kohdalla, jota nimitän ”Maryksi”. Valitettavasti Mary joutui kokemaan murheellisen avioeron. Siinä vaiheessa

Mary käsitti, että kaikkein ratkaisevimmat omaa perhettä koskevat päätökset, joita hän tekisi, olisivat hengellisiä. Olisivatko rukoileminen, pyhien kirjoitusten tutkiminen, paastoaminen sekä kirkossa ja temppelissä käyminen edelleen tärkeitä hänelle?

Mary oli aina ollut uskollinen, ja tässä ratkaisevan tärkeässä käännekohtadassa Mary päätti pitää kiinni siitä, minkä hän jo tiesi olevan totta. Hän sai voimaa asiakirjasta ”Perhe – julistus maailmalle”, jossa monien suurenmoisten periaatteiden lisäksi opetetaan, että ”vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa” ja opettaa heitä aina noudattamaan Jumalan käskyjä.²¹ Hän etsi jatkuvasti vastauksia Herralta ja kertoi niistä neljälle lapselleen jokaisessa perheen yhteisessä tilanteessa. He keskustelivat usein evankeliumista sekä kertoivat kokemuksistaan ja todistuksesta toinen toiselleen.

Kokemistaan murheista huolimatta hänen lapsensa oppivat rakastamaan Kristuksen evankeliumia ja saivat halun palvella muita ja kertoa heille evankeliumista. Kolme heistä on palvellut uskollisesti kokoaikaisessa lähetystyössä, ja nuorin palvelee tällä hetkellä Etelä-Amerikassa. Maryn vanhin tytär, jonka tunnen varsin hyvin, joka on nykyään naimisissa ja vahva uskossaan, kertoo: ”Minusta ei koskaan tuntunut siltä, että äiti olisi kasvattanut meitä yksin, koska Herra oli aina meidän

kodissamme. Kun äiti lausui meille todistuksensa Hänestä, me kukin aloimme kääntyä Hänen puoleensa omine kysymyksinemme. Olen hyvin kiitollinen siitä, että äiti teki evankeliumin eläväksi.”

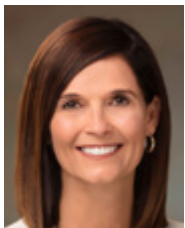
Veljet ja sisaret, tämä hyvä äiti kykeni tekemään kodistaan hengellisen oppimisen keskuksen. Kuten etiopialainen kysyi, samoin Mary kysyi itseltään useita kertoja: ”Kuinka lapseni oppisivat, ellei äiti heitä neuvo?”

Rakkaat toverini evankeliumissa, todistan teille, että kun me vakain aikein ja Hengen vaikutuksella pyrimme oppimaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumia toden teolla, täydestä sydämeistä, lujasti ja vilpittömästi sekä opettamaan sitä toisillemme, niin nämä opetukset voivat muuttaa monien sydämen ja innoittaa tuntemaan halua elää Jumalan antamien totuuksien mukaisesti.

Todistan, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja. Hän on Lunastaja, ja Hän elää. Tiedän, että Hän johtaa kirkkoaan profeettojensa, näkijöidensä ja ilmoituksensaajiensa välityksellä. Todistan teille myös, että Jumala elää, että Hän rakastaa meitä. Hän haluaa meidät takaisin luokseen – meidät kaikki. Hän kuulee rukouksemme. Todistan näistä totuuksista Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ap. t. 8:27.
2. Ap. t. 8:30–31, 35, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.
3. Ks. OL 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Ks. 2. Kor. 5:17.
5. Ap. t. 8:39.
6. Ks. Moos. 6:52, 57–58; 5. Moos. 4:5, 14; 5:1; OL 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Ks. 5. Moos. 4:10.
8. 5. Moos. 4:1, 9.
9. 5. Moos. 4:40.
10. Ef. 6:4; En. 1:1.
11. OL 93:40.
12. Russell M. Nelson, ”Pelastus ja korotus”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 9.
13. Ks. Moosia 3:9.
14. Ks. Hel. 5:12.
15. Ks. Joh. 1:38–39.
16. Ks. Joh. 6:35.
17. Ks. Joh. 16:13.
18. Ks. Joh. 14:26.
19. Ks. Ap. t. 8:37–38.
20. Ks. Luuk. 15:20.
21. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.

BECKY CRAVEN

toinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Huolellinen eikä välinpitämätön

Kun maailman vaikutteet yhä enenevässä määrin hyväksyvät pahan, meidän täytyy pyrkiä kaikella uutteruudella pysymään vakaasti sillä polulla, joka johtaa meidät turvallisesti Vapahtajamme luo.

Näin kerran erään myymälän ikkunnassa kyltin, jossa luki: ”Onnellisuus, 15 dollaria.” Olin niin utelias saamaan selville, kuinka paljon onnellisuutta voisin ostaa 15 dollarilla, että menin sisään katsomaan. Löysin paljon halpoja rihkamakoruja ja matkamuistoja – mikään näkemäni ei voisi mitenkään tuoda minulle sellaista onnellisuutta, johon kyltti viittasi! Vuosien varrella olen monet kerrat ajatellut tuota kylttiä ja sitä, miten helppoa voi olla etsiä onnellisuutta esineistä, jotka ovat halpoja tai lyhytikäisiä. Meitä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniä on siunattu tiedolla siitä, kuinka ja mistä löytyy todellinen onni. Se löytyy elämällä huolellisesti Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen asettaman evankeliumin mukaisesti ja pyrkimällä tulemaan enemmän Hänen kaltaiseksi.

Meillä on rakas ystävä, joka oli veturinkuljettaja. Eräänä päivänä, kun hän oli ohjaamassa junaa reitillään, hän huomasi auton, joka oli pysähtynyt hänen edessään oleville raiteille. Hän

käsitti nopeasti, että auto oli juuttunut raiteille eikä pystynyt ylittämään niitä. Hän pani junan heti hätäjarrutustilaan, mikä kytki jarrut päälle kussakin tavaravaunussa, joita oli veturin perässä 1,2 kilometrin pituudelta ja joiden yhteiskuorma painoi 5 900 tonnia. Ei ollut minkäänlaista konkreettista mahdollisuutta, että juna ehtisi pysähtyä, ennen kuin se osuisi autoon, ja niin se osuikin. Onneksi autossa olleet ihmiset olivat kuulleet junan varoitusvihellyksen ja poistuneet autosta ennen törmäystä. Kun veturinkuljettaja puhui tapausta tutkivan poliisin kanssa, heidän luokseen tuli vihainen nainen. Nainen huusi, että hän oli nähnyt koko tapauksen, ja sitten todisti, ettei kuljettaja ollut edes *yrittänyt* kääntää junaa niin ettei se olisi osunut autoon!

Oli ilmiselvää, että jos veturinkuljettaja olisi pystynyt kääntämään junaa ja suistamaan sen pois raiteilta välttääkseen törmäyksen, niin hän ja koko hänen ohjaamansa juna olisivat tuhoutuneet junaturmassa ja junan eteneminen olisi päättynyt lyhyeen.

Hänen onnekseen raiteet, joita pitkin hänen junansa kulki, pitivät junan pyörät liikkeessä tiukasti eteenpäin kohti määränpäättään eteen tulleesta esteestä huolimatta. Meidän onneksemme mekin olemme yhdenlaisilla raiteilla – liittopolulla, jota sitouduimme kulkemaan, kun meidät kastettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniksi. Vaikka saatamme kohdata matkan varrella satunnaisia esteitä, niin jos pysymme lujasti tällä polulla, se pitää meidät liikkeessä kohti suuresti arvostamaamme iankaikkista määränpäättää.

Näky elämän puusta osoittaa meille, kuinka välinpitämättömyyden vaikutukset voivat johtaa meidät pois liittopolulta. Ajatelkaa, että rautakaide sekä kaita ja kapea polku eli liittopolku johtivat suoraan elämän puun *luo*, missä kaikki Vapahtajamme ja Hänen sovituksensa suomat siunaukset ovat tarjolla uskollisille. Näyssä näkyy myös vesivirta, joka kuvaa maailman saastaisuutta. Pyhissä kirjoituksissa kuvataan, että tämä vesivirta ”virtasi eteenpäin” polun vieritse, mutta se kulki vain ”lähellä” puuta, ei sen *luo*. Maailma on täynnään häiriötekijöitä, jotka voivat pettää jopa valitut saaden heidät välinpitämättömiksi siinä, miten he elävät liittojensa mukaan – johtaen heitä siten lähelle puuta mutta ei sen *luo*. Ellemme ole huolellisia ja elä tarkasti liittojemme mukaisesti, niin meidän välinpitämättömät pyrkimyksemme saattavat lopulta

johtaa meidät kielletyille poluille tai liittymään niiden seuraan, jotka ovat jästuneet suureen ja avaraan rakennukseen. Ellemme ole huolellisia, me saattamme jopa hukkoa saastaisen virran syvyysiin.¹

Kaiken voi tehdä – myös elää evankeliumin mukaan – huolellisesti tai välinpitämättömästi. Kun pohdimme sitoutumistamme Vapahtajaan, olemmeko me huolellisia vai välinpitämättömiä? Emmekö me kuolevaisen luonteen vuoksi toisinaan järkelekin omaa käytöstämme sanoen tekojemme olevan joskus *harmaalla alueella* tai sekoittaen hyvän sellaiseen, mikä ei ole niin hyvää? Kun kyse on profeettajohdajiemme neuvojen noudattamisesta tai elämisestä huolellisesti evankeliumin mukaan, niin aina kun sanomme ”kuitenkin”, ”paitsi” tai ”mutta”, me itse asiassa sanomme: ”Se neuvo ei koske minua.” Voimme järkeillä niin paljon kuin haluamme, mutta tosiasia on, että *ei ole mitään oikeaa tapaa tehdä väärin!*

Nuorten teema vuodelle 2019 on Joh. 14:15, jossa Herra opettaa: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni.” Jos rakastamme Häntä, kuten väitämme, niin emmekö voi osoittaa sitä rakkautta olemalla hieman huolellisempia Hänen käskyjensä mukaan elämisessä?

Huolellinen eläminen evankeliumin mukaan ei välttämättä tarkoita sitä, että olemme jäykkiä tai ahdasmielisiä. Sen sijaan se tarkoittaa sitä, että olemme asianmukaisia ajatuksissamme ja käytöksessämme Jeesuksen Kristuksen

opetuslapsina. Kun pohdimme huolellisen ja välinpitämättömän välistä eroa siinä, kuinka elämme evankeliumin mukaan, tässä on muutamia ajatuksia mietittäväksi:

Olemmeko me huolellisia lepopäivän pyhittämisessämme ja valmistautuessamme nauttimaan sakramentin joka viikko?

Voisimmeko me olla huolellisempia rukouksissamme ja pyhien kirjoitusten tutkimisessamme tai osallistua aktiivisemmin *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* -ohjelmaan?

Olemmeko me huolellisia tempelipalvelussamme ja elämmekö me huolellisesti ja harkitusti niiden liittojen mukaan, joita olemme tehneet sekä kas- teessa että temppelissä? Olemmeko me huolellisia ulkoisessa olemuksessamme ja säädyllisiä pukeutumisessamme, varsinkin pyhissä paikoissa ja olosuhteissa? Olemmeko me huolellisia siinä, kuinka käytämme pyhiä temppeligarmentteja? Vai määräävätkö maailman muodit meitä omaksumaan välinpitämättömämmän asenteen?

Olemmeko me huolellisia siinä, kuinka palvelemme muita ja kuinka täytämme kirkon tehtävämme, vai olemmeko me piittaamattomia ja välinpitämättömiä kutsussamme palvella?

Olemmeko me huolellisia vai välinpitämättömiä siinä, mitä luemme ja mitä katsomme televisiosta ja mobiililaitteiltamme? Olemmeko me huolellisia kielenkäytössämme? Vai hyväksymmekö me välinpitämättömästi myös sitä, mikä on karkeaa ja alhaista?

Nuorten voimaksi -kirjanen sisältää tasovaatimuksia, jotka huolellisesti noudatettuina tuovat runsaita siunauksia ja auttavat meitä pysymään liittopolulla. Vaikka se on kirjoitettu nuorten hyödyksi, sen tasovaatimukset eivät lakkaa toimimasta, kun lähdemme Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten ohjelmista. Ne pätevät meihin kaikkiin koko ajan. Näiden tasovaatimusten läpi käyminen saattaa innoittaa huomaamaan muitakin tapoja, joilla voimme olla huolellisempia siinä, kuinka elämme evankeliumin mukaan.

Emme alenna tasovaatimuksemme päästäksemme joukkoon tai miellyttääksemme jotakuta muuta. Me olemme Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, ja sen vuoksi meidän on määrä kohottaa muita, nostaa heitä korkeampaan, pyhempään paikkaan, missä hekin voivat korjata satona suurempia siunauksia.

Kutsun meitä kaikkia tavoittelemaan Pyhän Hengen johdatusta tietääksemme, mitä muutoksia meidän pitää tehdä elämässämme, jotta olisimme huolellisemmin sopusoinnussa liittojemme kanssa. Lisäksi pyydän hartaasti, ettette arvostele muita, jotka tekevät tätä samaa matkaa. ”Tuomio on minun, sanoo Herra.”² Meistä jokainen on kasvamassa ja muuttumassa.

Mielestäni Mormonin kirjan kertomus luopioamillisilaisista on kiinnostava. Haluten kertoa muille, etteivät he enää olleet tekemisissä Jeesuksen Kristuksen kanssa eivätkä kuuluneet Hänen kirkkoonsa, he panivat selvän punaisen merkin otsaansa kaikkien nähtäväksi.³ Päinvastaisella tavalla ja Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina kuinka me merkitsemme itsemme? Voivatko muut helposti nähdä Hänen kuvansa meidän kasvopirteissämme ja tietää sen pohjalta, kuinka huolellisesti me toimimme elämässämme, ketä me edustamme?

Liittokansana meidän ei kuulu sekoittua muuhun maailmaan. Meitä on kutsuttu Jumalan omaksi kansaksi⁴ – millainen kohteliaisuus! Kun maailman vaikutteet yhä enenevässä määrin hyväksyvät pahan, meidän täytyy pyrkiä kaikella uutteruudella pysymään vakaasti sillä polulla, joka johtaa meidät

turvallisesti Vapahtajamme luo, liiton mukaisen elämämme ja maailman vaikutteiden välisen kuilun koko ajan leventyessä.

Kun pohdiskelen kestävänn onnen saavuttamista, ymmärrän, että toisi-naan huomaamme olevamme harmaalla alueella. Pimeyden sumut ovat väistämättömiä kulkiessamme pitkin liittopolkua. Kiusaukset ja välinpitämättömyys voivat saada meidät kääntämään kurssiamme hienovaraisesti kohti maailman pimeyttä ja pois liittopolulta. Niitä hetkiä varten, jolloin näin voisi käydä, rakas profeettamme, presidentti Russell M. Nelson on kehottanut meitä palaamaan liittopolulle ja tekemään niin ripeästi. Kuinka kiitollinen olenkaan parannuksen lahjasta ja Vapahtajamme sovituksen voimasta.

On mahdotonta elää täydellisesti. Vain yksi ihminen on pystynyt elämään täydellisesti asuessaan tällä teletisellä planeetalla. Hän on Jeesus Kristus. Vaikka emme ehkä olekaan täydellisiä, veljet ja sisaret, me voimme olla kelpollisia: kelpollisia nauttimaan sakramentin, kelpollisia tempelisiunaan ja kelpollisia vastaanottamaan henkilökohtaista ilmoitusta.

Kuningas Benjamin todisti siunauksista ja onnellisuudesta, joita tulee niille, jotka seuraavat Vapahtajaa huolellisesti: ”Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päätymättömän onnen tilassa.”⁵

Voiko onnellisuuden ostaa 15 dollarilla? Ei, ei voi. Syvä ja kestävä onnellisuus tulee, kun elää harkiten ja huolellisesti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. 1. Nefi 8; 15.
2. Morm. 8:20.
3. Ks. Alma 3:4.
4. 1. Piet. 2:9.
5. Moosia 2:41.

VANHIN BROOK P. HALES
seitsemänkymmenen koorumista

Vastauksia rukoukseen

Isä on tietoinen meistä, tuntee meidän tarpeemme ja auttaa meitä täydellisesti.

Yksi tärkeä ja lohdullinen oppi Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa on se, että taivaallinen Isämme tuntee täydellistä rakkautta lapsiaan kohtaan. Sen täydellisen rakkauden ansiosta Hän siunaa meitä paitsi toiveidemme ja tarpeidemme mukaisesti myös oman äärettömän viisautensa mukaisesti. Profeetta Nefi esittikin asian yksinkertaisesti: ”Minä tiedän, että [Jumala] rakastaa lapsiaan.”¹

Yksi osa sitä täydellistä rakkautta on taivaallisen Isämme osallistuminen elämämme yksityiskohtiin – silloinkin kun emme ehkä ole tietoisia siitä tai ymmärrä sitä. Me tavoittelemme Isän

jumalallista johdatusta ja apua hartaan, vilpittömän rukouksen välityksellä. Kun pidämme kunniassa liittomme ja pyrimme olemaan enemmän Vapahtajamme kaltaisia, meillä on oikeus jumalallisen johdatuksen jatkuvaan² virtaan Pyhän Hengen vaikutuksen ja innoituksen kautta.

Pyhissä kirjoituksissa meille opetaan: ”Teidän Isänne kyllä tietää mitä te tarvitsette, jo ennen kuin olette häneltä pyytäneetkään”³, ja Hän ”tietää kaiken, sillä kaikki on läsnä [Hänen silmiensä] edessä”⁴.

Yksi esimerkki tästä on profeetta Mormon. Hän ei ehtinyt elämänsä

aikana näkemään työnsä tuloksia. Silti hän ymmärsi, että Herra ohjasi häntä huolellisesti. Kun Mormon tunsi innoitusta liittyy Nefin pienet levyt oman aikakirjansa oheen, hän kirjoitti: ”Ja minä teen tämän viisasta tarkoitusta varten, sillä näin kuulen kuiskauksen, minussa olevan Herran Hengen vaikutuksen mukaisesti. Ja nyt, minä en tiedä kaikkea, mutta Herra tietää kaiken, mikä on tuleva; sen vuoksi hän vaikuttaa minussa niin, että teen hänen tahtonsa mukaisesti.”⁵ Vaikka Mormon ei tiennyt, että tulevaisuudessa 116 käsikirjoitussivua katoaisivat, niin Herra tiesi ja valmisti keinon voittaa tämän esteen kauan ennen kuin se tapahtui.

Isä on tietoinen meistä, tuntee meidän tarpeemme ja auttaa meitä täydellisesti. Toisinaan sitä apua annetaan heti samalla hetkellä tai ainakin pian sen jälkeen kun olemme pyytäneet jumalallista apua. Toisinaan vilpittömimpiin ja kelvöllisimpiin toiveisiimme ei vastata toivomallamme tavalla, vaan huomaamme, että Jumalalla on varattuna meille suurempia siunauksia. Ja toisinaan vanhurskaksiin toiveisiimme ei myönnytä tässä elämässä. Havainnollistan kolmella eri kertomuksella sitä, millä tavoin meidän Isämme taivaassa voi vastata meidän vilpittömiin pyyntöihimme.

Nuorin poikamme kutsuttiin palvelemaan lähetyssaarnaajana Pariisiin

lähetyksentällä Ranskassa. Kun hän valmistautui palvelemaan, kävimme hänen kanssaan ostamassa tavalliseen tapaan paitoja, pukuja, solmioita ja sukkiä sekä päällystakin. Valitettavasti päällystakista, jonka hän halusi, ei ollut hänen kokoaan heti varastossa. Myymälävirkailija antoi kuitenkin ymmärtää, että takki tulisi muutaman viikon kuluessa ja se toimitettaisiin lähetyssaarnaajien koulutuskeskukseen Provoon ennen kuin poikamme lähtisi Ranskaan. Maksoimme takin emmekä ajatelleet asiaa sen enempää.

Poikamme meni lähetyssaarnaajien koulutuskeskukseen kesäkuussa, ja takki toimitettiin vain muutamia päiviä ennen kuin hän elokuussa lähti sieltä. Hän ei sovittanut takkia päälleen vaan pakkasi sen kiireessä matkalaukkuunsa vaatteidensa ja muiden tavaroidensa kanssa.

Kun talvi alkoi tulla Pariisiin, missä poikamme palveli, hän kirjoitti meille, että hän oli ottanut esiin päällystakin ja sovittanut sitä ylleen mutta huomannut sen olevan aivan liian pieni. Siispä meidän piti tallettaa ylimääräisiä varoja hänen pankkitililleen, jotta hän voisi ostaa toisen takin Pariisista, kuten hän ostikin. Hieman harmistuneena kirjoitin hänelle ja kehotin häntä antamaan ensimmäisen takin pois, koska hän ei voinut sitä käyttää.

Myöhemmin saimme häneltä tämän sähköpostiviestin: ”Täällä on hyvin,

hyvin kylmä. – – Tuuli tuntuu piiskaavan lävitsemme, vaikka uusi takkini on suurenmoinen ja varsin paksu. – – Annoin vanhan takkini [toiselle lähetyssaarnaajalle asunnossamme]. Hän sanoi, että hän oli rukoillut keinoa saada paremman takin. Hän on käynnynäinen muutaman vuoden takaa, ja häntä avustavat lähetystyössä vain hänen äitinsä – – ja lähetyssaarnaaja, joka kastoi hänet. Niinpä takki oli vastaus rukoukseen, joten olen ollut siitä hyvin iloinen.”⁶

Taivaallinen Isä tiesi, että tämä lähetyssaarnaaja, joka palveli Ranskassa suunnilleen 10 000 kilometrin päässä kotoaan, tarvitsisi kipeästi uutta päällystakia Pariisin kylmässä talvessa mutta ettei tällä lähetyssaarnaajalla olisi varaa ostaa sellaista. Taivaallinen Isä tiesi myös, että poikamme saisi vaateusliikkeestä Provosta Utahista päällystakin, joka olisi aivan liian pieni. Hän tiesi, että nämä kaksi lähetyssaarnaajaa palvelisivat yhdessä Pariisissa ja että takki olisi vastaus sen lähetyssaarnaajan nöyrään ja vilpittömään rukoukseen, jolla oli välitön tarve.

Vapahtaja on opettanut:

”Varpusia saa kolikolla kaksi, mutta yksikään niistä ei putoa maahan, ellei teidän Isänne sitä salli.

Teidän jokainen hiuskarvannekin on laskettu.

Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin kaikki varpuset.”⁷

Toisissa tilanteissa, kun kelvöllisiä toiveitamme ei täytetä toivomallamme tavalla, se voi itse asiassa koitua lopulta meidän hyväksemme. Esimerkiksi Jaakobin pojat kadehtivat ja vihasivat veljeään Joosefia siinä määrin, että he juonittelivat Joosefin murhaa. Sen sijaan he myivätkin hänet orjaksi Egyptiin.⁸ Jos kenestäkään on koskaan mahtanut tuntua siltä, ettei hänen rukouksiinsa ole vastattu hänen toivomallaan tavalla, niin varmaankin Joosefista. Todellisuudessa hänen ilmeinen epäonnensa johti hänen kohdallaan suuriin siunauksiin ja pelasti hänen perheensä nälkäkuolemalta. Myöhemmin, kun hänestä oli tullut luotettu johtaja Egyptissä, hän sanoi veljilleen suurta uskoa ja viisautta osoittaen:

”Mutta älkää olko murheissanne älkääkää syyttäkö itseänne siitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala lähetti minut teidän edellänne pelastamaan ihmishenkiä.

Nälkä on nyt jo kaksi vuotta vallinnut kaikkialla, ja edessä on vielä viisi vuotta, joina ei kynnetä peltoa eikä korjata sataa.

Mutta Jumala lähetti minut teidän edellänne, jotta te jäisitte eloon ja teidän sukunne säilyisi maan päällä ja monet pelastuisivat.

Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala.”⁹

Yliopistossa opiskellessaan vanhin poikamme palkattiin hyvin haluttuun osa-aikaiseen harjoittelupaikkaan, josta olisi mahdollisuus saada suurenmoisen, pysyvä työpaikka valmistumisen jälkeen. Hän teki neljä vuotta kovasti töitä tässä harjoittelupaikassa, tuli erittäin päteväksi, ja työtoverit ja esimiehet kunnioittivat häntä suuresti. Viimeisen opiskeluvuotensa loppupuolella, aivan kuin taivaan ohjaamana (ainakin poikamme käsityksen mukaan) pysyvä työpaikka tosiaankin avautui, ja hän oli siihen paikkaan ensisijainen hakija. Kaikki tuntui viittaavan siihen, että hän tosiaan saisi sen työpaikan.

No, häntä ei palkattu. Kukaan meistä ei voinut ymmärtää sitä. Hän oli valmistautunut hyvin, oli pärjännyt hyvin haastattelussa, oli pätevin hakija, ja hän oli rukoillut tuntien suurta toivoa ja odotusta! Hän oli järkyttynyt ja musertunut, ja koko tapahtuma sai meidät kaikki ymmällemme. Miksi Jumala oli hylännyt hänet ja hänen vanhurskaan toiveensa?

Vasta muutama vuosi myöhemmin vastaus kävi hyvin selväksi. Jos hän olisi saanut sen unelmien työpaikan valmistumisensa jälkeen, hän olisi menettänyt ratkaisevan tärkeän, elämää mullistavan tilaisuuden, joka on nyt osoittautunut hänen iankaikkiseksi hyödykseen ja siunaukseksi. Jumala tunsu lopun alusta asti (kuten Hän aina tuntee), ja tässä tapauksessa vastaus moniin vanhurskaiisiin rukouksiin oli kielteinen, jotta voisi tapahtua jotakin paljon parempaa.

Ja toisinaan, vaikka etsimme vastausta rukoukseen vanhurskaasti,

hartaasti ja vilpittömästi, sitä ei anneta tässä elämässä.

Sisar Patricia Parkinsonilla oli syntyessään normaali näkö, mutta seitsemänvuotiaana hän alkoi sokeutua. Yhdeksänvuotiaana Pat alkoi käydä kuulo- ja näkövammaisten koulua Ogdenissa Utahissa lähes 150 kilometrin päässä kotoaan, minkä vuoksi hänen oli asuttava koulun asuntolassa – ja siihen liittyi niin paljon koti-ikävää kuin yhdeksänvuotias voisi mitenkään tuntea.

Yksitoistavuotiaana Pat oli menettänyt näkökykynsä täysin. 15-vuotiaana hän palasi kotiin pysyvästi käydäkseen koulua paikallisessa lukiossa. Hän jatkoi korkeakouluun ja suoritti alemman korkeakoulututkinnon pääaineinaan kommunikaatiohäiriöt ja psykologia. Voitettuaan sankarillisen kamppailun yliopiston pääsykoelautakunnan epäileviä virkailijoita vastaan hän sai jatko-opiskelupaikan ja suoritti ylemmän korkeakoulututkinnon logopediassa.

Nykyään Pat työskentelee 53 alakoululaisen parissa ja valvoo koulupiirissään neljää puheterapeuttia. Hänellä on omakotitalo ja oma auto, jota ystävät ja perheenjäsenet ajavat, kun hän tarvitsee kuljetusta.

Kun Pat oli kymmenvuotias, hänelle oli suunniteltu jälleen yksi lääketieteellinen toimenpide, jolla oli tarkoitus hoitaa hänen heikkenevää näkökykyään. Hänen vanhempansa olivat aina kertooneet hänelle täsmällisesti, mitä tapahtuisi hänen hoitoonsa liittyen, mutta jostakin syystä he eivät olleet kertoneet hänelle tästä nimenomaisesta toimenpiteestä. Kun vanhemmat sitten kertoivat Patille, että toimenpide oli suunniteltu, Pat oli äitinsä kertoman mukaan ”aivan suunniltaan”. Pat juoksi toiseen huoneeseen mutta tuli myöhemmin takaisin ja sanoi vanhemmilleen suuttuneena: ”Sanonpa vain yhden asian. Minä tiedän sen, Jumala tietää sen, ja kai tekin voisitte tietää sen. Minusta tulee sokea koko loppuiäksi!”

Muutamia vuosia sitten Pat matkusti Kaliforniaan tapaamaan sukulaisia, jotka asuivat siellä. Kun hän oli ulkona kolmivuotiaan veljenpoikansa kanssa, tämä sanoi hänelle: ”Pat-täti, mikset sinä vain pyydä taivaan Isää antamaan sinulle uudet silmät? Koska jos sinä pyydät taivaan Isältä, Hän antaa sinulle mitä vain haluat. Sinun pitää vain pyytää Häneltä.”

Pat kertoo, että kysymys hätkähdytti häntä, mutta hän vastasi: ”No, joskus taivaallinen Isä ei toimi sillä tavalla. Joskus Hän haluaa meidän oppivan jotakin, eikä Hän siksi anna meille kaikkea, mitä haluamme. Joskus meidän täytyy odottaa. Taivaallinen Isä ja Vapahtaja tietävät parhaiten, mikä on meidän hyväksemme ja mitä me tarvitsemme. Siksi He eivät anna meille kaikkea, mitä haluamme, heti kun sitä haluamme.”

Olen tuntenut Patin monia vuosia, ja hiljattain kerroin hänelle ihailevani sitä, että hän on aina myönteinen ja onnellinen. Pat vastasi: ”No, etpä ole ollut kanssani kotona, vai mitä? On minullakin huonoja hetkiä. Minulla on ollut varsin rankkoja masennuskausia, ja olen itkenyt paljon.” Hän kuitenkin lisäsi: ”Alussa kun näköni alkoi heikentyä, se oli outoa, mutta tiesin,

että taivaallinen Isä ja Vapahtaja ovat perheeni kanssa ja minun kanssani. Me toimimme niin hyvin kuin taisimme, ja omasta mielestäni toimimme oikein. Olen loppujen lopuksi menestynyt aika hyvin, ja yleisesti ottaen olen ollut onnellinen ihminen. Muistan, että Hänen kätensä vaikutus on ollut kaikessa. Niille, jotka kysyvät, olenko vihainen, koska olen sokea, vastaan: ”Kenelle olisin vihainen? Taivaallinen Isä on tässä kanssani. En minä ole yksin. Hän on luonani koko ajan.”

Tässä tapauksessa Patin toive saada jälleen näkönsä ei täyty tässä elämässä. Mutta isältään hän on oppinut tämän elämänohjeen: ”Tämäkin menee ohi.”¹⁰

Presidentti Henry B. Eyring on sanonut: ”Isä on tällä hetkellä tietoinen teistä, teidän tuntemuksistanne sekä kaikkien lähipiirissänne olevien hengellisistä ja ajallisista tarpeista.”¹¹ Tämä suurenmoinen ja lohdullinen totuus löytyy kaikista kolmesta kertomuksesta, jotka olen kertonut.

Veljet ja sisaret, toisinaan rukouksiimme vastataan nopeasti sillä tuloksella, jota toivomme. Toisinaan rukouksiimme ei vastata toivomallamme tavalla, mutta ajan myötä opimme, että Jumala on valmistanut meitä varten

suurempia siunauksia kuin alun perin odotimme. Ja toisinaan vanhurskaksiin pyyntöihin, joita esitämme Jumalalle, ei myönnyttä tässä elämässä.¹² Kuten vanhin Neal A. Maxwell sanoi: ”Uskoon kuuluu myös luottamus Jumalan ajoitukseen.”¹³

Meillä on vakuutus siitä, että omalla tavallaan ja omana aikanaan taivaallinen Isä siunaa meitä ja selvittää kaikki huolenaiheemme sekä kokemamme epäoikeudenmukaisuudet ja pettymykset.

Kuningas Benjaminia lainaten: ”Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa. Oi muistakaa, muistakaa, että nämä asiat ovat totta; sillä Herra Jumala on ne puhunut.”¹⁴

Tiedän, että Jumala kuulee rukouksemme.¹⁵ Tiedän, että kaikkietävänä, rakastavana Isänä Hän vastaa rukouksiimme täydellisesti oman äärettömän viisautensa mukaisesti ja tavoilla, jotka ovat lopulta meidän hyväksemme ja siunaukseksemme. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Nefi 11:17; ks. myös 1. Joh. 4:8.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 93–96.
3. Matt. 6:8.
4. OL 38:2.
5. Morm. s. 1:7.
6. Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
7. Matt. 10:29–31.
8. Ks. 1. Moos. 37:20, 26–28.
9. 1. Moos. 45:5–8.
10. Henkilökohtaisesta haastattelusta Patricia Parkinsonin kanssa 10. joulukuuta 2018.
11. Henry B. Eyring, ”Hänen Henkensä on teidän kanssanne”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 88.
12. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Meitä odottavan hyvän ylipappi”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 42–45.
13. Neal A. Maxwell, ”Ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne”, *Valkeus*, heinäkuu 1991, s. 85.
14. Moosia 2:41.
15. Ks. ”Power of Prayer”, www.mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

VANHIN DIETER F. UCHTDORF
kahdentoista apostolin koorumista

Lähetystyö: kertokaa siitä, mitä on sydämessänne

Olittepa missä tahansa tämän maan päällä, teillä on runsaasti mahdollisuuksia kertoa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin hyvästä sanomasta.

Viime kuussa rakas profeettamme, presidentti Russell M. Nelson kutsui kaksitoista apostolia matkustamaan kanssaan Italiaan Rooman temppelin vihkimistilaisuuteen. Matkan aikana ajattelin apostoli Paavalia ja hänen matkojaan. Hänen aikanaan matka Jerusalemissa Roomaan olisi kestänyt suunnilleen 40 päivää. Nykyään yhdellä suosikkilentokoneellani se kestää alle kolme tuntia.

Raamatun tutkijat uskovat, että Paavali kirjoitti Roomassa useat niistä kirjeistään, jotka ovat olleet ratkaisevan tärkeitä kirkon jäsenten vahvistamisessa silloin ja myös nykyään.

Paavalille ja muinaisen kirkon muille jäsenille, *varhaisten aikojen pyhille*, uhrautuminen oli erittäin tuttua. Monia vainottiin ankarasti, jopa kuolemaan asti.

Viimeisten 200 vuoden aikana myös Jeesuksen Kristuksen palautetun kirkon jäsenet, *myöhempien aikojen pyhät*, ovat kokeneet vainoa monissa muodoissa. Mutta siitä vainosta huolimatta (ja

toisinaan sen ansiosta) Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on jatkanut kasvamista ja toimii nykyään kaikkialla maailmassa.

Paljon on tehtävänä

Ennen kuin ryhdymme leipomaan kakkua, heittämään konfetteja ja onnittelemaan itseämme tästä merkittävästä menestyksestä, meidän olisi hyvä panna se kasvu oikeisiin mittasuhteisiin.

Maailmassa on suurin piirtein seitsemän ja puoli miljardia ihmistä verrattuna suunnilleen 16 miljoonaan jäseneseen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa – todellakin hyvin harvalukuinen lauma.¹

Samaan aikaan kristittyjen uskovien lukumäärä joissakin osissa maailmaa on kutistumassa.²

Myös Herran palautetussa kirkossa – vaikka jäsenten kokonaislukumäärä jatkaakin kasvua – on liian paljon niitä, jotka eivät ole osallisia kirkkoon säännöllisesti osallistumisen tuomista siunauksista.

Toisin sanoen, olittepa missä tahansa tämän maan päällä, teillä on runsaasti mahdollisuuksia kertoa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin hyvästä sanomasta³ ihmisille, joita tapaatte, joiden kanssa opiskelette, elätte, työskentelette tai olette kanssakäymisissä.

Tämän menneen vuoden aikana minulla on ollut jännittävä mahdollisuus olla tiiviisti mukana kirkon maailmanlaajuisessa lähetystyötoiminnassa. Olen usein pohtinut Vapahtajan suurta toimeksiantoa opetuslapsilleen – meille, lapsilleen – ja rukoillut sen johdosta: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.”⁴

Olen paininut tämän kysymyksen kanssa: ”Kuinka me jäsenet ja Kristuksen opetuslapset voimme parhaiten täyttää tämän suuren toimeksiannon päivittäisessä elämässämme?”

Tänä päivänä kutsun teitä pohtimaan tätä samaa kysymystä sydämessänne ja mielessänne.⁵

Lähetystyön lahja

Kirkon johtajat ovat vuosikymmenten ajan tähdentäneet kaikuvaa kutsua ”Jokainen jäsen on lähetysaarnaja!”⁶

Jeesuksen Kristuksen kirkon jäsenet – sekä menneinä aikoina että meidän aikanamme – ovat innokkaasti ja iloiten kertoneet evankeliumista ystäville ja tuttaville. Heidän sydämessään palaa todistus Jeesuksesta Kristuksesta, ja he haluavat vilpittömästi muiden kokevan

samaa iloa, jonka he ovat löytäneet Vapahtajan evankeliumista.

Joillakin kirkon jäsenillä tuntuu olevan lahja tähän. He ovat mielellään evankeliumin lähettäjiä. He palvelevat rohkeasti ja iloiten ja johtavat työtä jäsenlähetyssaarnaajina.

Toiset meistä ovat kuitenkin epäroivampia. Kun kirkon kokouksissa keskustellaan lähetytyöstä, päät painuvat hitaasti alemmaksi, kunnes ne jäävät piiloon penkin taakse, katseet kiinnittyvät pyhiin kirjoituksiin tai silmät sulkeutuvat syvään mietiskelyyn, jotta vältetään katsekontakti muihin jäseniin.

Miksi näin on? Ehkäpä tunnemme syyllisyyttä siitä, ettemme tee enemmän kertoaksemme evankeliumista. Kenties tunnemme epävarmuutta siitä, kuinka tehdä sitä. Tai saatamme arkailla poistua mukavuusalueeltamme.

Ymmärrän tämän.

Mutta muistakaa, Herra ei ole koskaan vaatinut asiantuntevia, virheettömiä lähetytyöponnisteluja. Sen sijaan ”Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä”⁷.

Jos jo teette lähetytyötä onnellisina, pyydän teitä jatkamaan ja olemaan esimerkkinä muille. Herra on siunaava teitä.

Jos teistä kuitenkin tuntuu, että olette vitkastelleet, mitä tulee

evankeliumin sanomasta kertomiseen, saanen ehdottaa viittä asiaa, jotka eivät aiheuta syyllisyyttä ja joita jokainen voi tehdä osallistuakseen Vapahtajan suureen toimeksiantoon koota Israelia.

Viisi yksinkertaista ehdotusta

Ensimmäiseksi, lähestykää Jumalaa. Suurin käsky on rakastaa Jumalaa.⁸ Se on yksi tärkeä syy siihen, miksi olemme täällä maan päällä. Kysykää itseltänne: ”Uskonko todella taivaalliseen Isään?”

”Rakastanko Häntä ja luotanko Häneen?”

Mitä lähemmäksi pääsette taivaallista Isäämme, sitä enemmän teidän sisimmästänne loistaa Hänen valonsa ja ilonsa. Muut huomaavat, että teissä on jotakin ainutlaatuista ja erityistä. Ja he kysyvät siitä.

Toiseksi, täyttäkää sydämenne rakkaudella muita kohtaan. Tämä on toiseksi suurin käsky.⁹ Yrittäkää vilpittömästi nähdä jokainen ympärillänne Jumalan lapsena. Palvelkaa heitä – riippumatta siitä, onko heidän nimensä teidän palvelutyösisar- tai palvelutyöveliluetelossanne.

Naurakaa heidän kanssaan. Rie-
muitkaa heidän kanssaan. Itkekää heidän kanssaan. Arvostakaa heitä.

Parantakaa, kohottakaa ja vahvistakaa heitä.

Pyrkikää saamaan itsellenne Kristuksen kaltaista rakkautta ja tuntemaan myötätuntoa muita kohtaan – myös niitä kohtaan, jotka ovat teitä kohtaan epäystävällisiä, jotka pilkkaavat teitä ja haluavat aiheuttaa teille vahinkoa. Rakastakaa heitä ja kohdelkaa heitä taivaallisen Isän lapsina.

Kolmanneksi, pyrkikää kulkemaan opetuslapseuden polkua. Kun rakkautenne Jumalaa ja Hänen lapsiaan kohtaa syvenee, samoin syvenee sitoumuksenne seurata Jeesusta Kristusta.

Te opitte Hänen tietään kestitsemällä itseänne Hänen sanallaan sekä kuuntelemalla ja noudattamalla nykyajan profeettojen ja apostolien opetuksia. Teistä tulee varmempia ja rohkeampia seuraamaan Hänen tietään, kun olette yhteydessä taivaalliseen Isään opinhaluisin, nöyryn sydämin.

Opetuslapseuden polun kulkeminen vaatii harjoitusta – joka päivä, vähitellen, saaden ”armon lisäksi”¹⁰, rivin rivin päälle¹¹. Toisinaan kaksi askelta eteenpäin ja yksi askel taaksepäin.

Tärkeää on, ettette anna periksi. Jatkakaa yrittämistä, kunnes onnistutte. Lopulta teistä tulee parempia,

onnellisempia ja vilpittömämpiä. Teistä alkaa tuntua tavalliselta ja luontevalta puhua muiden kanssa uskostanne. Itse asiassa evankeliumista tulee niin keskeinen, kallisarvoinen osa elämäänne, että tuntuisi luonnottomalta *olla puhumatta* siitä muiden kanssa. Se ei ehkä tapahdu heti – se on koko elämän kestävä pyrkimys. Mutta se tapahtuu.

Neljänneksi, kertokaa siitä, mitä on sydämessänne. En pyydä, että seisotte kadunkulmassa huutelemassa megafoniin Mormonin kirjan jakeita. Mutta pyydän, että panette aina merkille tilaisuuksia tuoda esiin uskonne luontevilla ja tavallisilla tavoilla ihmisten kanssa – sekä kasvotusten että verkossa. Pyydän, että olette todistajina¹² evankeliumin voimasta kaikkina aikoina – ja tarpeen mukaan käyttätte sanoja.¹³

Koska Kristuksen evankeliumi ”on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen”, te voitte olla varmoja, rohkeita ja nöyriä siitä kertoessanne.¹⁴ Varmuus, rohkeus ja nöyryys saattavat tuntua keskenään ristiriitaisilta ominaisuuksilta, mutta ne eivät ole sitä. Niistä kuvastuu Vapahtajan kutsu olla kätkemättä evankeliumin arvoja ja periaatteita vakan alle vaan antaa valonne loistaa, jotta voitte hyvillä teoillanne ylistää Isäänne taivaassa.¹⁵

On monia tavallisia ja luontevia tapoja tehdä tätä, alkaen päivittäisistä ystävällisistä teoista henkilökohtaisen todistuksen lausumiseen YouTubeissa, Facebookissa, Instagramissa tai Twitterissä sekä yksinkertaisiin keskusteluihin tapaamienne ihmisten kanssa. Tänä vuonna opiskelemme kodeissamme ja pyhäkoulussa Uutta testamenttia. Se on suurenmoinen mahdollisuus kutsua ystäviä ja naapureita kirkkoon ja kotiinne oppimaan kanssanne Vapahtajasta. Kertokaa heille Evankeliumiaiheinen kirjasto-sovelluksesta, josta löytyy *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelma. Jos tunnette nuoria ja heidän perheitään, antakaa heille *Nuorten voimaksi* -kirjanen ja kutsukaa heidät tulemaan ja näkemään, kuinka meidän nuoremme pyrkivät elämään niiden periaatteiden mukaan.

Jos joku kysyy viikonlopustanne, älkää epäröikö kertoa siitä, mitä koitte

kirkossa. Kertokaa pienistä lapsista, jotka seisoivat seurakunnan edessä ja lauloivat innokkaina, kuinka he yrittävät olla kuin Jeesus. Kertokaa nuorten ryhmästä, joka vietti aikaa auttaen palvelutalon iäkkäitä asukkaita kokoamaan henkilöhistoriaa. Kertokaa äskettäisestä muutoksesta sunnuntai-kokoustemme aikataulussa sekä siitä, kuinka se siunaa perhettänne. Tai selittäkää, miksi tähdenämme, että tämä on Jeesuksen Kristuksen kirkko ja että me olemme myöhempien aikojen *pyhiä*, aivan kuten muinaisenkin kirkon jäseniä nimitettiin *pyhiksi*.

Kertokaa kaikin sellaisin tavoin, jotka tuntuvat teistä luontevilta ja tavallisilta, miksi Jeesus Kristus ja Hänen kirkkonsa ovat tärkeitä teille. Kutsukaa heitä *tulemaan ja näkemään*.¹⁶ Kannustakaa heitä sitten *tulemaan ja auttamaan*. Kirkkomme tarjoaa ihmisille lukuisia mahdollisuuksia auttaa.

Rukoilkaa paitsi sitä, että lähetysaarnajat löytävät valitut. Rukoilkaa päivittäin koko sydämestänne myös sitä, että löydätte niitä, jotka *tulevat ja näkevät, tulevat ja auttavat ja tulevat ja jäävät*. Pitäkää kokoaikaiset lähetysaarnajat mukana. He ovat kuin enkeleitä, valmiita auttamaan!

Kun kerrotte hyvästä sanomasta, Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, tehkää se rakkautta ja kärsivällisyyttä osoittaen. Jos toimimme ihmisten kanssa odottaen ainoastaan sitä, että pian he puukevat ylleen valkoiset vaatteet ja pyytävät ohjeita lähimmälle kastealtaalle, teemme sitä väärin.

Jotkut, jotka tulevat ja näkevät, eivät kenties koskaan liity kirkkoon. Jotkut liittyvät myöhemmin. Se on heidän valintansa. Mutta se ei muuta meidän rakkauttamme heitä kohtaan. Eikä se muuta innokkaita pyrkimyksiämme jatkaa yksilöiden ja perheiden kutsuamista *tulemaan ja näkemään, tulemaan ja auttamaan* sekä *tulemaan ja jäämään*.

Viidenneksi, luottakaa siihen, että Herra tekee ihmeitä. Ymmärtäkää, ettei teidän työnänne ole ihmisten käännäyttäminen. Se on Pyhän Hengen tehtävä. Teidän tehtävänänne on kertoa siitä, mitä on sydämessänne, ja elää uskonkäsitystenne mukaisesti.

Älkää siis lannistuko, vaikka joku ei heti otakaan vastaan evankeliumin sanomaa. Se ei ole henkilökohtainen epäonnistuminen.

Se on tuon henkilön ja taivaallisen Isän välinen asia.

Teidän tehtävänne on rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäisiänne, Hänen lapsiaan.

Uskokaa, rakastakaa, toimikaa.

Noudattakaa tätä polkua, niin Jumala tekee ihmeitä teidän välityksellänne siunatakseen kallisarvoisia lapsiaan.

Nämä viisi ehdotusta auttavat teitä tekemään sitä, mitä Jeesuksen Kristuksen opetuslapset ovat tehneet muinaisista ajoista asti. Hänen evankeliuminsa ja Hänen kirkkonsa ovat tärkeitä osa elämäänne ja sitä, mitä te olette ja mitä te teette. Kutsukaa siis muita *tulemaan ja näkemään* sekä *tulemaan ja auttamaan*, ja Jumala tekee pelastuksen työtään niin että he *tulevat ja jäävät*.

Mutta entä jos se on vaikeaa?

”Mutta”, saatatte kysyä, ”entä jos teen kaikkea tätä ja ihmiset suhtautuvat siihen huonosti? Entä jos he suhtautuvat kirkkoon arvostellen? Entä jos he eivät enää ole ystäviäni?”

Kyllä, niin voi käydä. Muinaisista ajoista asti Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia on usein vainottu.¹⁷ Apostoli Pietari sanoi: ”Iloitkaa – – [kun] pääsette osallisiksi Kristuksen kärsimyksistä.”¹⁸ Varhaiset pyhät riemuitsivat

siitä, että ”olivat saaneet kunnian kärsiä häväistystä Jeesuksen nimen tähden”¹⁹.

Muistakaa, että Herran tiet ovat tutkimattomat. Saattaa olla, että teidän Kristuksen kaltainen suhtautumisenne torjumiseen voi pehmittää paatuneen sydämen.

Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina siunaan teitä *varmuudella* olla elävinä todistajina evankeliumin arvoista, *rohkeudella* tulla aina tunnetuiksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseninä ja *nöyryydellä* auttaa Hänen työssään ilmauksena rakkaudestanne taivaallista Isää ja Hänen lapsiaan kohtaan.

Rakkaat ystäväni, tulette riemuitsemaan tietäessänne, että olette merkittävä osa kauan ennustettua Israelin kokoamista valmistautuen Kristuksen tulemiseen ”[voimassa ja suuressa kirkkaudessa] kaikkien pyhien enkelien kanssa”²⁰.

Taivaallinen Isä tuntee teidät. Herra rakastaa teitä. Jumala siunaa teitä. Tämä työ on Hänen asettamaansa. Te pystytte tähän. Me voimme kaikki tehdä tätä yhdessä.

Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Suuri profetetta Nefi näki näyssä, että vaikka Jumalan Karitsan kirkko leviäisi ”kaiken maan päälle”, niin maailman jumalattomuuden tähden se olisi kokonaismäärältään ”harvalukuinen” (ks. 1. Nefi 14:12; ks. myös Luuk. 12:32).
2. Esimerkiksi Pew Research Centerin äskettäisestä tutkimuksesta käy ilmi, että Yhdysvalloissa ”niiden aikuisten (18-vuotiaiden ja sitä vanhempien) prosentuaalinen osuus, jotka kuvailevat itseään kristityiksi, on pudonnut miltei kahdeksan prosenttiyksikköä vain seitsemässä vuodessa, 78,4 prosentista – vuonna 2007 70,6 prosenttiin vuonna 2014. Samana ajanjaksona niiden amerikkalaisten prosentuaalinen osuus, jotka eivät kuulu mihinkään uskontoon – kuvaillen olevansa ateisteja, agnostikkoja tai ’ei mihinkään tiettyyn’ uskontoon kuuluvia – on hypännyt yli kuusi prosenttiyksikköä 16,1 prosentista 22,8 prosenttiin.” (”America’s Changing Religious Landscape”, Pew Research Center, 12. toukokuuta 2015, pewforum.org.)
3. Sana *evankeliumi* tarkoittaa hyvää sanomaa. Hyvä sanoma on, että Jeesus Kristus on tehnyt täydellisen sovituksen, joka lunastaa koko ihmiskunnan haudasta ja palkitsee kunkin ihmisen hänen tekojensa mukaan. Tämä sovitus alkoi, kun Hänet nimitettiin tehtävänsä kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa, jatkui Hänen vaeltaessaan kuolevaisuudessa ja huipentui Hänen loistavaan ylösnousemukseensa. Raamatun aikakirjoja, joissa kerrotaan Hänen elämästään, palvelutyöstään ja uhristaan kuolevaisuudessa, nimitetään evankeliumeiksi: Matteus, Markus, Luukas ja Johanneks.

4. Matt. 28:19.

5. ”Totisesti minä sanon teille, ystäväni, että minä jätän nämä sanat teidän pohditskeltaviksenne sydämessänne” (OL 88:62).

”Katso, minä sanon sinulle, että sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan sisälläsi; sen tähden sinätunnet, että se on oikein” (OL 9:8).

6. Presidentti David O. McKay kannusti, että ”jokainen jäsen on lähetysaarnaja”, kun hän johti Euroopan lähetyskenttää vuosina 1922–1924, ja hän esitti saman sanoman kirkolle yleiskonferenssissa jo vuonna 1952 (ks. ”Every Member a Missionary” Motto Stands Firm Today”, *Church News*, 20. helmikuuta 2015, news.churchofjesuschrist.org).

7. OL 64:34.

8. Ks. Matt. 22:37–38.

9. Ks. Matt. 22:39.

10. OL 93:12.

11. Ks. Jes. 28:10, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.

12. Ks. Moosia 18:9.

13. Tätä ajatusta pidetään usein Fransiskus Assisilaisen lausumana; ks. myös Joh. 10:36–38.

14. Room. 1:16.

15. Ks. Matt. 5:15–16.

16. Ks. Joh. 1:46.

17. Ks. Joh. 15:18.

18. 1. Piet. 4:13; ks. myös Jakeet 1–19, joissa puhutaan lisää siitä, kuinka Kristuksen seuraajien tulee suhtautua kärsimiseen evankeliumin tähden.

19. Ap. t. 5:41.

20. OL 45:44.

PIISPA W. CHRISTOPHER WADDELL
toinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa

Kuten Hän palveli

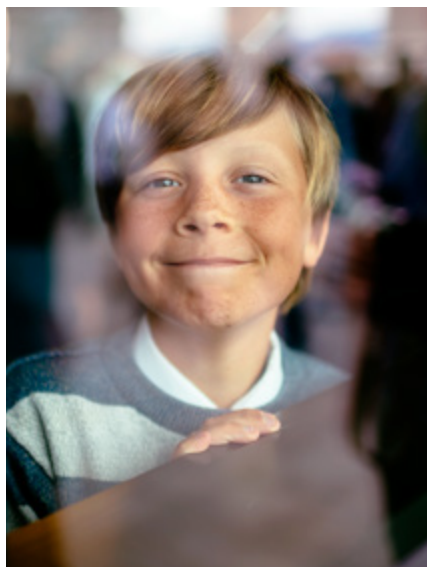
Kun pyrimme palvelemaan, kuten Hän palveli, meille suodaan tilaisuuksia unohtaa itsemme ja kohottaa muita.

Suunnilleen puolitoista vuotta sitten, vuoden 2017 syksyllä 64-vuotias veljeni Mike ilmoitti minulle, että hänellä oli todettu haimasyöpä. Hän kertoi minulle myös, että hän oli saanut pappeuden siunauksen kotiopettajaltaan ja että hän oli myös tavannut piispan. Myöhemmin hän lähetti minulle kuvan Oaklandin temppelistä Kaliforniassa Yhdysvalloissa. Kuva oli otettu sairaalasta käsin, jossa hän oli saamassa hoitoa, ja kuvan alla oli teksti: ”Katso, mitä näen sairaalahuoneestani.”¹

Olin yhtä yllättynyt hänen sanoistaan, jotka koskivat kotiopettajia, pappeuden siunauksia, piispoja ja temppelitä, kuin olin hänen syövästään. Nimittäin Mike, joka oli pappi Aaronin pappeudessa, ei ollut käynyt kirkossa säännöllisesti lähes 50 vuoteen.

Perheenä olimme miltei yhtä kiinnostuneita hänen hengellisestä edistymisestään kuin olimme hänen edistymisestään taistelussa syöpää vastaan – suurelta osin sen vuoksi että nyt hän esitti usein kysymyksiä Mormonin kirjasta, sinetöimisvoimasta ja elämästä kuoleman jälkeen. Kun kuukaudet kuluivat ja syöpä levisi, tarve saada täydentäviä erikoishoitoja toi Miken lopulta Utahiin Huntsmanin syöpähoitolaitokseen.

Pian Miken saavuttua hänen luonaan meni käymään John Holbrook, sen seurakunnan lähetystyönjohtaja, jonka alueella sijaitsevassa hoitolaitoksessa Mike nyt asui. John kertoi, että ”minulle oli selvää, että Mike on Jumalan poika”, ja että heidän välilleen kasvoi nopeasti side ja ystävyys, jotka johtivat siihen, että Johnista tuli Miken tosiasiallinen palvelutyöveli. Hän esitti Mikelle heti kutsun vastaanottaa lähetysaarnajat, josta kutsusta veljeni koheltiaasti kieltäytyi, mutta kuukauden

ystävyyden jälkeen John kysyi jälleen selittäen Mikelle: ”Luulenpa, että kuulisit mielelläsi evankeliumin sanoman.”² Tällä kertaa kutsu otettiin vastaan, mikä johti tapaamisiin lähetysaarnajien kanssa sekä piispa Jon Sharpin käynteihin. Keskustelut piispan kanssa johtivat lopulta siihen, että Mike sai patriarkallisen siunauksensa 57 vuotta kasteensa jälkeen.

Viime vuonna joulukuun alkupuolella, kuukausia kestäneiden hoitojen jälkeen, Mike päätti lopettaa syöpähoitot, joilla oli pahoja sivuvaikutuksia, ja antaa luonnon hoitaa tehtävänsä. Miken lääkäri kertoi meille, että Mikella oli suunnilleen kolme kuukautta elinaikaa. Samaan aikaan evankeliumiaiheiset kysymykset jatkuivat – samoin jatkuivat hänen paikallisten pappeusjohtajiensa käynnit ja tuki. Käydessämme Miken luona näimme usein yöpöydällä avonaisen Mormonin kirjan, kun keskustelimme evankeliumin palautuksesta, pappeuden avaimista, temppelitoimituksista ja ihmisen iankaikkisesta luonteesta.

Joulukuun puoliväliin mennessä patriarkallinen siunaus kädessään Mike näytti itse asiassa vahvistuvan ja hänen ennusteensa vielä edessä olevista vähintään kolmesta kuukaudesta tuntuivat todennäköisiltä. Suunnittelimme jopa, että hän viettäisi kanssamme joulun, uudenvuoden ja olisi luonamme sen jälkeenkin. 16. joulukuuta sain yllättäen puhelun piispa Sharpilta, joka kertoi minulle, että hän ja vaaranjohtaja olivat puhutelleet Miken ja havainneet hänen olevan kelvollinen saamaan Melkisedekin pappeuden. Hän kysyi, milloin voisin olla paikalla osallistukseni toimitukseen. Toimitus suunniteltiin sille perjantaille 21. joulukuuta.

Kun se päivä koitti, vaimoni Carol ja minä saavuimme hoitolaitokseen ja meitä tultiin heti vastaan käytävällä Miken huoneen luona ja meille kerrottiin, ettei Mikella tuntunut enää pulssia. Menimme huoneeseen, jossa patriarkka, Miken piispa ja vaaranjohtaja olivat jo odottamassa – ja silloin Mike avasi silmänsä. Hän tunnisti minut ja sanoi, että pystyi kuulemaan ääneni ja oli valmis vastaanottamaan pappeuden.

Viisikymmentä vuotta sen jälkeen kun Mike oli asetettu papiksi Aaronin pappeudessa, minulla oli etuoikeus hänen paikallisten johtohenkilöidensä avustamana antaa Melkisedekin pappeus ja asettaa veljeni vanhimman virkaan. Viisi tuntia myöhemmin Mike kuoli – hän meni verhon läpi tapaamaan vanhempiamme Melkisedekin pappeuden haltijana.

Vain vuosi sitten presidentti Russell M. Nelson esitti meille jokaiselle kutsun huolehtia veljistämme ja sisaristamme ”korkeammalla, pyhemmällä tavalla”.³ Puhuessaan Vapahtajasta presidentti Nelson opetti: ”Koska tämä on Hänen kirkkonsa, me Hänen palvelijoinaan palvelemme yksilöitä, kuten Hän palveli. Me palvelemme Hänen nimessään, Hänen voimallaan ja valtuudellaan sekä Hänen rakastavalla ystävällisyydellään.”⁴

Tähän Jumalan profeetan esittämään kutsuun on vastattu ja kaikkialla maailmassa ponnistellaan suuresti, jotta yksilöitä palveltaisiin sekä koordinoitusti – jäsenten täyttäessä uskollisesti saamia palvelutyötoimeksiantoja – että spontaanisti – hyvin monien osoittaessa Kristuksen kaltaista rakautta vastauksena odottamattomiin tilanteisiin. Omassa perheessämme olemme nähneet läheltä tämän kaltaista palvelutyötä.

John, joka oli Miken ystävä ja palvelutyöveli sekä entinen lähetysohjaaja, tapasi sanoa lähetyssaarnaajilleen, että ”jos joku on ’ei kiinnostunut’ -luettelossa, älkää antako periksi. Ihmiset muuttuvat.” Meille hän sanoi sitten: ”Mike muuttui suunnattomasti.”⁵ John oli ensin ystävä antaen usein kannustusta ja tukea – mutta hänen tekemänsä palvelutyö ei rajoittunut ystävällisiin käynteihin. John tiesi, että palvelutyötä tekevä on enemmän kuin ystävä ja että ystävyys vahvistuu, kun me palvelemme.

Ihmisen ei tarvitse sairastaa henkeä uhkaavaa sairautta, kuten veljeni, tarvitakseen palvelutyötä. Tarpeita on muodoltaan, kooltaan ja olosuhteiltaan monenlaisia. Yksinhuoltaja, vähemmän aktiivinen pariskunta, kamppaileva teini-ikäinen, yllirasittunut äiti, uskon koetus tai talouteen, terveyteen tai avioliittoon liittyviä ongelmia – luettelo on miltei loputon. Miken tavoin kukaan ei ole kuitenkaan liian kaukana, eikä koskaan ole liian myöhäistä saada Vapahtajan rakastavaa apua.

Kirkon palvelutyön verkkosivulla meille opetetaan, että ”vaikka palvelutyöllä on monia tarkoituksia, pyrkimyksiämme tulee ohjata halu auttaa muita kokemaan syvällisempi yksilöllinen kääntymys ja tulemaan enemmän Vapahtajan kaltaisiksi”⁶. Vanhin Neil L. Andersen on sanonut sen näin:

”Henkilö, jolla on hyvä sydän, voi auttaa jotakuta vaihtamaan renkaan, viedä huonetoverin lääkäriin, syödä lounasta sellaisen kanssa, joka on surullinen, tai ilahduttaa toista hymyilemällä ja tervehtimällä.

Mutta ensimmäisen käskyn noudattaja tuo luonnollisesti jotakin lisää näihin tärkeisiin palvelutekoihin.”⁷

Noudattaessamme palvelutyösämme Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä on tärkeää muistaa, että Hänen pyrkimyksillään rakastaa, kohottaa, palvella ja siunata oli korkeampi tavoite kuin välittömän tarpeen täyttäminen. Hän selvästikin tunsi ihmisten päivittäiset tarpeet ja suhtautui myötätuntoisesti heidän senhetkisiin kärsimyksiinsä, kun Hän paransi, ruokki, antoi anteeksi ja opetti. Mutta Hän halusi tehdä enemmän kuin pitää huolta tästä päivästä. Hän halusi lähellään olevien seuraavan Häntä, tuntevan Hänet ja saavuttavan jumalalliset mahdollisuutensa.⁸

Kun pyrimme palvelemaan, kuten Hän palveli⁹, meille suodaan tilaisuuksia unohtaa itsemme ja kohottaa muita. Nämä mahdollisuudet saattavat usein olla epämurkavia ja koetella haluamme tulla enemmän Mestariimme kaltaisiksi – Hänen, jonka suurenmoisoin palvelutyö, Hänen ääretön sovituksensa, oli kaikkea muuta kuin mukava. Matteuksen luvussa 25 meille muistutetaan,

mitä Herra ajattelee meistä, kun me Hänen laillaan olemme herkkiä huomaamaan niitä vaikeuksia, koettele-
muksia ja haasteita, joita hyvin monet
kohtaavat mutta jotka voivat usein
jäädä huomaamatta.

”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat.
Te saatte nyt periä valtakunnan, joka
on ollut valmiina teitä varten maailman
luomisesta asti.

Minun oli nälkä, ja te annoitte
minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te
annoitte minulle juotavaa. Minä olin
koditon, ja te otitte minut luoksenne.
— —’

Silloin vanhurskaat vastaavat
hänelle: ’Herra, milloin me näimme
sinut nälissäsi ja annoimme sinulle ruo-
kaa, tai janoissasi ja annoimme sinulle
juotavaa?’

Milloin me näimme sinut koditto-
mana ja otimme sinut luoksemme? — —’

Kuningas vastaa heille: ’Totisesti:
kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle
näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te
olette tehneet minulle.’¹⁰

Palvelimmepa me palvelutyöveljinä
tai -sisarina tai tulimmepa me yksinker-
taisesti tietoisiksi siitä, että joku tarvit-
see apua, meitä kannustetaan tavoittele-
maan Hengen johdatusta ja ohjausta —
ja sitten toimimaan. Saatamme ihme-
tellä, kuinka palvella parhaiten, mutta
Herra tietää, ja Hänen Henkensä avulla
meitä ohjataan ponnisteluissamme.
Kuten Nefiä, jota Henki johdatti edeltä
käsien hänen tietämättään, mitä hänen
pitäisi tehdä¹¹, samoin Henki johdattaa
meitäkin, kun pyrimme olemaan väli-
neinä Herran käsissä Hänen lastensa
siunaukseksi. Kun etsimme Hengen
johdatusta ja turvaamme Herraan, mei-
dät ohjataan tilanteisiin ja olosuhteisiin,
joissa voimme toimia ja siunata — toisin
sanoen palvella.

Saattaa olla sellaisia tilanteita,
jolloin huomaamme tarpeen mutta
tunnumme riittämättömyyttä vastata
siihen olettaen, että se, mitä meillä
on tarjottavana, ei riitä. Palveleminen
kuten Hän palveli¹² on kuitenkin sitä,
että annamme, mitä pystymme anta-
maan, ja luotamme siihen, että Herra
vahvistaa pyrkimyksemme siunaa-
maan ”kanssakulkijoitamme tällä

matkalla kuolevaisuudessa”¹³. Joillekin
se saattaa tarkoittaa ajan ja kykyjen
lahjan antamista, toisille se saattaa
tarkoittaa ystävällistä sanaa tai vahvaa
selkää. Vaikka meistä saattaa tuntua,
että ponnistelumme eivät ole riittäviä,
presidentti Dallin H. Oaks on esittänyt
erään tärkeän periaatteen ”pienistä ja
yksinkertaisista asioista”. Hän opetti,
että pienet ja yksinkertaiset teot ovat
voimallisia, koska ne kutsuvat ”kump-
paniksi Pyhän Hengen”¹⁴ — kumppanin,
joka siunaa sekä antajaa että saajaa.

Tietäen kuolevansa pian veljeni
Mike sanoi: ”On ihmeellistä, miten
haimasyöpä voi saada ihmisen kes-
kittymään siihen, mikä on kaikkein
tärkeintä.”¹⁵ Miken kohdalla se ei ollut
liian myöhäistä niiden suurenmoisten
miesten ja naisten ansiosta, jotka näki-
vät tarpeen, eivät tuominneet vaan pal-
velivat kuten Vapahtaja. Joidenkin koh-
dalla muutos saattaa tapahtua pikem-
min, joidenkin kohdalla kenties verhon
tuolla puolen. Meidän täytyy kuitenkin
muistaa, ettei koskaan ole liian myö-
häistä eikä kukaan ole koskaan harhau-
tunut niin kauas polulta, että hän olisi
Jeesuksen Kristuksen äärettömän sovi-
tuksen ulottumattomissa — sovituksen,

joka on kestoltaan ja mittasuhteiltaan
rajaton.

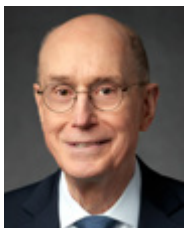
Viime lokakuun yleiskonferens-
sissa vanhin Dale G. Renlund opetti:
”Riippumatta siitä, kuinka pitkään
olemme olleet pois polulta — —, niin
sinä hetkenä, jolloin päätämme muut-
tua, Jumala auttaa meitä palaamaan.”¹⁶
Se päätös muuttua tapahtuu kuitenkin
usein tuloksena jonkinlaisesta kutsusta,
kuten ”Luulenpa, että kuulisit mielelläsi
evankeliumin sanoman.” Aivan kuten
Vapahtajan ei ole koskaan liian myö-
häistä auttaa, samoin meidänkään ei ole
koskaan liian aikaista esittää kutsua.

Tämä pääsiäisen aika tarjoaa meille
jälleen kerran suurenmoisen tilaisuuden
muistaa Vapahtajamme Jeesuksen Kris-
tuksen suurta sovitusuhria ja sitä, mitä
Hän on tehnyt meidän jokaisen puo-
lesta niin valtavalla hinnalla — hinnalla,
joka Hänen omien sanojensa mukaan
”sai [Hänet], suurimman kaikista, vapi-
semaan tuskasta”. ”Kuitenkin”, Hän
sanoo, ”minä join ja saatoin päätökseen
valmisteluni ihmislasten hyväksi.”¹⁷

Todistan, että koska Hän saattoi
työn päätökseen, toivoa on aina. Jee-
suksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. Henkilökohtainen keskustelu.
2. Keskustelu John Holbrookin kanssa.
3. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 6.
4. Russell M. Nelson, ”Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 69.
5. Keskustelu John Holbrookin kanssa.
6. ”Palvelutyön periaatteita: Palvelutyötämme muuttava tarkoitus”, *Liahona*, tammikuu 2019, s. 8; ks. myös ministering.churchofjesuschrist.org.
7. Neil L. Andersen, ”A Holier Approach to Ministering”, Brigham Youngin yliopiston hartausstilaisuus, 10. huhtikuuta 2018, s. 3, speeches.byu.edu.
8. Ks. ”Palvelutyötämme muuttava tarkoitus”, s. 8–10.
9. Ks. 3. Nefi 17:9–10, 20–21.
10. Matt. 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1. Nefi 4:6.
12. Ks. 3. Nefi 17:9–10, 20–21.
13. Thomas S. Monson, ”Rakkaus — evankeliumin ydin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 91.
14. Dallin H. Oaks, ”Pieniä ja yksinkertaisia asioita”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 90.
15. Henkilökohtainen keskustelu.
16. Dale G. Renlund, ”Valitkaa tänä päivänä”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 106.
17. OL 19:18–19.

PRESIDENTTI HENRY B. EYRING
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Koti, jossa asuu Herran Henki

Tulette kokemaan joitakin suurimmista iloistanne pyrkiessänne tekemään kodistanne paikan, jossa vallitsee usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja paikan, joka on täynnä rakkautta.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olen kiitollinen siitä, että minut on kutsuttu puhumaan teille tässä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 189. vuosikonferenssissa. Tänä päivänä vuonna 1830 Joseph Smith järjesti kirkon Herran johdolla. Se tapahtui Whitmerien kodissa lähellä Fayettea, New Yorkin osavaltiossa. Paikalla sinä päivänä oli kuusi jäsentä ja suunnilleen 50 muuta kiinnostunutta ihmistä.

Vaikka en tiedä, mitä profeetta Joseph sanoi tai miltä hän näytti, kun hän seiso i sen pienen ryhmän edessä, niin tiedän, mitä ne Jeesukseen Kristukseen uskovat ihmiset tunsivat. He tunsivat Pyhän Hengen, ja he tunsivat, että he olivat pyhässä paikassa. Varmastikin he tunsivat, että he olivat yhtä.

Sen ihmeellisen tunteen me kaikki haluamme koteihimme. Se tunne tulee, kun meillä on Paavalin sanojen mukaisesti ”Hengen pyrkimyksiä”¹.

Tarkoituksenani tänään on opettaa, mitä tiedän siitä, kuinka voimme tulla kelvollisiksi saamaan sen tunteen useammin ja kutsua sitä pysymään

perheissämme pidempään. Kuten kokemuksesta tiedätte, se ei ole helppoa. Kiistely, ylpeys ja synti on pidettävä loitolla. Kristuksen puhtaan rakkauden täytyy tulla perheemme jäsenten sydämeen.

Aadam ja Eeva, Lehi ja Saria sekä muut vanhemmat, joista tiedämme

pyhien kirjoitusten pohjalta, huomasiivat sen olevan vaikea haaste. Kestävästä onnellisuudesta perheissä ja kodeissa on kuitenkin kannustavia esimerkkejä, jotka antavat meille varmuutta. Ja ne esimerkit näyttävät meille, kuinka niin voi tapahtua meidän ja perheemme kohdalla. Muistatte kertomuksen Neljänestä Nefin kirjasta:

”Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

Eikä ollut kateutta eikä riitoja eikä mellakoita eikä haureutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista irstautta; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.

Ei ollut rosvoja eikä murhaajia, eikä ollut lamanilaisia eikä mitään -laisia, vaan he olivat yhtä, Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.

Ja kuinka siunattuja he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään; aivan niin, heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes satakymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli kuollut, eikä koko maassa ollut mitään kiistaa.”²

Kuten tiedätte, se onnellinen aika ei kestänyt ikuisesti. Neljännessä Nefin kirjan kertomuksessa kuvaillaan merkkejä, joita lopulta seuraisi hyvien ihmisten keskuudessa tapahtuvasta hengellisestä

heikentymisestä. Se on kaava, joka on ilmennyt kautta aikojen kokonaisissa kansoissa, seurakunnissa ja – mikä surullisinta – perheissä. Tätä kaavaa tarkastelemalla voimme nähdä, kuinka voimme suojella ja jopa lisätä rakkaiden tuntemuksia perheessämme.

Tämä on se heikentymisen kaava, joka ilmeni, kun ihmiset olivat eläneet 200 vuotta evankeliumin tuomassa täydellisessä rauhassa:

Ylpeys hiipi sisään.

Ihmiset lakkasivat jakamasta omaisuuttaan toistensa kanssa.

He alkoivat nähdä keskuudessaan luokkaeroja.

Heidän uskonsa Jeesukseen Kristukseen alkoi heiketä.

He alkoivat vihata.

He alkoivat tehdä kaikenlaista syntiä.

Viisaat vanhemmat ovat kyllin valpaita huomaamaan nämä merkit, kun niitä ilmenee heidän perheensä jäsenten keskuudessa. He tietenkään huolestuvat. Mutta he tietävät, että perimmäisenä syynä on Saatanan vaikutus. Hän yrittää johtaa hyviä ihmisiä tekemään syntiä ja siten menettämään Pyhän Hengen vaikutuksen. Niinpä viisas isä tai äiti näkee, että hänellä on mahdollisuus johtaa kukin lapsi ja itsensä vastaanottamaan täydemmin Herran kutsu tulla Hänen luokseen.

Teillä voi olla rajallista menestystä kutsuessanne lasta tekemään parannuksen esimerkiksi ylpeydestä. Te voisitte taivutella lapsia jakamaan omastaan anteliaammin. Voisitte pyytää, etteivät he enää pidä itseään parempina kuin joku muu perheessä. Mutta sitten tulette merkkiin, jota kuvailin aikaisemmin näin: ”Heidän uskonsa Jeesukseen Kristukseen alkoi heiketä.”

Siinä on avain perheenne johdattamiseen sille hengelliselle tasolle, jota haluatte heille – ja jolla haluatte olla heidän kanssaan. Kun autatte heitä kasvamaan uskossa siihen, että Jeesus Kristus on heidän rakastava Lunastajansa, he tuntevat halua tehdä parannuksen. Kun he tekevät niin, ylpeys alkaa vaihtua nöyryydeksi. Kun he alkavat tuntea, mitä Herra on antanut heille, he haluavat jakaa anteliaammin.

Kilpailu asemasta tai kunnianosoituksesta vähenee. Rakkaus karkottaa vihan. Ja lopulta, kuten tapahtui kuningas Benjaminin käännyttämälle kansalle, halu tehdä hyvää lujittaa heitä vastustamaan houkutusta syntiin. Kuningas Benjaminin kansa todisti, ”ettei [heillä ollut] enää halua tehdä pahaa”³.

Niinpä uskon vahvistaminen Jeesukseen Kristukseen panee alulle sen, että hengellisen heikkenemisen suunta perheessänne ja kodissanne kääntyy. Tuo usko saa todennäköisemmin aikaan parannuksen kuin se, että saarnaatte vastustaen hengellisen heikkenemisen kutakin merkkiä.

Te johdatte parhaiten esimerkin avulla. Perheenjäsenten ja muiden täytyy nähdä, että te kasvatte omissa uskossanne Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa. Teille on

hiljattain annettu suurta apua. Kirkon vanhempia on siunattu innoitetulla opetusohjelmalla perheitä ja yksilöitä varten. Kun käytätte sitä, te vahvistatte omaa uskoanne ja lastenne uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Kasvakaak uskossa

Teidän uskonne Vapahtajaan on kasvanut, kun olette noudattaneet presidentti Russell M. Nelsonin ehdotusta lukea Mormonin kirja uudelleen. Olette merkinneet kohtia ja sanoja, jotka viittaavat Vapahtajaan. Uskonne Jeesukseen Kristukseen on kasvanut. Mutta kuten uusi kasvi, teidän uskonne Jeesukseen Kristukseen kuihtuu, ellette jatkuvan päättäväisesti pohdi ja rukoile vahvistaaksenne sitä.

Kaikki perheenne jäsenet eivät ehkä nyt seuraa teidän uskossa kasvamisen

esimerkkiänne. Mutta antakaa Alma nuoremman kokemuksen kannustaa teitä. Tarvitteensa kipeästi parannusta ja anteeksiantoa hän muisti isänsä uskon Jeesukseen Kristukseen. Lapsenne saattavat muistaa teidän uskonne Vapahtajaan sinä hetkenä, kun he epätoivoisesti tarvitsevat parannusta. Alma sanoi sellaisesta hetkestä:

”Ja tapahtui, että ollessani näin piinan kiduttama, ollessani monien syntieni muiston raastama, katso, minä muistin myös kuulleen isäni profetoivan kansalle erään Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, tulemisesta sovittamaan maailman synnit.

Nyt, kun mieleni takertui tähän ajatukseen, huusin sydämessäni: Oi Jeesus, sinä Jumalan Poika, armahda minua, joka olen katkeruuden sapessa ja kuoleman ikuisten kahleiden kietomana.

Ja nyt, katso, kun tätä ajattelin, en enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto ei enää raastanut minua.”⁴

Rukoilkaa rakkautta osoittaen

Sen lisäksi että olette esimerkkinä uskossa kasvamisesta, teidän perherukouksenne voivat olla ratkaisevan tärkeä tekijä siinä, että teette kodista pyhän paikan. Tavallisesti yksi henkilö valitaan lausumaan rukous perheen

puolesta. Kun rukous osoitetaan selkeästi Jumalalle niiden puolesta, jotka ovat polvistuneet ja kuuntelevat, usko kasvaa heissä kaikissa. He voivat tuntea rakkautta ilmauksia taivaallista Isää ja Vapahtajaa kohtaan. Ja kun rukousta pitävä mainitsee ne, jotka ovat polvistuneina siinä piirissä ja jotka tarvitsevat apua, kaikki voivat tuntea rakkautta heitä ja jokaista perheenjäsentä kohtaan.

Silloinkin kun perheenjäsenet eivät asu kotona, rukous voi vahvistaa rakkautta siteitä. Rukous perheessä voi yltyä toiselle puolelle maailmaa. Useammin kuin kerran olen saanut tietää, että kaukana oleva perheenjäsen on rukoillut samalla hetkellä samaa asiaa kuin minäkin. Vanhaa ajatusta ”Perhe, joka rukoilee yhdessä, pysyy yhdessä” voisi mielestäni laajentaa muotoon ”Perhe, joka rukoilee yhdessä, on yhdessä silloinkin, kun sen jäsenet ovat kaukana toisistaan”.

Opettakaa varhain parannusta

Koska kukaan meistä ei ole täydellinen ja tunteita helposti loukataan, perheestä voi tulla pyhä pyhäkkö vain kun teemme parannusta varhain ja vilpittömästi. Vanhemmat voivat näyttää esimerkkiä. Tylyistä sanoista tai

epäystävällisistä ajatuksista voi tehdä parannuksen nopeasti ja vilpittömästi. Yksinkertainen ”olen pahoillani” voi parantaa haavoja ja luoda otollisen ilmapiirin sekä anteeksiannolle että rakkaukselle.

Profeetta Joseph Smith antoi meille mallin siitä, millä tavoin hän toimi väkivaltaisten hyökkäysten, petturien ja jopa perheessään ilmenneiden erimielisyyksien kohdalla. Hän antoi nopeasti anteeksi, vaikka hän tiesi hyökkääjän voivan hyökätä uudelleen. Hän pyysi itse anteeksi, ja hän antoi anteeksi auliisti.⁵

Vaalikaa lähetystyön henkeä

Moosian pojat olivat päättäneet tarjota evankeliumia kaikille. Tämä halu tuli heidän henkilökohtaisesta parannuksenkokemuksestaan. He eivät voineet kestää ajatusta, että kukaan ihminen kärsisi synnin vaikutuksia, kuten he olivat kärsineet. Niinpä he kokivat vuosia torjumista, vaikeuksia ja vaaroja tarjotakseen Jeesuksen Kristuksen evankeliumia vihollisilleen. Samalla he saivat iloa niistä monista, jotka tekivät parannuksen ja kokivat Jeesuksen Kristuksen sovituksen suomaa anteeksiannon iloa.

Perheemme jäsenet tuntevat entistä suurempaa halua kertoa evankeliumista, kun he tuntevat anteeksiannon

iloa. Se voi tapahtua myös, kun he uudistavat liittoja nauttiessaan sakramenttia. Kodeissamme kasvaa lähetystyön henki, kun lapset ja vanhemmat tuntevat anteeksiannon iloa sakramenttipalvelun aikana. Sekä vanhemmat että lapset voivat auttaa toisiaan tuntemaan sitä iloa olemalla esimerkkinä kunnioituksesta. Tämä ilo voi edistää kovasti sitä, että kodistamme tulee lähetysaarnajien koulutuskeskus. Kaikki eivät ehkä palvele lähetystyössä, mutta kaikki tuntevat halua kertoa evankeliumista, joka on saanut heidät tuntemaan anteeksiäntöä ja rauhaa. Ja palvelivatpa he tällä hetkellä kokoaikaisessa lähetystyössä tai eivät, niin kaikki voivat tuntea iloa tarjotessaan evankeliumia muille.

Käykää temppeleissä

Sekä vanhemmille että lapsille temppele on paras mahdollisuus päästä kokemaan taivaallisia paikkoja ja tuntemaan rakkautta niitä kohtaan. Tämä on erityisen totta silloin, kun lapset ovat pieniä. Lapsilla on syntyessään Kristuksen valo. Vauvakin voi tuntea, että temppele on pyhä. Koska vanhemmat rakastavat pieniä lapsiaan, temppele edustaa heille toivoa siitä, että he voivat rakastaa lapsiaan iankaikkisessa perheessään – ikuisesti.

Joillakuilla teistä on kodeissanne valokuvia temppeleistä. Kun temppeleitä tulee lisää kaikkialle maailmaan, monet vanhemmat voivat käydä perheensä kanssa temppeleialueella. Kun temppeleitä rakennetaan, muutamat voivat jopa osallistua avoimien ovien tilaisuuksiin. Vanhemmat voivat kysyä lapsilta, miltä heistä tuntui olla lähellä temppeleitä tai temppeleiden sisällä.

Jokainen isä ja äiti voi lausua todistuksen siitä, mitä temppele on merkinnyt hänelle. Presidentti Ezra Taft Benson, joka rakasti temppeleitä, puhui usein siitä, kuinka hän näki äitinsä huolella silittävän omia temppeleivaatteita.⁶ Hän kertoi muistavansa, kuinka hän pienenä katseli perhettään, kun nämä lähtivät kotoa temppeleihin.

Kun hän oli kirkon presidentti, hän kävi temppeleissä joka viikko samana päivänä. Hän teki aina temppeleityön jonkun esivanhemman puolesta. Se oli

pääasiassa hänen omien vanhempiansa esimerkin ansiota.

Todistukseni

Tulette kokemaan joitakin suurimmista iloistanne pyrkiessänne tekemään kodistanne paikan, jossa vallitsee usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, ja paikan, joka on täynnä rakkautta, Kristuksen puhdasta rakkautta. Evankeliumin palauttaminen alkoi nöyrästä kysymyksestä, jota pohdittiin vaatimattomassa kodissa, ja se voi jatkua meidän jokaisen kodissa, kun jatkamme siellä evankeliumin periaatteiden vakiinnuttamista ja noudattamista. Tämä on ollut toiveeni ja syvin haluni siitä asti, kun olin pieni poika. Te kaikki olette nähneet pilkahduksia sellaisista kodeista. Monet teistä ovat Herran avulla luoneet sellaisen.

Jotkut ovat yrittäneet koko sydämeään saada sen siunauksen, mutta vielä sitä ei ole suotu. Lupaen teille saman, mitä eräs kahdentoista apostolin koorumin jäsen kerran lupasi minulle. Olin sanonut hänelle, että joidenkin valintojen vuoksi, joita jotkut sukulaistani olivat tehneet, epäilin, ettemme voisi olla yhdessä tulevassa maailmassa. Hän sanoi, sikäli kuin muistan: ”Sinä annat huolta väärästä kysymyksestä. Elä vain kelpoisena selestiseen valtakuntaan, niin perheasiat järjestyvät ihmeellisemmin kuin osaat kuvitella.”

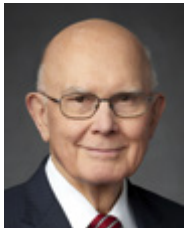
Uskon, että hän esittäisi saman onnellisen toiveen kuolevaisuudessa meille jokaiselle, jotka olemme tehneet kaikkemme, jotta itse olisimme ja perheemme jäsenet olisivat kelpoisia iankaikkiseen elämään. Tiedän, että taivaallisen Isän suunnitelma on onnensuunnitelma. Todistan, että Hänen suunnitelmansa ansiosta meistä jokainen, joka on tehnyt parhaansa, voidaan sinetöidä perheeseen ikuisesti.

Tiedän, että Joseph Smithille palautetut pappeuden avaimet on annettu katkeamattomana ketjuna presidentti Russell M. Nelsonille. Niiden avainten ansiosta tänä päivänä perheitä voidaan sinetöidä. Tiedän, että taivaallinen Isä rakastaa meitä, henkilöapsiaan, täydellisellä rakkaudella. Tiedän, että Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta me voimme tehdä parannuksen, tulla puhdistetuiksi ja tulla kelpoisiksi asumaan rakastavissa perheissä ikuisesti taivaallisen Isämme ja Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Room. 8:6.
2. 4. Nefi 1:15–18.
3. Moosia 5:2.
4. Alma 36:17–19.
5. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 409–418.
6. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 175.

Lauantain iltapäiväkokous

PRESIDENTTI DALLIN H. OAKS

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kirkon virkailijoiden hyväksyminen

Esitän nyt hyväksyttäväksenne kirkon johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja kirkon apujärjestöjen ylimmät johtokunnat.

Ehdotetaan, että hyväksymme Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi, Dallin Harris Oaksin ensimmäiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa ja Henry Bennion Eyringin toiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku vastustaa ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme Dallin H. Oaksin kahdentoista

apostolin koorumin presidentiksi ja M. Russell Ballardin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen. Ehdotetaan, että hyväksymme kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi seuraavat: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong ja Ulisses Soares.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Ehdotetaan, että vapautamme seuraavat heidän palveluksestaan vyöhykeseitsenkymmeninä: vanhimmat Victorino A. Babida, L. Todd Budge, Peter M. Johnson, John A. McCune, Mark L. Pace, James R. Rasband ja Benjamin M. Z. Tai.

Ne, jotka haluavat yhtyä kiitollisuutemme ilmaukseen näille veljille heidän auliista palveluksestaan, voivat osoittaa sen nostamalla kätensä.

Ehdotetaan, että vapautamme sydämellisin kiitoksin veljet Tad R. Callister, Devin G. Durrant ja Brian K. Ashton pyhäkoulun ylimpänä johtokuntana.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiitollisuutemme ilmaukseen näille veljille heidän merkittävästä palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että hyväksymme seuraavat johtavina auktoriteetteina palveleviksi seitsenkymmeniksi: Rubén V. Alliaud, Jorge M. Alvarado, Hans T. Boom, L. Todd Budge, Ricardo P. Giménez, Peter M. Johnson, John A. McCune, James R. Rasband, Benjamin M. Z. Tai ja Alan R. Walker.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, samoin.

Ehdotetaan, että hyväksymme seuraavat vyöhykeseitsenkymmeniksi: Solomon I. Aliche, Guillermo A. Alvarez, Daren R. Barney, Julius F. Barrientos, James H. Bekker, Kevin G. Brown, Mark S. Bryce, A. Marcos Cabral, Dunstan G. B. T. Chadambuka, Alan C. K. Cheung, Christian C. Chigbundu, Paul N. Clayton, Karim Del Valle, Hiroyuki Domon, Mernard P. Donato, Mark D. Eddy, Zachary F. Evans, Henry J. Eyring, Sapele Fa'alogo jr., David L. Frischknecht, John J. Gallego, Efraín R. García, Robert Gordon, Mark A. Gottfredson, Thomas Hänni, Michael J. Hess, Glenn M. Holmes, Richard S. Hutchins, Tito Ibañez, Akinori Ito, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Christopher Hyunsu Kim, H. Moroni Klein, 'Inoke F. Kupu, Stephen Chee Kong Lai, Victor D. Lattaro, Tarmo Lepp, Itzcoatl Lozano, Kevin J. Lythgoe, Edgar P. Montes, S. Ephraim Msane, Luiz C. D. Queiroz, Ifanomezana Rasolondraibe, Eduardo D. Resek, Tomás G. Román, Ramon E. Sarmiento, Jonathan S. Schmitt, Vai Sikahema, Denelson Silva, Luis Spina, Carlos G. Süffert, Voi R. Taoalii, Sergio R. Vargas ja Markus Zarse.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Mahdolliset vastaan olevat.

Ehdotetaan, että hyväksymme Mark L. Pacen pyhäkoulun ylijohdajaksi, Milton da Rocha Camargon ensimmäiseksi neuvonantajaksi ja Jan Eric Newmanin toiseksi neuvonantajaksi.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme muut johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja apujärjestöjen ylimmät johtokunnat nykyisessä kokoonpanossaan.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Mahdolliset vastaan olevat.

Presidentti Nelson, äänestyksen tulokset on huomioitu. Kehotamme niitä, jotka ovat vastustaneet jotakin tehtyä ehdotusta, ottamaan yhteyttä vaarnanjohtajaansa.

Veljet ja sisaret, kiitämme teitä

jatkuva uskostanne ja rukouksistanne kirkon johtajien hyväksi.

Kutsumme nyt uudet johtavina auktoriteetteina palvelevat seitsenkymmenet ja pyhäkoulun uuden ylimmän johtokunnan ottamaan paikkansa korokkeella. ■

Kirkon tilintarkastusosaston raportti 2018

KEVIN R. JERGENSEN

kirkon tilintarkastusosaston johtaja

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäiselle presidenttikunnalle

Hyvät veljet, Opin ja liittojen luvussa 120 olevan ilmoituksen mukaan kirkon varojen käytöstä päättää kymmenystenkäyttöneuvosto, jonka muodostavat ensimmäinen presidenttikunta, kahdentoista apostolin koorumi ja johtava piispakunta. Kirkon tahot käyttävät varoja hyväksytyjen talousarvioiden, menettelytapojen ja toimintatapojen mukaisesti.

Kirkon tilintarkastusyksiköllä, joka koostuu pätevistä ammattilaisista ja on riippumaton kaikista muista kirkon osastoista, on tehtävä toimittaa tilintarkastuksia, jotta saadaan kohtuullinen varmuus, mitä tulee lahjoitusten vastaanottamiseen, varojen käyttöön sekä kirkon omaisuuden turvaamiseen.

Tehtyjen tarkastusten perusteella kirkon tilintarkastusyksikkö katsoo, että vastaanotettuja lahjoituksia, käytettyjä varoja ja kirkon omaisuutta on vuonna 2018 kaikilta olennaisilta osilta kirjattu ja hallinnoitu hyväksytyjen kirkon talousarvioiden, menettelytapojen ja kirjanpitokäytäntöjen mukaisesti. Kirkko noudattaa käytäntöjä, joita opetetaan sen jäsenille, elämällä talousarvion mukaan, välttämällä velkaa ja säästämällä puutteen aikaa varten.

Kunnioitavasti
kirkon tilintarkastusosasto
Kevin R. Jergensen
osastonjohtaja ■

PRESIDENTTI M. RUSSELL BALLARD
kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

Tosi, puhdas ja yksinkertainen Jeesuksen Kristuksen evankeliumi

Jumalan ja lähimmäistemme rakastaminen on opillinen perusta palvelutyölle, kotiin keskittyvälle, kirkon tukemalle oppimiselle, lepopäivän hengelliselle viettämiselle sekä pelastuksen työlle.

Veljeni ja sisareni, minun on vaikea uskoa, että 71 vuotta sitten, vuonna 1948, olin lähetyssaarnaaja Englannissa ja että 44 vuotta sitten vaimoni Barbara ja minä veimme perheemme Kanadaan, kun minusta tuli Toronton lähetyskentän johtaja. Palvellessani siellä huhtikuussa 1976 minut kutsuttiin seitsemänkymmenen ensimmäiseen koorumiin, ja sitten odottamatta vuonna 1985 minut kutsuttiin kahdentoista apostolin koorumiin. Toisin kuin aiemmissa kirkon tehtävissäni, joihin sisältyi tuleva vapauttaminen, vapauttamiseni kahdentoista koorumista ei ole tällä hetkellä paras vaihtoehto. Rukoilin kuitenkin, että tuo päivä tulee vasta sitten kun olen tehnyt kaiken, mitä Herra on kutsunut minut tekemään.

Ajatellessani kuluneita 43 palvelusvuottani johtavana auktoriteettina ja sitä etuoikeutta, joka minulla on ollut palvella taivaallisen Isän lapsia, olen oppinut ymmärtämään täydemmin sen,

että Hän halua kaikkien lastensa kokevan elämässään rauhaa, iloa ja onnea.

Profeetta Lehi opetti: ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo.”¹ On monia syitä, miksi rauha, ilo ja onni saattavat vältellä meitä tässä elämässä, johon sisältyy köyhyyttä, sotaa, luonnonmullistuksia ja odottamattomia takaiskuja työssä, terveydessä ja perhesuhteissa.

Mutta vaikka emme pystykään hallitsemaan noita ulkoisia voimia, jotka vaikuttavat elämäämme täällä maan päällä, kun pyrimme tulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen uskollisiksi opetuslapsiksi, niin me voimme kokea rauhaa, iloa ja onnea ympärillämme velloivista maailman ongelmista huolimatta.

Yksi lapsistamme sanoi kerran: ”Isä, pystynköhän ikinä onnistumaan elämässäni?” Vastasin: ”Taivaallinen Isä pyytää meitä vain tekemään joka päivä aivan parhaamme.” Veljet ja sisaret, tehkää parhaanne päivä toisensa jälkeen, ja ennen kuin huomaattekaan, tulette ymmärtämään, että taivaallinen Isä tuntee teidät ja että Hän rakastaa teitä. Ja kun tiedätte sen – todella tiedätte sen – elämällänne on todellinen tarkoitus ja merkitys ja te täytytte ilolla ja rauhalla.

Maailman valo, Vapahtaja, on sanonut: ”Yksikään, joka minuun uskoo, [ei jää] pimeyteen.”²

”Jeesus Kristus on Isän antama nimi, eikä ole annettu muuta nimeä, jonka kautta [me voimme] pelastua.

Sen tähden kaikkien ihmisten täytyy ottaa päällensä Isän antama nimi.”³

Pyhät kirjoitukset opettavat meille, että Saatana haluaa johtaa ihmisiä pimeyteen. Hänen jokaisena pyrkimyksenään on peittää näkyvistä Jeesuksen Kristuksen ja Hänen evankeliuminsa valo ja totuus. Kuten Lehi opetti lapsilleen, Perkele ”pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse”⁴. Jos taivaallisen Isän työ ja kirkkaus on ”ihmisen kuolematomuuden ja iankaikkisen elämän

toteuttaminen⁷⁵, niin Lusiferin ”työ” on Jumalan lasten onnetoman olotilan ja loputtoman surun toteuttaminen. Synti ja rikkomukset hämärtävät Kristuksen valon elämästämme. Tästä syystä pyrki- myksenämme on paistatella Kristuksen valossa, joka tuo rauhaa, iloa ja onnea.

Kuluneiden puolentoista vuoden aikana Herra on innoittanut profet- taansa ja apostoleja ottamaan käyttöön joukon hienoja muutoksia. Minua kuitenkin huolestuttaa, että näiden muutosten hengelliset tarkoitukset saat- tavat hukkaa näiden muutosten itsensä herättämään intoon.

Joseph F. Smith sanoi: ”Tosi, puhdas, yksinkertainen Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on palautettu. Me olemme vastuussa sen säilymisestä maan päällä.”⁷⁶ Hän lisäsi, että tosi, puhdas ja yksinkertainen evankeliumi on ”Kristuksen pelastavat opit”⁷⁷.

Uskonkappaleissa profetta Joseph Smith opetti, että ”koko ihmiskunta voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia”⁷⁸.

Evankeliumin ensimmäiset periaat- teet ovat usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, parannus, upotuskaste, Pyhän Hengen lahja ja loppuun asti kestäminen. Josephin veli Hyrum opetti: ”Saarnatkaa niitä yhä uudelleen [ja uudelleen]. Huomaatte, että päivästä päivään teille ilmoitetaan niitä koske- via uusia ajatuksia ja lisää valoa. Voitte laajentaa ymmärrystänne niistä, niin että ymmärrätte ne selkeämmin. Sitteen kykenette tekemään niistä selkeämmin ymmärrettäviä niille, joita opetatte.”⁷⁹

Meille paras tapa nähdä kirkon hengelliset päämäärät on se, että elämme Kristuksen tosien, puhtaiden ja yksinkertaisten opetusten mukaan ja myös sovellamme käytäntöön Vapahtajan kahta suurta käskyä: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi – –. Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”⁸⁰

Kuuliaisuus näille kahdelle käskylle tarjoaa keinon kokea enemmän rauhaa ja iloa. Kun rakastamme ja palvelemme Herraa sekä rakastamme ja palvelemme lähimmäisiämme, me luonnollisesti tunnemme enemmän onnea, jota emme

voi saada millään paremmalla tavalla.

Jumalan ja lähimmäistemme rakas- taminen on opillinen perusta palvelu- työlle, kotiin keskittyvälle, kirkon tukemalle oppimiselle, lepopäivän hengelliselle viettämiselle sekä kum- mallakin puolen verhoa tapahtuvalle pelastuksen työlle, jolle Apuyhdistykset ja vanhinten koorumit antavat tukensa. Kaikki nämä asiat perustuvat juma- lallisiin käskyihin rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäisiämme. Voiko olla mitään sitä perustavampaa, olennaisem- paa ja yksinkertaisempaa?

Elämällä toden, puhtaan ja yksin- kertaisen evankeliumin suunnitel- man mukaan me saamme enemmän aikaa käydä leskien, orpojen, yksi- näisten, sairaiden ja köyhien luona. Koemme elämässämme rauhaa, iloa ja onnea, kun palvelemme Herraa ja lähimmäisiämme.

Lepopäivää koskevat muutokset, jotka tähdentävät kotiin keskittyvää, kirkon tukemaa evankeliumin oppi- mista ja tutkimista, ovat tilaisuus vahvistaa henkeämme ja omistautu- mistamme Jumalalle kotimme seinien

sisäpuolella. Mikä voisi mitenkään olla yksinkertaisempaa, olennaisempaa ja syvällisempää? Veljet ja sisaret, näet- tekö te, että evankeliumin oppiminen ja opettaminen perheessämme on tärkeä keino kokea elämässämme iloa ja onnea?

Puhuessaan lepopäivästä Vapahtaja sanoi: ”Sillä totisesti tämä on päivä, joka on määrätty sinulle levätäksesi töistäsi ja omistaaksesi hartautesi Korkeimmalle.”⁸¹ Hän lisäsi: ”Jotta ilosi olisi täysi – – [tee tämä riemuiten ja rukoillen,] – – kiittäen, iloisin sydämin ja kasvoin – – [ja] riemullisin sydämin ja iloisin kasvoin.”⁸²

Panettehan merkille tästä ilmoituk- sesta joitakin avainsanoja: *ilo, riemuiten, kiittäen, iloisin sydämin, riemullisin sydä- min ja iloisin kasvoin*. Minusta se kuu- lostaa siltä, että lepopäivän viettäminen pitäisi tuoda hymy kasvoillemme.

Kun palvelemme korkeammalla ja pyhemmällä tavalla, otattehan huo- mioon, kuinka välttämätöntä on, että tervehdimme jokaista, joka tulee kirkon kokouksiimme, etenkin uusia jäseniä ja vierailijoita. Meidän kaikkien tulisi

nauttia laulujen laulamisesta ja siitä, että kuuntelemme tarkoin sakramenttirukousten sanat avoimin sydämin ja mielin.

Uskoa ilmaisevia todistuksia paasto- ja todistuskokouksissamme johtaa piispakunnan jäsen, joka lausuu lyhyen todistuksen ja keskittää sen onnensuunnitelmaan sekä toteen, puhtaaseen ja yksinkertaiseen Kristuksen evankeliumiin. Kaikkien muiden tulee noudattaa tuota esimerkkiä. Meidän kaikkien pitää muistaa, että on muita sopivia tilanteita kertoa tarinoita tai käydä läpi matkaseikkailuja. Kun pidämme todistuksemme yksinkertaisina ja Kristuksen evankeliumiin keskittyneinä, Hän tuo hengellistä uudistumista lausuessamme todistuksemme toisillemme.

Tehokasta palvelutyötä on parasta tarkastella Jumalan ja lähimmäistemme rakastamisen tarkentavien linssien läpi. Yksinkertaisesti sanottuna me palvelemme, koska me rakastamme taivaallista Isäämme ja Hänen lapsiaan. Palvelutyöpyrkimyksemme onnistuvat paremmin, jos pidämme palvelutyömme yksinkertaisena. Suurin ilo tulee elämän yksinkertaisista asioista, joten meidän pitää varoa ajattelemasta, että meidän pitää lisätä enemmän mihinkään niihin muutoksiin, joita olemme saaneet uskon ja lujan

todistuksen vahvistamiseksi Jumalan lasten sydämessä.

Älkäämme mutkistako asioita uusilla kokouksilla tai lisäodotuksilla tai -vaatimuksilla. Pitäkää asiat yksinkertaisina. Juuri siitä yksinkertaisuudesta löydätte sen rauhan, ilon ja onnen, josta olen puhunut.

Vuosien ajan johtamisen päämäärät kirkossa, kuten sanotaan *Käsikirjassa 2*, ovat tuoneet selkeitä ja yksinkertaisia tuloksia. Lainaan kirjasta:

”Johtohenkilöt kannustavat jokaista jäsentä saamaan kaikki välttämättömät pappeuden toimitukset, pitämään niihin kuuluvat liitot ja tulemaan kelvolliseksi korotukseen ja iankaikkiseen elämään. – –

Aikuiset: Kannustakaa jokaista aikuista olemaan kelvollinen saamaan temppelitoimitukset. Opettakaa kaikkia aikuisia etsimään tietoja esivanhemmistaan ja suorittamaan temppelissä sijaistoimitukset heidän puolestaan.

Nuoret: Valmistakaa osaltanne jokaista nuorta miestä ottamaan vastaan Melkisedekin pappeus, saamaan temppelitoimitukset ja olemaan kelvollinen palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. Valmistakaa osaltanne jokaista nuorta naista olemaan kelvollinen solmimaan pyhiä liittoja ja pitämään ne sekä saamaan

temppelitoimitukset. Vahvistakaa nuoria antamalla heille tilaisuuksia osallistua merkityksellisiin toimintoihin.

Kaikki jäsenet: Auttakaa pappeusjohtajia, apujärjestöjen johtohenkilöitä, seurakuntaneuvostojen jäseniä, seurakuntalähetysaarnajia ja kokoaikaisia lähetysaarnajia sekä jäseniä tekemään tasapainoista yhteistyötä yksilöiden pelastamiseksi, perheiden ja kirkon yksiköiden vahvistamiseksi, pappeusaktiivisuuden lisäämiseksi sekä Israelin kokoamiseksi käännytystyön, aktiivisenä pitämisen ja aktivoinnin avulla. Opettakaa jäseniä pitämään huolta itsestään ja perheestään sekä auttamaan

köyhiä ja avuntarpeessa olevia Herran tavalla.⁷¹³

Palvelemiseni kirkossa on siunannut minua monilla merkittäville ja erityisillä hengellisillä kokemuksilla. Todistan siitä, että Herra johtaa kirkkoaan toteuttaakseen tarkoituksensa. Minä olen saanut jumalallista johdatusta, joka on ylittänyt suuresti omat kykyni. Evankeliumin mukaisen elämän tuoma ilo omalla kohdallani on keskittynyt toteen, puhtaaseen ja yksinkertaiseen Jeesuksen Kristuksen oppiin ja evankeliumiin.

Olen palvellut *kuuden* profeetan ja kirkon presidentin avainten ja ohjauksen alaisena Spencer W. Kimballista Russell M. Nelsoniin. Todistan, että jokainen heistä oli ja on Jumalan valitsema profeetta. He ovat opettaneet meille olennaisia periaatteita kirkosta, evankeliumista ja Kristuksen opista. Presidentti Nelson vie Herran työtä eteenpäin henkeä salpaavalla vauhdilla. Sanon ”henkeä salpaavalla”, koska hän on ainoa apostoleista, joka on vanhempi kuin minä, ja minulla on vaikeuksia pysyä hänen tahdissaan! Todistan, että hänellä on pappeuden avaimet ja Jumalan profeetan viitta. Presidentti Nelson opettaa totta, puhdasta ja yksinkertaista Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Lausun todistuksenani, että Jeesus on Kristus ja tämä on Hänen kirkkonsa – mistä todistan nöyrästi Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. 2. Nefi 2:25.
2. Joh. 12:46.
3. OL 18:23–24.
4. 2. Nefi 2:27.
5. Moos. 1:39.
6. Joseph F. Smith, ”Principle, Not Popularity”, *Improvement Era*, heinäkuu 1906, s. 732.
7. Joseph F. Smith, ”Principle, Not Popularity”, s. 732.
8. UK 1:3.
9. Hyrum Smith, luvussa ”Mikä on tarkoitukseni lähetyssaarnaajana?”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 6.
10. OL 59:5–6; ks. myös 3. Moos. 19:18; 5. Moos. 6:5; Matt. 22:36–40.
11. OL 59:10.
12. OL 59:13–15.
13. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 3.4.

VANHIN MATHIAS HELD
seitsemänkymmenen koorumista

Tiedon etsiminen Hengen avulla

Meidän tulee oppia erottamaan totuus paitsi rationaalisen mielemme myös Hengen hyvin hiljaisen ja vienon äänen avulla.

Rakkaat veljet ja sisaret, Herra on toistuvasti käskenyt meitä etsimään ”oppia vieläpä tutkimalla ja myös uskon kautta”¹. Me voimme saada valoa ja ymmärrystä paitsi tekemällä järkeenkäyviä päätelmiä mielessämme myös Pyhän Hengen johdatuksen ja innoituksen avulla.

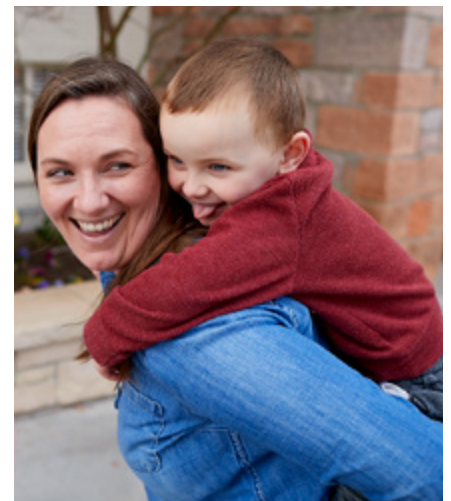
Tämä tiedon lisälähde ei ole aina kuulunut elämäni.

Rakas vaimoni Irene ja minä liityimme kirkkoon 31 vuotta sitten, kun olimme hiljattain menneet naimisiin. Olimme kumpikin varttuneet Kolumbiassa, mutta muutama kuukausi avioliiton solmimisen jälkeen ammatturani vei meidät asumaan Saksaan. Olimme hyvin nuoria, ja meillä oli suuria toiveita ja odotuksia. Se oli meille erityisen jännittävää ja onnellista aikaa.

Samaan aikaan kun minä keskityin uraani, Irenestä tuntui, että me saisimme jonkinlaisen viestin taivaasta, mutta hän ei tiennyt kuinka tai milloin. Niinpä hän alkoi päästää kotiimme kaikenlaisia ovelta ovelle kulkevia kaupustelijoina, jotka myivät tietosankirjoja, keittokirjoja, pölynimureita ja muita kodinkoneita ja niin edelleen

– odottaen aina sitä ainutlaatuista sanomaa.

Yhtenä iltana hän kertoi minulle, että kaksi tummiin pukuihin pukeutunutta nuorta miestä oli koputtanut oveemme ja että hän oli tuntenut hyvin selkeästi ja varmasti, että hänen pitää päästää heidät sisään. He olivat sanoneet, että he halusivat puhua hänelle Jumalasta, mutta he tulisivat takaisin sitten, kun myös minä olisin kotona. Voisiko tämä olla se odotettu sanoma?

He alkoivat käydä luonamme, ja heidän opastuksellaan me luimme pyhiä kirjoituksia ja tulimme ymmärtämään Jeesuksen Kristuksen ratkaisevan tärkeyden Vapahtajanamme ja Lunastajanamme. Harmittelimme pian sitä, että meidät oli kastettu pikkuvauvoina, sillä se ei ollut ollut tietoinen liitto. Kasteen saaminen uudelleen tarkoittaisi kuitenkin myös sitä, että meistä tulisi tämän uuden kirkon jäseniä, joten ensin meidän piti todella ymmärtää siitä kaikki.

Mutta kuinka voisimme tietää, oliko kaikki se, mitä lähetysaarnajat kertoivat meille Mormonin kirjasta, Joseph Smithistä ja pelastussuunnitelmasta, todella totta? No, olimme ymmärtäneet Herran sanojen perusteella, että me voisimme tuntea heidät heidän hedelmistään². Niinpä me aloimme tutkia erittäin järjestelmällisesti kirkkoa tarkastelemalla sen hedelmiä hyvin rationaalisen mielemme silmin. Mitä me näimme? No, me näimme

- ystävällisiä ja onnellisia ihmisiä sekä hienoja perheitä, jotka ymmärsivät, että meidän on tarkoitus tuntea tässä elämässä iloa eikä vain kärsimystä ja kurjuutta
- kirkon, jossa ei ole palkkapapistoa vaan jossa jäsenet itse vastaanottavat tehtäviä ja vastuita
- kirkon, jossa Jeesus Kristus ja perheet ovat kaiken keskipisteenä, jossa jäsenet paastoavat kerran kuukaudessa ja tekevät lahjoituksia auttaakseen köyhiä ja apua tarvitsevia, jossa edistetään terveellisiä tapoja opettamalla meitä pidättäytymään vahingollisista aineista.

Lisäksi:

- Pidimme siitä, kuinka henkilökohtaista kasvua, koulutusta, ahkeraa työntekoa ja omavaraisuutta tähdennettiin.
- Saimme tietää merkittävästä humanitaarisesta ohjelmasta.
- Ja meihin tekivät vaikutuksen yleiskonferenssit, joissa oli suurenmoista musiikkia sekä syvällisen hengellisiä periaatteita.

Nähtyämme kaiken tämän emme pystyneet löytämään kirkosta mitään vikaa. Päinvastoin pidimme hyvin paljon kaikesta näkemästämme. Emme kuitenkaan vieläkään pystyneet päättämään kasteelle menemisestä, koska halusimme tietää kaiken, ennen kuin tekisimme niin.

Mutta vaikka olimme päättämättömiä, Herra valmisti meitä kärsivällisesti, Hän muovasi meitä ja Hän auttoi meitä huomaamaan, että meidän tulee oppia erottamaan totuus paitsi rationaalisen mielemme myös Hengen hyvin hiljaisen ja vienon äänen avulla, joka puhuu erityisesti sydämelle.

Tuo ääni ja sitä seuraava tunne tulivat eräänä iltana opiskeltuamme evankeliumia kymmenen kuukautta, kun luimme Moosian luvusta 18: ”Koska te – – olette halukkaita kantamaan toistenne kuormia – – ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, – – jos tämä on teidän sydämenne halu, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät kastetaan Herran nimeen?”³

Tämä Mormonin kirjan kohta painui sydämeemme ja sieluumme, ja äkkiä meistä tuntui ja me tiesimme, ettei ollut todella mitään syytä olla menemättä kasteelle. Me oivalsimme, että näissä jakeissa mainitut toiveet olivat myös meidän sydämemme toiveita ja että nuo asiat olivat niitä, joilla on todellista merkitystä. Ne olivat tärkeämpiä kuin

se, että ymmärtäisimme kaiken, koska me tiesimme jo tarpeeksi. Me olimme aina luottaneet rakastavan taivaallisen Isän ohjaavaan käteen ja olimme varmoja siitä, että Hän ohjaisi meitä edelleen.

Niinpä sinä samana päivänä me sovimme kastepäivästämme, ja pian meidät viimeinkin kastettiin!

Mitä me opimme tuosta kokemuksesta?

Ensiksikin me opimme, että me voimme luottaa täysin rakastavaan taivaalliseen Isään, joka pyrkii jatkuvasti auttamaan meitä tulemaan sellaisiksi kuin Hän tietää, että meistä voitulla. Me todistimme oikeaksi Hänen sanojensa syvällisen totuuden, kun Hän sanoi: ”Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla; ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuksiani – –, sillä he oppivat viisautta; sillä sille, joka ottaa vastaan, minä annan enemmän.”⁴

Ja toiseksi me opimme, että jokin toinen ulottuvuus tiedon saamiseen voi rationaalisen mielemme lisäksi antaa meille johdatusta ja ymmärrystä. Se on Hänen Pyhän Hengensä hiljainen ja vieno ääni, joka puhuu sydämelle ja myös mielellemme.

Haluan verrata tätä periaatetta näkökykyymme. Isämme taivaassa on antanut meille – ei vain yhden – vaan kaksi silmää. Me voimme nähdä riittävästi yhdelläkin silmällä, mutta toinen silmä tuo meille uuden näkökulman. Kun nuo kaksi näkökulmaa yhdistyvät aivoissamme, ne tuottavat kolmiulotteisen kuvan ympäristöstämme.

Samalla tavoin meille on annettu kaksi tiedonlähdetä fyysisten ja hengellisten kykyjemme myötä. Mielemme tuottaa yhden käsityksen fyysisten aistiemme ja päättelymme avulla. Mutta Pyhän Hengen lahjan avulla Isä on antanut meille myös toisen näkökulman, joka on itse asiassa tärkein ja paikkansapitävin, koska se tulee suoraan Häneltä. Mutta koska Hengen kuiskaukset ovat usein hyvin hienovaraisia, monet ihmiset eivät ole tietoisesti selvillä tuosta täydentävästä tiedonlähteestä.

Kun nämä kaksi näkökulmaa sitten yhdistyvät sielussamme, yksi täydellinen kuva osoittaa todellisuuden asioista sellaisina kuin ne todella ovat. Itse asiassa Pyhän Hengen lisänäkökulman avulla tietyt ”todellisuudet” sellaisina kuin pelkästään mielen tuottama ymmärryksemme kuvaa ne, voivat osoittautua pettäviksi tai kerrassaan vääriksi. Muistakaa Moronin sanat: ”Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.”⁵

Näiden 31 vuoden aikana, jotka olen ollut kirkon jäsen, olen monta kertaa kokenut, että jos luotamme ainoastaan rationaaliseen mieleemme ja kiellämme tai laiminlyömme hengellisen ymmärryksen, jota voimme saada Pyhän Hengen kuiskausten ja vaikutelmien välityksellä, niin on kuin kulkisimme läpi elämän ainoastaan yhden silmän varassa. Mutta kuvaannollisesti puhuen meille on itse asiassa annettu kaksi silmää. Vain näiden kahden näkökulman yhdistelmä voi antaa meille todellisen ja täyden kuvan kaikista totuuksista sekä kaikesta siitä, mitä koemme elämässämme, sekä myös kokonaisen

ja syvällisen ymmärryksen identiteetistämme ja tarkoituksestamme elävän taivaallisen Isän lapsina.

Mieleeni tulee se, mitä presidentti Russell M. Nelson opetti meille vuosi sitten sanoessaan, että ”tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta”⁶.

Olen oppinut tietämään ehdottoman varmasti, että

- meillä on rakastava Isä taivaassa, ja me kaikki suostuimme tulemaan tämän maan päälle osana jumalallista suunnitelmaa
- Jeesus on Kristus, Hän elää ja on minun Vapahtajani ja Lunastajani
- Joseph, nöyrä maalaispoika, kutsuttiin ja hänestä tuli voimallinen profeetta, joka pani alulle tämän aikojen täyttyminen taloudenhoitokauden kaikkine sen avaimineen, voimineen ja Jumalan pyhän pappeuden valtuuksineen
- Mormonin kirja on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta ja että

perheet on tarkoitettu pysymään yhdessä ikuisesti

- Herramme Jeesus Kristus johtaa tätä palautettua kirkkoaan elävän profeettamme, presidentti Russell M. Nelsonin kautta tänä aikana.

Näistä ja monista muista kallisarvoisista totuuksista on tullut hengellisiä rakennuskiviä siinä, millaiseksi Jumala auttaa minua tulemaan. Ja odotan innolla monia uusia opetuksia, joita Hän yhä haluaa minun – ja teidän – ottavan vastaan, kun kuljemme läpi tämän suurenmoisen elämän ja opimme ”vieläpä tutkimalla ja myös uskon kautta”.

Tiedän näiden asioiden olevan totta ja todistan niistä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 109:7; ks. myös OL 88:118.
2. Ks. 3. Nefi 14:16.
3. Moosia 18:8–10.
4. 2. Nefi 28:30.
5. Moroni 10:5
6. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.

VANHIN NEIL L. ANDERSEN
kahdentoista apostolin koorumista

Uskon silmin

Jos poimimme ja valitsemme julistuksesta vain sen, minkä hyväksymme, me sumennamme iankaikkisen näkökulmamme painottaen liikaa tämänhetkistä kokemustamme.

Vähän ennen Jeesuksen ristiinnaulitsemista Hänet vietiin Pilatuksen eteen oikeussaliin. ”Oletko sinä juutalaisten kuningas?” Pilatus kysyi alentuvasti. Jeesus vastasi: ”Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. – – Sitä varten [olen] tullut tähän maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minua.”

Pilatus kysyi kyynisesti: ”Mitä on totuus?”¹

Nykyajan maailmassa kysymys ”Mitä on totuus?” voi olla maalliselle mielelle tuskallisen mutkikas.

Google-haku ”Mitä on totuus?” antaa yli miljoona vastausta. Meillä on matkapuhelimissamme saatavilla enemmän tietoa kuin yhden perinteisen kirjaston kaikissa kirjoissa. Me elämme tiedon ja mielipiteiden ylikuormituksessa. Viekoittelevat ja houkuttelevat äänet ahdistelevat meitä joka käänteessä.

Nykyajan hämmennyksen keskellä ei ole ihme, että niin monet turvautuvat 2 500 vuotta sitten Protagoraan nuorelle Sokrateelle lausumiin sanoihin: ”Mikä on totta sinulle”, hän sanoi, ”on totta sinulle, ja mikä on totta minulle, on totta minulle.”²

Totuus Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin kautta

Koska meitä on siunattu Jeesuksen Kristuksen palautetulla evankeliumilla, me julistamme nöyrästi, että on olemassa asioita, jotka ovat täysin ja ehdottomasti totta. Nämä iankaikkiset totuudet pitävät paikkansa Jumalan jokaisen pojan ja tyttären kohdalla.

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan: ”Totuus on tieto asioista sellaisina kuin ne ovat ja kuin ne ovat olleet ja kuin ne tulevat olemaan.”³ Totuus katsoo taaksepäin ja eteenpäin laajentaen pienen nykyhetkemme näkökulmaa.

Jeesus sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.”⁴ Totuus osoittaa meille tien iankaikkiseen elämään, ja se tulee ainoastaan Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta. Mitään muuta tietä ei ole.

Jeesus Kristus opettaa meille, kuinka elää, ja sovituksensa ja ylönousemuksensa ansiosta Hän tarjoaa meille anteeksiannon synneistämme ja kuolemattomuuden verhon tuolla puolen. Tämä on ehdottomasti totta.

Hän opettaa meille, ettei ole väliä sillä, olemmeko rikkaita vai köyhiä, kuuluisia vai tuntemattomia, sivistyneitä vai yksinkertaisia. Kuolevaisuuden tavoitteenamme on sen sijaan vahvistaa uskoamme Herraan Jeesukseen Kristukseen, valita pahan sijaan hyvä ja pitää Hänen käskynsä. Vaikka ylistämekin luonnontieteen ja lääketieteen keksintöjä, niin Jumalan totuudet yltyvät paljon näitä löytöjä edemmäs.

Iankaikkisuuden totuuksia vastaan on aina ollut väärennöksiä kääntämässä Jumalan lapsia pois totuudesta. Vastustajan väitteet ovat aina olleet samoja. Kuunnella näitä, jotka on ilmaistu 2 000 vuotta sitten:

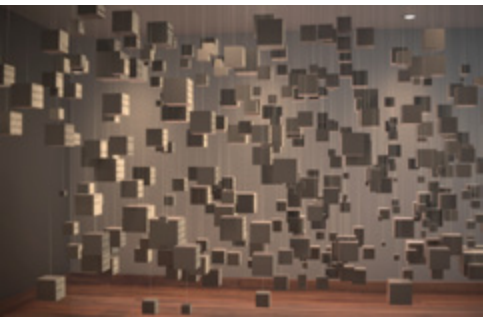
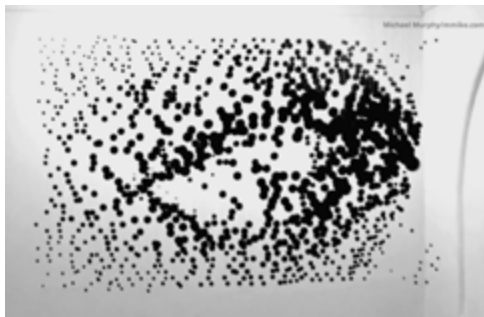
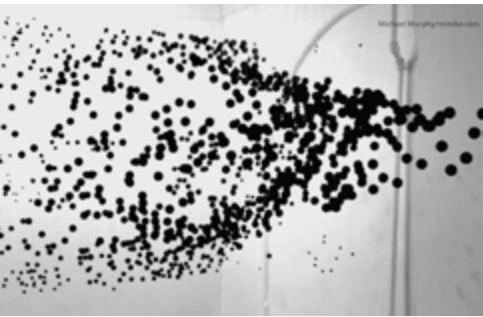
”Te ette voi tietää asioista, joita ette näe. – – Mikään, mitä ihminen [tekee, ei ole] rikos.

[Jumala ei siunaa teitä, vaan] jokainen [menestyy] kykyjensä mukaisesti.”⁵

”Ei ole järkevää, että sellainen olento kuin Kristus – – olisi Jumalan Poika.”⁶

”[Se, mihin uskotte, on typerää perimätietoa ja] hullun mielen vaikutusta.”⁷ Eivätkö kuulostakin samalta kuin nykyään?

Pohtimalla perhejulistusta rukoillen uskon silmin me ymmärrämme paremmin, kuinka sen periaatteet ovat kauniisti yhteydessä toisiinsa, tukevat toisiaan ja paljastavat Isämme suunnitelman lapsiaan varten.

Evankeliumin palautuksen myötä Jumala on antanut meille keinon oppia ja tietää keskeisiä hengellisiä totuuksia: me opimme niitä pyhistä kirjoituksista, henkilökohtaisten rukoustemme ja omien kokemustemme avulla, elävien profeettojen ja apostolien opetuksista sekä Pyhän Hengen johdatuksesta, Hengen, joka voi auttaa meitä tietämään ”totuuden kaikesta”⁸.

Totuutta tutkitaan Hengen avulla

Me voimme tuntea sen, mikä on Jumalasta, kun etsimme sitä hengellisesti. Paavali sanoi: ”Sitä, mikä on Jumalasta, ei tiedä yksikään ihminen, ellei hänellä ole Jumalan Henkeä. – – [Sillä] sitä on tutkittava Hengen avulla.”⁹

Katsokaa tätä Michael Murphyn teosta. Tästä näkökulmasta voi tuskin uskoa, että se on taiteilijan näkemys ihmissilmästä. Mutta kun pisteitä katsoo eri näkökulmasta, näkee taiteilijan luomuksen kauneuden.

Samalla tavoin me näemme Jumalan hengelliset totuudet uskon silmien näkökulmasta. Paavali sanoi: ”Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, sillä se on hänen mielestään hulluutta. Hän ei pysty tajuamaan sitä, koska sitä on tutkittava Hengen avulla.”¹⁰

Pyhät kirjoitukset, rukouksemme, omat kokemuksemme, nykyajan profheetat ja Pyhän Hengen lahja tuovat meille totuudesta hengellisen näkökulman, jota tarvitsemme matkallemme täällä maan päällä.

Julistus uskon silmin

Katsokaamme perhejulistusta uskon silmin.

Presidentti Gordon B. Hinckley esitteli asiakirjan ”Perhe – julistus maailmalle” näillä sanoilla: ”Koska on niin paljon virheellisiä päätelmiä, joita tarjotaan totuutena, niin paljon petosta normien ja arvojen suhteen, niin paljon houkutusja ja viettelyksiä sortua pikkuhiljaa maailman paheisiin, olemme tunteneet tarvetta varoittaa [teitä].”¹¹

Julistus alkaa: ”Kaikki ihmiset – miehet ja naiset – on luotu Jumalan kuvaksi. Jokainen heistä on taivaallisten vanhempien rakas henkipoika tai -tytär, ja sellaisena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä.”

Nämä ovat iankaikkisia totuuksia. Te ja minä emme ole luonnon sattuman-kauppaa.

Rakastan näitä sanoja: ”Kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa henki-pojat ja -tyttäret tunsivat Jumalan ian-kaikkisena Isänään ja palvelivat Häntä

sellaisena sekä hyväksyivät Hänen suunnitelmansa.”¹²

Me olimme ennen syntymäämme. Yksilöllinen identiteettimme on leimattu meihin ikuisesti. Tavoilla, joita emme täysin ymmärrä, hengellinen kasvumme kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa vaikuttaa siihen, keitä me olemme täällä.¹³ Me hyväksyimme Jumalan suunnitelman. Me tiesimme, että kokisimme vaikeuksia, tuskaa ja murhetta maan päällä.¹⁴ Me tiesimme myös, että Vapahtaja tulisi ja että kun me osoittautuisimme kelvollisiksi, me nousisimme kuolleista ylösnou- semuksessa saaden ”lisää kirkkautta [päämme] päälle aina ja ikuisesti”¹⁵.

Julistus on suorasanainen: ”Me julis- tamme, että keino, jolla kuolevainen elämä luodaan, on Jumalan säätämä. Me vahvistamme, että elämä on pyhä ja että se on tärkeä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa.”

Isämme suunnitelma kannustaa aviomiestä ja vaimoa saattamaan lapsia maailmaan ja velvoittaa meitä puhu- maan syntymättömien puolesta.

Julistuksen periaatteet ovat kauniisti yhteydessä toisiinsa

Jos poimimme ja valitsemme julistuksesta vain sen, minkä

hyväksymme, me sumennamme ian-
kaikkisen näkökulmamme painottaen
liikaa tämänhetkistä kokemustamme.
Pohtimalla julistusta rukoillen uskon
silmin me ymmärrämme paremmin,
kuinka sen periaatteet ovat kauniisti
yhteydessä toisiinsa tukien toisiaan
ja paljastaen Isämme suunnitelman
lapsiaan varten.¹⁶

Pitäisikö meidän todellakaan yllättyä
siitä, että kun Herran profeetat julista-
vat Hänen tahtonsa, niin joidenkuiden
mieleen jää kysymyksiä? Tietenkin jot-
kut torjuvat profeettojen äänen heti¹⁷,
mutta toiset pohtivat rukoillen vilpittö-
miä kysymyksiään – kysymyksiä, jotka
selviävät kärsivällisyydessä ja uskon
silmin. Jos perhejulistus olisi ilmoitettu
jollakin toisella vuosisadalla, kysymy-
ksiä olisi ollut silti. Ne vain olisivat olleet
eri kysymyksiä kuin nykyään. Yksi pro-
feettojen tarkoituksista on auttaa meitä
ratkaisemaan vilpittömiä kysymyksiä.¹⁸

Ennen kuin presidentti Russell M.
Nelsonista tuli kirkon presidentti, hän
sanoi: ”Profeetat näkevät tulevaisuu-
teen. He näkevät ne riipaisevat vaarat,
joita vastustaja on asettanut tai asettaa
jatkossa meidän polullemme. Profeet-
at näkevät ennalta myös ne suuret
mahdollisuudet ja etuoikeudet, jotka
odottavat niitä, jotka kuuntelevat *tarkoi-
tuksenaan totella*.”¹⁹

Todistan ensimmäisen presidentti-
kunnan ja kahdentoista koorumin

yhtenäisen äänen totuudesta ja hengel-
lisestä voimasta.

Maailma kääntää selkensä

Elämäni aikana olemme nähneet val-
tavan muutoksen maailman käsityksissä
monista julistuksessa opetetusta peri-
aatteista. Teinivuosieni ja avioliittomme
alkuvuosien aikana monet maailmassa
käänsivät selkensä Herran mittapuulle,
jota nimitämme siveyden laiksi, eli että
sukupuolisuhteiden tulee ilmetä vain
laillisesti avioliittoon vihityn miehen ja
naisen välillä. Kun olin 20–30-vuotias,
monet käänsivät selkensä syntymät-
ömien pyhälle suojelemiselle, kun
abortista tuli hyväksyttävämpi. Viime
vuosina monet ovat kääntäneet selkensä
sille Jumalan laille, että avioliitto on
pyhä liitto miehen ja naisen välillä.²⁰

Se, että näemme monien kääntävän
selkensä niille rajoille, jotka Herra on
asettanut, muistuttaa meitä siitä päi-
västä Kapernaumissa, jolloin Vapahtaja
julisti jumalallisuutensa ja valitettavasti
”monet Jeesuksen opetuslapset vetäytyi-
vät – – joukosta”.

Silloin Vapahtaja kääntyi niiden
kahdentoista puoleen: ”Aiotteko tekin
lähteä?”

Pietari vastasi:
”Herra, kenen luo me menisimme?
Sinulla on ikuisen elämän sanat.

Me uskomme ja tiedämme, että sinä
olet Jumalan Pyhä.”²¹

Kaikki eivät mahdu näppärästi julistuksen sisään

On kovin monia, nuoria ja van-
hoja, jotka ovat lojaaleja ja uskollisia
Jeesuksen Kristuksen evankeliumille,
vaikka heidän nykyiset kokemuksensa
eivät näppärästi mahdukaan perheju-
listuksen sisään: lapsia, joiden elämää
avioero on järkyttänyt, nuoria, joiden
ystävät pilkkaavat siveyden lakia, eron-
neita naisia ja miehiä, joita puolison
uskottomuus on vakavasti haavoittanut,
aviopareja, jotka eivät pysty saamaan
lapsia, miehiä ja naisia, joiden aviopuo-
lisolla ei ole samaa uskoa palautettuun
evankeliumiin, naimattomia naisia ja
miehiä, jotka eri syistä eivät ole pysty-
neet solmimaan avioliittoa.

Eräs ystävä, jonka olen tuntenut
lähes 20 vuotta ja jota suuresti ihailen,
ei ole naimisissa samaan sukupuoleen
kohdistuvan viehtymyksen vuoksi. Hän
on pysynyt uskollisena temppeliliitoil-
leen, on laajentanut luovia ja ammatilli-
sia kykyjään ja on palvellut jalosydämi-
sesti sekä kirkossa että yhteiskunnassa.
Hän sanoi minulle äskettäin: ”Voin
tuntea myötätuntoa niitä kohtaan, jotka
ovat samassa tilanteessa kuin minä ja
päättävät olla noudattamatta siveyden
lakia maailmassa, jossa elämme. Mutta
eikö Kristus pyytänyt, ettemme olisi
tästä maailmasta? On selvää, että Juma-
lan mittapuut ovat erilaisia kuin tämän
maailman mittapuut.”

Ihmisten lait siirtyvät usein Jumalan lakien asettamien rajojen ulkopuolelle. Niiltä, jotka haluavat miellyttää Jumalaa, vaaditaan epäilemättä uskoa, kärsivällisyyttä ja uutteruutta.²²

Vaimoni Kathy ja minä tunnemme erään naimattoman sisaren, nyt puolivälissä viittäkymmentä, joka on lahjakas ammatillisissa kyvyissään ja palvelee uskollisesti seurakunnassaan. Hänkin on pitänyt Jumalan lait. Hän kirjoitti:

”Unelmoin päivästä, jolloin minua siunattaisiin aviomiehellä ja lapsilla. Odotan edelleen. Toisinaan tilanteeni tuo unohdetuksi tulemisen ja yksinäisyyden tunteita, mutta yritän pitää ajatukseni poissa siitä, mitä minulla ei ole, ja sen sijaan keskittyä siihen, mitä minulla on ja kuinka voin auttaa muita.

Sukulaisteni ja seurakuntalaisteni palveleminen sekä palveleminen tempelissä ovat auttaneet minua. Minua ei ole unohdettu enkä ole yksin, koska olen osa – ja me kaikki olemme osa – suurta perhettä.”

On Yksi, joka ymmärtää

Jotkut sanovat: ”Sinä et ymmärrä minun tilannettani.” En ehkä ymmärräkään, mutta todistan, että on Yksi, joka ymmärtää.²³ On Yksi, joka puutarhassa ja ristillä antamansa uhrin ansiosta tuntee kuormanne. Kun etsitte Häntä ja pidätte Hänen käskynsä, minä lupaan teille, että Hän siunaa teitä ja nostaa kuormianne, jotka ovat liian raskaita kannettavaksi yksin. Hän antaa teille iankaikkisia ystäviä ja tilaisuuksia palvella. Mikä

tärkeämpää, Hän täyttää teidät Pyhän Hengen voimallisella Hengellä ja säteilee teille taivaallista hyväksyntäänsä. Mikään valinta, mikään vaihtoehto, joka torjuu Pyhän Hengen kumppanuuden tai iankaikkisuuden siunaukset, ei ole harkintamme arvoinen.

Minä tiedän, että Vapahtaja elää. Minä todistan, että Hän on kaiken sen totuuden lähde, jolla on todellista merkitystä, ja että Hän täyttää kaikki lupamansa siunaukset niille, jotka pitävät Hänen käskynsä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joh. 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian ja Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers*, 1966, s. 28.
3. OL 93:24.
4. Joh. 14:6.
5. Alma 30:15, 17.
6. Hel. 16:18.
7. Ks. Alma 30:14, 23, 27.
8. Moroni 10:5
9. Joseph Smith Translation, 1 Corinthians 2:11 [kohdassa 1 Corinthians 2:11, alaviite c]; 1. Kor. 2:14.
10. 1. Kor. 2:14.
11. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Pysykää lujina maailman houkutuksia vastaan”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 100. Presidentti Russell M. Nelson selitti hiljattain hieman julistuksen historiaa, kuten Sheri Dew on esittänyt lyhyesti julkaisussa *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson*, s. 2019, s. 208: ”Eräänä päivänä vuonna 1994 kahdentoista apostolin koorumi oli keskustellut päivän ajan neuvostonsa huoneessa Suolajärven temppelissä perhettä koskevista asioista. He pohtivat kaikkea yhä lisääntyvän ja kaikkialla läsnä olevan pornografian luonteesta aina monenlaisen mahdollisesti perhevastaiseen lainsäädäntöön. Tällainen keskustelu ei ollut

uutta, mutta sinä päivänä koko asialista pyöri tämän yhden erittäin tärkeän aiheen ympärillä.

Kahdentoista neuvosto tarkasteli sekä oppia että menettelytapoja pohtien niitä asioita, joita ei voisi muuttaa – oppi – ja niitä, joita mahdollisesti voisi – menettelytavat. He keskustelivat asioista, joiden he näkivät olevan tulossa, kuten voimistuva yhteiskunnallinen painostus samaa sukupuolta olevien avioliittoon ja transsukupuolisten oikeuksiin. ”Mutta me näimme muutakin”, vanhin Nelson selitti. ”Näimme monien yhteisöjen pyrkimykset tehdä loppu kaikista seksuaalista aktiivisuutta koskevista normeista ja rajoituksista. Näimme sukupuolta koskevan hämmennyksen. Saatoimme nähdä sen kaiken tulevan.”

Tämä laajamittainen keskustelu sekä muut ajan kuluessa käydyt keskustelut johtivat siihen johtopäätökseen, että kahdentoista tulee valmistella asiakirja, kenties jopa julistus, joka tuo esiin perhettä koskevan kirkon kannan, esitettäväksi ensimmäiselle presidenttikunnalle harkittavaksi.”

12. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
13. Presidentti Dallin H. Oaks on sanonut: ”Kaikki ne lukemattomat kuolevaiset, jotka ovat syntyneet tämän maan päälle, valitsivat Isän suunnitelman ja taistelivat sen puolesta. Monet meistä tekivät Isän kanssa myös liittoja, jotka koskivat sitä, mitä tekisimme kuolevaisuudessa. Tavoilla, joita ei ole ilmoitettu, meidän tekemme henkimaailmassa vaikuttavat meihin kuolevaisuudessa.” (”Suuri autuudensuunnitelma”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 69.)
14. Ks. Dallin H. Oaks, ”Totuus ja suunnitelma”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 25–28.
15. Abr. 3:26.
16. Presidentti Dallin H. Oaks on sanonut: ”Kääntymyksen kokeneet myöhempien aikojen pyhät uskovat, että lähes neljännesvuosisata sitten annettussa perhejulistuksessa, joka nykyään on käännetty lukuisille kielille, Herra tähdentää uudelleen niitä evankeliumin totuuksia, joita tarvitsemme tueksemme selviytyäksemme nykyisistä perheeseen kohdistuvista haasteista. – –

Todistan, että perhejulistus on lausunto iankaikkisesta totuudesta, Herran tahdosta iankaikkista elämää tavoittelevia lapsiaan varten. Se on ollut kirkon opetuksen ja käytännön pohjana kuluneet 22 vuotta ja tulee olemaan jatkossakin. Pitäkää sitä sellaisena, opettakaa sitä, eläkää sen mukaan, niin teitä siunataan ponnistellessanne eteenpäin kohti iankaikkista elämää. – –

Uskon, että asenteemme perhejulistusta kohtaan ja sen käyttäminen on yksi noista tämän sukupolven koetuksista. Rukoilen, että kaikki myöhempien aikojen pyhät pysyvät lujina tuossa koetuksessa.” (”Suunnitelma ja julistus”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 30–31.)

17. Presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”On niitä, jotka leimaavat meidät

kiikkoilijoiksi, mutta kiikkoilijoita ovat ne, jotka eivät salli meidän tuntea siten kuin me tunnemme mutta haluavat meidän sallivan heidän tuntea siten kuin he tuntevat. Syyinä kantaamme on loppujen lopuksi siveyden laki. Kymmenen käskyä ovat voimassa yhä. Niitä ei ole koskaan kumottu. – – Meidän oikeutenamme ei ole muuttaa lakeja, jotka Jumala on säätänyt.” (Julkaisussa Dew, *Insights from a Prophet's Life*, s. 212.)

18. ”Vaikka perhettä vastaan hyökätään kautta koko maailman, perhejistuksen totuudet vahvistavat teitä.

Teidän suurenmoisten jalon perinnön nuorten pitää ymmärtää, mitä kauaskantoisia seurauksia on yhteiskunnassa vallitsevalla kiistalla siitä, kuinka avioliitto pitäisi määritellä. Nykyiseen väittelyyn sisältyy kysymys, voiko kaksi samaa sukupuolta olevaa henkilöä solmia avioliiton. Jos epäilette kirkon kantaa tähän asiaan tai johonkin muuhun tärkeään aiheeseen, pohtikaa sitä rukoillen ja ottakaa sitten varteen profetalliset sanomat tässä tulevassa lokakuuisessa kirkon yleiskonferenssissa. Nuo innoitetut puheet sekä Pyhän Hengen innoitus tuovat mieleenne täydemmän ja todemman ymmärryksen.” (Russell M. Nelson, ”Jalon perinnön nuoriso: Mitä te valitsette?”, kirkon koululaitoksen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 6. syyskuuta 2013, broadcasts.churchofjesuschrist.org.)

19. Russell M. Nelson, ”Olkaa todellisia milleniaaleja”, *Liahona*, lokakuu 2016, s. 53.
20. Presidentti Nelson on sanonut: ”Yhteiskunnalliset suuntauksukset ja maailmalliset filosofiat vaikuttavat voimakkaasti hallitusvaltaan lakeja säädettäessä, uudistettaessa ja pantaessa täytäntöön. Lainsäädännön toimista huolimatta Herran oppia avioliitosta ja siveellisyydestä *ei voi muuttaa*. Muistakaa: vaikka ihminen kuinka laillistaisi synnin, se on silti syntiä Jumalan silmissä!” (”Iankaikkisia päätöksiä”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 108.)
21. Joh. 6:66–69.
22. Ks. Alma 32:41–43. Minuon on aina tehnyt vaikutuksen se, että tässä suurenmoisessa luvussa, jossa puhutaan uskomme kasvattamisesta, luvun kolmessa viimeisessä jakeessa uskon, kärsivällisyyden ja uutteruuden hyveet mainitaan yhdessä.
23. Ks. Alma 7:12. Jeesus Kristus kärsi paitsi syntiemme myös heikkouksiemme vuoksi: ”Hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sydämensä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.” (Sanan heikkoudet synonyymeja voisivat olla sairaudet, vaivat, ahdingot, puutteellisuudet.) Ks. OL 88:6: ”Hän – – laskeutui kaiken alapuolelle, niin että hän käsitti kaiken, jotta hän voi olla kaikessa ja kaiken kautta, totuuden valo.”

VANHIN TAKASHI WADA
seitsemänkymmenen koorumista

Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla

Itsemme kestittämistä Kristuksen sanoilla voi tapahtua milloin tahansa ja missä tahansa, jos valmistamme sydäntämme.

Taivaallinen Isämme rakastaa meitä. Hän on antanut täydellisen suunnitelman, jotta voimme nauttia Hänen siunauksistaan. Tässä elämässä meitä kaikkia kutsutaan tulemaan Kristuksen luokse ja ottamaan vastaan Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi menemällä kasteelle, saamalla Pyhän Hengen lahja ja elämällä uskollisesti evankeliumin mukaan. Nefi kuvaa sitoumestamme mennä kasteelle astumisena ”kaidalle ja kapealle polulle”, ja hän muistuttaa meitä jatkamaan

”[ponnistelua] eteenpäin lujina Kristuksessa – – kestiten [itseämme] Kristuksen sanalla ja [kestämään] loppuun asti” saadaksemme kaikki ne siunaukset, jotka taivaallinen Isä on varannut meille (2. Nefi 31:19–20).

Nefi muistuttaa meitä edelleen siitä, että jos kestitemme itseämme Kristuksen sanoilla, ne ”kertovat [meille] kaiken, mitä [meidän] tulee tehdä” (2. Nefi 32:3), ja että me saamme voimaa voittoa ”vastustajan – – palavat nuolet” (1. Nefi 15:24).

Mitä itsensä kestitseminen on?

Kun olin nuori, ajattelin, että itsensä kestitseminen on yksinkertaisesti sitä, että syö riisiä, sushia ja soijakastiketta sisältävän suuren aterian. Nyt tiedän, että todellinen kestitseminen on enemmän kuin herkullisesta aterianauttimista. Se on kokemus, johon liittyy iloa, ravintoa, juhlimista, jakamista ja rakkauden ilmaisemista perhettä ja läheisiä kohtaan, kiitollisuutemme ilmaisemista Jumalalle sekä ihmissuhteiden vahvistamista samalla kun nauttii runsaasta, uskomattoman herkullisesta ruoasta. Uskon, että kun kestitsemme itseämme Kristuksen sanoilla, meidän pitäisi ajatella samankaltaista kokemusta. Itsemme kestitseminen pyhillä kirjoituksilla ei ole vain niiden lukemista. Sen pitäisi tuoda meille todellista iloa ja rakentaa suhdettamme Vapahtajaan.

Tätä opetetaan selkeästi Mormonin kirjassa. Muistelkaa Lehin unta, jossa hän näki puun, ”jonka hedelmät olivat haluttavia tehdäkseen ihmisen onnelliseksi”. Puun hedelmä kuvaa Jumalan rakkautta, ja kun Lehi maistoi tuota hedelmää, ”se oli – – makeinta, – – mitä [hän oli] milloinkaan – – maistanut”. ”Se täytti [hänen sielunsa] tavattoman suurella ilolla” ja oli sellaista, mitä hän halusi perheensäkin kokevan. (1. Nefi 8:10–12.)

Kun kestitsemme itseämme, mekin todennäköisesti huomaamme, ettei nauttimamme ruoan määrällä tai laadulla ole ehkä väliä, jos sydämemme on täynnä kiitollisuutta. Lehin perhe eli autiomaassa raa’alla lihalla, mutta Nefi kuvasi tätä vaikeaa koettelemusta näin: ”Niin suuret olivat Herran siunaukset”, että ”meidän naisemme – – olivat vahvoja” ja pystyivät ”[kestämään] matkajensa nurisematta” (1. Nefi 17:1–2).

Kestitsemiseen liittyy toisinaan kokeilemista ja maistelua. Alma puhuu hyvän siemenen kylvämisestä sydämeemme. Kun kokeilemme sitä, me ymmärrämme, että siemen alkaa olla ihana (ks. Alma 32:28–33).

Itsemme kestitseminen Kristuksen sanoilla

Siunaukset siitä, että kestitsemme itseämme Kristuksen sanoilla, ovat voimallisia ja elämää muuttavia. Haluaisin erityisesti kehottaa teitä soveltamaan elämäänne kolmea niistä.

Ensiksi, Kristuksen sanat voivat auttaa meitä ”kasvattamaan hengellistä [kykyämme] vastaanottaa ilmoitusta” (Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96) ja ohjata meitä turvallisesti elämän halki. Mormon opettaa, että Kristuksen

sanoilla on ”suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä [on] oikein”, ja että niillä on ”voimallisempi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla” (Alma 31:5) voi olla. Kun olen etsinyt Jumalan viisautta selviytyäkseen omista haasteistani, niin aina kun olen koetellut ”Jumalan sanan voimaa” (Alma 31:5), olen tuntenut innoitusta ja pystynyt tekemään viisaita päätöksiä, voittamaan kiusauksia ja siunaamaan elämäni lisääntyneellä uskolla Kristukseen ja rakkaudella lähelläni olevia kohtaan. Profettamme Russell M. Nelson on opettanut meille: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta” (”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, s. 96). Tarvitsemaamme ilmoitusta tulee, kun kokeilemme ”sanan voimaa”, ja tuo sana on voimallisempaa kuin mikään muu, mitä voisimme kokeilla tai kuvitella.

Toiseksi, kun meillä on vaikeuksia oman identiteettimme ja huonon itsetunnon kanssa, ”mieluisa Jumalan sana” (ks. MK Jaak. 2:8) pyhissä kirjoituksissa auttaa meitä tietämään, keitä me todella olemme, ja antaa meille voimaa, joka on suurempaa kuin omamme. Ymmärrys omasta identiteettistäni Jumalan lapsena on ollut yksi suloisimmista hetkistä, mitä olen milloinkaan kokenut. Varhaisina teinivuosinani en tiennyt mitään Vapahtajan opetuksesta. Kun luin ensimmäisen kerran Uutta testamenttia, Kristuksen sanat todella paransivat haavoitetun sieluni. Ymmärsin, etten ollut yksin ja että olen Jumalan lapsi. Tunnistaessani todellisen identiteettini Jumalan edessä minä oivalsin Kristuksen sovituksen tuomat äärettömät mahdollisuuteni.

Myös Enos kertoi henkilökohtaisesta valaistumisesta, joka koituu Kristuksen sanojen pohdiskelemisestä. Kun Enos antoi sanojen, jotka hänen isänsä oli opettanut hänelle ”iankaikkisesta elämästä ja pyhien ilosta”, painua syvälle sydämeensä, hänen sielullaan ”oli nälkä” ja hän polvistui maahan Luojansa eteen ”voimallisessa rukouksessa” (En. 1:3–4). Tuossa rukouksessa hän tuli tuntemaan

Vapahtajan ja sai tietää, että meidän arvomme on suuri, että meitä rakastetaan, että me voimme saada virheemme anteeksi ja että me todella olemme Jumalan lapsia.

Kolmanneksi, me voimme kohottaa muiden elämää Kristuksen sanoilla. Aivan kuten Enosilla oli oma hetkensä ja tilanteensa, jolloin Kristuksen sanat koskettivat hänen sydäntään, Herra tekee osansa koskettakseen niiden sydäntä, joille me haluamme kertoa evankeliumista. Monet meistä ovat saattaneet lannistua, kun olemme yrittäneet kutsua jotakuta kuulemaan evankeliumia, koska se ei ole johtanut haluamaamme tulokseen. Tuloksesta riippumatta Herra kutsuu meitä avaamaan suumme ja kertomaan muille evankeliumin sanomasta.

Kaksi vuotta sitten Herra kosketti rakkaan äitini sydäntä, mikä auttoi häntä tekemään päätöksen ottaa vastaan kastetoimitus. Olin odottanut tuota päivää melkein 35 vuotta. Jotta äitini teki tuon päätöksen, monet kirkon jäsenet palvelivat häntä vilpittömästi, kuten Kristus olisi tehnyt. Yhtenä sunnuntaina hänestä tuntui,

että hänen pitäisi lähteä kirkkoon. Hän noudatti tuota kehotusta. Kun hän istui eturivissä ja odotti, että sakramenttipalvelus alkaisi, hänen edessään seisoivat nelivuotias poika katselemassa häntä. Äitini tervehti poikaa hymyillen. Pieni poika lähti äkkiä hänen luotaan ja käveli takaisin omalle paikalleen, joka oli sen rivin toisessa päässä, missä äitini istui. Tämä pikkupoika otti jotakin tuoiltaan ja tuli takaisin ojentaen äidilleni laulukirjan. Sitten hän palasi takaisin paikalleen. Äitini huomasi, että laulukirjoja oli joka toisella tuolilla kappelissa. Hän olisi voinut helposti ottaa itselleen viereisellä tuolilla olevan kirjan. Häneen teki kuitenkin suuren vaikutuksen pojan viaton ystävällisyyden osoitus, jonka tämä oli oppinut kotona ja kirkossa. Se oli äidilleni koskettava hetki. Hän sai vahvan vaikutelman, että Jumala kutsui häntä tulemaan ja seuraamaan Vapahtajaa. Hän tunsi, että hänen pitäisi mennä kasteelle. Tämä pikkupoika ei tavoitellut kiitosta siitä, mitä oli tehnyt, vaan teki yksinkertaisesti parhaansa elääkseen Jumalan sanan

mukaan ja rakastaakseen lähimmäistään. Pojan ystävällisyys sai aikaan tärkeän sydämenmuutoksen äidissäni.

Kristuksen sanat tulevat koskettamaan syvällisesti niiden sydämiä ja avaamaan niiden silmät, jotka eivät vielä näe Häntä. Tiellä Emmaukseen kaksi opetuslasta kulki Jeesuksen kanssa. He olivat surullisia eivätkä ymmärtäneet, että Vapahtaja oli voittanut kuoleman. Murheessaan he eivät tunnistanee, että heidän kanssaan kulki elävä Kristus. Vaikka Jeesus ”selitti heille – –, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu”, he tunnistivat Hänet ylösnousseksi Vapahtajaksi vasta kun he istuivat aterioimassa Hänen kanssaan. Silloin heidän ”silmänsä aukenivat”. Kun me – tai ystävämmme, työtoverimme ja naapurimme – kestitsemme itseämme ja aterioimme Hänen kanssaan, meidän ymmärryksemme silmät aukenevat. Kun opetuslapset Emmauksessa muistelivat aikaansa ylösnousseen Vapahtajan kanssa, he sanoivat, että heidän sydämensä hehkui innosta Hänen opettaessaan heitä ymmärtämään pyhiä kirjoituksia. (Ks. Luuk. 24:27–32.) Tämä tulee olemaan totta meidän kaikkien kohdalla.

Lopuksi

Lopuksi todistan, että itsemme kestitsemistä Kristuksen sanoilla voi tapahtua milloin tahansa ja missä tahansa, jos valmistamme sydäntämme ottamaan ne vastaan. Itsemme kestitseminen Kristuksen sanoilla tuo elämää ylläpitävää ilmoitusta, vahvistaa oman todellisen identiteettimme ja arvomme Jumalan edessä Hänen lapsenaan sekä johdattaa ystäviämme Kristuksen luokse ja iankaikkiseen elämään. Saanen päättää toistamalla Nefin esittämän kutsun hänen sanoessaan: ”Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistlette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.” (2. Nefi 31:20.) Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VANHIN DAVID P. HOMER
seitsemänkymmenen koorumista

Hänen äänensä kuuleminen

Maailmassa, jossa on hyvin monia kilpailevia ääniä, taivaallinen Isämme on tehnyt meille mahdolliseksi sen, että voimme kuulla Hänen äänensä ja noudattaa sitä.

Aiemmin tänä aamuna vaimoni sai veljeltään viestilapun, jonka vaimoni oli kirjoittanut äidilleen monia vuosia sitten. Niihin aikoihin sisar Homer oli vasta pikkuinen tyttö. Hänen viestissään luki muun muassa: ”Rakas äiti, anna anteeksi, että en lausunut todistustani tänään – mutta minä rakastan sinua.” Lounaalle mennessämme mietin, että se oli kiinnostavaa. Niinpä istuuduin ja kirjoitin viestin, jossa luki: ”Rakas presidentti Nelson, anna anteeksi, että en pitänyt puhettani tänään – mutta minä rakastan sinua.” Jotenkin se ei tuntunut oikealta. Niinpä tässä sitä ollaan, ja olen iloinen voidessani lisätä sanani niihin, jotka on puhuttu tässä kokouksessa tänään.

Monia vuosia sitten matkustin pienkoneessa hiljattain lentäjälupakirjan saaneen lentäjän ollessa ohjaimissa. Lentomme loppuvaiheessa meille annettiin laskeutumislupa. Mutta lähestyessämme maata kuulin, kun ohjaamoon tuli käsky, joka kehotti lentäjää lisäämään korkeutta. Lentäjä katsoi kokeneempaa lentoperämiestä,

joka näytti suuntaa alaviistoon, sivuun kiitoradalta ja sanoi: ”Nyt!”

Koneemme kaarsi nopeasti alas vasemmalle, nousi sitten takaisin sopivaan korkeuteen, pyysi uudelleen laskeutumislupaa ja saapui turvallisesti määränpäähämme. Saimme myöhemmin tietää, että eräs toinen lentokone oli saanut samaan aikaan nousuluvan. Jos olisimme noudattaneet ohjaamon saamaa käskyä, olisimme joutuneet

vastaantulevan koneen eteen emmekä pois sen reitiltä. Tämä kokemus opetti minulle kaksi tärkeää asiaa: Ensiksi, ratkaisevan tärkeinä hetkinä elämässämme kuulemme monia ääniä, jotka kilpailevat huomiostamme. Ja toiseksi, on elintärkeää, että kuuntelemme oikeita ääniä.

Kilpailevia ääniä

Me elämme maailmassa, jossa monet äänet tavoittelevat huomiostamme. Kaikkien tuoreimpien uutisten, twiitien, blogien, podcastien ja Alexan, Sirin ja muiden kilpailevien neuvojen keskellä meidän voi olla vaikea tietää, mihin ääniin luottaa. Toisinaan me ulkoistamme ohjauksen elämässämme muille ajatellen, että enemmistö tarjoaa parhaan totuudenlähteen. Silloin tällöin me ”[horjumme] puolelta toiselle”¹, emme halua olla kylmiä emmekä kuumia². Ja toisinaan teemme sen, mikä vaikuttaa kätevältä, keskitymme yhteen ainoaan opastavaan ääneen tai aiheeseen tai luotamme pelkästään omaan kykyymme ajatella.

Vaikka jokainen näistä suhtautumistavoista voi olla hyödyllinen, kokemus opettaa, etteivät ne ole aina luotettavia. Se, mikä on suosittua, ei ole aina parasta. Kahden mielipiteen välillä horjuminen ei anna suuntaa. Kätevyys johtaa harvoin asioihin, joilla on merkitystä. Kiinnittyminen yhteen ainoaan ääneen tai aiheeseen voi haitata kykyämme nähdä. Ja luottaminen ainoastaan omaan ajatteluamme voi johtaa meidät hyperintellektuaaliseen

ajatusten hämärtymiseen. Jos emme ole varovaisia, väärät äänet voivat vetää meidät pois evankeliumin ytimeistä paikkoihin, joissa uskoa on vaikea ylläpitää, ja löydämme tuskin muuta kuin tyhjyyttä, katkeruutta ja tyytymättömyyttä.

Väärän äänen kuunteleminen

Saanan havainnollistaa, mitä tarkoitan, käyttämällä yhtä vertausta ja yhtä esimerkkiä pyhistä kirjoituksista. Vuorikiipeilijät nimittävät yleensä yli 8 000 metrin korkeuksia ”kuolemanvyöhykkeeksi”, koska noissa korkeuksissa ei ole riittävästi happea ylläpitämään elämää. Kuolemanvyöhykkeelle on hengellinen vastine. Jos vietämme liian paljon aikaa paikoissa, joissa ei ole uskoa, niin näennäisen hyvää tarkoittavat

äänet vievät meiltä tarvitsemamme hengellisen hapen.

Mormonin kirjassa kerrotaan Korihorista, jolla oli sellainen kokemus. Hän nautti suuresta suosiosta, koska hänen opetuksensa ”olivat mieleen lihalliselle mielelle”³. Hän sanoi, että vanhemmat ja profetat opettivat typeriä perimätietoja, joiden tarkoituksena oli rajoittaa vapautta ja lisätä tietämättömyyttä.⁴ Hän väitti, että ihmisten tulee olla vapaita tekemään mitä vain haluavat, koska käskyt eivät ole mitään muuta kuin kätevästi keksittyjä rajoituksia.⁵ Hänelle usko Jeesuksen Kristuksen sovitukseen oli ”hullun mielen vaikutusta”, joka oli syntynyt uskosta olentoon, jota ei voinut olla, koska Häntä ei voinut nähdä.⁶

Korihor sai aikaan niin paljon levottomuutta, että hänet vietiin ylituomarin ja ylipapin eteen. Siellä hän nousi ”puhumaan suuria, pöyhkeitä sanoja” arvostellen johtajia ja vaatien merkkiä. Merkki annettiin. Häntä lyötiin niin, ettei hän pystynyt puhumaan. Silloin Korihor tajusi tulleen petetyksi, ja ajatellessaan niitä kallisarvoisia totuuksia, jotka hän oli hylännyt, hän vaikeroi: ”Minä olen tiennyt aina.”⁷

Sitten Korihor joutui kerjäämään ruokaa, kunnes ryhmä soramilaisia tallasi hänet kuoliaaksi.⁸ Viimeinen jae tässä kertomuksessa sisältää tämän vakavaksi tekevän ajatuksen: ”Ja näin me näemme, ettei Perkele auta lapsiaan viimeisenä päivänä vaan vetää heidät joutuin alas helvettiin.”⁹

Oikea ääni

Koska taivaallinen Isä haluaa meille parempaa, Hän tekee mahdolliseksi sen, että kuulemme Hänen äänensä. Useimmiten me kuulemme Häntä Pyhän Hengen antamina vaikutelmina. Pyhä Henki on jumaluuden kolmas jäsen. Hän todistaa Isästä ja Pojasta¹⁰, ja Hänet lähetettiin opettamaan meille kaikki¹¹ ja osoittamaan meille kaikki, mitä meidän tulee tehdä¹².

Henki puhuu eri ihmisille eri tavoin, ja Hän voi puhua samalle ihmiselle eri tavoin eri aikoina. Sen johdosta meidän elinikäisenä pyrkimyksenämme on oppia ne monet tavat, joilla Hän puhuu meille. Toisinaan Hän puhuu meidän mielellemme ja sydämellellemme¹³ äänellä, joka on hiljainen ja silti voimallinen ”[tunkeutuen] kuulijoiden sisimpään”¹⁴. Silloin tällöin taas Hänen antamansa vaikutelmat askarruttavat mieltämme tai vaikuttavat tunteisiimme.¹⁵ Joskus sydämemme palaa sisällämme¹⁶. Vielä toisinaan Hän täyttää sielumme ilolla, valaisee mielemme¹⁷ tai puhuu rauhaa levottomalle sydämellellemme¹⁸.

Hänen äänensä löytäminen

Me löydämme Isämme äänen monista paikoista. Löydämme sen, kun rukoilemme, tutkimme pyhiä kirjoituksia, käymme kirkossa, osallistumme uskontäyteisiin keskusteluihin tai menemme temppeliin. Varmasti

löydämme sen konferenssista juuri tänä viikonloppuna.

Tänään hyväksyimme 15 miestä profetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi. Hengellisyytensä ja kokemuksensa ansiosta heillä on ainutlaatuinen näkökulma, jota me kipeästi tarvitsemme. Heidän sanomansa löytyvät helposti, ja ne esitetään kiistattoman selkeästi. He sanovat meille, mitä Jumala haluaa meidän tietävän, olipa se suosittua tai ei.¹⁹

On hyvä etsiä Hänen ääntään mistä tahansa näistä paikoista, mutta vielä parempaa on etsiä sitä monista niistä. Ja kun kuulemme sen, meidän pitää noudattaa annettua ohjausta. Apostoli Jaakob sanoi: ”Toteuttakaa sana tekoina, älkää pelkästään kuunnelko sitä.”²⁰ Ja presidentti Thomas S. Monson opetti kerran: ”Me valvomme. Me odotamme. Me kuuntelemme tuota hiljaista ääntä. Kun se puhuu, viisaat miehet ja naiset tottelevat.”²¹

Kun ohjauksen tuleminen kestää

Alkuaikoina ammattiurollani sisar Homeria ja minua pyydettiin ottamaan vastaan muutos työtehtävissä. Silloin se tuntui meistä *valtavalta* päätökseltä. Me otimme selvää asioista, me paastosimme ja me rukoilimme, mutta vastauksen saaminen kesti. Viimein teimme päätöksen ja toimimme sen mukaan. Niin tehdessämme tunsimme levollisuutta, ja pian selvisi, että se oli yksi parhaista päätöksistä, mitä olimme koskaan tehneet.

Sen johdosta olemme saaneet tietää, että toisinaan vastausten saaminen

kestää. Se voi johtua siitä, ettei aika ole oikea, tai siitä, ettei vastausta tarvita, tai siitä, että Jumala luottaa siihen, että teemme päätöksen itse. Vanhin Richard G. Scott opetti kerran, että meidän tulee olla kiitollisia sellaisista tilanteista, ja antoi seuraavan lupauksen: ”Kun elätte kelvollisesti ja valintanne on Vapahtajan opetusten mukainen ja teidän on toimittava, edetkää luottavaisin mielin. – Jumala ei salli teidän mennä liian pitkälle antamatta varoittavaa tunnetta, mikäli olette tehneet väärän ratkaisun.”²²

Meidän täytyy valita

Ja niinpä meidän täytyy valita, mitä ääntä kaikkien eri äänten joukossa me noudatamme. Seuraammeko maailman suosimia epäluotettavia ääniä vai teemmekö työn, jota edellytetään, jotta Isämme ääni voi johdattaa meitä päätöksissämme ja varjella meitä vaaralta? Mitä uutterammin me etsimme Hänen ääntään, sitä helpompaa sen kuulemisesta tulee. Se ei johdu siitä, että Hänen äänensä voimistuisi, vaan siitä, että kykymme kuulla on lisääntynyt. Vapahtaja on luvannut, että jos me kuulemme Hänen opetuksiaan ja kallistamme korvamme Hänen neuvoilleen, Hän antaa meille enemmän.²³ Todistan, että tämä lupaus on tosi – meidän jokaisen kohdalla.

Lähes vuosi sitten menetimme isoveljeni traagisessa auto-onnettomuudessa. Johnin varhaisvuodet olivat täynnä toiveita ja saavutuksia. Mutta hänen varttuessaan runneltu

keho ja hangoitteleva mieli tekivät elämästä hyvin vaikeaa. Vaikka Johnin toivoma parantuminen ei tapahtunutkaan tässä elämässä, hän piti silti kiinni uskostaan päättäneenä kestää parhaansa mukaan loppuun asti.

Tiedän kyllä, ettei John ollut täydellinen, mutta olen miettinyt, mikä antoi hänelle sellaista kestävyyttä. Monet äänet kutsuivat häntä kyynisyyden reunamille, mutta hän päätti olla menemättä sinne. Sen sijaan hän teki parhaansa ankkuroidakseen elämänsä evankeliumin ytimeen. Hän eli evankeliumin mukaan, koska hän tiesi, että hän löytäisi Mestarinsa äänen tekemällä niin. Hän eli evankeliumin mukaan, koska hän tiesi, että sillä tavoin häntä opetettaisiin.

Lopuksi

Veljet ja sisaret, maailmassa, jossa on hyvin monia kilpailevia ääniä, minä todistan, että taivaallinen Isämme on tehnyt meille mahdolliseksi sen, että voimme kuulla Hänen äänensä ja noudattaa sitä. Jos olemme uutteria, niin Hän ja Hänen Poikansa antavat meille etsimäämme ohjausta, tarvitsemaamme voimaa ja onnea, jota me kaikki haluamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Kun. 18:21.
2. Ks. Ilm. 3:15–16.
3. Ks. Alma 30:53; ks. myös Alma 30:18.
4. Ks. Alma 30:14, 23–24, 27.
5. Ks. Alma 30:17, 23, 27.
6. Alma 30:16; ks. myös Alma 30:13, 15, 26, 28.
7. Alma 30:31, 52; ks. myös Alma 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Ks. Alma 30:56, 58–59.
9. Alma 30:60.
10. Ks. 2. Nefi 31:18.
11. Ks. Joh. 14:26.
12. Ks. 2. Nefi 32:5; ks. myös 2. Nefi 32:1–4.
13. Ks. OL 8:2.
14. 3. Nefi 11:3.
15. Ks. OL 128:1.
16. Ks. OL 9:8.
17. Ks. OL 6:14–15; 11:13.
18. Ks. OL 6:22–23.
19. Ks. OL 1:38.
20. Jaak. 1:22.
21. Thomas S. Monson, ”Henki tekee eläväksi”, *Valkeus*, kesäkuu 1997, s. 4.
22. Richard G. Scott, ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 10.
23. Ks. 2. Nefi 28:30.

VANHIN JEFFREY R. HOLLAND
kahdentoista apostolin koorumista

Katsokaa: Jumalan Karitsa

Mukautetun sunnuntaipalveluksemme on määrä painottaa Herran ehtoollisen sakramenttia viikoittaisen jumalanpalveluskokemuksemme pyhänä, tunnustettuna keskipisteenä.

Minulla meni ihan hyvin, kunnes näin kyyneleet noiden tämän kuoron nuorten silmissä. Nuo kyyneleet ovat kaunopuheisempi saarna kuin mitä minä pystyisin ikinä pitämään.

Kun Johannes, jota nimitettiin Kastajaksi, nosti katseensa veden ääreltä yli ihmisjoukon, joka odotti häneltä innokkaasti kastetta, hän näki etäällä serkkunsa Jeesus Nasaretilaisen astelevan päättäväisesti häntä kohti esittämään pyynnön saada tuo sama toimitus. Kunnioittavasti mutta sen verran kuuluvasti, että lähellä olevat kuulivat, Johannes ilmaisi ihailunsa, joka liikuttaa meitä vielä kaksi vuosituhatta myöhemmin: ”Katsokaa: Jumalan Karitsa.”¹

On opettavaista, että tämä kauan profetoitu Jeesuksen edelläkävijä ei kutsunut Häntä ”Jehovaksi”, ei ”Vapah-tajaksi”, ei ”Lunastajaksi” eikä edes ”Jumalan Pojaksi” – jotka kaikki olivat sopivia nimityksiä. Ei, Johannes valitsi varhaisimman ja kansansa uskonnol-lisessa perintessä kenties yleisimmin tunnetun kuvauksen. Hän käytti

uhrikaritsan vertauskuvaa – karitsan, joka annettiin sovituksena langenneen maailman ja kaikkien siinä olevien langenneiden ihmisten synneistä ja suruista.

Saanan palauttaa mieliin hieman sitä historiaa.

Kun Adam ja Eeva oli karkotettu Eedenin puutarhasta, heillä oli edes-sään musertava tulevaisuus. Avattuaan

meille oven kuolevaisuuteen ja ajal-liseen elämään he olivat sulkenet itseltään oven kuolemattomuuteen ja iankaikkiseen elämään. Koska he olivat tehneet tietoisin valinnan meidän puolestamme syyllistyä rikkomuk-seen, heillä oli nyt edessään fyysinen kuolema ja hengellinen karkotus, ikuinen erottaminen Jumalan luota.² Mitä heidän oli tehtävä? Olisiko jokin keino päästä pois tästä ahdingosta? Emme ole aivan varmoja siitä, kuinka paljon näiden kahden sallittiin muistaa siitä opetuksesta, jota he saivat olles-saan vielä puutarhassa, mutta he *kyllä* muistivat, että heidän oli määrä antaa säännöllisesti Jumalalle uhrina puhdas, virheetön karitsa, laumansa urospuoli-nen esikoinen.³

Myöhemmin enkeli tuli selittämään, että tämä uhri oli vertauskuva, enne siitä uhrista, jonka maailman Vapah-taja, jonka oli määrä tulla, antaisi hei-dän edestään. ”Tämä on Isän Ainosyn-tyisen uhrin vertauskuva”, enkeli sanoi. ”Tee siis – parannus ja huuda avuksi Jumalaa Pojan nimessä ikuisesti.”⁴ Onneksi tulisi olemaan keino päästä pois ja keino päästä ylös.

Kuolevaisuutta edeltävissä taivaan neuvostoissa Jumala oli luvannut Aadamille ja Eevalle (ja meille kaikille muille), että apua tulisi Hänen puh-taalta, virheetömältä Esikoispojaltaan, Jumalan Karitsalta, joka teurastettaisiin ”maailman luomisesta alkaen”⁵, kuten apostoli Johannes Häntä myöhemmin kuvailisi. Uhraamalla omat pienet

vertauskuvalliset karitsansa kuolevaisuudessa Aadam ja hänen jälkeläisensä ilmaisivat ymmärtävänsä Jeesuksen, Voidellun, sovitusuhrin ja olevansa siitä riippuvaisia.⁶ Myöhemmin tämä toimitus suoritettaisiin autiomaan telttamajassa ja sen jälkeen temppelissä, jonka Salomo rakentaisi.

Valitettavasti tämä pienten virheetömien karitsoiden rituaalinen uhraaminen aidon parannuksen ja uskollisen elämän vertauskuvana ei toiminut kovinkaan hyvin, kuten varsin suuri osa Vanhasta testamentista osoittaa. Se moraalinen päättäväisyys, jonka olisi pitänyt liittyä näihin uhreihin, ei aina kestänyt edes sen vertaa, että kiville valunut veri olisi ehtinyt kuivua. Sehän ei kestänyt edes sen vertaa, että se olisi estänyt veljenmurhan, kun Kain surmasi veljensä Abelin ensimmäisessä sukupolvessa.⁷

Sellaisten koettelemusten ja ongelmien jatkuttua vuosisatojen ajan ei ole mikään ihme, että taivaan enkelit lauloivat ilosta, kun viimein syntyi Jeesus – tuo kauan odotettu Messias. Lyhyen palvelutyönsä jälkeen kuolevaisuudessa tämä kaikista pääsiäislampaista puhtain valmisti opetuslapsiaan kuolemaansa varten antamalla Herran ehtoollisen sakramentin, joka on henkilökohtaisempi muoto heti Eedenin ulkopuolella annetusta toimituksesta. Edelleen olisi uhrilahja, siihen sisältyisi yhä uhraus, mutta se olisi vertauskuvallisuudessa paljon syvällisempi, vaatisi enemmän itsetutkistelua ja se olisi henkilökohtaisempi kuin esikoiskaritsan veren vuodattaminen. Vapahtaja sanoi tästä ylösnousemuksensa jälkeen nefiläisille:

”Teidän [ei] enää pidä uhrata minulle verenvuodatusta; – –

teidän tulee uhrata minulle uhrina särkyneyt sydän ja murtunut mieli. Ja jokaisen, joka tulee minun luokseni särkynein sydämin ja murtunein mielin, minä kastan tullella ja Pyhällä Hengellä – –

Sen tähden tehkää parannus – – ja pelastukaa.”⁸

Rakkaat veljeni ja sisareni, tähdentäessämme lisääntyntä evankeliumin opiskelamista kotona, mikä on innostavaa ja uutta, meidän on ratkaisevan tärkeää muistaa, että meitä koskee

yhä käsky: ”Mene rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi minun pyhänä päivänäni.”⁹ Sen lisäksi, että järjestämme aikaa opiskellaksemme evankeliumia enemmän kotikeskeisesti, niin mukautetun sunnuntaipalveluksemme on myös määrä vähentää kokousaika-taulun monimutkaisuutta tavalla, joka painottaa asianmukaisesti Herran ehtoollisen sakramenttia viikoittaisen jumalanpalveluskokemuksemme pyhänä, tunnustettuna keskipisteenä. Meidän tulee muistaa mahdollisimman henkilökohtaisella tavalla, että Kristus kuoli sydän särkyneenä otettuaan aivan yksin harteilleen koko ihmissuvun synnit ja murheet.

Koska me olemme lisänneet sitä kuolemaan johtanutta taakkaa, tällainen hetki vaatii meitä osoittamaan kunnioitusta. Niinpä meitä kannustetaan tulemaan jumalanpalvelukseen hyvissä ajoin ja kunnioittavasti, pukeutuneina asianmukaisesti osallistumaan pyhään toimitukseen. ”Pyhävaatteet” on

menettänyt jonkin verran merkitystään meidän aikanamme, ja kunnioituksesta Häntä kohtaan, jonka luo me tulemme, meidän pitäisi palauttaa entiselleen tuo lepopäivän perinne huolitellusta ulkoasusta ja pukeutumisesta aina kun vain voimme.

Mitä täsmällisyyteen tulee, myöhästymislupa suodaan aina rakastaen niille siunatuille äideille, jotka lasten, murojen ja hoitolaukkujen verraton kaaos perässään onnistuvat silti pääsemään kirkkoon. Lisäksi on muita, jotka väistämättä huomaavat härkensä olevan kaivossa lepopäivän aamuna. Tälle jälkimmäiselle ryhmälle sanomme kuitenkin, että *satunnainen* myöhästyminen on ymmärrettävää, mutta jos härkä on kaivossa *joka* sunnuntai, niin suosittelemme lämpimästi, että myytte sen härän tai täytätte sen kaivon.

Tuossa samassa hengessä esitämme apostolisen pyynnön vähentää meteliä rakennustemme pyhäköissä. Meistä on mieluisaa jutella toistemme kanssa, ja

meidän pitäisikin jutella – se on yksi kirkossa käymisen iloista – mutta sitä *ei* pitäisi tehdä niin äänekkäästi paikassa, joka on erityisesti pyhitetty jumalanpalvelukseen. Pelkään, että kirkkoomme kuulumattomat vierailijat järkyttyvät siitä, mikä voi toisinaan olla meluisaa kunnioituksen puutetta ympäristössä, jolle pitäisi olla tunnusomaista rukous, todistus, ilmoitus ja rauha. Kenties taivaskin on hieman järkyttynyt.

Sakramenttikokoustemme ilmapiiri kohentuu, jos johtavat virkailijat ovat korokkeella hyvissä ajoin ennen kuin kokouksen on määrä alkaa kuuntele-massa alkumusiikkia ja näyttämässä kunnioittavasti esimerkkiä, jota meidän muiden pitäisi noudattaa. Mikäli korokkeella on juttelua, meidän ei pitäisi yllättyä juttelusta seurakunnan keskuudessa. Onnittelemme niitä piispakuntia, jotka jättävät pois jumalanpalveluksemme henkeä vähentävät ilmoitukset. Minä esimerkiksi en osaa kuvitella, että Sakariaan kaltainen pappi – joka muinaisessa Herran temppelissä on juuri osallistumassa siihen ainoaan papilliseen etuoikeuteen, joka hänen osakseen tulee koko hänen elinaikanaan – en kerta kaikkiaan osaa kuvitella, että hän pysähtyisi alttarin eteen muistuttamaan meille, että sudenpentujen kilpa-ajo on jo kuuden viikon kuluttua ja ilmoittautuminen alkaa pian.

Veljet ja sisaret, tämä Herran asettama hetki on pyhin hetki viikossamme. Käskyn mukaan me kokoонnumme

tähän yleisimmin vastaanotettuun toimitukseen kirkossa. Teemme sen Hänen muistokseen, joka kysyi, voitaisiinko se malja, jonka Hän oli oikeissa nauttia, ottaa Häneltä pois, mutta jonka Hän yhtä kaikki joi, koska Hän tiesi, että *meidän* vuoksemme sitä *ei* voinut ottaa pois. Meitä auttaa se, jos muistamme, että tuon maljan vertauskuva on hitaasti matkalla riviä pitkin meitä kohti 11- tai 12-vuotiaan diakonin ojentamana.

Kun tulee tuo pyhä hetki antaa uhrilahjamme Herralle, meillä on omat syntimme ja heikkoutemme selvitettävänä – sitä vartenhan me olemme siellä. Mutta me saattaisimme onnistua sellaisessa parannuksenteossa paremmin, jos olemme tietoisia muiden ympärillämme koolla olevien särkyneistä sydämistä ja surevista hengistä. Melko lähellä istuu niitä, jotka ovat saattaneet itkeä – näkyvästi tai sydämessään – koko sakramenttilaulun ja pappien lausumien sakramenttirukousten ajan. Voisimmeko hiljaa huomata sen ja tarjota pienen lohdun murusemme ja pikkuruisen myötätunnon maljamme – voisimmeko omistaa sen heille? Tai sille itkevälle, vaikeuksien painamalle jäsenelle, joka *ei* ole kokouksessa eikä ole siellä ensi viikollakaan, ellemme pelastaen auta tai palvele häntä? Tai veljillemme ja sisarillemme, jotka eivät lainkaan ole kirkon jäseniä, mutta jotka *ovat* veljiämme ja sisariamme? Kärsimyksestä tässä maailmassa, kirkossa ja sen ulkopuolella, ei ole puutetta, joten

katsoittepa mihin suuntaan hyvänsä, niin löydätte jonkun, jonka tuska näyttää liian raskaalta kantaa ja jonka murhe näyttää loppumattomalta. Yksi tapa ”muistaa hänet aina”¹⁰ olisi liittyä Suuren Parantajan seuraan Hänen päättymättömässä tehtävässään nostaa niiden taakkaa, jotka ovat kuormien uuvuttamia, ja lievittää niiden tuskaa, jotka ovat murheen painamia.

Rakkaat ystävät, kun tulemme yhteen kaikkialla maailmassa joka viikko toivoaksemme tunnustaen yhä pyhemmin Kristuksen majesteettisen sovituslahjan koko ihmiskunnan puolesta, tulkaamme sakramenttialttarin *ääreen* niin että ymmärrämme paremmin Herramme tuskaa. Ja kun sitten pohdiskelemme, rukoilemme ja uudistamme liittomme, toivon meidän saavan tuosta pyhästä hetkestä kestävämmän mielen vaivoissamme ja nöyremmän kiitollisuuden Hänen tuodessaan meille avun.¹¹ Sellaista kestävyyttä ja apua, sel-laista pyhyttä ja toivoa rukoilen teille kaikille Hänen nimessään, joka mursi anteeksiantamuksen kallisarvoisen leivän ja kaatoi lunastuksen pyhän viinin, nimittäin Jeesuksen Kristuksen, suuren, armollisen ja pyhän Jumalan Karitsan, nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Joh. 1:29.
2. Ks. 2. Nefi 9:8–9.
3. Ks. Moos. 5:5; ks. myös 2. Moos. 12:3–10.
4. Moos. 5:7–8; ks. myös Moos. 5:9.
5. Ilm. 13:8.
6. Ks. Bible Dictionary, ”Anointed One”; ks. myös PKO, ”Voideltu”, pyhäkirjoitukset. churchofjesuschrist.org
7. Ironista on, että kun Kain surmasi Abelin, tämä Kainin teko, jota pohjimmiltaan ohjasi Saatana, on saattanut yhdistyä Kainin aiempaan suuttumukseen siitä, että Herra hylkäsi hänen antamansa uhrin ja hyväksyi Abelin antaman uhrin.
”Jumala – – valmisti uhrin antamalla oman Poikansa, joka – – [avaisi oven], jonka kautta ihminen saattaisi päästä [Herran eteen]. – –
Koska Abel uskoi tähän sovituksen eli lunastussuunnitelmaan, hän uhrasi Jumalalle otollisen uhrin laumansa esikoisista. Kain uhrasi maan hedelmiä, mutta hänen uhrinsa ei ollut otollinen – –. [Hänen uhuriinsa olisi pitänyt sisältää] veren vuodattaminen.”
(*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007*, s. 50; ks. myös s. 111–112.)
8. 3. Nefi 9:19–20, 22.
9. OL 59:9.
10. Ks. Moroni 4:3; 5:2.
11. Ks. ”Suo enemmän mulle”, *MAP-lauhuja*, 76.

Yleinen pappeuskokous

VANHIN GARY E. STEVENSON
kahdentoista apostolin koorumista

Pappeuden pelikirjasi

Luokaa oma pelikirjanne siitä, kuinka aiotte osoittaa olevanne Kristuksen opetuslapsi.

Viime joulukuussa ensimmäinen presidenttikunta julkaisi lausunnon, jossa ilmoitettiin, että 11-vuotiaat pojat ”siirtyvät – – Aaronin pappeuden koorumeihin – – tammikuun alussa sinä vuonna, jonka aikana he täyttävät 12 vuotta”¹.

Tämän seurauksena tämän vuoden alkupuolella oli varsin monia hämmästyneitä 11-vuotiaita, jotka olivat oletaneet pysyvänsä Alkeisyhdistyksessä seuraavaan syntymäpäiväänsä asti mutta jotka nyt olivat sunnuntaisin jakamassa sakramenttia kirkon uusimpina asetettuina diakoneina.

Kummatkohan olivat muutoksesta yllättyneimpiä – diakonit vai heidän

vanhempansa? Näistä uusista diakoneista, joita on miltei 80 000, monet ovat tänä iltana kanssamme tässä suuressa konferenssikeskuksessa tai osallistuvat kokoukseen tekniikan välityksellä. Tervetuloa pappeuden suurenmoiseen veljeyteen!

Tämä muutos tekee tästä kokouksesta historiallisen – tämä on todennäköisesti suurin Aaronin pappeuden haltijoiden joukko, mikä on *koskaan* osallistunut yleiskonferenssin yleiseen pappeuskokoukseen. Ottaen huomioon tämän erityistilaisuuden osoitan sanani varsinkin Aaronin pappeuden nuorille miehille.

Urheilun opettamaa

Monet teistä koululaisista ja opiskelijoista kehittävät taitojaan, mielenkiinnon kohteitaan ja harrastuksiaan, kuten urheilu, myös vapaaehtoisissa toiminnoissa koulussa tai yksityistunneilla, joukkueissa tai ryhmissä koulun ulkopuolella.

Olen nauttinut urheilusta koko elämäni ajan, ja olen aina ihaillut niitä, jotka kehittävät urheilullisia kykyjään siinä määrin, että he yltyvät mestaruustasolle. Jotta joku olisi *todella* hyvä jossakin, tarvitaan paitsi luonnonlahjakkuutta myös suurta itsekuria, uhrautumista ja lukemattomia tunteja valmennusta ja treenausta. Tällaiset

urheilijat kuulevat joskus ankaraa kritiikkiä valmentajilta, ja he siirtävät auliisti syrjään tämänhetkiset toivensa saadakseen tulevaisuudessa jotakin suurempaa.

Tiedämme kirkon jäseniä ja pappeudenhaltijoita, jotka ovat saaneet kokea menestystä ammattuurheilun ylimmillä tasoilla. On monia hyviä esimerkkejä, mutta ajanpuutteen vuoksi luettelen tässä vain muutamia. Saatatte tunnistaa joitakuuta näistä urheilijoista: baseballissa Jeremy Guthrie ja Bryce Harper, koripallossa Jabari Parker ja Jimmer Fredette, jalkapallossa Ricardo Rojas, rugbyliigassa William Hopoate ja amerikkalaisessa jalkapallossa Taysom Hill ja Daniel Sorensen. Jokainen on antanut merkittävän panoksen omassa urheilulajissaan.

Vaikka nämä urheilijat ovat omassa lajissaan äärimmäisen menestyneitä, he olisivat ensimmäisinä myöntämässä, etteivät he ole täydellisiä urheilijoita tai täydellisiä ihmisiä. He työskentelevät lujasti ollakseen parhaita omassa urheilulajissaan – ja elääkseen evankeliumin mukaan. Jos he kompastuvat, he nousevat ylös, ja he pyrkivät kestämaan loppuun asti.

Tutkikaa pelikirjaa

Joukkuelajeissa tiettyjä pelitilanteita varten laaditaan pelitaktiikoita, ja ne kootaan pelikirjaan. Urheilijat oppivat oman nimenomaisen tehtävänsä kussakin pelissä. Menestyvät pelaajat opiskelevat pelikirjan niin perusteellisesti, että kun jokin pelitaktiikka mainitaan, he tietävät täsmälleen, miltei vaistomaisesti, minne mennä ja mitä tehdä.

Samalla tavoin myös meillä pappeudenhaltijoilla on joukkue (koorum) ja pelikirja (pyhät kirjoitukset ja nykyajan profettojen sanat).

Vahvistatteko te joukkueovereitanne?

Kuinka hyvin olette opiskelleet pelikirjaanne?

Ymmärrätkö täysin oman tehtävänne?

Kohdatkaa vastustus

Viedäänpä vertausta vieläkin pidemmälle: Suurenmoiset valmentajat tuntevat

oman joukkueensa vahvuudet ja heikkoudet, samoin vastapuolen vahvuudet ja heikkoudet. He laativat pelisuunnitelman, joka antaa heille parhaan mahdollisuuden voittoon. Entä te?

Te tiedätte, mille kiusauksille olette kaikkein altteimpia, ja osaatte ennakoida, kuinka vastustaja yrittää pysäyttää ja lannistaa teidät. Oletteko laatineet oman pelisuunnitelman ja pelikirjan, jotta tiedätte, kuinka reagoida, kun kohtaatte vastustusta?

Kun kohtaatte monia erilaisia moraaliin liittyviä kiusauksia – olittepa muiden seurassa tai yksin tuijottamassa ruutua – te tunnette oman pelisuunnitelmanne. Jos ystävä ehdottaa, että juotte alkoholia tai kokeillette huumeita, te tiedätte pelitaktiikan. Olette harjoitelleet ja tiedätte etukäteen, kuinka toimia.

Kun teillä on pelisuunnitelma ja pelikirja ja olette lujasti sitoutuneet täyttämään oman tehtävänne, te huomaatte, että kiusauksella on teihin vähemmän valtaa. Olette jo tehneet päätöksen siitä, kuinka reagoitte ja mitä teette. Teidän ei tarvitse päättää joka kerta, kun kohtaatte kiusauksen.

Yksi kahdestatoista apostolista kertoi hiljattain tapauksesta, joka havainnollistaa tätä periaatetta. Ollessaan pappi ja lukiossa hän oli viettämässä aikaa kavereidensa kanssa. Kun he olivat käyneet syömässä ja olivat ajelemassa ympäriinsä, joku ehdotti, että he menisivät katsomaan erään tietyn elokuvan. Ongelmana oli, että tuo hyvä nuori mies tiesi elokuvan olevan sellainen, ettei hänen pitäisi katsoa sitä. Vaikka hän tunsi heti painetta ja levottomuutta tilanteen vuoksi, hänellä oli suunnitelma tämän varalle. Tämä

oli sivu suoraan hänen pappeuden pelikirjastaan.

Vedettyään syvään henkeä ja kerättyään rohkeutensa hän ilmoitti: ”Se elokuva ei kiinnosta minua. Jättäkää minut kyydistä meidän talon kohdalla”, minkä he tekivätkin. Yksinkertainen pelitaktiikka, joka johti voittoon! Vuosia myöhemmin yksi sinä iltana mukana olleista ystävästä kuvaili, kuinka tämä esimerkki osoittautui hyvin suureksi voimanlähteeksi hänelle, niin että hän pystyi kohtaamaan rohkeasti samanlaisia tilanteita omassa elämässään.

Pelikirjan sivuilta

Pyysin muutamia johtavia veljiä suositteamaan pelitaktiikoita, joita voisitte sisällyttää omaan pelikirjaanne. Tässä on muutamia heidän innoitetuista ehdotuksistaan.

- Rukoile joka päivä suurempaa valoa ja todistusta Jeesuksesta Kristuksesta.
- Kuuntele huolellisesti vanhempiesi, piispasi sekä Nuorten Miesten ja koorumisi johtohenkilöiden opetuksia.
- Vältä pornografiaa ja sosiaalisen median moraalitonta sisältöä.
- Muista, mitä lupauksia olet antanut Jumalalle, ja pyri pitämään ne.
- Tutki pyhien kirjoitusten kertomuksia suurista profetoista ja pyri saamaan itsellesi heidän hyviä ominaisuuksiaan.
- Siunaa taivaallisen Isän lapsia palvelemalla.
- Etsi hyviä ystäviä, jotka auttavat sinua tulemaan sellaiseksi, millainen haluat olla.

- Tule asiantuntijaksi FamilySearch-sovelluksen käytössä ja tutki omaa sukuasi.
- Suunnittele turvapaikkoja, joihin voit paeta pahoja vaikutteita.
- Rakasta pappeuskoorumisi muita jäseniä ja vahvista heitä.

Olin myös yhteydessä niihin urheilijoihin, joiden kuvia näimme aiemmin. Minusta oli mielenkiintoista, että he määrittävät itsensä paitsi sen perusteella, mitä he *tekevät* ammattilaisurheilijoina, myös sen pohjalta, keitä he *ovat* – rakastavan taivaallisen Isän poikia ja Jumalan pappeuden haltijoita.

Kuunnellaanpa heidän ajatuksiaan:

- Jimmer Fredette, tässä diakonina opettelemassa solmion solmimista, sanoo: ”Olen oppinut luottamaan vahvasti omaan tietooni ja uskooni evankeliumin totuudesta. Tämä on ohjannut minua olemaan – – kelvollinen pappeudenhaltija ja – ennen kaikkea – myönteinen esimerkki.”
- Bryce Harper, tässä aviomiehenä, kirjoittaa: ”Luulin, että maine, omaisuus ja arvokkaimman pelaajan palkinto tekisivät minut onnelliseksi. Jotakin puuttui. Niinpä – – valmistauduin ja [menin] temppeeliin. Nyt olen oikealla polulla [palatakseni] taivaallisen Isäni luo ja saadakseni iankaikkisen perheen – joka on suurin ilo maailmassa!”
- Daniel Sorensen, tässä lähetyssaarnaajana, sanoo: ”Hyvä pelikirja on suunnitelma, joka hyödyntää joukkueen kunkin jäsenen kykyjä ja vahvuuksia. – – Kun tutkin ja noudatan Jeesuksen Kristuksen

Jimmer Fredette

Bryce Harper

Daniel Sorensen

Jeremy Guthrie

evankeliumin opetuksia, voin tietää, kuinka käyttää vahvuuksiani palvellessani pappeudessa.”

- Jeremy Guthrie, tässä palvelemissa lähetysohjaajana, kertoo: ”Kaksitoistavuotiaana diakonina – [tunsin] Hengen todistavan minulle, [että] ’tämä elämä on – aika valmistautua kohtaamaan Jumala.’² Pelisuunnitelmana on usko Jumalaan, joka johtaa tekoihin [ja] parannukseen Vapahtajan avulla. – Pelikirja löytyy pyhistä kirjoituksista ja elävien profeettojen avulla.”
- Jabari Parker, tässä asetettavana vanhimman virkaan, sanoo: ”En osaa kuvitella, millainen minusta olisi tullut, ellen olisi tehnyt päätöstä mennä kasteelle. – Olen

hyvin kiittollinen, että minulla on elämässäni Jumala opastamassa minua joka päivä.”

- Ricardo Rojas, tässä palvelemissa tällä hetkellä seurakunnanjohtajana, sanoo: ”[Jumalan] pappeuden avulla [voimme] olla avuksi Hänen työssään. Meitä kutsutaan olemaan rohkeita ja lujia³ puolustaessamme totuutta.” Tämä on auttanut häntä menestymään sekä kentällä että pappeudenhaltijana.
- Taysom Hill, tässä lähetyssaarnaajana, tuntee, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on toiminut hänen elämässään hänen pelikirjanaan. Hän kertoo: ”Se, että olen uskonut [Jumalan] suunnitelmaan ja tehnyt parhaani täyttääkseni oman osani siinä, on antanut elämäni ylitsevuotavan rauhan ja onnellisuuden tunteen tietäessäni, että Jumala on mielissään ponnisteluistani.”
- William Hopoate, tässä neljä sukupolvea hänen poikavauvansa siunaamisen yhteydessä, sanoo, että evankeliumi auttaa häntä ”tunnistamaan vastustajan taktiikoita ja antaa hengellistä tehokkuutta vastustaa palavia nuolia ja palvella paremmin muita”.

Entä te? Käsittekkö te *korkeamman* ja *pyhemmän* identiteettinne Jumalan poikana, Hänen pyhän pappeutensa haltijana? Mielessänne tämä iankaikkinen identiteetti luokaa oma pelisuunnitelmanne ja pappeuden pelikirjanne, jotka ohjaavat teitä kiusausten ja vastoinkäymisten hetkinä. Miettikää sekä hyökkäys- että puolustustaktiikoita.

Hyökkäystaktikat vahvistavat todistusta ja lisäävät päättäväisyyttä

pysyä kaidalla ja kapealla polulla. Esimerkkejä niistä ovat säännöllinen rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen, kirkossa ja temppelissä käyminen, kymmenysten maksaminen ja *Nuorten voimaksi* -kirjaisen neuvojen noudattaminen.

Puolustustaktiikoihin sisältyy se, että suunnittelette etukäteen, kuinka kohtaatte kiusauksen. Kun teitä houkutellaan tinkimään henkilökohtaisista tasovaatimuksistanne, tiedätte etukäteen, mitä teette.

Tarvitsette siihen pelikirjan.

Eikö teitä huvita rukoilla tänään? On aika ottaa käyttöön jo suunnittelemanne pelitaktiikka.

Tunnetteko todistuksenne heikkenevän? Teillä on sitä varten pelitaktiikka. Tiedätte, mitä tehdä.

Parhaita Jumalan silmissä

Te olette Jumalan pyhän pappeuden haltijoita. Teidän sitoumuksenne pitää lujasti kiinni rautakaiteesta muuttaa teidät siksi iankaikkiseksi olennoiksi, jollaiseksi teidät on luotu tulemaan.

Hän tuntee teidät ja rakastaa teitä. Hän siunaa teitä ja ohjaa askelianne.

Saatatte ajatella, ettette ole kukaan erityinen, ettette ole parasta ainesta. Mutta se ei ole totta. Ettekö tiedä, että Jumala on julistanut: ”Se, mikä maailmassa on heikkkoa, on tuleva esiin ja nujertava mahtavat ja voimakkaat”⁴

Tunnetteko siis itsenne heikoksi? Merkityksettömäksi? Onneksi olkoon, pääsitte juuri joukkueeseen!

Tunnetteko itsenne vähäpätöiseksi? Muita huonommaksi? Saatatte olla juuri se, jota Jumala tarvitsee.

Jabari Parker

Ricardo Rojas

Taysom Hill

William Hopoate

Onko sen suurenmoisempaa esimerkkiä kuin Daavid, joka astui taistelukentälle taistelemaan pelotavaa vastustajaa, Goljatia, vastaan? Daavid turvasi Herraan, hänellä oli suunnitelma, ja hän pelasti paitsi oman henkensä myös Israelin sotajoukon!⁵ Tietäkää, että Herra on oleva teidän kanssanne, kun keräätte rohkeutenne ollaksenne Hänen puolellaan. ”Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?”⁶

Hän voi avata mahdollisuuksia ja auttaa meitä löytämään vahvuuksia ja kykyjä, joita emme tienneet itsellämme olevan.⁷

Kuunnelkaa luottovalmentajianne kuten vanhempianne, piispaanne ja Nuorten Miesten johtohenkilöitä. Opetelkaa pelikirja. Lukekaa pyhiä kirjoituksia. Tutkikaa nykyajan profettojen sanoja. Luokaa oma pelisuunnitelmanne siitä, kuinka aiotte osoittaa olevanne Kristuksen opetuslapsi.

Tietäkää etukäteen, mitä pelitaktiikoita käytätte vahvistaaksenne henkeänne ja välttääksenne vastustajan ansat.

Tehkää näin, niin Jumala varmasti hyödyntää teitä.

Saattaa olla joitakuuta, jotka erkaantuvat evankeliumista ja harhailevat muualle. Toiset istuvat katsomossa ja katsovat peliä kaukaa. Jotkut saattavat tehdä valinnan jäädä vaihtopenkille, vaikka valmentaja on yrittänyt saada heidät mukaan. *Kutsun teitä pelastamaan, tukemaan ja rakastamaan heitä joukkueovereina!*

Toiset haluavat peliin mukaan – ja tekevät niin. Eniten merkitystä ei ole sillä, kuinka lahjakkaita he ovat, vaan sillä, ovatko he halukkaita menemään kentälle. He eivät odota sitä, että heidät käsketään kentälle, koska he tuntevat pyhien kirjoitusten kohdan, jossa sanotaan: ”Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu työhön.”⁸

Te voitte itse ilmoittautua pelaamaan.

Te teette sen, kun tutkitte pappeuden pelikirjaanne ja panette sen käytäntöön.

Matkan varrella te todennäköisimmin kompastutte ja kaadutte – kenties monta, monta kertaa. Te ette

ole täydellisiä. Kaatuminen on osa sitä kelpolliseksi tulemisen prosessia, jonka avulla voitte hioa luonnettanne sekä palvella myötätuntoisemmin. Vapahtaja ja Hänen ääretön sovituksensa tarjoavat keinon voittaa virheemme vilpittömän parannuksen avulla.

Suuret urheilijat käyttävät satoja tunteja hioakseen jonkin pienen osan peliään täydelliseksi. Pappeudenhaltijoina te tarvitsette samaa ajattelutapaa. Jos epäonnistutte, tehkää parannus ja oppikaa siitä. Harjoitelkaa niin, että onnistutte paremmin ensi kerralla. Pohjimmiltaan tämä on kiinni teistä. Opetteletteko te pelikirjan?

Kehotan teitä: Turvatkaa Herraan. Pukekaa ylleen Jumalan taisteluväestys⁹ ja tulkaa mukaan peliin.

Ei ole monia, jotka pelaavat amatilaisurheilijoina ylimmillä tasoilla, mutta mitä tulee opetuslapseuteen, on monia, jotka tekevät valinnan seurata Kristusta.

Itse asiassa se on tehtävänne tässä elämässä – oppia Herran tavat, astua opetuslapseuden polulle ja pyrkiä elämään Jumalan suunnitelman mukaisesti. Jumala tukee ja siunaa teitä, kun käännytte Hänen puoleensa. Te pystytte tähän, koska olette parhaita Hänen silmissään.

Rukoilen, että sitoudutte elämään teillä olevan pyhän pappeuden arvoisina ja pyritte täyttämään pyhän tehtävänne joka päivä. Siunaan teitä kyvyllä ja halulla tehdä niin. Lisään todistukseni sen pappeuden voimasta, joka teillä on, elävistä profectoista sekä Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen tehtävästään meidän Vapahtajanamme ja Lunastajanamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. ”Lasten ja nuorten siirtyminen ikäryhmästä toiseen”, ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 14. joulukuuta 2018.
2. Alma 34:32.
3. Ks. Joos. 1:9.
4. OL 1:19.
5. Ks. 1. Sam. 17.
6. Room. 8:31.
7. Ks. Et. 12:27.
8. OL 4:3.
9. Ks. OL 27:15–18.

VANHIN CARL B. COOK
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Koorumi – yhteenkuuluvuuden paikka

Herra haluaa, että te luotte vahvan koorumin. Kun Hän kokoaa lapsiaan, nämä tarvitsevat paikan, johon kuulua ja jossa kasvaa.

Vuonna 2010 Andre Sebako oli nuori mies, joka etsi totuutta. Vaikka hän ei ollut koskaan aiemmin lausunut sydäimestä kumpuavaa rukousta, hän päätti yrittää. Pian sen jälkeen hän tapasi lähetyssaarnaajat. He antoivat hänelle kampanjakortin, jossa oli kuva Mormonin kirjasta. Andre tunsu jotakin

ja kysyi, myisivätkö lähetyssaarnaajat hänelle sen kirjan. He sanoivat, että hän saisi sen maksutta, jos hän tulisi kirkkoon.¹

Andre kävi hiljattain perustetun Mochudin lähetysseurakunnan kokouksissa Botswanassa Afrikassa yksin. Mutta seurakunta oli rakastava,

Pappeuskoorumin "veljesjoukko" Mochudissa Botswanassa.

tiivis ryhmä, johon kuului suunnilleen 40 jäsentä.² He ottivat Andren avosylin vastaan. Hänelle opetettiin lähetystyöoppiaihheet, ja hän meni kasteelle. Se oli suurenmoista!

Mutta mitä sen jälkeen? Kuinka Andre pysyisi aktiivisena? Kuka auttaisi häntä edistymään liittopolkua pitkin? Yksi vastaus siihen kysymykseen on hänen pappeuskooruminsa!³

Jokainen pappeudenhaltija omasta tilanteestaan riippumatta hyötyy vahvasta koorumista. Nuoret veljeni, joilla on Aaronin pappeus, Herra haluaa, että te luotte vahvan koorumin, paikan johon aivan jokainen nuori mies tuntee kuuluvansa, paikan jossa Herran Henki on läsnä, paikan jonne kaikki koorumin jäsenet ovat tervetulleita ja jossa heitä arvostetaan. Kun Herra kokoaa lapsiaan, nämä tarvitsevat paikan, johon kuulua ja jossa kasvaa.

Jokainen teistä koorumin johtokunnan jäsenistä näyttää esimerkkiä, kun etsitte innoitusta⁴ ja vahvistatte rakkautta ja veljeyttä kaikkien koorumin jäsenten keskuudessa. Te osoitatte erityistä huomiota niille, jotka ovat uusia jäseniä, jotka ovat vähemmän aktiivisia tai joilla on erityistarpeita.⁵ Pappeuden voiman avulla te luotte vahvan koorumin.⁶ Ja vahvalla, yhtenäisellä koorumilla on ratkaiseva vaikutus nuoren miehen elämässä.

Kun kirkko ilmoitti uudesta kotiin keskittyvästä painopisteestä evankeliumin oppimisessa⁷, jotkut ajattelivat Andren kaltaisia jäseniä ja kysyivät: "Entä ne nuoret, joiden perheessä ei tutkita evankeliumia ja joilla ei ole kotona tukenaan evankeliumin oppimisen ja sen mukaan elämisen ympäristöä? Unohdetaanko heidät?"

Ei! Ketään ei saa unohtaa! Herra rakastaa jokaista nuorta miestä ja jokaista nuorta naista. Me pappeudenhaltijat olemme Herran kädet. Me olemme kirkon tuki kotiin keskittyville pyrkimyksille. Kun kodin tuki on rajallinen, pappeuskoorunit ja muut johtohenkilöt ja ystävät huolehtivat jokaisesta yksilöstä ja perheestä sekä tukevat heitä tarpeen mukaan.

Olen nähnyt sen toimivan. Olen kokenut sen. Kun olin kuusivuotias,

vanhempani erosivat ja isäni jätti äitini ja viisi pientä lastaan. Äitini meni töihin elättääkseen meidät. Hän tarvitsi joksikin aikaa toisenkin työn sekä täydennyskoulutusta. Hänelle jäi tuskin ollenkaan aikaa hoivaamiseen. Mutta isovanhemmat, enot, tädit, piispat ja kotiopettajat astuivat esiin auttamaan enkelimäistä äitiäni.

Ja minulla oli koorumi. Olen hyvin kiitollinen ystävilleni – veljilleni – jotka rakastivat ja tukivat minua. Koorumini oli yhteenkuuluvuuden paikka. Perhetilanteeni vuoksi jotkut saattoivat pitää minua altavastaajana ja epätodennäköisenä menestyjänä. Kenties niin olikin. Mutta pappeuskoorumi muuttivat ne todennäköisyydet. Koorumini tuki minua ja siunasi elämäni mittaamattomasti.

Kaikkialla ympärillämme on altavastaajia ja epätodennäköisiä menestyjiä. Kenties me kaikki olemme sitä tavalla tai toisella. Mutta täällä meillä jokaisella on koorumi, paikka jossa voimme sekä saada voimaa että antaa voimaa. Koorumi on ”kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta”⁸. Se on paikka, jossa opetamme toisiamme, palvelemme muita ja vahvistamme ykseyttä ja veljeyttä palvellessamme Jumalaa.⁹ Se on paikka, jossa voi tapahtua ihmeitä.

Haluaisin kertoa teille joistakin ihmeistä, joita tapahtui Andren koorumissa Mochudissa. Kun kerron tämän esimerkin, pankaa merkille periaatteita, jotka vahvistavat jokaista pappeuskoorumia, joka soveltaa niitä käytäntöön.

Kun Andre oli kastettu, hän meni lähetyssaarnaajien mukana opettamaan neljää muuta nuorta miestä, jotka myös kastettiin. Nyt nuoria miehiä oli viisi. He alkoivat vahvistaa toisiaan ja seurakuntaa.

Kuudes nuori mies, Thuso, meni kasteelle. Thuso kertoi evankeliumista kolmelle ystävälleen, ja pian heitä oli yhdeksän.

Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia kootaan usein tällä tavoin – muutama kerrallaan ystävien kutsumina. Muinoin kun Andreas löysi Vapahtajan, hän meni kiireesti veljensä Simonin luo ja ”vei hänet Jeesuksen luo”¹⁰. Samalla tavoin pian sen jälkeen kun

Filippuksesta oli tullut Kristuksen seuraaja, hän kutsui ystäväänsä Natanaelia: ”Tule, niin näet.”¹¹

Mochudissa 10. nuori mies liittyi pian kirkkoon. Lähetyssaarnaajat löysivät 11. nuoren miehen. Ja 12. nuori mies kastettiin hänen nähtyään evankeliumin vaikutuksen ystäviinsä.

Mochudin seurakunnan jäsenet olivat haltioissaan. Nämä nuoret miehet ”kääntyivät Herraan ja – liittyivät kirkkoon”¹².

Mormonin kirjalla on ollut merkittävä rooli heidän kääntymyksessään.¹³ Thuso muistelee: ”Aloin lukea Mormonin kirjaa – aina kun minulla oli vapaata kotona, koulussa, joka paikassa.”¹⁴

Oratile tunsu vetoa evankeliumiin ystäviensä esimerkin ansiosta. Hän selittää: ”[He] tuntuivat muuttuvan sormia napsauttamalla. – Arvelin, että se – johtui siitä pienestä – kirjasta, jota he alkoivat kantaa mukanaan – koulussa. Näin, miten hyviä miehiä heistä oli tullut. – [Minäkin] halusin muuttua.”¹⁵

Kaikki 12 nuorta miestä koottiin ja kastettiin parin vuoden sisällä. Jokainen oli ainoa kirkon jäsen perheessään. Mutta he saivat tukea kirkon perheeltään, kuten seurakuntansa johtajalta veli Rakwelalta¹⁶, vanhemmalta lähetyssaarnaaja-avioparilta vanhin ja sisar Taylorilta¹⁷ sekä muilta seurakuntalaisilta.

Veli Junior¹⁸, koorumin johtohenkilö, kutsui nuoret miehet kotiinsa sunnuntai-iltapäivisin ja opasti heitä. Nuoret miehet tutkivat yhdessä pyhiä kirjoituksia ja pitivät säännöllisesti koti-iltoja.

Veli Junior vei heitä tapaamaan jäseniä, lähetyssaarnaajien opettamia ihmisiä ja kaikkia, jotka kaipasivat käyntejä. Kaikki 12 nuorta miestä pakkautuivat veli Juniorin kuorma-auton lavalle. Hän pudotti heidät koteihin kahden tai kolmen ryhmässä ja kävi myöhemmin hakemassa heidät.

Vaikka nämä nuoret miehet olivat vasta oppimassa evankeliumia eivätkä tunteneet tietävänsä paljoakaan, veli Junior kehotti heitä sanomaan ihmisille, joiden luona he kävivät, yhden tai kaksi asiaa, jotka he tiesivät. Nämä nuoret pappeudenhaltijat opettivat, rukoilivat ja auttoivat seurakunnan valvomisessa.¹⁹ He täyttivät pappeusvastuunsa ja kokivat iloa palvelemisesta.

Andre kertoo: ”Me pelasimme yhdessä, nauroimme yhdessä, itkimme yhdessä, ja meistä tuli veljiä.”²⁰ Itse asiassa he käyttävät itsestään nimitystä ”veljesjoukko”.

Yhdessä he asettivat tavoitteen, että he kaikki palvelisivat lähetystyössä. Koska he olivat ainoita kirkon jäseniä omassa perheessään, heillä oli voitettava monia esteitä, mutta he auttoivat toisiaan selviytymään niistä.

Yksi toisensa jälkeen nämä nuoret miehet saivat lähetystyökutsun. Ne, jotka lähtivät ensin, kirjoittivat kirjeitä kotiin niille, jotka olivat yhä valmistautumassa, kertoivat kokemuksia ja kannustivat heitä palvelemaan. Yksitoista näistä nuorista miehistä on palvellut lähetystyössä.

Nämä nuoret miehet kertoivat evankeliumista perheilleen. Äidit, siskot, veljet, ystävät sekä ihmiset, joita he opettivat lähetystyönsä aikana, kokivat kääntymyksen ja menivät kasteelle. Ihmeitä on tapahtunut, ja lukemattomien elämää on siunattu.

Voin kuulla joidenkin teistä ajattelevan, että kenties tuollainen ihme voi tapahtua ainoastaan Afrikan kaltaisessa paikassa, hedelmällisellä vainiolla, jossa Israelin kokoamista joudutetaan. Todistan kuitenkin, että Mochudin seurakunnan toteuttamat periaatteet pätevät kaikkialla. Missä tahansa oletekin, teidän kooruminne voi vahvistua aktiivoinnin ja evankeliumista kertomisen avulla. Kun yksikin opetuslapsi auttaa yhtä ystävää, yhdestä voi tulla kaksi. Kahdesta voi tulla neljä. Neljästä voi tulla kahdeksan. Ja kahdeksasta voi tulla kaksitoista. Lähetysseurakunnista voi tulla vaarnaseurakuntia.

Vapahtaja on opettanut: ”Missä kaksi tai kolme [tai enemmän] on koolla minun nimessäni – , katso, minä olen siellä heidän keskellään.”²¹ Taivaallinen Isä valmistaa kaikkien ympärillämme olevien ihmisten mieltä ja sydäntä. Me voimme noudattaa innoitusta, ojentaa ystävän käden, kertoa totuudesta, kutsua muita lukemaan Mormonin kirjaa sekä rakastaa ja tukea heitä heidän tullessaan tuntemaan meidän Vapahtajamme.

On kulunut miltei kymmenen vuotta siitä, kun Mochudin veljesjoukko aloitti matkansa yhdessä, ja he ovat yhä veljesjoukko.

Katlego sanoo: ”Saatamme olla kaukana toisistamme, mutta olemme yhä valmiita auttamaan toisiamme.”²²

Rukoukseni on, että otamme vastaan Herran kutsun olla pappuuskoorumeissamme yhtä Hänessä niin että jokainen koorumi voisi olla yhteenkuuluvuuden paikka, kokoontumisen paikka, paikka kasvulle.

Jeesus Kristus on meidän Vapahtajamme, ja tämä on Hänen työtään. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. *The Band of Brothers*, Mochudin lähetysseurakunnan kääntymyskertomuksia ja todistuksia vuosilta 2012–2013, toim. Mark ja Shirley Taylor, s. 4, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
2. Henkilökohtainen kirjeenvaihto, Letanang Andre Sebako, Band of Brothers -lähdeaineisto, 2011–2019, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
3. Presidentti Boyd K. Packer sanoi: ”Kun miehellä on pappuus, hän kuuluu johonkin suurempaan kuin hän itse on. Se on jotakin, mikä on hänen ulkopuolellaan ja mille hän voi omistautua täysin.” (Ks. ”Sisarten piiri”, *Valkeus*, huhtikuu 1981, s. 221.)
4. Presidentti Russell M. Nelson selitti, kuinka tulee tavoitella ilmoitusta, ja sanoi sitten: ”Kun toistatte tämän prosessin päivän toisensa jälkeen, kuukausi toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, te [kasvatte] ilmoituksen periaatteessa” (”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 95; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 136).
5. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 8.3.2.
6. Muutkin auttavat, kuten piisapakunnan jäsenet ja neuvijat. Vanhin Ronald A. Rasband on esittänyt, että yksi 31. maaliskuuta 2018 ilmoitetun Melkisedekin pappouden koorumien uudelleen järjestämisen eduista on se, että se ”[sallii] piispan delegoida enemmän tehtäviä vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtajille, jotta piispa ja hänen neuvonantajansa voivat keskittyä ensisijaisiin velvollisuuksiinsa – varsinkin johtamaan nuoria naisia sekä nuoria miehiä, joilla on Aaronin pappuus” (”Kas joukko Kuninkaamme”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 59). Myös enkelit auttavat. Aaronin pappouden haltijat pitävät hallussaan enkelien palveluksen avaimia (ks. OL 13:1; ks. myös Dale G. Renlund ja Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood*, 2018, s. 26). Vanhin Jeffrey R. Holland on sanonut: ”Yleensä [palvelevia enkeleitä] ei nähdä. Joskus heitä nähdään. Mutta nähtiinpä heitä tai ei, he ovat aina lähellä. Joskus heidän tehtävänsä ovat hyvin suuria ja niillä on merkitystä koko maailmalle. Joskus sanomat ovat henkilökohtaisempia. Toisinaan enkelin tarkoitus on varoittaa. Mutta useimmin se on lohduttava, tuoda jonkinlaista armollista huomiota ja opastusta vaikeina aikoina.” (”Enkelien palvelus”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 29.) Jos haluatte sellaista apua, te voitte ”[pyytää], niin te saatte” (Joh. 16:24).
7. Ks. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 7–8.
8. Ks. Alexandre Dumas, *Kolme muskettisoturia*.
9. Ks. *Käsikirja 2*, 8.1.2.
10. Ks. Joh. 1:40–42.
11. Ks. Joh. 1:43–46.
12. 3. Nefi 28:23.
13. Ks. D. Todd Christofferson, ”The Power of the Book of Mormon”, uusien lähetysjohtajien seminaarissa pidetty puhe, 27. kesäkuuta 2017.
14. Thuso Molefe, julkaisussa Taylor, *The Band of Brothers*, s. 22.
15. Oratile Molosankwa, julkaisussa Taylor, *The Band of Brothers*, s. 31–32.
16. Lucas Rakwela, Mochudi, Botswana.
17. Mark ja Shirley Taylor, Idaho, USA.
18. Cilvester Junior Kgosiemang, Mochudi, Botswana.
19. Ks. OL 20:46–47, 53–54.
20. Henkilökohtainen kirjeenvaihto, Letanang Andre Sebako, Band of Brothers -lähdeaineisto.
21. OL 6:32.
22. Katlego Mongole, teoksessa ”Band of Brothers 2nd Generation”, julkaisematon kokoelma, s. 21.

VANHIN KIM B. CLARK
seitsemänkymmenen koorumista

Katsokaa Jeesukseen Kristukseen

Jos katsomme Jeesukseen Kristukseen, Hän auttaa meitä elämään liittojemme mukaan ja pitämään kunniaa kutsumuksemme Israelin vanhimpina.

Kun Jeesus kulki tietä pitkin lähellä Kapernaumia¹ suuri väkijoukko ympärillään, eräs nainen, jota 12 vuotta oli vaivannut vakava sairaus, ojensi kätensä ja kosketti Hänen viittansa tupsua. Nainen parantui heti.²

Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, että kun Jeesus oli huomannut, että Hänestä oli lähtenyt voimaa³, Hän ”kääntyi tungoksessa”⁴ ja ”katseli – – nähdäkseen sen, joka niin oli tehnyt”⁵. ”Kun nainen huomasi, ettei hän voinut pysyä salassa”⁶, hän ”heittäytyi maahan ja kertoi hänelle totuudenmukaisesti kaiken”⁷.

Jeesus sanoi hänelle: ”Tyttäreni, uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa.”⁸

Jeesus Kristus pelasti naisen. Nainen parantui fyysisesti, mutta kun Jeesus kääntyi katsomaan häntä, nainen ilmaisi uskovansa Häneen ja Hän paransi naisen sydämen.⁹ Hän puhui naiselle rakastaen, vakuutti naiselle hyväksyvänsä tämän ja siunasi naista rauhallaan.¹⁰

Veljet, pyhän pappeuden haltijoina me olemme mukana pelastuksen työssä. Viime vuonna Herra asetti tämän työn

johtamisen selvästi Israelin vanhin-
ten harteille.¹¹ Meillä on innoittava
toimeksianto Herralta – yhteistyössä
sisartemme kanssa meidän on määrä
palvella pyhemmällä tavalla, kiihdyttää
Israelin kokoamista verhon kummalla-
kin puolella, luoda kodeistamme uskon
ja evankeliumin oppimisen pyhäkköjä
sekä valmistaa maailmaa Jeesuksen
Kristuksen toiseen tulemiseen.¹²

Kuten kaikessa Vapahtaja on näyt-
tänyt meille tien: meidän täytyy katsoa
Jeesukseen Kristukseen ja palvella
Häntä, kuten Hän katsoi Isäänsä ja
palveli Häntä.¹³ Vapahtaja sanoi sen
profeetta Josephille tällä tavoin:

”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuk-
sessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.

Nähkää haavat, jotka lävistivät
minun kylkeni, sekä naulojen jäljet
minun käsissäni ja jaloissani. Olkaa
uskollisia, pitäkää minun käskyni, niin
te saatte periä taivaan valtakunnan.”¹⁴

Kuolevaisuutta edeltävässä maail-
massa Jeesus lupasi Isälleen, että Hän
tekisi Isänsä tahdon ja olisi meidän
Vapahtajamme ja Lunastajamme. Kun
Hänen Isänsä kysyi: ”Kenet minä lähe-
tän?”¹⁵ Hän vastasi:

”Tässä olen, lähetä minut.”¹⁶

”Isä, sinun tahtosi tapahtukoon, ja
kunnia olkoon sinun ikuisesti.”¹⁷

Koko kuolevaisen elämänsä ajan
Jeesus eli sen lupauksen mukaisesti.
Nöyrästi, sävyisästi ja rakastaen Hän
opetti Isänsä oppia ja teki Isänsä työtä
sillä voimalla ja valtuudella, jonka
Hänen Isänsä oli antanut Hänelle.¹⁸

Jeesus antoi sydämensä Isälleen.
Hän sanoi:

”Minä rakastan Isää.”¹⁹

”Minä teen kaiken hänen mieltensä
mukaan.”²⁰

”Enhän minä ole tullut – – teke-
mään oman tahtoni mukaan, vaan täyt-
tämään lähettäjäni [eli Isän] tahdon.”²¹

Kärsiessään Getsemanessa Hän
rukoi: ”Älköön toteutuko minun tah-
toni, vaan sinun.”²²

Kun Herra kutsuu Israelin van-
himpia: ”Katsokaa minuun jokaisessa
ajatuksessa” ja ”Nähkää haavat”
Hänen ylösnousseessa ruumiissaan,
kyse on kutsusta kääntyä pois syn-
nistä ja maailmasta ja kääntyä Hänen
puoleensa ja rakastaa Häntä ja olla
kuuliainen Hänelle. Kyse on kutsusta
opettaa Hänen oppiaan ja tehdä
Hänen työtään Hänen tavallaan. Kyse
on siis kutsusta luottaa Häneen täysin,
alistaa tahtomme ja antaa sydämemme
Hänelle ja Hänen lunastavan voimansa
avulla tulla Hänen kaltaisikseen.²³

Veljet, jos katsomme Jeesukseen
Kristukseen, niin Hän siunaa meitä niin

että meistä tulee *Hänen* vanhimpiaan Israelissa – nöyriä, sävyisiä, alistuvia, täynnä Hänen rakkauttaan.²⁴ Ja me tuomme Hänen evankeliuminsa ja Hänen kirkkonsa suoman ilon ja siunaukset perheillemme sekä veljillemme ja sisarillemme verhon kummallakin puolella.

Presidentti Russell M. Nelson on kutsunut meitä katsomaan Jeesukseen Kristukseen juuri tällä tavalla: ”Tällaisiksi voimallisiksi opetuslapsiksi tuleminen ei ole millään tavoin helppoa tai automaattista. Meidän tulee keskittyä lujasti Vapahtajaan ja Hänen evankeliumiinsa. On henkisesti hyvin vaativaa pyrkiä katsomaan Häneen *jokaisessa* ajatuksessa. Mutta kun teemme niin, meidän epäilyksemme ja pelkomme haihtuvat.”²⁵

Luja on vahva sana. Se tarkoittaa muun muassa tinkimätöntä, järkähtämätöntä ja peräänantamatonta.²⁶ Me keskitymme lujasti Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa elämällä liittojemme mukaisesti.

Kun elämme liittojemme mukaisesti, ne vaikuttavat kaikkeen, mitä sanomme

ja teemme. Me elämme liitonalaista elämää²⁷, joka on täynnä yksinkertaisia päivittäisiä uskon tekoja, jotka keskittävät meidät Jeesukseen Kristukseen: pidämme sydämeistä kumpuavia rukouksia *Hänen* nimessään, kestitsemme itseämme *Hänen* sanallaan, käännyimme *Hänen* puoleensa tehden parannuksen synneistämme, pidämme *Hänen* käskynsä, nautimme sakramentin ja pyhitämme *Hänen* lepopäivänsä, palvelemme Jumalaa *Hänen* pyhässä temppelissään niin usein kuin voimme ja palvelemme Jumalan lapsia käyttämällä *Hänen* pyhää pappettaan.

Nämä liitonalaisen omistautumisen teot avaavat sydämemme ja mieleemme Vapahtajan lunastavalle voimalle ja Pyhän Hengen pyhittäväälle vaikutukselle. Rivi rivin päälle Vapahtaja muuttaa koko meidän luonteemme, koemme syvemmän kääntymyksen Häneen ja meidän liitoistamme tulee eläviä meidän sydämessämme.²⁸

Lupauksista, joita olemme antaneet taivaalliselle Isällemme, tulee kallionlujia sitoumuksia, syvimpiä halujamme.

Taivaallisen Isän meille antamat lupaukset täyttävät meidät kiittollisuudella ja ilolla.²⁹ Solmimamme liitot eivät ole enää sääntöjä, joita noudatamme, vaan niistä tulee rakkaita periaatteita, jotka innoittavat ja ohjaavat meitä ja keskittävät huomiomme lujasti Jeesukseen Kristukseen.³⁰

Nämä omistautumisen teot ovat kaikkien ulottuvilla, niin nuorten kuin vanhempienkin. Te nuoret miehet, joilla on pyhä Aaronin pappuus – kaikki, mitä olen sanonut tänä iltana, koskee teitä. Kiitän teistä Jumalaa. Te tuotte joka viikko pyhiä toimituksia ja liittoja miljoonien myöhempien aikojen pyhien ulottuville. Kun valmistatte, siunaatte tai jaatte sakramenttia, teette palvelutyötä, kastatte temppelissä, kutsutte ystävän toimintaan tai pelastatte jonkun kooruminne jäsenen, niin te teette pelastuksen työtä. Tekin voitte katsoa Jeesukseen Kristukseen ja elää liittojenne mukaisesti joka päivä. Lupaamme teille, että jos teette niin, te tulette olemaan Herran luotettuja palvelijoita

nyt ja voimallisia vanhimpia Israelissa tulevaisuudessa.

Veljet, tiedän, että kaikki tämä saattaa kuulostaa pelottavalta. Mutta muistattehan nämä Vapahtajan sanat: ”Yksin en – jää, sillä Isä on minun kanssani.”³¹ Niin on meidänkin laitamme. Me emme ole yksin. Herra Jeesus Kristus ja meidän taivaallinen Isämme rakastavat meitä, ja He ovat meidän kanssamme.³² Koska Jeesus katsoi Isäänsä ja toteutti suuren sovitusuhrin, me voimme katsoa Jeesukseen Kristukseen varmoina siitä, että Hän auttaa meitä.

Kukaan meistä ei ole täydellinen. Toisinaan jäämme jumiin. Joudumme sivuraiteelle tai lannistumme. Kompuroidumme. Mutta jos katsomme Jeesukseen Kristukseen parannusta tekevin sydämin, niin Hän nostaa meidät ylös, puhdistaa meidät synnistä, antaa meille anteeksi ja parantaa sydämemme. Hän on kärsivällinen ja hyvä. Hänen lunastava rakkautensa ei koskaan pääty eikä koskaan katoa.³³ Hän auttaa meitä elämään liittojemme mukaan ja pitämään kunniansa kutsumuksemme Israelin vanhimpina.

Ja Isä on siunaava meitä kaikella, mitä vaaditaan Hänen tarkoituksensa toteuttamiseksi – kaikella sekä

taivaassa että maan päällä, elämällä ja valolla, Hengellä ja voimalla, jotka on ”lähetetty maailmaan Isän tahdosta Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, kautta”³⁴.

Kun elämäämme virtaa jumalallista valoa ja voimaa, tapahtuu kolme ihmeellistä asiaa:

Ensiksikin, me pystymme näkemään! Ilmoituksen ansiosta me alamme nähdä, kuten Jeesus näki parantamansa naisen: pintaa syvemmälle sydämeen.³⁵ Kun näemme, kuten Jeesus näkee, Hän siunaa meitä niin että voimme rakastaa Hänen rakkautellaan niitä, joita palvelemme. Hänen avullaan ne, joita palvelemme, näkevät Vapahtajan ja tuntevat Hänen rakkautensa.³⁶

Toiseksi, meillä on pappeuden voima! Meillä on valtuus ja voima toimia Jeesuksen Kristuksen nimessä niin että siunaamme, ohjaamme, suojelemme, vahvistamme ja parannamme muita, aikaansaamme ihmeitä niille, joita rakastamme, sekä pidämme avioliittomme ja perheemme turvassa.³⁷

Kolmanneksi, Jeesus Kristus kulkee meidän kanssamme! Minne me menemme, Hän menee. Kun me opetamme, Hän opettaa. Kun me lohdutamme, Hän lohduttaa. Kun me siunaamme, Hän siunaa.³⁸

Veljet, eikö meillä ole syytä riemuita? Meillä on! Meillä on Jumalan pyhä pappeus. Kun katsomme Jeesukseen Kristukseen, elämme liittojemme mukaisesti ja keskitymme lujasti Häneen, niin yhdessä sisartemme kanssa me palvelemme pyhemmällä tavalla, kokoamme hajallaan olevaa Israelia verhon kummallakin puolella, vahvistamme perhettämme ja sineitämme sen sekä valmistamme maailmaa Herran Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen. Se tulee tapahtumaan. Siitä todistan.

Päätän tähän sydämeni rukoukseen, että me kaikki, joka ainoa, katsoisimme Jeesukseen Kristukseen jokaisessa ajatuksessa. Älkää epäilkö. Älkää pelätkö. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. James E. Talmage sijoittaa Jeesuksen ”Kapernaumin lähistölle”, kun tämä parantuminen tapahtui (ks. *Jeesus Kristus*, 1986, s. 218).
2. Ks. Luuk. 8:43–44; ks. myös Matt. 9:20–21; Mark. 5:25–29.
3. Ks. Luuk. 8:46.
4. Mark. 5:30.
5. Mark. 5:32.
6. Luuk. 8:47.
7. Mark. 5:33.
8. Luuk. 8:48.
9. James E. Talmage kirjoitti, että tälle naiselle suurempiarvoisempaa kuin fyysinen parantuminen oli varmuus siitä, että Vapahtaja oli suonut hänelle hänen sydämensä halajamisen mukaan ja että hänen osoittamansa usko oli Vapahtajalle otollinen (ks. *Jeesus Kristus*, s. 221). Jeesus paransi hänet fyysisesti ja hengellisesti sekä avasi hänelle tien pelastukseen.
10. On opettavaista, että Jairos, joka oli synagogan esimies, oli Jeesuksen kanssa, kun tämä parantuminen tapahtui. Jeesus oli menossa Jairoksen kotiin, missä Hän herättäisi Jairoksen tyttären kuolleista. Nainen, jonka Jeesus paransi, oli todennäköisesti karkotettu synagogasta ahdinkonsa vuoksi. Kun Jeesus paransi hänet, Hän teki samalla selväksi kaikille paikalla olleille, Jairos mukaan lukien, että nainen oli rakas tytär, uskova nainen, joka oli terve ruumiiltaan ja hengeltään.
11. Ks. D. Todd Christofferson, ”Vanhinteen koorumi” (*Liahona*, toukokuu 2018, s. 55–58). Siinä käsitellään muutoksia, jotka koskevat yhden Melkisedekin pappeuden koorumin luomista seurakunnassa. Tämän muutoksen tarkoitusta on kuvailtu tällä tavoin palvelutyön verkkosivuston usein esitettyjen kysymysten kohdassa: ”Se, että seurakunnassa on yksi Melkisedekin pappeuden koorumi, yhdistää

pappeudenhaltijoita toteuttamaan kaikkia pelastuksen työn puolia, mukaan lukien temppele- ja sukututkimustyö, joka aiemmin oli koordinoitu ylipappien ryhmän johtajan tehtäväksi” (“Vahvistuneiden Melkisedekin pappeuden koorumien ja Apuyhdistysten tekemä palvelutyö”, kysymys 8, ministering.lds.org/fin).

Myöhemmät muutokset ovat asettaneet seurakunnan lähetystyönjohtajan sekä uuden temppele- ja sukututkimustyönjohtajan seurakunnassa vanhinten koorumin johtokunnan alaisuuteen. Kun perheisiin kohdistuva palvelutyö on jo johtokunnan alaisuudessa, nämä muutokset ovat asettaneet pelastuksen työn johtamisen vanhinten koorumeille, joita Apuyhdistykset auttavat. Tietenkin piispalla on pelastuksen työn avaimet seurakunnassa, mutta piispa delegoi vastuuta ja valtuutta siihen työhön vanhinten koorumin johtajalle, jotta piispa voi viettää enemmän aikaa palvelun omaa perhettään sekä vahvistaen nuoria ja palvelen tuomarina Israelissa.

12. Ks. Russell M. Nelson, ”Herran työhön käyn”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 118–119; Russell M. Nelson, ”Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 113–114; Quentin L. Cook, ”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 8–12.
13. Isä lähetti Jeesuksen Kristuksen maailmaan (ks. Joh. 17:18).
14. OL 6:36–37.
15. Abr. 3:27.
16. Abr. 3:27.
17. Moos. 4:2.
18. Pyhissä kirjoituksissa on lukuisia kohtia,

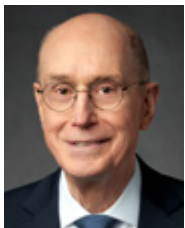
joissa Jeesus sanoo tekevänsä Isänsä työtä ja opettavansa Isänsä oppia. Ks. esim. Joh. 5:19 (Jeesus tekee sitä, mitä näkee Isänsä tekevän); Joh. 5:36 (Isä on antanut Pojalleen työn tehtäväksi); Joh. 8:26 (Jeesus opetti sitä, mitä Hän oli saanut Isältäään); Joh. 14:28 (Jeesus julisti: ”Isä on minua suurempi”); 3. Nefi 11:32 (Hänen oppinsa on se oppi, jonka Isä on antanut Hänelle).

19. Joh. 14:31.
20. Joh. 8:29.
21. Joh. 6:38; ks. myös Joh. 5:30.
22. Luuk. 22:42.
23. Tämän kohdan (ks. OL 6:36–37) sanalla *katsoa* on merkityksiä, jotka ovat rinnastettavissa Herran kutsuun: tarkata silmillä, suunnata katseensa johonkin, etsiä, pitää silmillä, tarkkailla, tarkastella (ks. *Kielitoimiston sanakirja*, ”katsoa”).
24. Ks. OL 121:41–42. Jakeissa mainitut Kristuksen kaltaiset ominaisuudet ovat Hengen lahjoja, jotka tulevat Jeesuksen Kristuksen armon ja laupeuden ansiosta. Juuri ne tekevät Israelin vanhimmista *Hänen* vanhimpiaan.
25. Russell M. Nelson, ”Kuinka ammennamme elämäämme Jeesuksen Kristuksen voimaa”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 41.
26. Ks. *Kielitoimiston sanakirja*, ”luja”.
27. Ajatusta liitonalaisesta elämästä käsitellään Donald L. Hallstromin artikkelissa ”Living a Covenant Life”, *Ensign*, kesäkuu 2013, s. 46–49. Tämä artikkeli on muokattu pidemmästä puheesta, joka pidettiin Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella toukokuussa 2011. Alkuperäinen puhe, ks. Donald L. Hallstrom, ”A Covenant Life”, Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaustilaisuus, 10. toukokuuta 2011, byui.edu.
28. Ks. Jer. 31:31–33, missä Herra julistaa, että Hän tekee Israelin huoneen kanssa uuden liiton, joka kirjoitetaan heidän sydämeensä. Tämä kielikuva liitoista, jotka kirjoitetaan meidän sydämeemme, tai liitoista, joista tulee eläviä meidän sydämeessämme, löytyy myös Paavalin kirjoituksista (ks. 2. Kor. 3:3; Hepr. 8:10). Kääntymystä ja sydäntä käsitellään David A. Bednarin puheessa ”Kääntyneet Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 106–109.
29. Leivän siunaamisen sakramenttirukous ilmaisee kauniisti taivaallisen Isämme kanssa solmitun liitosuhteemme luonteen. Isän pelastussuunnitelmassa me teemme liittoja taivaallisen Isämme kanssa, mutta liittojen tarkoitukset toteutuvat ja meistä tulee kelpollisia luvattuihin siunauksiin Herran Jeesuksen Kristuksen ansiosta. Hän on Välimies. Sakramenttitoimituksessa me todistamme Isälle (itse asiassa uudistamme liiton Hänen kanssaan), että olemme halukkaita ottamaan päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen, muistamaan Hänet aina ja pitämään Hänen käskynsä, jotta Hänen Henkensä (Pyhä Henki) olisi aina meidän kanssamme.
Isän lupaamat lahjat tulevat Jeesuksen Kristuksen lunastavan ja vahvistavan voiman välityksellä. Esim. kuten presidentti

Russell M. Nelson on opettanut, Jeesus Kristus on ”kaiken ilon lähde” (ks. ”Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 82). Näin ollen keskittyminen lujasti Jeesukseen Kristukseen tuo elämäämme iloa olosuhteistamme riippumatta.

30. Presidentti Ezra Taft Benson esitti ytimekkäästi tämän muutoksen vaikutuksen asenteeseen ja suuntautumiseen sanoessaan: ”Kun kuuliaisuus lakkaa olemasta ärsyttävää ja siitä tulee meidän päämäärämme, niin sillä hetkellä Jumala pukee meidät voimalla” (Donald L. Stahelin puheessa ”Kuuliaisuus – elämän suuri haaste”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 93).
31. Joh. 16:32.
32. Isän ja Pojan huolenpitoa, mielenkiintoa ja rakkautta meitä kohtaan sekä osallistumista meidän elämäämme käsitellään lisää seuraavissa puheissa: Jeffrey R. Holland, ”Jumalan valtasuuruus”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 70–73; Henry B. Eyring, ”Vaella minun kanssani”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 82–85. Ks. myös Matt. 18:20; 28:20; OL 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
33. Ks. Room. 8:35–39; 1. Kor. 13:1–8; Moroni 7:46–47.
34. OL 50:27. Huomaa, että Herra antaa jokaiselle, joka asetetaan ja lähetetään, tämän lupauksen, joka koskee hänelle annettua erityistä tehtävää ja rajoituu siihen: Hänet ”on määrätty olemaan suurin riippumatta siitä, että hän on vähäisin ja kaikkien palvelija.
Sen tähden hän on kaiken haltija; sillä kaikki on hänelle alamaista sekä taivaassa että maan päällä, elämä ja valo, Henki ja voima, lähetetty maailmaan Isän tahdosta Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, kautta.
Mutta kukaan ihminen ei ole kaiken haltija, ellei häntä ole puhdistettu ja pesty puhtaaksi kaikesta synnistä.
Ja jos teidät on puhdistettu ja pesty puhtaiksi kaikesta synnistä, te saatte pyytää, mitä tahdotte, Jeesuksen nimessä, ja se tapahtuu.” (OL 50:26–29.)
35. Ks. 1. Sam. 16:7; 1. Kor. 2:14. Tästä siunauksesta, että näkee kuten Jeesus näkee, on esimerkkinä se, mitä presidentti Henry B. Eyring on kertonut kokemuksestaan piispana, kun hänen luokseen tuli nuori mies, joka oli syyllistynyt rikokseen. Herra sanoi silloiselle piispa Eyringille: ”Annan sinun nähdä hänet, kuten itse näen hänet.” (“Vaella minun kanssani”, s. 84.)
36. Tämä on lupaus ja toimeksianto, jonka Vapahtaja antoi ihmisille temppelein luona Runsausdenmaassa. Hän käski heitä elämään niin, että heissä olisi Hänen valonsa ja esimerkkinsä, jotta he voisivat pitää Hänet valona maailmalle elämässään ja kutsuessaan muita tulemaan Hänen luokseen. Kun Hänen seuraajansa elivät sillä tavoin ja kutsuivat sillä tavoin, muut tunsivat Hänet ja näkivät Hänet Herran palvelijoissa. (Ks. 3. Nefi 18:24–25.)
37. Ks. Russell M. Nelson, ”Pappeuden voiman hinta”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 68.
38. Ks. OL 84:88.

PRESIDENTTI HENRY B. EYRING
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Tukea antavan uskon voima

Nostamalla kätenne tuen merkiksi te lupaatte Jumalalle, jonka palvelijoita nämä ovat, että annatte heille tukenne.

Monet kerrat olen kuullut pappeusjohtajien esittävän kiitokset niiden ihmisten tukea antavan uskon voimasta, joita he palvelevat. Heidän äänessään kuuluvasta liikutuksesta tietää, että heidän kiittolisuutensa on syvä ja todellista. Tarkoituksenani tänään on välittää teille Herran arvostus siitä, että annatte tukenne Hänen palvelijoilleen Hänen kirkossaan. Tarkoituksenani on myös kannustaa teitä käyttämään sitä voimaa ja kasvamaan siinä tukeaksenne muita uskollanne.

Te osoitte sitä voimaa ennen syntymäännne. Muistelkaa, mitä tiedämme henkimaailmasta ennen kuin synnyimme. Taivaallinen Isämme esitti suunnitelman lapsiaan varten. Me olimme paikalla. Henkiveljemme Lusiifer vastusti suunnitelmaa, joka antaisi meille vapauden valita. Taivaallisen Isän rakas Poika Jehova tuki suunnitelmaa. Lusiifer johti kapinaa. Jehovan tukea antava ääni voitti, ja Hän tarjoutui vapaaehtoisena olemaan meidän Vapahtajamme.

Se seikka, että te olette nyt kuolevaisuudessa, vahvistaa meille, että te tuitte Isää ja Vapahtajaa. Onnensuunnitelman

ja Jeesuksen Kristuksen aseman tukeminen siinä vaati uskoa Jeesukseen Kristukseen, kun tiesitte tuskin mitään niistä haasteista, joita kohtaisitte kuolevaisuudessa.

Teidän uskonne, jonka avulla hyväksytte Jumalan palvelijat ja tuette heitä, on myös johtanut onnellisuuteenne tässä elämässä. Kun otitte vastaan lähetyssaarnaajan haasteen rukoilla

tietääksenne, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, teillä oli uskoa tukea Herran palvelijaa. Kun otitte vastaan kutsun mennä kasteelle, te tuitte nöyrää Jumalan palvelijaa.

Kun annoitte jonkun asettaa kädet päänne päälle ja sanoa: ”Ota vastaan Pyhä Henki”, te tuitte häntä Melkisedekin pappeuden haltijana.

Siitä päivästä lähtien te olette uskollisesti palvelemalla tukeneet jokaista henkilöä, joka on antanut teille pappeutta, ja jokaista, joka on asettanut teidät johonkin virkaan siinä pappeudessa.

Varhain pappeuden kokemuksenne jokainen tuen antaminen on ollut yksinkertaisesti sitä, että olette luottaneet Jumalan palvelijaan. Nyt monet teistä ovat siirtyneet eteenpäin vaiheeseen, jossa tuen antaminen edellyttää enemmän.

Te valitsette, annatteko tukenne kaikille, jotka Herra kutsuu – kutsuipa Herra heidät mihin tehtävään tahansa. Tämä valinta tapahtuu konferensseissa eri puolilla maailmaa. Niin on tapahtunut tässäkin konferenssissa. Sellaisissa kokouksissa miesten ja naisten – Jumalan palvelijoiden – nimiä luetaan ja teitä kutsutaan nostamaan kätenne tuen merkiksi. Voitte pidättää hyväksymisäänenne tai voitte luvata tukea antavan uskonne. Nostamalla kätenne tuen merkiksi te annatte lupauksen. Te lupaatte Jumalalle, jonka palvelijoita nämä ovat, että annatte heille tukenne.

Nämä ovat epätäydellisiä ihmisiä, kuten tekin olette. Lupauksenne pitäminen vaatii horjumatonta uskoa siihen, että Herra on kutsunut heidät. Niiden lupauksen pitäminen tuo myös iankaikkisen onnen. Niiden pitämättä jättäminen tuo surua teille ja niille, joita rakastatte – ja jopa menetyksiä, joita ette pysty kuvittelemaan.

Teiltä on saatettu kysyä tai teiltä tullaan kysymään, tuetko piispaanne, vaarnanjohtajaanne, johtavia auktoriteetteja ja kirkon johtavia virkailijoita. Niin saattaa käydä, kun teitä pyydetään antamaan tukenne virkailijoille ja johtohenkilöille jossakin konferenssissa. Toisinaan niin käy puhuttelussa piispan tai vaarnanjohtajan kanssa.

Neuvoni on, että esitätte ne kysymykset itsellenne etukäteen huolellisesti miettien ja rukoillen. Niin tehdessänne voisitte muistella viimeaikaisia ajatuksianne, sanojanne ja tekojanne. Yrittäkää muistaa ja muotoilla vastauksenne, joita annatte, kun Herra puhuttelee teitä – tietoisina siitä, että jonakin päivänä Hän tekee niin. Voisitte valmistautua esittämällä itsellenne seuraavanlaisia kysymyksiä:

1. Olenko ajatellut niiden ihmisten inhimillistä heikkoutta, joita olen luvannut tukea, tai puhunut siitä?
2. Olenko etsinyt todisteita siitä, että Herra johtaa heitä?
3. Olenko tunnollisesti ja uskollisesti seurannut heidän johtoaan?
4. Olenko puhunut todisteista, joita näen ja jotka osoittavat heidän olevan Jumalan palvelijoita?
5. Rukoilenko säännöllisesti heidän puolestaan mainiten heidät nimeltä ja tuntien rakkautta?

Nämä kysymykset saavat useimmat meistä tuntemaan jonkin verran vaivaantuneisuutta ja tarvetta tehdä parannusta. Jumala on kieltänyt meitä tuomitsemasta muita epävanhurskaasti, mutta käytännössä meidän on vaikea välttää muiden arvostelemista. Miltei kaikki, mitä teemme toimiessamme ihmisten parissa, johtaa meidät arvioimaan heitä. Ja miltei kaikilla elämämme osa-alueilla me vertaamme itseämme muihin. Saatamme

tehdä sitä monista syistä – myös perustelluista syistä – mutta usein se johtaa meidät arvostelemaan.

Presidentti George Q. Cannon antoi varoituksen, jonka välitän teille siihen yhtyen. Uskon hänen puhuneen totta: ”Jumala on valinnut palvelijansa. Hän vakuuttaa, että Hänen etuoikeutenaan on tuomita heidät, jos he tarvitsevat tuomitsemista. Hän ei ole antanut meille yksilöinä oikeutta arvostella ja tuomita heitä. Yksikään ihminen – olipa hänen uskonsa kuinka vahva tahansa, olipa hän kuinka korkealla pappeudessa tahansa – ei voi puhua pahaa Herran voidelluista eikä etsiä vikoja Jumalan valtuutetuista maan päällä vetämättä päälleen Hänen suuttumustaan. Pyhä Henki vetäytyy sellaisesta ihmisestä, ja hän joutuu pimeyteen. Kun näin on laita, ettekö näekin, miten tärkeää on, että olemme varovaisia?”²¹

Olen havainnut, että kirkon jäsenet kaikkialla maailmassa ovat yleensä uskollisia toisilleen ja niille, jotka johtavat heitä. On kuitenkin joitakin asioita, joissa voimme ja joissa meidän täytyy toimia paremmin. Voisimme nousta korkeammalle tasolle voimassamme tukea toisiamme. Se vaatii uskoa ja ponnisteluja. Tässä on neljä ehdotusta, jotka esitän ja joiden mukaan voimme toimia tässä konferenssissa.

1. Voimme panna merkille tiettyjä toimia, joita puhujat suosittavat, ja alkaa toteuttaa niitä tänään. Kun teemme niin, meidän voimamme tukea heitä kasvaa.

2. Heidän puhuessaan voisimme rukoilla heidän puolestaan, että Pyhä Henki kantaisi heidän sanansa tiettyjen meille rakkaiden ihmisten sydämiin. Kun myöhemmin saamme tietää, että rukouksemme on vastattu, meidän voimamme tukea näitä johtajia kasvaa.
3. Voisimme rukoilla, että yksittäisiä puhujia siunataan ja vahvistetaan, kun he esittävät sanomansa. Kun näemme, että heitä on vahvistettu, me saamme vahvemman uskon tukea heitä, ja se kestää.
4. Voisimme kuunnella puhujien sanoimia, jotka tulevat vastauksena omiin avunpyyntörukouksiimme. Kun vastauksia tulee, ja niitä tulee, me saamme vahvemman uskon tukea kaikkia Herran palvelijoita.

Sen lisäksi että tuemme paremmin niitä, jotka palvelevat kirkossa, me opimme, että on toinenkin ympäristö, jossa voimme kasvaa tässä voimassa. Siellä se voi tuoda meille vieläkin suurempia siunauksia. Tuo ympäristö on kotona ja perheessä.

Puhun nuoremmalle pappeudenhaltijalle, joka asuu kotona isänsä kanssa. Saanen kertoa sinulle omasta kokemuksestani, mitä isälle merkitsee se, että hän tuntee sinun tukea antavan uskosi. Isä saattaa näyttää sinusta varmalta. Mutta hän kohtaa useampia haasteita kuin tiedätään. Aika ajoin hän ei pysty näkemään ratkaisua edessään oleviin ongelmiin.

Sinun ihailusi häntä kohtaan auttaa häntä jonkin verran. Rakkautesi häntä kohtaan auttaa häntä vielä enemmän. Mutta eniten häntä auttavat vilpittömät sanat kuten nämä: ”Isä, olen rukoillut puolestasi ja olen tuntenut, että Herra auttaa sinua. Kaikki järjestyy. Tiedän, että niin käy.”

Tällaisilla sanoilla on voimaa toiseenkin suuntaan – isältä pojalle. Kun poika on tehnyt vakavan virheen, kenties hengellisessä mielessä, hän saattaa tuntea epäonnistuneensa. Isänä saatat sillä hetkellä yllättyä, kun rukoiluasi, mitä tehdä, Pyhä Henki panee suuhusi nämä sanat: ”Poika, olen tukenasi kaikessa. Herra rakastaa sinua. Hänen avullaan voit päästä takaisin. Tiedän, että pystyt siihen ja että myös teet niin. Rakastan sinua.”

Pappeuskoorumiissa ja perheessä entistä suurempi usko, jolla tuemme toisiamme, on se tapa, jolla rakennamme Siionin, jonka Herra haluaa meidän luovan. Hänen avullaan me pystymme siihen ja myös teemme niin. Se vaatii sitä, että opimme rakastamaan Herraa koko sydämestämme, väkemydestämme, mielestämme ja voimastamme sekä rakastamaan toisiamme niin kuin rakastamme itseämme.

Kun kasvamme siinä Kristuksen puhtaassa rakkaudessa, meidän sydämemme pehmittyy. Se rakkaus saa meidät nöyrytymään ja johtaa meidät tekemään parannusta. Luottamuksemme Herraa ja toisiamme kohtaan kasvaa. Ja silloin me kuljemme kohti ykseyttä, kuten Herra on luvannut meidän voivan kulkea.²

Todistan, että taivaallinen Isä tuntee teidät ja rakastaa teitä. Jeesus on elävä Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa. Meillä on Hänen pappeutensa. Hän kunnioittaa meidän pyrkimyksiämme kasvaa voimassamme käyttäen pappeutta ja tukea toisiamme. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, toim. Jerreld L. Newquist, 1974, osa 1, s. 278.
2. Ks. OL 35:2.

PRESIDENTTI DALLIN H. OAKS
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Mihin tämä johtaa?

Teemme parempia valintoja ja päätöksiä, jos katsomme vaihtoehtoja ja mietimme, mihin ne johtavat.

Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi kannustaa meitä ajattelemaan tulevaisuutta. Evankeliumi selittää kuolevaisen elämän tarkoituksen ja sitä seuraavan elämän todellisuuden. Se opettaa suurenmoisia ajatuksia tulevaisuudesta opastamaan tekojamme tänään.

Sitä vastoin tunnemme kaikki ihmisiä, jotka välittävät ainoastaan nykyhetkestä: käytä se tänään, nauti siitä tänään äläkä kannu huolta tulevaisuudesta.

Nykyhetkemme ja tulevaisuutemme ovat onnellisempia, jos olemme aina tietoisia tulevaisuudesta. Kun teemme tämän hetken valintoja, meidän tulisi aina kysyä: ”Mihin tämä johtaa?”

Jotkin päätökset koskevat valintaa siitä, teemmekö jotakin vai emmekö tee mitään. Kuulin esimerkin tämän kaltaisesta valinnasta eräässä vaarna-konferenssissa Yhdysvalloissa monia vuosia sitten.

Tämä tapahtui erään korkeakoulun kauniilla kampuksella. Joukko nuoria opiskelijoita oli istuskelemassa nurmikolla. Henkilö, joka kuvaili tätä tilannetta, kertoi, että he katselivat suloista oravaa, jolla oli iso, tuuhea häntä ja joka puuhaili kauniin lehtipuun rungon alaosassa. Joskus se oli maassa, joskus se kiipeili ylös ja alas ja ympäri runkoa. Mutta miksi sellainen tuttu näky kiehtoi opiskelijajoukkoa?

Nurmikolla puun lähellä makasi irlanninsetteri. Opiskelijoiden huomio oli kiinnittynyt setteriin, ja sen huomio oli kiinnittynyt oravaan. Joka kerta kun orava hävisi hetkellisesti näkyvistä kiertäessään puun runkoa, setteri hiipi hiljaa eteenpäin kymmenisen senttimetriä ja jäi sitten taas ilmeisen välinpitämättömään asentoonsa. Juuri tämä kiinnitti opiskelijoiden huomion. Hiljaa ja liikkumattomina he seurasivat herpaantumatta tapahtumaa, jonka lopputulos kävi yhä ilmeisemmäksi.

Viimein setteri oli kyllin lähellä, se hyppäsi oravan kimppuun ja nappasi sen suuhunsa. Kuului kauhun henkäys, ja opiskelijat ryntäsivät kiireesti ottamaan pientä eläintä pois koiralta, mutta oli liian myöhäistä. Orava oli kuollut.

Kuka tahansa siinä joukossa olisi voinut varoittaa oravaa milloin tahansa heiluttamalla käsiään tai huutamalla, mutta yksikään ei tehnyt sitä. He vain katsoivat, kuinka vääjäämätön lopputulos lähestyi lähestymistään. Yksikään ei kysynyt: ”Mihin tämä johtaa?” Kun ennalta arvattavissa oleva asia tapahtui, kaikki kiirehtivät estämään lopputulosta, mutta oli liian myöhäistä. He pystyivät enää vain pahoittelemaan sitä kyynelisin.

Tämä tosikertomus on eräänlainen vertaus. Se pätee asioihin, joita näemme omassa elämässämme sekä lähellämme olevien elämässä ja ympärillämme olevissa olosuhteissa. Kun näemme uhkakuvien hiipivän kohti meille rakkaita ihmisiä tai asioita, voimme päättää joko puhua tai toimia tai pysyä vaiti. Meidän on hyvä kysyä itseltämme: ”Mihin tämä johtaa?” Kun seuraukset ovat välittömiä ja vakavia, meillä ei ole varaa olla tekemättä mitään. Kun vielä

on aikaa, meidän täytyy antaa asianmukaisia varoituksia tai tukea asianmukaisia ehkäiseviä pyrkimyksiä.

Päätöksiin, joita olen juuri kuvaillut, sisältyy valintoja sen välillä, ryhdymekö toimeen vai emmekö toimi lainkaan. Yleisempiä ovat ne, joissa valitaan tämä tai tuo toiminta. Näihin kuuluvat valinnat hyvän tai pahan välillä, mutta useammin ne koskevat valintoja kahden hyvän välillä. Tässäkin on toivottavaa kysyä, mihin tämä johtaa. Teemme monia valintoja kahden hyvän välillä, ja siihen liittyy usein se, kuinka käytämme aikaamme. Ei ole mitään pahaa siinä, että pelaa videopelejä tai lähetelee viestejä tai katsoo televisiota tai puhuu matkapuhelimella. Mutta näistä jokaiseen sisältyy niin sanottu ”mahdollisuuden hinta”, mikä tarkoittaa sitä, että jos käytämme aikaa jonkin asian tekemiseen, niin me menetämme

mahdollisuuden tehdä jotakin muuta. Olen varma, että voitte ymmärtää, että meidän pitää arvioida huolella, mitä menetämme sinä aikana, jonka käytämme johonkin toimintaan, vaikka se olisikin itsessään täysin hyvää.

Jokin aika sitten pidin puheen nimeltä ”Hyvä, parempi, paras”. Siinä puheessa sanoin: ”Vaikka jokin asia on *hyvä*, se ei yksin ole riittävä syy sen tekemiseksi. Niiden hyvien asioiden määrä, joita voimme tehdä, ylittää reilusti niihin käytettävissä olevan ajan. Jotkin asiat ovat parempia kuin hyviä, ja ne ovat niitä, jotka tulisi asettaa ensimmäiseksi elämässämme. – Meidän on jätettävä väliin joitakin hyviä asioita voidaksemme valita toisia, jotka ovat parempia tai parhaita.”¹

Katsokaa pitkälle eteenpäin. Mitä vaikutuksia tulevaisuuteen on päätöksillä, joita teemme tällä hetkellä?

Muistakaa, miten tärkeää on hankkia koulutus, opiskella evankeliumia, uudistaa liittomme nauttimalla sakramentti ja käydä temppeleissä.

II

Kysymys ”Mihin tämä johtaa?” on tärkeä myös valitessamme, kuinka loke-roimme itsemme eli kuinka ajattelemme itsestämme. Mikä tärkeintä, jokainen meistä on Jumalan lapsi, jolla on mahdollisuus saavuttaa iankaikkinen elämä. Kaikki muut nimikkeet, myös ammatti, rotu, fyysiset ominaisuudet tai saavutetut kunnianosoitukset mukaan luettuina, ovat iankaikkisessa mielessä tilapäisiä tai vähäpätöisiä. Päättäkää olla lokeroimatta itseänne eli ajattelematta itsestänne tavalla, joka rajoittaa tavoitetta, johon voisitte pyrkiä.

Veljeni – ja sisareni, jotka saattavat katsoa tai lukea, mitä tässä sanon – toivon teidän tietävän, miksi johtajanne antavat niitä opetuksia ja neuvoja, joita me annamme. Me rakastamme teitä, ja meidän taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus rakastavat teitä. Heidän suunnitelmansa meitä varten on ”suuri onnensuunnitelma” (ks. Alma 42:8). Se suunnitelma ja Heidän antamansa käskyt, toimitukset ja liitot johtavat meidät suurimpaan onneen ja iloon tässä elämässä ja tulevassa elämässä. Isän ja Pojan palvelijoina me opetamme ja neuvomme, kuten He ovat ohjanneet meitä Pyhän Hengen kautta. Meillä ei ole mitään muuta halua kuin puhua

sitä, mikä on totta, ja kannustaa teitä tekemään sitä, minkä He ovat esittäneet poluksi iankaikkiseen elämään, joka on ”suurin kaikista Jumalan lahjoista” (OL 14:7).

III

Tässä on toinen esimerkki siitä, miten tällä hetkellä tehtävät päätökset vaikuttavat tulevaisuuteen. Tämä esimerkki koskee valintaa tehdä tässä hetkessä uhraus tärkeän tavoitteen saavuttamiseksi tulevaisuudessa.

Eräässä vaarnakonferenssissa Calissa Kolumbiassa eräs sisar kertoi, kuinka hän ja hänen sulhasensa halusivat solmia avioliiton temppeleissä, mutta siihen aikaan lähin temppele oli kaukana Perussa. Pitkän aikaa he säästivät rahaa linja-automatkoihin. Lopulta he nousivat linja-auton kyytiin, joka oli menossa Bogotáan, mutta kun he saapuivat sinne, he saivat kuulla, että Limaan Peruun lähtevän linja-auton kaikki paikat oli varattu. He voisivat mennä kotiin solmimatta avioliittoa tai solmia avioliiton muualla kuin temppeleissä. Onneksi oli vielä yksi muu vaihtoehto. He voisivat matkustaa linja-autossa Limaan, jos he olisivat

halukkaita istumaan linja-auton lattialla koko viisi päivää ja viisi yötä kestävän matkan ajan. He päättivät tehdä niin. Sisar kertoi, että se oli vaikeaa, vaikka jotkut matkustajat toisinaan antoivatkin heidän istua omalla paikallaan samalla kun he itse voisivat jaloitella käytävällä.

Tämän sisaren puheessa minuun teki vaikutuksen hänen sanansa siitä, että hän oli kiitollinen, kun hän ja hänen aviomiehensä olivat päässeet temppeleihin tällä tavoin, koska se muutti sen, mitä he ajattelivat evankeliumista ja mitä he tunsivat temppeleivioliittoa kohtaan. Herra oli palkinnut heidät kasvulla, joka tulee uhrauksesta. Sisar havaitsi myös, että heidän viisipäiväinen matkansa temppeleihin vahvisti heidän hengellisyyttään paljon enemmän kuin monet temppeleimatkat, jolloin heidän ei ole tarvinnut uhrautua.

Kuultuani tämän todistuksen olen vuosien varrella miettinyt, kuinka erilaista sen nuorenparin elämä olisikaan ollut, jos he olisivat tehneet toisen valinnan – luopuneet siitä uhrauksesta, joka oli välttämätön avioliiton solmimiseksi temppeleissä.

Veljet, me teemme elämässä lukemattomia valintoja – toiset ovat isoja ja toiset näennäisen pieniä. Taaksepäin katsoessamme huomaamme, kuinka suuri vaikutus joillakin tekemillämme valinnoilla on ollut elämäämme. Teemme parempia valintoja ja päätöksiä, jos katsomme vaihtoehtoja ja mietimme, mihin ne johtavat. Niin tehdessämme me noudatamme presidentti Russell M. Nelsonin neuvoa aloittaa pitäen mielessämme päämäärän.² Meille päämäärä on aina kulkea liittopolkua läpi temppeleihin kohti iankaikkista elämää, joka on suurin kaikista Jumalan lahjoista.

Todistan Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovituksensa vaikutuksista sekä Hänen ikuisen evankeliuminsa muista totuuksista. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Dallin H. Oaks, ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 104, 107.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja

Russell M. Nelson
kirkon presidentti

Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja

KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

SEITSEMÄNKYMMENEN KOORUMIEN JOHTOKUNTA

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

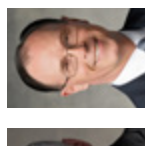

Carlos A. Godoy

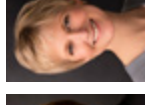

JOHTAVINA AUKTORITEETINA TOIMIVAT SEITSENKYMMEENET (aakkosjärjestyksessä)

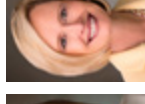
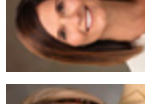
JOHTAVA PIISPAKUNTA

		
ensimmäinen neuvonantaja	johtava piispa	toinen neuvonantaja

JOHTAVAT VIRKAILIJAT

		
ensimmäinen neuvonantaja	johtaja	toinen neuvonantaja

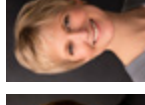

NUORET NAISET

		
ensimmäinen neuvonantaja	johtaja	toinen neuvonantaja

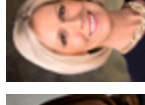
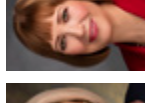
PYHÄKOULU

		
ensimmäinen neuvonantaja	johtaja	toinen neuvonantaja

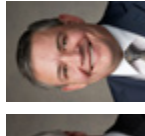
APUYHDISTYS

		
ensimmäinen neuvonantaja	johtaja	toinen neuvonantaja

ALKEISYHDISTYS

		
ensimmäinen neuvonantaja	johtaja	toinen neuvonantaja

NUORET MIHET

		
toinen neuvonantaja	johtaja	ensimmäinen neuvonantaja

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

Me voimme toimia paremmin ja olla parempia

Tehkää keskittymisestäänne päivittäiseen parannuksentekoon niin kiinteä osa elämäänne, että voitte käyttää pappeutta suuremmalla voimalla kuin koskaan aiemmin.

Rakkaat veljeni, on innoittavaa katsoa tätä Herran pappeudenhaltijoiden laajaa kuulijakuntaa. Kuinka vaikuttavaa hyvää aikaansaava voima te olettekaan! Me rakastamme teitä. Me rukoilemme teidän puolestanne. Ja olemme mitä kiitollisimpia teistä.

Hiljattain olen tuntenut halua pohtia Herran käskyä, joka annettiin profeetta Joseph Smithin kautta: ”Älä opeta tälle sukupolvelle mitään muuta kuin parannusta.”¹ Tämä julistus toistetaan useaan kertaan eri puolilla pyhiä kirjoituksia.² Se herättää ilmiselvän kysymyksen: ”Pitääkö *kaikkien* tehdä parannusta?” Vastaus on kyllä.

Liian monet ihmiset pitävät parannusta rangaistuksena – sellaisena, mitä pitää välttää vakavimpia olosuhteita lukuun ottamatta. Mutta tämä rangaistavana olemisen tunne on Saatanan aikaansaama. Hän yrittää estää meitä katsomasta Jeesukseen Kristukseen³, joka seisoo käsivarret ojennettuina⁴

toivoen ja haluten parantaa, antaa anteeksi, puhdistaa, vahvistaa, jalostaa ja pyhittää meidät.

Kreikankielisessä Uudessa testamentissa sana, jonka vastineena on käytetty sanaa *parannus*, on *metanoeo*. Määriteosan *meta* merkitys on ’muutos’. Perusosa *noeo* on sukua kreikankielisille sanoille, joiden merkityksiä ovat ’mieli’, ’tieto’, ’henki’ ja ’henkäys’.⁵

Näin ollen kun Jeesus pyytää teitä ja minua kääntymään eli tekemään parannuksen⁶, Hän kutsuu meitä muuttamaan mieltämme, tietoaamme, henkeämme – jopa sitä, miten hengittämme. Hän pyytää meitä muuttamaan sitä, millä tavoin me rakastamme, ajattelemme, palvelemme, käytämme aikaamme, kohtelemme vaimoamme, opetamme lapsiamme ja myös huolehdimme ruumiistamme.

Mikään ei ole vapauttavampaa, ylevöittävämpää tai tärkeämpää meidän yksilölliselle edistymisellemme kuin säännöllinen, päivittäinen keskittymisen parannuksen tekemiseen. Parannus ei ole yksittäinen tapahtuma, se on prosessi. Se on avain onnellisuuteen ja mielenrauhaan. Kun parannukseen yhdistyy usko, se avaa meille pääsyn Jeesuksen Kristuksen sovituksen voimaan.⁷

Olittepa te uutтерasti kulkemassa pitkin liittopolkua, olittepa te luiskahaneet tai astuneet pois liittopolulta tai vaikka ette edes näkisi polkua siitä, missä nyt olette, niin pyydän hartaasti

teitä tekemään parannusta. Kokekaa päivittäisen parannuksenteon vahvistava voima – että joka päivä toimii hieman paremmin ja on hieman parempi.

Kun päätämme tehdä parannuksen, me päätämme muuttua! Annamme Vapahtajan muovata meistä parhaan version itsestämme. Teemme valinnan kasvaa hengellisesti ja saada iloa – iloa lunastuksesta Hänessä.⁸ Kun teemme valinnan tehdä parannuksen, me teemme valinnan tulla enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi!⁹

Veljet, meidän pitää *toimia* paremmin ja *olla* parempia, koska olemme mukana taistelussa. Taistelu syntiä vastaan on todellinen. Vastustaja moninkertaistaa ponnistelunsa vahingoittaakseen todistuksia ja estääkseen Herran työtä. Hän varustaa kätyrinsä voimallisilla aseilla estääkseen meitä kokemasta Herran suomaa iloa ja rakkautta.¹⁰

Parannus on avain siihen, että voi välttää vastustajan asettamien ansojen aikaansaaman kurjuuden. Herra ei odota meiltä täydellisyyttä tässä vaiheessa iankaikkista edistymistämme. Mutta Hän kylläkin odottaa meidän tulevan entistä puhtaammiksi. Päivittäinen parannus on tie puhtauteen, ja puhtaus tuo voimaa. Henkilökohtainen puhtaus voi tehdä meistä voimallisia välineitä Jumalan käsissä. Meidän

parannuksentekomme – meidän puhtautemme – voimaannuttaa meidät auttamaan Israelin kokoamisessa.

Herra opetti profeetta Joseph Smithille, ”että pappisuuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin ja ettei taivaan voimia voida hallita eikä käyttää muuten kuin vanhurskauden periaatteiden mukaan”¹¹.

Me tiedämme, minkä ansiosta pääsemme voimallisemmin osallisiksi taivaan voimista. Me myös tiedämme, mikä estää edistymistämme – mitä meidän pitää lakata tekemästä, jotta voimme lisääntyvässä määrin päästä osallisiksi taivaan voimista. Veljet, pyrkikää rukoillen ymmärtämään, mikä on esteenä parannuksenteollenne. Määrittäkää, mikä *estää* teitä tekemästä parannusta. Ja sitten muuttukaa! Tehkää parannus! Me kaikki voimme toimia paremmin ja olla parempia kuin koskaan aikaisemmin.¹²

On olemassa täsmällisiä keinoja, joilla voimme todennäköisesti tulla paremmiksi. Yksi on se tapa, jolla kohdellaan ruumistamme. Hämmästelän ihmisruumiin ihmettä. Se on suurenmoinen luomus, välttämätön meidän vähittäiselle kohoamisellemme kohti lopullisia jumalallisia mahdollisuuksiamme. Me emme voi edistyä ilman sitä. Antaessaan meille lahjana ruumiin

Jumala on sallinut meidän ottaa yhden ehdottoman tärkeän askeleen kohti tulemista Hänen kaltaisekseen.

Saatana ymmärtää tämän. Häntä ärsyttää se tosiseikka, että hänen luopumuksensa ennen kuolevaisuutta kieltää häneltä pysyvästi tämän etuoikeuden jättäen hänet ainaiseen kateuden ja kaunan tilaan. Näin ollen monet – elleivät useimmat – niistä kiusauksista, joita hän laittaa eteemme, saavat meidät käyttämään väärin omaa ruumistamme tai muiden ruumista. Koska Saatana on onneton *ilman* ruumista, hän haluaa meidän olevan onnettomia ruumiimme *takia*.¹³

Teidän ruumiinne on teidän henkilökohtainen temppelinne, joka on luotu iankaikkisen henkenne asunnoksi.¹⁴ On tärkeää, että huolehditte temppelistänne. Kysyn teiltä, veljet, oletteko te kiinnostuneempia vaatettamaan ruumiinne ja huolehtimaan ulkoisesta olemuksestanne miellyttääksenne maailmaa kuin miellyttääksenne Jumalaa? Vastauksenne tähän kysymykseen lähettää Hänelle suoran viestin siitä, mitä ajattelette Hänen teille antamastaa ylimaallisesta lahjasta. Mitä tulee tähän ruumiimme kunnioittamiseen, veljet, niin luulen, että voimme toimia paremmin ja olla parempia.

Toinen tapa, jolla voimme myös toimia paremmin ja olla parempia, on se, kuinka kunnioitamme naisia elämässämme, alkaen vaimostamme ja tyttäristämme, äidistämme ja siskoistamme.¹⁵

Joitakin kuukausia sitten sain sydäntäsärkevän kirjeen erältä rakkaalta sisarelta. Hän kirjoitti: ”[Tyttäristäni ja minusta] tuntuu, että joudumme ankarasti kilpailemaan aviomiestemme ja poikiemme jakamattomasta huomiosta, kun vastassamme on ympärivuorokautiset urheilulähettykset, videopelit, pörssikurssipäivitykset [ja] kaiken [mahdollisen] urheilun loputon analysointi ja katsominen. Tuntuu aivan kuin menettäisimme eturivin paikkamme aviomiestemme ja poikiemme elämässä, koska he ovat varanneet pysyvät eturivin paikat [urheilulle ja peleille].”¹⁶

Veljet, teidän tärkein ja ensisijainen velvollisuutenne pappuudenhaltijana

on rakastaa vaimoanne ja huolehtia hänestä. Tulkaa yhdeksi hänen kanssaan. Olkaa hänen kumppaninsa. Tehkää hänelle helpoksi tuntee halua olla vaimonne. Mikään muu kiinnostuksen kohde elämässä ei saa olla tärkeämpää kuin iankaikkisen suhteen vahvistaminen vaimoonne. Mikään televisiossa, mobiililaitteella tai tietokoneella ei ole tärkeämpää kuin hänen hyvinvointinsa. Tarkastelkaa sitä, kuinka käytätte aikaanne ja mihin omistatte tarmonne. Se kertoo, missä sydämenne on. Rukoilkaa sitä, että sydämenne on yhtä vaimonne sydämen kanssa. Pyrkikää tuomaan hänelle iloa. Pyytäkää häneltä neuvoa ja kuunnelkaa. Hänen neuvonsa parantavat teidän suoriutumistanne.

Jos teidän on tarpeen tehdä parannusta siinä, miten olette kohdelleet teitä lähimpänä olevia naisia, aloittakaa nyt. Muistakaa, että *teidän* velvollisuutenne on auttaa elämänne naisia vastaanottamaan siunaukset, jotka tulevat Herran siveyden lain mukaan elämästä. Älkää koskaan olko syynä siihen, että joku nainen ei pysty vastaanottamaan temppelesiunauksiaan.

Veljet, meidän kaikkien on tehtävä parannusta. Meidän pitää nousta sohvalta, laittaa pois kaukosäädin ja herätä hengellisestä unestamme. On aika pukeutua Jumalan koko taistelutarvustukseen, jotta voimme osallistua tärkeimpään työhön maan päällä. On aika panna sirppimme työhön ja korjata satoa koko väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme.¹⁷ Pahan voimat eivät ole koskaan riehuneet voimakkaammin kuin ne riehuvat tänä päivänä. Herran palvelijoina me emme voi nukkua, kun tämä taistelu riehuu.

Perheenne tarvitsee teidän johtajuuttanne ja rakkauttanne. Teidän kooruminne ja seurakuntanne jäsenet tarvitsevat teidän vahvuuttanne. Ja kaikkien, joita te tapaatte, on tarpeen tietää, miltä todellinen Herran opetuslapsi näyttää ja kuinka hän toimii.

Rakkaat veljeni, Isämme valitsi teidät tulemaan maan päälle tänä ratkaisevan tärkeänä aikana, koska ennen kuolevaisuutta te osoititte hengellistä urheutta. Te olette hienoimpia, urheimpia miehiä, mitä on koskaan

tullut maan päälle. Saatana tietää, mitä te olette ja mitä te olitte ennen kuolevaisuutta, ja hän ymmärtää, mikä työ täytyy saada tehdyksi ennen kuin Vapahtaja tulee takaisin. Ja harjoittuaan tuhansia vuosia ovelia taitojaan vastustaja on kokenut ja parantumaton.

Onneksi pappeus, joka meillä on, on paljon voimallisempi kuin ovat vastustajan juonet. Pyydän hartaasti, että olette sellaisia miehiä ja nuoria miehiä, jollaisia Herra haluaa teidän olevan. Tehkää keskittymisestäänne *päivittäiseen* parannuksentekoon niin kiinteä osa elämänne, että voitte käyttää pappeutta suuremmalla voimalla kuin koskaan aiemmin. Tämä on ainoa keino, jolla voitte pitää itsenne ja perheenne hengellisesti turvassa tulevina haasteellisina aikoina.

Herra tarvitsee epäitsekkeitä miehiä, jotka laittavat muiden hyvinvoinnin oman hyvinvointinsa edelle. Hän tarvitsee miehiä, jotka tekevät tietoisesti työtä kuullakseen Hengen äänen selkeästi. Hän tarvitsee liiton miehiä, jotka pitävät tekemänsä liitot nuhteetomasti. Hän tarvitsee miehiä, jotka pitävät päättäväisesti itsensä sukupuolisesti puhtaina – kelvollisia miehiä, jotka voidaan kutsua lyhyellä varoitusajalla antamaan siunauksia puhtain

sydämin, tahrattomin mielin ja auliin käsin. Herra tarvitsee miehiä, jotka ovat innokkaita tekemään parannusta – miehiä, jotka tuntevat intoa palvella ja olla osa Herran kelvollisten pappeudenhaltijoiden joukkoa.

Siunaan teitä niin, että teistä tulee sellaisia miehiä. Siunaan teitä rohkeudella tehdä päivittäin parannusta ja oppia, kuinka käyttää täyttä pappeuden voimaa. Siunaan teitä niin, että voitte ilmaista Vapahtajan rakkautta vaimollenne ja lapsillenne sekä kaikille, jotka tuntevat teidät. Siunaan teitä niin, että voitte *toimia* paremmin ja *olla* parempia. Ja siunaan teitä niin, että kun ponnistette näillä tavoilla, te koette elämäsänne ihmeitä.

Me olemme mukana kaikkivaltiaan Jumalan työssä. Jeesus on Kristus. Me olemme Heidän palvelijoinaan. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

- OL 6:9; 11:9.
- Ks. Mark. 1:4; Moosia 18:20; Alma 37:33; 3. Nefi 7:23; Moroni 3:3; OL 19:21; 44:3; 55:2.
- Ks. OL 6:36.
- Ks. 5. Moos. 26:8; 2. Nefi 1:15; Morm. 6:17; OL 6:20.
- Ks. Russell M. Nelson, ”Parannus ja kääntymys”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 103.
- Ks. esim. Luuk. 13:3, 5.
- Ks. 2. Nefi 9:23; Moosia 4:6; 3. Nefi 9:22; 27:19.
- Ks. Russell M. Nelson, ”Parannus ja kääntymys”, s. 103–104.
- Ks. 3. Nefi 27:27.
- Ks. Juud. 1:17–21; 2. Nefi 2:25, 27; 28:20; ks. myös 1. Nefi 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; OL 10:22; Moos. 5:13.
- OL 121:36.
- Sanat, joihin Herra on innoittanut ilmoituksissa ja nykypäivän opetuksissa – *korkeampi, pyhempi, kiihdyttää, lisätä, vahvistaa, suurempi, muuttaa, muovata, parantaa, tehostaa, muuttaa, syventää, venyttää* – ovat hengellisen kasvun sanoja (ks. Russell M. Nelson, ”Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 113–114).
- Tiedämme, että ”ihmiset ovat vapaita lihan mukaisesti – –. He ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren välimiehen kautta tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse.” (2. Nefi 2:27.)
- Ks. 1. Kor. 3:16–17; 6:18–20.
- Ks. MK Jaak. 2:35.
- Kirje, saatu 4. helmikuuta 2019.
- Ks. OL 33:7.

Sunnuntain aamukokous

VANHIN DALE G. RENLUND
kahdentoista apostolin koorumista

Runsaasti siunauksia

Useimmat siunaukset, joita Jumala haluaa meille antaa, edellyttävät meidän osaltamme toimintaa – toimintaa, jonka perustana on meidän uskomme Jeesukseen Kristukseen.

Rakkaat veljeni ja sisareni, taivaallinen Isämme ja Jeesus Kristus haluavat siunata meitä jokaista.¹ Kysymys siitä, *kuinka* hakea ja saada niitä siunauksia, on ollut teologisen väittelyn ja keskustelun aiheena vuosisatoja.² Jotkut väittävät, että siunaukset ansaitaan kokonaan itse, että me saamme ne ainoastaan omalla työllämme. Toiset vakuuttavat, että Jumala on jo valinnut, keitä Hän siunaa ja millä tavoin – ja että nämä päätökset ovat muuttumattomia. Kumpikin näkemys on pohjimmiltaan virheellinen. Taivaan siunauksia ei ansaita keräämällä kiihkeästi ”hyvien tekojen kuponkeja” eikä myöskään odottamalla avuttomana sen näkemistä, voittaako siunausten lottopotin. Ei, totuus on paljon vivahteikkaampi mutta tarkoituksenmukaisempi rakastavan taivaallisen Isän ja Hänen mahdollisten perijöidensä eli meidän välisessä suhteessa. Palautettu totuus paljastaa, ettei siunauksia koskaan ansaita, mutta uskon innoittamat teot meidän osaltamme sekä alussa että jatkuvasti ovat välttämättömiä.³

Miettiessämme, kuinka saamme siunauksia Jumalalta, verratkaamme taivaallisia siunauksia valtavaan

puukasaan. Kuvitelkaa, että sen keskellä on pieni kasa sytykkeitä, joiden päällä on kerros lastuja. Seuraavana on risuja, sitten pieniä halkoja ja lopuksi todella suuria pölkkyjä. Tämä puukasa sisältää suunnattoman määrän polttoainetta, joka pystyy tuottamaan valoa ja lämpöä päivien ajan. Kuvitelkaa puukasan viereen yksi tulitikku, sellainen, jossa on fosforipää.⁴

Puukasan energia vapautuu vain, jos sytytetään ensin tulitikku ja sitten

sytykkeet. Sytykkeet syttyvät nopeasti tuleen ja saavat suuremmat puut palaamaan. Kun tämä palamisreaktio alkaa, se jatkuu, kunnes kaikki puut ovat palaneet tai tulelta loppuu happi.

Tulitikun ja sytykkeiden sytyttäminen ovat pieniä tekoja, jotka mahdollistavat sen, että haloista saatava energia vapautuu.⁵ Puukasan suuruudesta riippumatta mitään ei tapahdu, ennen kuin tulitikku sytytetään. Jos tulitikku sytytetään mutta sitä ei käytetä sytykkeisiin, pelkämästä tulitikusta vapautuva valon ja lämmön määrä on vähäinen ja puukasan palamisenergia jää vapautumatta. Jos jossakin vaiheessa hapetta ei saada, palamisreaktio pysähtyy.

Samalla tavoin useimmat siunaukset, joita Jumala haluaa meille antaa, edellyttävät meidän osaltamme toimintaa, jonka perustana on meidän uskomme Jeesukseen Kristukseen. Usko Vapahtajaan on toiminnan ja voiman periaate.⁶ Ensin me toimimme uskossa, sitten tulee voimaa – Jumalan tahdon ja ajoituksen mukaan. Tämä järjestys on ratkaiseva.⁷ Vaadittava toiminta on kuitenkin aina vähäistä verrattuna siunauksiin, joita me lopulta saamme.⁸

Miettikää, mitä tapahtui, kun muinaisten israelilaisten keskuuteen ilmaantui tulisia lentäviä käärmeitä heidän matkallaan luvattuun maahan. Myrkkykäärmeen purema oli tappava. Mutta pureman saanut henkilö voi parantua katsomalla pronssikäärmeeseen, jonka

Mooses teki ja asetti tangon päähän.⁹ Kuinka paljon energiaa tarvitaan, että katsoo jotakin? Kaikki, jotka katsoivat, saivat osakseen taivaan voimia ja parantuivat. Ne israelilaiset, joita oli purtu mutta jotka eivät katsoneet pronssikäärmeeseen, kuolivat. Ehkä heiltä puuttui uskoa katsoa.¹⁰ Ehkä he eivät uskoneet, että niin yksinkertainen teko voisi saada aikaan luvattun parantumisen. Tai ehkä he tieteen tahtoon paaduttivat sydämensä ja hylkäsivät Jumalan profeetan neuvon.¹¹

Periaate Jumalalta saatavien siunausten aktivoimisesta on iankaikkinen. Niiden muinaisten israelilaisten tavoin meidänkin täytyy toimia uskomme mukaan Jeesukseen Kristukseen tullaksemme siunatuiksi. Jumala on ilmoittanut, että ”on olemassa laki – peruuttamattomasti säädetty taivaassa ennen tämän maailman perustamista – johon kaikki siunaukset perustuvat, ja kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu”¹². Siitäkään huolimatta siunausta ei ansaita – se käsitys on virheellinen – mutta siihen on toki oltava kelvollinen. Pelastuksemme tulee ainoastaan Jeesuksen Kristuksen ansioiden ja armon kautta.¹³ Hänen sovitusuhrinsa suunnattomuus tarkoittaa, että puukasa on ääretön ja meidän vähäpätöiset tekomme ovat siihen verrattaessa lähestulkoon olemattomia. Mutta ne eivät ole olemattomia eivätkä ne ole merkityksettömiä. Pimeässä sytytetty tulitikku voi näkyä kilometrien päähän. Itse asiassa se näkyy taivaassa, sillä pieniä uskon tekoja vaaditaan sytyttämään Jumalan lupaukset.¹⁴

Jos haluaa Jumalalta jonkin siunauksen, on toimittava uskossa ja sytytettävä se vertauskuvallinen tulitikku, josta kyseinen taivaallinen siunaus on riippuvainen. Esimerkiksi yksi rukouksen tavoitteista on saada siunauksia, joita Jumala on halukas suomaan mutta joiden ehtona on, että me pyydämme niitä.¹⁵ Alma pyysi armoa, ja hänen tuskansa hälvenivät eikä hänen syntiensä muisto enää raastanut häntä. Hänen ilonsa voitti hänen tuskansa – kaikki siksi, että hän huusi apua

uskossa Jeesukseen Kristukseen.¹⁶ Se aktivointienergia, jota me tarvitsemme, on uskoa Kristukseen siinä määrin, että pyydämme vilpittömästi Jumalalta rukouksessa ja hyväksymme vastaukseksi Hänen tahtonsa ja ajoituksensa.

Usein siunauksiin tarvittava aktivointienergia edellyttää enemmän kuin että vain katsomme tai pyydämme. Vaaditaan jatkuvia, toistuvia, uskontäyteisiä tekoja. 1800-luvun puolivälissä Brigham Young ohjasi ryhmän myöhempien aikojen pyhiä tutkimaan Arizonaa, kuivaa seutua Pohjois-Amerikassa, ja asettumaan sinne. Ryhmän saavuttua Arizonaan heiltä loppui vesi ja he pelkäsivät menehtyvänsä. He pyysivät hartaasti apua Jumalalta. Pian alkoi sataa vettä ja lunta, niin että he saattoivat täyttää vesitynnyrinsä ja juottaa eläimensä. Kiitollisina ja virkistyneinä he palasivat Salt Lake Cityyn riemuiten Jumalan hyvydestä. Paluunsa jälkeen he kertoivat retkensä yksityiskohdista Brigham Youngille ja julistivat johtopäätöksensä, että Arizona oli asuttavaksi kelpaamaton.

Kuultuaan heidän selontekonsa Brigham Young kysyi eräältä huoneessa olleelta mieheltä, mitä tämä ajatteli tutkimusretkestä ja koetusta ihmeestä. Tuo mies, Daniel W. Jones, vastasi lyhyesti: ”Minä olisin täyttänyt tynnyrit,

jatkanut matkaa ja rukoillut uudelleen.” Veli Brigham laski kätensä veli Jonesin harteille ja sanoi: ”Tämä on se mies, joka ottaa vastuulleen seuraavan matkan Arizonaan.”¹⁷

Me kaikki voimme muistaa tilanteita, jolloin olemme jatkaneet matkaa ja rukoilleet uudelleen – ja siunauksia on seurannut. Michael ja Marian Holmesin kokemukset havainnollistavat näitä periaatteita. Michael ja minä palvelimme yhdessä vyöhykeseitsenkymmeninä. Olin aina innoissani, kun hänet kutsuttiin rukoilemaan kokouksissamme, koska hänen syvä hengellisyytensä näkyi selvästi. Hän osasi puhua Jumalan kanssa. Kuuntelin todella miellän, kun hän rukoili. Avioliittonsa alkuvaiheissa Michael ja Marian eivät kuitenkaan rukoilleet eivätkä käyneet kirkossa. He olivat kiireisiä, sillä heillä oli kolme pientä lasta ja menestyvä rakennusyhtiö. Michael ei tuntenut olevansa uskonnollinen mies. Yhtenä iltana heidän piispansa tuli heidän kotiinsa ja kannusti heitä aloittamaan rukoilemisen.

Piispan lähdettyä Michael ja Marian päättivät, että he yrittäisivät rukoilla. Ennen nukkumaan menoa he polvistuivat sänkynsä viereen ja vaivautuneena Michael aloitti. Sanottuaan muutaman takeltelevan rukouksen sanan Michael

yhtäkkiä lopetti ja sanoi: ”Marian, en pysty tähän.” Kun hän nousi ja alkoi tehdä lähtöä, Marian nappasi häntä kädestä, veti hänet takaisin polvilleen ja sanoi: ”Mike, sinä pystyt tähän. Yritä uudelleen!” Tuon rohkaisun turvin Michael sai pidettyä lyhyen rukouksen.

Holmesit alkoivat rukoilla säännöllisesti. He ottivat vastaan naapurinsa kutsun tulla kirkkoon. Kun he kävelivät kappeliin ja kuuluivat alkulaulun, Henki kuiskasi heille: ”Tämä on totta.” Myöhemmin, pyytämättä ja kenenkään näkemättä, Michael auttoi roskien viemisessä pois seurakuntakeskuksesta. Niin tehdessään hän tunsu selkeän viestin: ”Tämä on minun huoneeni.”

Michael ja Marian ottivat vastaan tehtäviä kirkossa ja palvelivat seurakunnassaan ja vaarnassaan. Heidät sinetöitiin toisiinsa, ja heidän kolme lastaan sinetöitiin heihin. Lisää lapsia syntyi, ja kaikkiaan lapsia oli kaksitoista. Holmesit palvelivat lähetysjohtajaparina – kaksi kertaa.

Se ensimmäinen kömpelö rukous oli pieni mutta uskontäyteinen teko, joka käynnisti taivaan siunaukset. Holmesit vahvistivat uskon liekkejä käymällä kirkossa ja palvelemalla. Heidän omistautunut opetuslapseutensa vuosien varrella on johtanut roihuavaan paloon, joka innoittaa vielä tänäkin päivänä.

Tulen on kuitenkin saatava jatkuvasti happea, jotta puusta voi lopulta vapautua kaikki sen sisältämä energia. Kuten Michael ja Marian Holmes ovat osoittaneet, usko Kristukseen edellyttää jatkuvaa toimintaa, jotta tuli palaisi koko ajan. Pienet teot vahvistavat kykyämme kulkea liittopolkua pitkin ja johtavat suurimpiin siunauksiin, mitä Jumalalla on tarjota. Mutta happea virtaa vain, jos me kuvaannollisesti pidämme jalkamme liikkeellä. Toisinaan meidän täytyy tehdä jousi ja nuoli ennen kuin saamme ilmoitusta siitä, mistä meidän pitäisi etsiä ruokaa.¹⁸ Toisinaan meidän täytyy tehdä työkaluja ennen kuin saamme ilmoitusta siitä, kuinka rakentaa laiva.¹⁹ Toisinaan Herran profeetan johtamina meidän pitää leipoa pieni leipä vähäisestä öljystä ja jauhoista, joita meillä on, saadaksemme tyhjentyttömän öljypullon

ja jauhoruukun.²⁰ Ja toisinaan meidän pitää olla levollisia ja tietää, että Jumala on Jumala, ja luottaa Hänen ajoitukseensa.²¹

Kun saatte jonkin siunauksen Jumalalta, voitte päätellä, että olette noudattaneet iankaikkista lakia, johon tuon siunauksen saaminen perustuu.²² Mutta muistakaa, että ”peruuttamattomasti säädetty” laki on ajasta riippumaton, eli siunauksia tulee Jumalan aikataulun mukaan. Jopa muinaiset profeetat tavoitellessaan taivaallista kotiaan²³ uskovina – – kuolivat. Sitä, mitä heille oli luvattu, he eivät saaneet; [mutta] he olivat vain etäältä nähneet sen ja tervehtineet sitä iloiten.²⁴ Jos ette ole saaneet haluttua siunausta Jumalalta – vielä – teidän ei tarvitse hätääntyneinä miettiä, mitä teidän pitää vielä tehdä enemmän. Sen sijaan noudattakaa Joseph Smithin neuvoa tehdä ”iloisin mielin kaikki, mikä on [teidän vallassanne]”, ja pysyä sitten sijoillanne täysin varmoina saadaksenne nähdä Jumalan käsivarren ilmoittamisen²⁵. Jotkin siunaukset on varattu myöhemmäksi, jopa uskollimpien Jumalan lasten kohdalla.²⁶

Puoli vuotta sitten esiteltiin kotiin keskittyvä, kirkon tukema suunnitelma opin oppimiseksi, uskon vahvistamiseksi sekä yksilöiden ja perheiden lujittamiseksi. Presidentti Russell M.

Nelson lupasi, että nämä muutokset voivat auttaa meitä pysymään hengissä hengellisesti, lisätä evankeliumista tuntemaamme iloa ja syventää käntymystämme taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen.²⁷ Mutta meidän tehtävämme on päästä osallisiksi näistä siunauksista. Meidän jokaisen vastuulla on avata julkaisu *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* sekä pyhät kirjoitukset ja muu *Tule ja seuraa minua* -aineisto ja tutkia niitä.²⁸ Meidän pitää keskustella niistä perheemme ja ystäviemme kanssa ja järjestää lepopäivämme niin, että se syyttää vertauskuvallisen tulen. Tai me voimme jättää aineistot pinoon kodissamme hyödyntämättä niihin varastoitua mahdollista energiaa.

Kutsun teitä käyttämään uskollisesti taivaallista voimaa saadaksenne Jumalalta erityisiä siunauksia. Osoittakaa uskoa syyttää tulitikku ja tuli. Antakaa tarvittavaa happea odottaessanne kärsivällisesti Herralta apua. Näiden kutsujen myötä rukoilen, että Pyhä Henki johdattaa ja ohjaa teitä, jotta te Sananlaskuissa kuvatun luotettavan henkilön tavoin saatte runsaasti siunauksia.²⁹ Todistan, että taivaallinen Isänne ja Hänen rakas Poikansa Jeesus Kristus elävät, välittävät teidän hyvinvoinnistanne ja iloitsevat siunatessaan teitä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 41:1; 78:17; 104:33.
2. Ks. esim. Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation*, 2017, s. 20. Yksi sellainen väittäely käytiin Augustinuksen (354–430 jKr.) ja hänen kilpailijansa Pelagiuksen (354–420 jKr.) välillä. Pelagius piti kiinni siitä, että ”ihmisillä on varmasti sisimmänsään halu tehdä hyvää ja että he ansaitsevat Jumalan armon toimimalla tuon hyvyyden mukaan ja pitämällä kaikki Jumalan käskyt”. Augustinus oli kiivaasti eri mieltä. Ks. myös Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World*, 2017, s. 296. Luther opetti, että teot eivät voisi koskaan johtaa Jumalan armoon; usko johtaa armoon ja hyvät teot seuraavat; ”on mahdotonta erottaa tekoja uskosta, melkein yhtä mahdotonta kuin erottaa lämpö ja valo tulesta”.
3. Ks. OL 82:10.
4. Tämä on leireilyyn tarkoitettu tulitikku, joka syttyy, kun sitä raapaistaan mihin tahansa pintaan. Nykyisissä turvallisissa tulitikuissa tikku raapaistaan tulitikkuauskin raapaisupintaan, jossa sitten on fosforia.
5. Näistä teoista muodostuu tuleen tarvittava ”aktiivointienergia”. Termin ”aktiivointienergia” esitteli vuonna 1889 ruotsalainen tiedemies Svante Arrhenius.
6. Ks. *Lectures on Faith*, 1985, s. 3.
7. Ks. David A. Bednar, ”Pyytäkää uskossa”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 94.
8. Ks. Moosisia 2:24–25.
9. Ks. 4. Moos. 21:6–9.
10. Ks. 1. Nefi 17:41.
11. Ks. 1. Nefi 17:42.
12. OL 130:20–21.
13. Ks. 2. Nefi 10:24; 25:23.
14. Ks. Alma 60:11, 21; Dallin H. Oaks, ”Pieniä ja yksinkertaisia asioita”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 89–92; M. Russell Ballard, ”Tehkää innokkaasti työtä”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 29–31.
15. Ks. PKO, ”Rukous”; ks. myös Moroni 7:48.
16. Ks. Alma 36:18–21; ks. myös En. 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians*, 1960, s. 222.
18. Ks. 1. Nefi 16:23.
19. Ks. 1. Nefi 17:9.
20. Ks. 1. Kun. 17:10–16.
21. Ks. OL 101:16.
22. Ks. OL 130:20–21.
23. Ks. Hepr. 11:16.
24. Hepr. 11:13.
25. OL 123:17.
26. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Meitä odottavan hyvän ylipappi”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 42–45. Vanhin Holland sanoi: ”Jotkin siunaukset tulevat pian, jotkin tulevat myöhemmin, jotkin tulevat vasta taivaassa – mutta niille, jotka omaksuvat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, ne tulevat.”
27. Ks. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 6–8.
28. Ks. Quentin L. Cook, ”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 8–12.
29. Ks. Sananl. 28:20.

SHARON EUBANK

ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Kristus – valo, joka loistaa pimeydessä

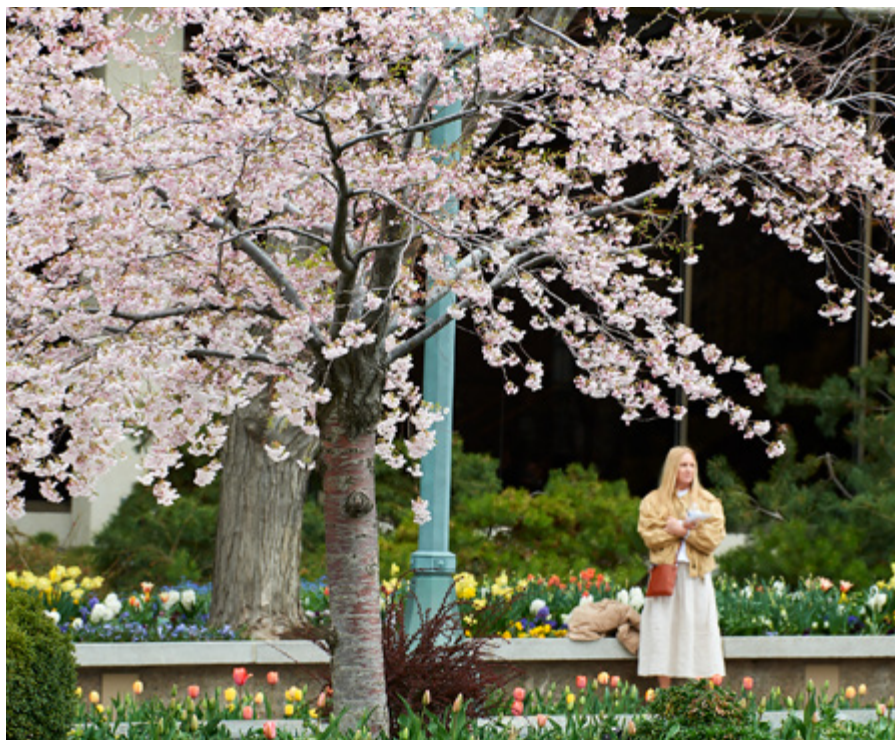
Jos tunnette, että todistuksenne merkkitulo värisee ja pimeys on lähestymässä, olkaa rohkeita. Pitäkää lupauksenne Jumalalle.

Toimistostani Apuyhdistyksen rakuksessa on täydellinen näkymä Suolajärven temppeliin. Joka ilta kuin kellon tarkkuudella temppelin ulkovalot syttyvät hämärässä. Temppeli on vakaa, rauhoittava merkkitulo aivan ikkunani ulkopuolella.

Yhtenä iltana viime helmikuussa toimistoni pysyi poikkeuksellisen hämäränä auringon laskiessa. Kun katsoin ikkunasta, temppeli oli pimeänä. Valoja ei ollut syytetty. Yhtäkkiä minusta tuntui murheelliselta. En nähnyt temppelin torneja, jotka olin nähnyt joka ilta vuosien ajan.

Se, että näin pimeyttä siellä, missä odotin näkeväni valoa, muistutti minua siitä, että yksi perustavaa laatua olevista tarpeistamme, jotta kehittyisimme, on pysyä yhteydessä valonlähteeseemme – Jeesukseen Kristukseen. Hän on voimamme lähde, maailman valo ja elämä. Ellei meillä ole vahvaa yhteyttä Häneen, me alamme kuolla hengellisesti. Sen tietäen Saatana yrittää hyödyntää meidän kaikkien kokemia maallisia paineita. Hän tekee työtä himmentääkseen valomme, aiheuttaakseen oikosulun yhteydessämme, keskeyttääkseen virranjakelun jättäen meidät yksin

pimeyteen. Nämä paineet ovat yleisiä olosuhteita kuolevaisuudessa, mutta Saatana tekee lujasti töitä eristääkseen meidät ja vakuuttaakseen meille, että ainoastaan me koemme niitä.

Jotkut meistä ovat surun halvaannuttamia

Kun murhenäytelmä yllättää meidät, kun eläminen sattuu niin paljon, ettemme pysty hengittämään, kun meidät on hakattu niin kuin Jerikoon matkalla ollut mies ja jätetty kuolemaan, Jeesus tulee ja vuodattaa öljyä haavoihimme, nostaa meidät hellästi pystyyn, vie meidät majataloon, pitää meistä huolen.¹ Niille meistä, jotka ovat murheellisia, Hän sanoo: ”Minä – – kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, – – jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra Jumala, muistan kansaani sen ahdingoissa.”² **Kristus parantaa haavat.**

Jotkut meistä ovat vain hyvin väsyneitä

Vanhin Jeffrey R. Holland on sanonut: ”Ei ole tarkoitus, että me juoksemme nopeammin kuin voimamme myöten antavat. – – Mutta siitä

huolimatta tiedän, että monet teistä juoksevat erittäin lujaa ja että tarmonne ja emotionaaliset voimavaranne käyvät toisinaan vähiin, lähes olemattomiin.”³ Kun odotukset tuntuvat ylivoimaisilta, me voimme pysähtyä ja kysyä taivaalliselta Isältä, mitä voimme jättää väliin. Osa elämäkokemustamme on oppia, mitä jättää tekemättä. Mutta siitä huolimatta elämä voi toisinaan olla uuvuttavaa. Jeesus vakuuttaa meille: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.”⁴

Kristus on halukas tulemaan avuksemme ja vetämään iestä kanssamme **Kristus antaa levon.**

Jotkut meistä tuntevat, etteivät he sovi perinteiseen muottiin

Eri syistä meistä tuntuu, ettei meitä hyväksytä tai ettemme ole hyväksyttäviä. Uusi testamentti osoittaa, miten paljon vaivaa Jeesus näki tavoittaakseen kaikenlaisia ihmisiä: spitaalisia, veronkantajia, lapsia, galilealaisia, porttoja, naisia, fariseuksia, syntisiä, samarialaisia, leskiä, roomalaisia sotilaita, avionrikkajia, rituaalisesti epäpuhtaita. Lähes jokaisessa kertomuksessa Hän

auttaa jotakuta, jota ei perinteisesti hyväksytty yhteiskunnassa.

Luvussa Luuk. 19 kerrotaan jerialaisesta veronkantajien esimiehestä nimeltä Sakkeus. Hän kiipesi puuhun nähdäkseen Jeesuksen kulkevan ohitse. Sakkeus oli Rooman valtion palveluksessa ja häntä pidettiin korruptoituneena ja syntisenä. Jeesus näki hänen olevan ylhäällä puussa ja kutsui häntä sanoen: ”Sakkeus, tule kiireesti alas. Tänä minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi.”⁵ Ja kun Jeesus näki Sakkeuksen sydämen hyvyyden ja sen, mitä tämä teki muiden hyväksi, Hän otti vastaan Sakkeuksen uhrin sanoen: ”Tänä on pelastus tullut tämän perheen osaksi. Onhan hänkin Abrahamin poika.”⁶

Kristus sanoi lempeästi nefiläisille: ”Minä olen käsenyt, ettei kukaan teistä menisi pois.”⁷ Pietari sai tuon voimallisen oivalluksen luvussa Ap. t. 10, kun hän julisti: ”Jumala on – – osoittanut minulle, ettei ketään ihmistä saa pitää epäpuhtaana tai saastaisena.”⁸ Kristittyjä opetuslapsia ja myöhempien aikojen pyhiä koskeva järkähtämätön vaatimus on, että he osoittavat todellista rakkautta toisiaan kohtaan.⁹ Jeesus esittää meille samankaltaisen kutsun, jonka Hän esitti Sakkeukselle: ”Minä seison ovelta ja kolkutan. Jos [te kuulette] minun ääneni ja [avaatte] oven, minä tulen [teidän luoksenne], ja me aterioimme yhdessä, [te] ja minä.”¹⁰ **Kristus näkee meidät puussamme.**

Jotkut meistä ovat kysymysten repimiä

Joitakin vuosia sitten minua painoivat ja ärsyttivät kysymykset, joihin en kyennyt löytämään vastauksia. Varhain eräänä lauantaiaamuna näin pienen unen. Siinä unessa näin huvimajan ja ymmärsin, että minun pitäisi mennä seisomaan sinne. Sitä ympäröi viisi holvikaarta, mutta ikkunat oli tehty kivistä. Valitin siinä unessa, etten halunnut mennä sisään, koska se oli niin vankilamainen. Sitten mieleeni tuli ajatus, että Jeredin veli oli kärsivällisesti sulattanut kiviä kirkkaaksi lasiksi. Lasi on kiveä, joka on kokenut olotilan muutoksen. Kun Herra kosketti Jeredin

veljen kiviä, ne loistivat valoa pimeissä laivoissa.¹¹ Äkkiä minut täytti halu olla siinä huvimajassa ennemmin kuin missään muussa paikassa. Se oli juuri se paikka – se ainoa paikka – jossa todella ”näkisin”. Minua vaivanneet kysymykset eivät hävinneet, mutta kun heräsin, kirkkaampana mielessäni oli kysymys: ”Kuinka aiot Jeredin veljen tavoin lisätä uskoasi, jotta sinun kivesi voidaan muuttaa valoksi?”¹²

Kuolevaiset aivomme on tehty etsimään ymmärrystä ja merkitystä pienissä erissä. Minä en tiedä kaikkia syitä siihen, miksi verho kuolevaisuuden yllä on niin paksu. Tämä ei ole iankaikkisen kehityksemme se vaihe, jossa meillä on kaikki vastaukset. Tämä on vaihe, jossa me kasvatamme luottamustamme (tai toisinaan toivoamme) sen pohjalta, mitä ei voi nähdä. Luottamus kasvaa tavoilla, joita ei ole aina helppo eritellä, mutta pimeydessämme on valoa. Jeesus sanoi: ”Minä olen maailman valo ja elämä ja totuus.”¹³ Totuutta etsivistä saattaa alkuun tuntua, että kyse on typeristä, suljetun paikan kammaa herättävistä ikkunoista, jotka on tehty kivistä. Mutta kun olemme kärsivällisiä ja esitämme uskollisia kysymyksiä, Jeesus voi muuttaa kivi-ikkunamme lasiksi ja valoksi. **Kristus on valo, joka auttaa näkemään.**

Jotkut meistä tuntevat, etteivät voi koskaan olla riittävän hyviä

Vanhan testamentin purppuranpunainen värjäysaine oli paitsi värikästä myös värinpitävää, mikä tarkoittaa, että sen voimakas väri tarttui villaan eikä haalistunut, pesipä sitä kuinka monta

Kun teemme parannuksen synneistämme, Vapahtajan purppuranpunainen veri tekee meistä taas puhtaita.

kertaa tahansa.¹⁴ Saatana heiluttaa tätä järkeilyä aseena kuin nuijaa: purppuran värjäämä valkoinen villa ei voi koskaan enää tulla valkoiseksi. Mutta Jeesus Kristus julistaa: ”Minun tieni ovat korkeammalla kuin teidän tienne”¹⁵, ja Hänen armonsä ihmeellisyys on siinä, että kun teemme parannuksen synneistämme, Hänen purppuranpunainen verensä tekee meistä taas puhtaita. Se ei ole järkeenkäypää, mutta se on siitä huolimatta totta.

”Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa.”¹⁶ Herra sanoo painokkaasti: ”Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää.”¹⁷ Pohjimmiltaan: ”Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on.”¹⁸ Olette tehneet virheitä, kaikki tekevät niitä.¹⁹ Tulkaa minun luokseni ja tehkää parannus.²⁰ Minä en enää muista syntejä.²¹ Voitte tulla taas puhtaita.²² Minulla on työtä teille tehtäväksi.²³ **Kristus puhdistaa villan valkoiseksi.**

Mutta mitä ovat ne käytännön askeleet? Mikä on avain, joka yhdistää meidät takaisin Jeesuksen Kristuksen

voimaan, kun valomme värjäjä? Presidentti Russell M. Nelson sanoi sen hyvin yksinkertaisesti: ”Avain on se, että tekee pyhiä liittoja ja pitää ne. – Se ei ole monimutkainen polku.”²⁴ Tehkää Kristuksesta elämänne keskipiste.²⁵

Jos tunnette, että todistuksenne merkkitulo värisee ja pimeys on lähestymässä, olkaa rohkeita. Pitäkää lupauksenne Jumalalle. Esittäkää kysymyksenne. Sulattakaa kärsivällisesti kivi lasiksi. Kääntykää Jeesuksen Kristuksen puoleen, joka rakastaa teitä edelleen.

Jeesus sanoi: ”Minä olen valo, joka loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsitä.”²⁶ Se tarkoittaa, että yrittipä pimeys kuinka paljon tahansa, se ei voi sammuttaa tuota valoa. Ei ikinä. Voitte luottaa siihen, että Hänen valonsa on olemassa teitä varten.

Me saatamme tai ihmiset, joita rakastamme, saattavat hetkellisesti kulkea pimeään. Suolajärven temppelin tapauksessa kiinteistöjohtaja, veli Val White, sai puhelinsoiton miltei heti. Ihmiset olivat huomanneet. Mikä temppelin valoissa oli vikana? Ensin henkilökunta kävi henkilökohtaisesti tarkastamassa jokaisen sähkötaulun temppelissä ja syytti käsin valot takaisin. Sitten he vaihtoivat akut automaattisesti toimivassa virtalähteessä ja testasivat niitä saadakseen selville, mikä oli mennyt epäkuuntoon.

On vaikea saada valot takaisin päälle yksinään. Me tarvitsemme ystäviä. Me tarvitsemme toisiamme. Aivan kuten temppelin kiinteistöhenkilökunta, mekin voimme auttaa toisiamme tulemalla paikalle henkilökohtaisesti, lataamalla hengelliset akkumme, korjaamalla sen, mikä meni vikaan.

Yksittäinen valomme saattaa olla kuin yksi ainoa lamppu puussa, mutta silti me loistamme pientä valoamme, ja kaikki yhdessä, kuten temppelivaukio jouluna, me vedämme miljoonia ihmisiä Herran huoneen luo. Parasta kaikesta, kuten presidentti Nelson on kannustanut, on se, että me voimme tuoda Vapahtajan valon itsellemme ja meille tärkeille ihmisille yksinkertaisesti siten, että pidämme liittomme. Herra palkitsee tuon uskollisen teon voimalla ja ilolla monin eri tavoin.²⁷

Todistan, että teitä rakastetaan. Herra tietää, kuinka kovasti te yritätte. Te edistytte. Jatkakaa eteenpäin. Hän näkee kaikki salaiset uhrauksenne ja laskee ne hyväksenne ja niiden hyväksi, joita rakastatte. Työnne ei ole turhaa. Te ette ole yksin. Jopa Hänen nimensä, Immanuel, tarkoittaa ”Jumala on meidän kanssamme”²⁸. Hän on varmasti teidän kanssanne.

Ottakaa vielä muutama askel liittopolulla, vaikka olisikin niin pimeää, ettei kovin kauas voi nähdä. Valot syttyvät takaisin. Todistan, että nämä Jeesuksen sanat ovat totta ja täynnä valoa: ”Lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä; etsikää minua uutterasti, niin te löydätte minut; pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan.”²⁹ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Luuk. 10:30–35.
2. Moosia 24:14.
3. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Kannamme toistemme kuormia”, *Liahona*, kesäkuu 2018, s. 30.
4. Matt. 11:28.
5. Luuk. 19:5.
6. Luuk. 19:9.
7. 3. Nefi 18:25.
8. Ap. t. 10:28.
9. Ks. Joh. 15:12.
10. Ilm. 3:20.
11. Ks. Et. 6:3.
12. Ks. Et. 4:7.
13. Et. 4:12.
14. Ks. ”Scarlet, Crimson, Snow, and Wool”, *Ensign*, joulukuu 2016, s. 64–65.
15. Ks. Jes. 55:9.
16. Jes. 1:18.
17. OL 58:42.
18. Jes. 1:18.
19. Ks. Room. 3:23.
20. Ks. 3. Nefi 9:22.
21. Ks. OL 58:42.
22. Ks. Luuk. 8:48.
23. Ks. Moos. 1:6.
24. Russell M. Nelson, ”Neljä lahjaa, jotka Jeesus Kristus teille antaa”, ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaus, 2. joulukuuta 2018, broadcasts.churchofjesuschrist.org.
25. Ks. Russell M. Nelson, ”Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit”, *Arizona Republic*, 10. helmikuuta 2019, azcentral.com.
26. OL 6:21.
27. Ks. Moosia 27:14.
28. Matt. 1:23.
29. OL 88:63.

VANHIN QUENTIN L. COOK
kahdentoista apostolin koorumista

Suuri rakkaus Isämme lapsia kohtaan

Rakkaus on ensisijainen ominaisuus ja vaikutin hengellisissä pyrkimyksissä, joihin rakas profeettamme on pyytänyt meitä ryhtymään.

Rakkaat veljeni ja sisareni, tämä on ainutlaatuisia ja ratkaisevaa aikaa historiassa. Olemme siunattuja, kun saamme elää viimeisellä taloudenhoitokaudella ennen Vapahtajan toista tulemistä. Hieman ennen tämän taloudenhoitokauden alkamista, vuonna 1829 eli vuosi ennen kuin kirkko virallisesti perustettiin, saatiin eräs rakastettu ilmoitus, jossa julistettiin, että ”ihmeellinen teko” oli ”tulemaisillaan julki”. Tämä ilmoitus osoitti, että ne, jotka haluavat palvella Jumalaa, ovat siihen

kelvollisia, kun heillä on ”usko, toivo ja rakkaus, silmämääränä vain Jumalan kunnia”¹. Rakkauteen, joka on ”Kristuksen puhdasta rakkautta”², sisältyy Jumalan iankaikkinen rakkaus kaikkia Hänen lapsiaan kohtaan³.

Tarkoitukseni tänä aamuna on tähdentää sellaisen rakkauden keskeistä roolia lähetystyössä, temppeli- ja sukututkimustyössä sekä perheiden kotiin keskittyvässä, kirkon tukemassa uskonnon mukaan elämisessä. Rakkaus Vapahtajaa ja rakkaus lähimmäisiämme

kohtaan⁴ on ensisijainen ominaisuus ja vaikutin palvelutyössä ja hengellisissä pyrkimyksissä⁵, joihin rakas profeettamme, presidentti Russell M. Nelson pyysi meitä ryhtymään vuonna 2018 ilmoitetuissa muutoksissa.

Lähetystyöhanke hajallaan olevan Israelin kokoamiseksi

Minä tutustuin lähetystyön ja rakkauden väliseen suhteeseen varhain elämässäni. Kun olin 11-vuotias, sain patriarkallisen siunauksen patriarkalta, joka oli myös isoisäni.⁶ Tuossa siunauksessa sanottiin muun muassa: ”Minä siunaan sinua suurella rakkaudella lähimmäisiäsi kohtaan, sillä sinut kutsutaan viemään evankeliumi maailmaan – – voittaaksesi sieluja Kristukselle.”⁷

Ymmärsin jo noin varhaisella iällä, että evankeliumista kertominen perustuu suureen rakkauteen kaikkia taivaallisen Isämme lapsia kohtaan.

Me johtavat auktoriteetit, jotka saimme 15 vuotta sitten tehtävän valmistella julkaisun *Saarnatkaa minun evankeliumiani*, tulimme siihen tulokseen, että rakkauden ominaisuus on välttämätön lähetystyössä meidän aikamme, kuten se on aina ollut. Luku 6 Kristuksen kaltaisista ominaisuuksista, joihin rakkaus kuuluu, on lähetysaarnajien keskuudessa ollut jatkuvasti oppaan suosituin luku.

Vapahtajan lähettiläinä useimmat lähetysaarnajat tuntevat tällaista rakkautta, ja kun he tuntevat sitä, heidän ponnistelujaan siunataan. Kun jäsenet saavat näkemyksen tällaisesta rakkaudesta, joka on keskeistä Herran auttamiseksi Hänen päämäärässään, Herran työ toteutuu.

Minulla oli etuoikeus näytellä pientä osaa eräässä ihmeellisessä esimerkissä tämänkaltaisesta rakkaudesta. Kun palvelin Tyynenmeren saarten vyöhykkeen johtajana, sain puhelun temppelinjohtaja R. Wayne Shutelta. Hän oli palvellut nuorena miehenä lähetystyössä Samoassa. Myöhemmin hän palasi Samoan lähetysjohtajana.⁸ Minulle soittaessaan hän palveli Apian temppelin johtajana Samoassa. Yksi hänen nuorista lähetysaarnajistaan, silloin kun hän oli lähetysjohtaja, oli

vanhin O. Vincent Haleck, joka on nyt Tyynenmeren vyöhykkeen johtaja. Temppelinjohtaja Shute rakasti ja arvosti erittäin paljon Vinceä ja koko Haleckin perhettä. Suurin osa perheestä kuului kirkkoon, mutta Vincen isä Otto Haleck, (saksalaista ja samoalaista syntyperää olevan) perheen patriarkka, ei ollut kirkon jäsen. Temppelinjohtaja Shute tiesi, että osallistuisin vaarnakonferenssiin ja muihin kokouksiin Amerikan Samoassa, ja hän kysyi minulta, voisinko harkita sitä, että yöpyisin Otto Haleckin luona tarkoituksenani keskustella hänen kanssaan evankeliumista.

Vaimoni Mary ja minä yövyimme Oton ja hänen vaimonsa Dorothyyn kauniissa kodissa. Aamiaisella esitin

R. Wayne Shute

Otolle evankeliumiaiheisen sanoman ja kutsuin hänet tapaamaan lähetysaarnajat. Hän oli ystävällinen mutta tiukka kieltäytyessään kutsustani. Hän sanoi olevansa mielissään siitä, että monet hänen perheensä jäsenistä olivat myöhempien aikojen pyhiä. Hän kuitenkin ilmaisi päättäväisesti, että jotkut hänen samoalaisen äitinsä esivanhemmista olivat olleet varhaisia kristittyjä pappeja Samoassa, ja hän halusi olla hyvin uskollinen heidän perinteiselle kristinuskolleen.⁹ Siitä huolimatta erosimme hyvinä ystävinä.

Myöhemmin, kun presidentti Gordon B. Hinckley valmistautui vihkimään Suvan temppelin Fidžissä, hän pyysi henkilökohtaista sihteeräään, veli Don H. Stahelia¹⁰ soittamaan minulle Uuteen-Seelantiin ja tekemään järjestelyjä. Presidentti Hinckley halusi lentää Fidžistä Amerikan Samoan tapaamaan pyhiä. Yöpymispaikaksi ehdotettiin erällä aiemmalla vierailulla käytettyä hotellia. Kysyin, voisinko sopia erilaisista järjestelyistä. Veli Staheli sanoi: ”Sinä olet vyöhykkeenjohtaja, joten kyllä se käy.”

Soitin heti temppelinjohtaja Shutelle ja sanoin hänelle, että kenties meillä oli uusi mahdollisuus siunata hengellisesti

ystäväämme Otto Haleckia. Tällä kertaa lähetyssaarnaajana olisi presidentti Gordon B. Hinckley. Kysyin temppeleinjohtaja Shutelta, olisiko hänen mielestään sopivaa, että Haleckit toimisivat meidän kaikkien, presidentti Hinckleyn matkaseurueessa matkustavien henkilöiden, isäntinä.¹¹ Seurueeseen kuuluivat presidentti ja sisar Hinckleyn lisäksi myös heidän tyttärensä Jane sekä vanhin Jeffrey R. Holland ja sisar Holland. Temppeleinjohtaja Shute sopi asiasta perheen kanssa hoitaen kaikki järjestelyt.¹²

Saavuttuamme Fidžistä temppelein vihkimisen jälkeen meidät otettiin vastaan lämpimästi.¹³ Puhuimme sinä iltana tuhansille samoalaisille jäsenille ja siirryimme sitten Haleckin perheen luo. Kun kokoonnuimme seuraavana aamuna aamiaiselle, presidentti Hinckley ja Otto Haleck olivat jo ystävystyneet. Minusta oli kiinnostavaa, että he kävivät paljon saman keskustelun, jonka olin käynyt Oton kanssa yli vuosi aiemmin. Kun Otto ilmaisi ihailunsa kirkkoamme kohtaan mutta vakuutti jälleen sitoutumistaan silloiseen kirkkoonsa, presidentti Hinckley laski kätensä Oton olkapäälle ja sanoi: ”Otto, se ei riitä. Sinun pitäisi olla kirkon jäsen. Tämä on Herran kirkko.” Saattoi nähdä, kuinka kuvaannollinen vastarinnan suojakuori putosi Oton päältä hänen ottaessaan auliisti vastaan presidentti Hinckleyn sanat.

Se oli alkuna lähetyssaarnaajien antamalle täydentävälle opetukselle ja hengelliselle nöyryydelle, joiden ansiosta Otto Haleck kastettiin ja konfirmoitiin hieman yli vuosi myöhemmin. Vuosi sen jälkeen Haleckin perhe

sinetöitiin iankaikkiseksi perheeksi temppeליםä.¹⁴

Se, mikä sydäntäni kosketti koko tämän uskomattoman kokemuksen ajan, oli temppeleinjohtaja Wayne Shuten osoittama valtaisa huolehtiva rakkaus aiempaa lähetyssaarnaajaansa, vanhin Vince Haleckia kohtaan ja hänen halunsa nähdä koko Haleckin perhe yhdistettynä iankaikkiseksi perheeksi.¹⁵

Mitä Israelin kokoamiseen tulee, niin meidän pitää virittää sydämemme tällaiseen rakkauteen ja siirtyä pelkän vastuullisuuden¹⁶ tai syyllisyyden tunteista rakkauden ja osallisuuden tunteisiin jumalallisessa kumppanuudessa kertoessamme maailmalle Vapahtajan sanomasta, palvelutyöstä ja tehtävästä.¹⁷

R. Wayne Shuten huolehtiva rakkaus aiempaa lähetyssaarnaajaansa vanhin O. Vincent Haleckia kohtaan auttoi Haleckin perheen yhdistämisessä iankaikkisuudeksi.

Me jäsenet voimme osoittaa rakastavamme Vapahtajaa sekä veljiämme ja sisariamme kaikkialla maailmassa esittämällä yksinkertaisia kutsuja. Uusi sunnuntaikokousten aikataulu tarjoaa poikkeuksellisen hyvän tilaisuuden jäsenille kutsua menestyksellä ja rakastaen ystäviä ja työtovereita tulemaan ja näkemään sekä saamaan kokemusta kirkosta.¹⁸ Hengellisen sakramenttikokouksen jälkeen, joka on toivottavasti yhtä pyhä kuin vanhin Jeffrey R. Holland eilen kuvaili, on 50 minuutin kokous, joka keskittyy Uuteen testamenttiin ja Vapahtajaan tai merkityksellisiin konferenssipuheisiin, jotka myös keskittyvät Vapahtajaan ja Hänen oppiinsa.

Jotkut Apuyhdistyksen sisaret ovat miettineet, miksi heille on annettu ”kokoamistehtävä” yhdessä pappeuskoorumien jäsenten kanssa. Siihen on syynsä, ja presidentti Nelson esitti monia niistä viime yleiskonferenssissa. Hän sanoi lopuksi: ”Me emme yksinkertaisesti pysty kokoamaan Israelia ilman teitä.”¹⁹ Omana aikanamme meitä on siunattu niin, että noin 30 prosenttia kokoaikaisista lähetyssaarnaajistamme on sisaria. Tämä tuo lisääntyneen kannustimen Apuyhdistyksen sisarille kertoa rakastavasti evankeliumista. Meidän jokaisen – miesten, naisten, nuorten ja lasten – on rakastavasti, myötätuntoisesti ja hengellisesti sitouduttava kertomaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Jos osoitamme rakkautta, ystävällisyyttä ja nöyryyttä, monet ottavat vastaan kutsumme. Ne, jotka tekevät valinnan olla ottamatta vastaan kutsuamme, pysyvät silti ystävinämme.

Temppeli- ja sukututkimustyöhanke Israelin kokoamiseksi

Rakkaus on keskeisellä sijalla myös temppelei- ja sukututkimustyöhankkeessamme Israelin kokoamiseksi verhon toisella puolen. Kun saamme tietää esivanhempiemme kokemista koettelemuksista ja vaikeuksista, rakkautemme ja arvostuksemme heitä kohtaan lisääntyy. Temppelei- ja sukututkimustyöhankkeet ovat vahvistaneet merkittävässä määrin uudet muutokset sekä sunnuntaikokousten aikataulussa

että nuorten siirtymisessä seuraavaan luokkaan ja koorumiin. Nämä muutokset kiinnittävät aiemmin ja voimakkaammin huomion tietojen etsimiseen esivanhemmistamme ja Israelin kokoamiseen verhon toisella puolen. Sekä temppeleitä että sukututkimustyö lisääntyvät suuresti.

Internet on tehokas väline. Koti on nyt ensisijainen sukututkimuskeskus. Nuoret jäsenemme ovat poikkeuksellisen taitavia sukututkimustyössä ja hengellisesti motivoituneita menemään kasteille niiden esivanhempiansa puolesta, joita he ovat oppineet rakastamaan ja arvostamaan. Sen muutoksen jälkeen, että monet 11-vuotiaat voivat mennä kasteelle kuolleiden puolesta, temppeleinjohtajat eri puolilla maailmaa ovat kertoneet suuresti lisääntyneistä kävijämääristä. Yksi temppeleinjohtaja on ilmoittanut meille, että ”kasteilla kävijöiden määrä on lisääntynyt merkittävästi – ja 11-vuotiaiden lisäksi tuon enemmän perheitä. – Jo [nuorella iällä] nuoret näyttävät aistivan arvostuksen sitä toimitusta kohtaan, jossa he ovat mukana, ja tuntevan sen tarkoituksen. Sitä on kaunista katsoa!”²⁰

Tiedän, että Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt ja nuorten johtajamme näkevät ja tulevat vastaisuudessaakin näkemään sukututkimus- ja temppeleilyön eteen paljon vaivaa. Apuyhdistyksen sisaret ja pappeusveljet voivat rakastaen täyttää osaltaan temppeleitä ja sukututkimustyövastuunsa yksilöinä ja myös auttaa ja innoittaa lapsia ja nuoria kokoamaan Israelia verhon toisella puolen. Tämä on erityisen tärkeää kotona ja lepopäivänä. Lupaamme, että toimitusten rakastava suorittaminen esivanhempien puolesta vahvistaa ja varjelee nuoriamme ja perheitämme maailmassa, josta on tulossa yhä paheellisempi. Lisäksi todistan henkilökohtaisesti, että presidentti Russell M. Nelson on saanut syvästi tärkeitä ilmoituksia, jotka koskevat temppeleitä ja temppeleilyä.

Valmistakaa iankaikkisia perheitä ja yksilöitä asumaan Jumalan luona

Kotikeskeisen evankeliumin tutkimisen ja sen mukaan elämisen uusi tähdentäminen sekä aineisto, jota kirkko

on valmistanut, ovat hieno tilaisuus valmistaa rakastaen iankaikkisia perheitä ja yksilöitä kohtaamaan Jumala ja asumaan Hänen luonaan.²¹

Kun mies ja nainen sinetöidään temppeleissä, he astuvat avioliiton pyhään järjestykseen uudessa ja ikuisessa liitossa, pappeuden järjestykseen.²² Yhdessä he saavat ja vastaanottavat pappeuden siunauksia ja voimaa ohjataksaan perheensä asioita. Miehillä ja naisilla on ainutlaatuiset tehtävät, kuten asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”²³ on esitetty, mutta heidän taloudenhoitotehtävänsä ovat arvoltaan ja tärkeydeltään yhdenvertaisia.²⁴ Heillä on yhdenvertainen voima saada ilmoitusta perhettään varten. Kun he työskentelevät yhdessä rakkaudessa ja vanhurskaudessa, heidän päätöksensä ovat taivaan siunauksia.

Niiden, jotka pyrkivät tuntemaan Herran tahdon omalla kohdallaan ja perheensä kohdalla, täytyy pyrkiä vanhurskauteen, sävyisyyteen, ystävällisyyteen ja rakkauteen. Nöyryys ja rakkaus ovat niiden tuntomerkkejä, jotka etsivät Herran tahtoa etenkin perhettään varten.

Tuleminen täydelliseksi, tuleminen kelvolliseksi liittojen siunauksiin ja valmistautuminen Jumalan kohtaamiseen ovat meidän vastuitamme yksilöinä. Meidän pitää olla omavaraisia ja tehdä

innokkaasti kodistamme suoja meitä ympäröiviltä myrskyiltä²⁵ sekä uskon pyhäkö²⁶. Vanhemmilla on vastuu opettaa rakastaen lapsiaan. Rakkaudentäyteiset kodit ovat ilon ja riemun aihe sekä kirjaimellinen taivas maan päällä.²⁷

Äitini lempilaulu oli ”Kotiin juhlan tuntu saa”²⁸. Aina kun hän kuuli ensimmäisen säkeen: ”Kotiin juhlan tuntu saa rakkaudessa”, hän liikuttui silmin nähden ja kyynelehti. Me lapset olimme tietoisia siitä, että elimme sellaisessa kodissa; se oli tärkeimpiä asioita hänelle.²⁹

Rakastavaan kodin ilmapiiriin kannustamisen lisäksi presidentti Nelson on tähdentänyt sellaisen median käytön rajoittamista, joka häiritsee ensisijaisia pyrkimyksiämme.³⁰ Yksi muutos, joka hyödyttää miltei jokaista perhettä, on tehdä internetistä, sosiaalisesta mediasta ja televisiosta palvelija sen sijaan että se olisi häiriötekijä – tai vielä pahempaa – isäntä. Sota kaikista sieluista, mutta etenkin lasten sieluista, käydään usein kotona. Vanhempina meidän pitää huolehtia siitä, että mediasisältö on tervehdystä, iälle sopivaa ja yhdenmukaista sen rakastavan ilmapiirin kanssa, jonka yritämme luoda.

Opettamisen kodeissamme pitää olla selkeää ja mielenkiinnon vireillä pitävää³¹ mutta myös hengellistä, iloista ja täynnä rakkautta.

Lupaam, että kun keskitymme rakkauteemme Vapahtajaan ja Hänen sovittustaan kohtaan, kun teemme Hänestä keskipisteen pyrkimyksissämme koota Israelia kummallakin puolen verhoa, kun palvelemme muita ja valmistaudumme yksilöinä kohtaamaan Jumalan, niin vastustajan vaikutus vähenee ja evankeliumin ilo, riemu ja rauha voimistavat kotiamme Kristuksen kaltaisella rakkaudella.³² Todistan näistä opillisista lupauksista ja lausun varman todistukseni Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovitusuhristaan meidän edestämme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 4:1, 5.
2. Moroni 7:47.
3. Ks. ”Rakkaus”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 131.
4. Ks. 5. Moos. 6:5; Matt. 22:36–40.
5. Ks. ”Vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtokuntien jäsenlähetystyöhön sekä tempelli- ja sukututkimustyöhön liittyvät vastuut”, tiedote, 6. lokakuuta 2018.
6. Isoisäni sai valtuuden antaa patriarkallisen siunauksen lastenlapsilleen, jotka asuivat eri vaarnoissa. Minä sain omani 11-vuotiaana, koska isoisäni oli sairas ja ajateltiin, että hän saattaisi kuolla.
7. Quentin L. Cookin saama patriarkallinen siunaus patriarkka Crozier Kimballilta, 13. lokakuuta 1951, Draper, Utah, USA.

8. Temppeleinjohtaja R. Wayne Shute palveli vaimonsa Lornan kanssa myös muissa erilaisissa lähetystyötehtävissä Shanghaissa Kiinassa, Armeniassa, Singaporessa ja Kreikassa. Lornan kuoltua hän solmi avioliiton Rhea Mae Rosvallin kanssa, ja he palvelivat Brisbanen lähetyskentällä Australiassa. Seitsemän hänen yhdeksästä lapsestaan on palvellut kokoaikaisessa lähetystyössä. Kaksi vuotta siitä ajasta, jolloin hän palveli lähetysjohtajana Samoassa, vanhin John H. Groberg palveli lähetysjohtajana Tongassa. Heidän kummankin kokemukset ovat legendaarisia.
9. Otto Haleck oli maallikkojohtaja Samoan kristillisessä vapaakirkossa, jolla oli juurensa Lontoon lähetysseuraajayhdistyksessä. Hänen isänsä oli saksalaista syntyperää Dessausta Saksasta.
10. Temppeleinjohtaja Don H. Staheli palvelee parhaillaan Bountifulin temppelein johtajana Utahissa.
11. Mukana olivat presidentti Gordon B. ja sisar Marjorie P. Hinckley, heidän tyttärensä Jane Hinckley Dudley, vanhin Jeffrey R. ja sisar Patricia T. Holland, vanhin Quentin L. ja sisar Mary G. Cook sekä veli Don H. Staheli.
12. Vanhin O. Vincent Haleck kertoo minulle, että hänen isänsä kutsui hänet ja hänen veljensä Davidin palaamaan ulkomailta tarkastamaan talon ja olemaan paikalla presidentti Hinckleyn vierailun ajan. Vanhin Haleck sanoi isänsä julistaneen: ”Hän voi sivat olla enkeleitä.” Hän sanoi pojilleen, että jos he kerran toimivat profeetan isäntinä, he haluaisivat talonsa olevan täydellinen.
13. Presidentti Hinckleyä vastaanottamassa jalkapallostadionilla oli Amerikan Samoan kansallisia johtajia sekä monta tuhatta samoalaista.
14. Perheiden yhdistäminen tekemällä ahkerasti

lähetystyötä on ollut sekä samoalaisten että muiden polynesialaisten kansojen suurenmoinen ominaispiirre.

15. Temppeleinjohtaja Shute oli niin rakastettu ja arvostettu, että hänet kutsuttiin puhumaan Otto Haleckin hautajaisissa vuonna 2006.
16. ”Toisinaan saatamme alussa palvella velvollisuudentunteesta tai velvoitteesta, mutta sellainenkin palveleminen voi johtaa meitä – – palvelemaan verrattomasti paremmin [ks. 1. Kor. 12:31]” (Joy D. Jones, ”Hänelle”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 51).
17. Ks. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement*, 2000, s. 5–8.
18. Aina kun kirkon jäsenet esittävät kutsuja, heidän tulee toimia yhteistyössä lähetysseuraajien kanssa.
19. Russell M. Nelson, ”Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 70.
20. Temppeleinjohtaja B. Jackson ja sisar Rosemary M. Wixomin, Suolajärven temppelein johtajan ja emännän, raportti Alkeisyhdistyksen ylimmälle johtokunnalle, maaliskuuta 2019. Wixomit huomauttivat, että he ”ovat tilaamassa lisää XXXS-kokoisia kastevaatteita vastaamaan kysyntää!”
21. Ks. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 6–8.
22. Ks. OL 131:1–4.
23. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
24. ”Jokainen isä on perheelleen patriarkka ja jokainen äiti patriarkka tarkalleen määritellyissä rooleissaan vanhempina” (James E. Faust, ”Profeetallinen ääni”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 5).
25. Ks. OL 45:26–27; 88:91.
26. Ks. Russell M. Nelson, ”Tulkaamme esimerkiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 113.
27. Ks. ”Rakkaus luo kodistamme taivaan”, *MAP-lauluja*, 186.
28. ”Kotini juhlan tuntu saa”, *MAP-lauluja*, 185.
29. Jos tällaisen rakkauden aikoo saavuttaa, tavoitteena tulee olla jakeiden OL 121:41–42 ohje:

”Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä saa pitää yllä pappeuden avulla, ainoastaan taivuttelemalla, pitkämielisyysellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja vilpittömällä rakkaudella, ystävällisyydellä ja puhtaalla tiedolla, joka avartaa sielua suuresti vailla teeskentelyä ja vailla vilppiä.”

Lasten aiheetonta arvostelemista tulee välttää. Virheiden voittaminen ja viisauden puute edellyttävät opettamista, eivät arvostelemista. Synti edellyttää ojentamista (ks. OL 1:25–27).
30. Ks. Russell M. Nelson, ”Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen”, s. 69; ks. myös Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org.
31. Eräässä mielessä koti on kuin yksiluokkainen koulu kaikenikäisille lapsille. 11-vuotiaasta opettaessamme emme saa unohtaa 3-vuotiaasta.
32. Ks. Joh. 17:3; 2. Nefi 31:20; Moroni 7:47.

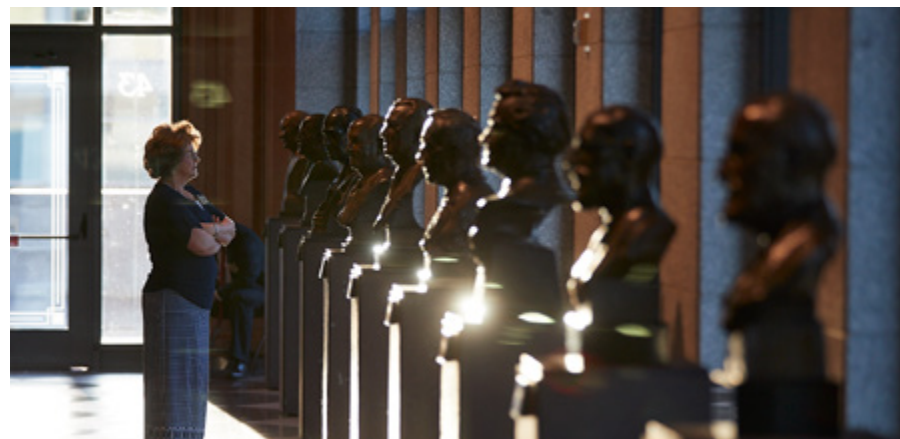
VANHIN D. TODD CHRISTOFFERSON
kahdentoista apostolin koorumista

Valmistautuminen Herran paluuseen

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on saanut ainutlaatuiset valtuudet ja tehtävän toteuttaa tarvittavat valmistelut Herran toista tulemistä varten.

Kahden viikon päästä vietämme pääsiäistä. Ylösnousemus vahvistaa, että Jeesus Kristus on jumalallinen ja että Isä Jumala on todellinen. Ajatuksemme kääntyvät Vapahtajaan, ja me pohdimme ”Hänen vertaansa vailla [olevaa elämäänsä] ja Hänen suurenmoisen sovitusuhrinsa [ääretöntä voimaa]”¹. Toivon, että me ajatellemme myös Hänen tulevaa paluutaan, kun ”Hän on hallitseva kuninkaiden Kuninkaana ja vallitseva herrojen Herrana”².

Jokin aika sitten osallistuin Buenos Airesissa Argentiinassa konferenssiin monien eri uskontojen johtohenkilöiden kanssa. Heidän rakkautensa lähimmäisiään kohtaan oli päivänselvää. He olivat vakaasti päättäneet lievittää kärsimystä ja auttaa ihmisiä kohoamaan sorrar ja köyhyyden yläpuolelle. Mietin tämän kirkon lukuisia humanitaarisia hankkeita, kuten projekteja yhteistyössä useiden siinä konferenssissa edustettuina olleiden uskonnollisten ryhmien

kanssa. Tunsin syvää kiitollisuutta Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenten anteliaisuudesta, joka mahdollistaa sellaisen Kristuksen kaltaisen palvelemisen.

Sillä hetkellä Pyhä Henki vahvisti minulle kaksi asiaa. Ensiksi, että palvelemisen työ ajallisissa tarpeissa on tärkeää ja sen täytyy jatkua. Toinen asia oli odottamaton ja silti voimallinen ja selkeä. Se oli tämä: epätavallisen palvelemisen lisäksi on äärimmäisen tärkeää valmistaa maailmaa Herran Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen.

Kun Hän tulee, sorto ja epäoikeudenmukaisuus eivät ainoastaan vähene, vaan ne lakkaavat:

”Edelleen, susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä; ja pikkulapsi paimentaa niitä. – –

Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.”³

Köyhyys ja kärsimys eivät vain lievene, vaan ne katoavat:

”Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helle.

Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyynelleet.”⁴

Jopa kuoleman tuomasta tuskasta ja surusta tulee loppu:

”Sinä päivänä sylilapsi ei kuole, ennen kuin hän on vanha; ja hänen elinaikansa on kuin puun ikä;

ja kun hän kuolee, hän ei nuku, nimittäin maassa, vaan hänet muutetaan silmänräpäyksessä ja temmataan ylös, ja hänen leponsa on loistava.”⁵

Tehkäämme siis kaikki voitavamme nyt lievittääksemme kärsimystä ja surua ja omistautukaamme uutterammin valmisteluihin, joita tarvitaan sitä aikaa varten, jolloin tuska ja pahuus päättyvät täysin, kun ”Kristus tulee hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä ja – – maa uudistetaan ja se saa paratiisillisen kirkkautensa”⁶. Se on oleva lunastuksen ja tuomion aikaa. Entinen Durhamin anglikaanisen kirkon piispa,

tri N. T. Wright on osuvasti kuvannut, mikä merkitys Kristuksen sovituksella, ylösnousemuksella ja tuomiolla on epäoikeudenmukaisuuden voittamisessa ja kaiken asettamisessa kohdalleen.

Hän sanoi: ”Jumala on määrännyt ajan, jolloin Hän järjestää niin, että Hänen nimittämänsä mies tuomitsee maailman oikein – ja tästä Hän on antanut varmuuden kaikille herättämällä tämän miehen kuolleista. Jeesus Nasaretilaista ja etenkin Hänen ylösnousemukseen kuolleista koskevat tosiasiat ovat sen varmuuden perusta, ettei maailma ole sattumanvarainen. Se ei ole pohjimiltaan kaaosta, ja kun me toimimme nykyhetkessä oikein, me emme hukkaa aikaamme ja vaivannäköämme yrittäen tukea rakennusta, joka lopulta sortuu, tai korjata autoa, joka on itse asiassa jo täysi romu. Kun Jumala herätti Jeesuksen kuolleista, se oli mikrokosminen tapahtuma, johon lopullinen makrokosminen tuomitseminen sisältyi pähkinänkuoressa – – ollen [se] perimmäisen toivon siemen. Jumala julisti vaikuttavimmalla kuviteltavissa olevalla tavalla, että Jeesus Nasaretilainen todella on Messias. – – Historian suurinta ivaa on, että [Jeesus] itse koki julman ja epäoikeudenmukaisen tuomion tullen paikkaan, joka oli vertauskuvana kaikista historian lukemattomista julmuuksista

ja epäoikeudenmukaisuuksista kooten ne yhteen, kantaakseen itse tuon kaaoksen, tuon synkkyden, tuon julmuuden, tuon epäoikeudenmukaisuuden ja kuluttaakseen loppuun sen voiman.”⁷

Ollessani aiemmin mainitsemassani konferenssissa Buenos Airesissa Henki teki minulle selväksi, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on saanut ainutlaatuiset valtuudet ja tehtävän toteuttaa tarvittavat valmistelut Herran toista tulemistä varten. Todellakin se on palautettu sitä tarkoitusta varten. Löytyykö mistään muualta kansaa, joka hyväksyy nykyisen aikakauden profetoituna aikojen täyttymisen taloudenhoitokautena, jonka Jumala on tarkoittanut ”[yhdistämään] Kristuksessa yhdeksi kaiken”⁸ Ellei täältä löydy yhteisöä, joka on vakaasti päättänyt toteuttaa sen, mitä on tarpeen toteuttaa sekä elävien että kuolleiden valmistamiseksi tuota aikaa varten, ellei täältä löydy organisaatiota, joka on halukas käyttämään runsaasti aikaa ja varoja liittokansan kokoamiseen ja valmistamiseen Herran vastaanottamiseen, niin ei sitten mistään.

Puhuessaan kirkolle vuonna 1831 Herra julisti:

”Jumalan valtakunnan avaimet on annettu ihmiselle maan päällä, ja sieltä evankeliumi vierii maan ääriin – –

Huutakaa avuksi Herraa, jotta hänen valtakuntansa edistyisi maan päällä, jotta sen asukkaat ottaisivat sen vastaan ja valmistautuisivat tulevien aikojen varalle, jolloin Ihmisen Poika tulee alas taivaan halki vaatetettuna sädehtivään kirkkauteensa kohtaamaan Jumalan valtakunnan, joka on perustettu maan päälle.”⁹

Mitä me voimme tehdä valmistautuaksemme nyt tuohon päivään? Me voimme kansana valmistautua itse, me voimme koota Herran liittokansan ja me voimme osaltamme lunastaa isille, esivanhemmillemme, annetun lupauksen pelastuksesta.¹⁰ Kaiken tämän täytyy tapahtua melko huomattavassa määrin ennen kuin Herra tulee jälleen.

Ensinnäkin ja ratkaisevan tärkeää Herran paluun kannalta on, että maan päällä on kansa, joka on valmistautunut ottamaan Hänet vastaan Hänen tullessaan. Hän on lausunut, että ne, jotka jäävät maan päälle sinä päivänä ”aina pienimmästä suurimpaan, – – ovat täynnä Herran tuntemusta ja näkevät silmästä silmään ja korottavat äänensä ja laulavat yhteen ääneen tätä uutta laulua sanoen: Herra on palauttanut Siionin. – – Herra on yhdistänyt yhdeksi kaiken. Herra on tuonut Siionin alas korkeudesta. Herra on tuonut Siionin ylös alhaalta.”¹¹

Muinaisina aikoina Jumala otti luokseen Siionin vanhurskaan kaupungin.¹² Sen sijaan viimeisinä aikoina uusi Siion ottaa vastaan Herran Hänen palatesaan.¹³ Siion on puhdassydämiset – kansa, jolla on yksi sydän ja yksi mieli, joka asuu vanhurskaudessa ja jonka keskuudessa ei ole köyhiä.¹⁴ Profeetta Joseph Smith sanoi: ”Siionin vahvistamisen pitäisi olla meidän tärkeimpänä tavoitteenamme.”¹⁵ Me vahvistamme Siionia kodeissamme, seurakunnissamme ja vaarnoissamme ykseydellä, jumalisuudella ja rakkaudella.¹⁶

Meidän täytyy myöntää, että Siionin rakentaminen tapahtuu myrskyisenä aikana, joka on ”vihan päivä, palamisen päivä, hävityksen, itkun, surun ja valituksen päivä; ja kuin pyörretuuli se kohtaa koko maan pintaa, sanoo Herra”¹⁷. Siten kokoamisesta vaaroihin tulee ”[puolustaja ja suoja]

myrskyltä ja vihalta, kun sitä vuodatetaan laimentamattomana koko maan päälle”¹⁸.

Aivan kuten entisinä aikoina, me ”[kokoonnumme] usein yhteen paastotaamaan ja rukoukseen ja puhumaan [keskenämme sielujemme] parhaasta. Ja – – nauttimaan leipää ja [vettä] Herran Jeesuksen muistoksi.”¹⁹ Kuten presidentti Russell M. Nelson selitti viime lokakuun yleiskonferenssissa: ”Kirkon pitkäaikaisena tavoitteena on auttaa kaikkia jäseniä lisäämään uskoaan Herraamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitukseensa, auttaa heitä solmimaan liittoja Jumalan kanssa ja pitämään ne sekä vahvistaa heidän perheitään ja saada ne sinetöidyksi.”²⁰ Sen mukaisesti hän tähdentää, miten tärkeitä ovat temppeliliitot, lepopäivän pyhittäminen ja päivittäinen evankeliumilla kestitseminen, joka keskittyy kotiin ja jota tukee kirkon yhtenäinen opiskeluohjelma. Me haluamme tietää Herrasta, ja me haluamme tuntea Herran.²¹

Siionin rakentamisen perimmäisenä pyrkimyksenä on koota Herran kauan hajaannuksissa ollut liittokansa.²² ”Me uskomme Israelin todelliseen kokoamiseen ja kymmenen heimon palauttamiseen.”²³ Kaikki, jotka tekevät parannuksen, uskovat Kristukseen ja kastetaan, ovat Hänen liittokansaansa.²⁴ Herra itse profetoi, että ennen Hänen paluutaan evankeliumia saarnattaisiin kaikkialla maailmassa²⁵ Hänen kansansa takaisin tuomiseksi – kansan, ”joka on Israelin huonetta”²⁶, ”ja sitten tulee loppu”²⁷. Jeremian profetia on täyttymässä:

”Vielä tulevat päivät, jolloin ei enää sanota: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset Egyptin maasta.’

Sen sijaan sanotaan: ’Niin totta kuin Herra elää, hän, joka toi israelilaiset pohjoisesta maasta ja kaikista muista maista, joihin oli heidät karkottanut.’ Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan maahansa, jonka minä olen antanut heidän isilleen.”²⁸

Presidentti Nelson on toistuvasti tähdentänyt, että ”[Israelin] kokoaminen on tärkeintä, mitä maan päällä nykyään tapahtuu. Mikään muu ei ole sen vertaista valtavuudessa, mikään muu ei ole

sen vertaista tärkeydessä, mikään muu ei ole sen vertaista majesteettisuudessa. Ja jos päätätte, – – te voitte olla iso osa sitä.”²⁹ Myöhempien aikojen pyhät ovat aina olleet lähetyssaarnaajakansaa. Sadat tuhannet ovat vastanneet lähetystyökuutsuun palautuksen alusta lähtien, ja kymmenet tuhannet palvelevat parhaillaan. Ja kuten vanhin Quentin L. Cook on juuri opettanut, me *kaikki* voimme osallistua yksinkertaisin ja luontevin tavoin rakkaudessa siihen, että kutsumme muita mukaamme kirkkoon, käymään kodissamme, tulemaan osaksi piiriämme. Mormonin kirjan julkaiseminen oli merkki siitä, että kokoaminen oli alkanut.³⁰ Mormonin kirja itsessään on kokoamisen ja kääntymyksen työväline.

Toiseen tulemiseen valmistautumiselle on keskeistä myös suuri lunastava hanke esivanhempiemme hyväksi. Herra lupasi lähettää profeetta Eliaa ennen toista tulemistaan, ennen Herran suuren ja pelottavan päivän tulemistaan³¹ ilmoittamaan pappeuden ja ”[istuttamaan] lasten sydämiin isille annetut lupaukset”³². Lupauksen mukaisesti Elia tuli. Päivä oli 3. huhtikuuta 1836, ja paikka oli Kirtlandin temppeli. Siinä paikassa ja sinä hetkenä hän todellakin antoi luvattun pappeuden, avaimet kuolleiden lunastamiseksi sekä aviomiesten, vaimojen ja

perheiden yhdistämiseksi halki kaikkien ajan sukupolvien ja kautta koko iankaikkisuuden.³³ Ilman tätä luomisen tarkoitus tehtäisiin tyhjäksi ja siinä mielessä maailma tuomittaisiin perikatoon eli ”hävitettäisiin täysin”³⁴.

Rooman temppelin vihkimistä edeltäneessä nuorten hartaustilaisuudessa paikalla olleet sadat nuoret miehet ja nuoret naiset näyttivät presidentti Nelsonille kortteja, joita he olivat valmistelleet ja joissa oli heidän esivanhempiensä nimiä. He olivat valmiita menemään temppeliin ja osallistumaan sijaiskasteisiin noiden esivanhempien puolesta heti temppelin avauduttua. Se oli äärimmäisen ilahduttava hetki ja silti vain yksi esimerkki kiihtyvistä pyrkimyksistä perustaa Siion niiden sukupolvien keskuuteen, jotka ovat eläneet aiemmin.

Pyrkiessämme utterasti rakentamaan Siionia, kuten osallistumaan Herran valittujen kokoamiseen ja kuolleiden lunastamiseen, meidän pitää pysähtyä muistamaan, että se on Herran työtä ja että Hän tekee sitä. Hän on viinitarhan Herra, ja me olemme Hänen palvelijoitaan. Hän pyytää meitä työskentelemään viinitarhassa ”kaikin voimin” tämän viimeisen kerran, ja Hän tekee työtä meidän kanssamme.³⁵ Olisi luultavasti täsmällisempää sanoa,

että Hän sallii meidän työskennellä kanssaan. Kuten Paavali sanoi: ”Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun.”³⁶ Juuri Herra jouduttaa työtään aikanaan.³⁷ Hän käyttää meidän eittämättä epätäydellisiä pyrkimyksiämme – meidän ”vähäisiä keinojamme” – ja saa aikaan suuria.³⁸

Tämä suuri ja viimeinen taloudenhoitokausi on etenemässä vakaasti kohti huipennustaan – kun Siion maan päällä liittyy Siioniin ylhäältä Vapahtajan loistavassa paluussa. Jeesuksen Kristuksen kirkolle on annettu tehtävä valmistaa – ja se valmistaa – maailmaa tuota päivää varten. Ja siksi tänä pääsiäisenä juhlikaamme todella Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksesta ja kaikkea, mitä se enteilee: Hänen paluutaan hallitsemaan rauhassa tuhannen vuoden ajan, vanhurskasta tuomiota ja täydellistä oikeudenmukaisuutta kaikille, kaikkien koskaan tämän maan päällä eläneiden kuolemattomuutta ja lupausta iankaikkisesta elämästä. Kristuksen ylösnousemus on lopullinen vahvistus siitä, että kaikki pannaan kohdalleen. Rakentakaamme Siionia jouduttaaksemme sitä päivää. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, toukokuu 2017, etukannen sisäpuoli.
2. ”Elävä Kristus”.
3. 2. Nefi 21:6, 9; ks. myös Jes. 11:6, 9.
4. Ilm. 7:16–17.
5. OL 101:30–31.
6. UK 1:10.
7. N. T. Wright, ”Full of the Knowledge of the Lord”, saarna pidetty aamun rukoushetkessä Durhamissa Englannissa 30. maaliskuuta 2016, ntwrightpage.com.
8. Ef. 1:10.
9. OL 65:2, 5.
10. Ks. OL 2:2.
11. OL 84:98–100.
12. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan yksinkertaisesti: ”Ja tapahtui, ettei Siionia ollut, sillä Jumala otti sen ylös omaan huomaansa” (Moos. 7:69).
13. Jumala julisti: ”Ja vanhurskautta minä lähetän alas taivaasta; ja totuutta minä lähetän maasta todistamaan Ainosyntyisistäni, hänen kuolleista ylösnousemisestaan, niin, sekä kaikkien ihmisten ylösnousemuksesta; ja vanhurskauden ja totuuden minä annan vyöryä yli maan kuin tulva kootakseni valittuni maan neljältä ilmansuunnalta paikkaan, jonka minä valmistan, pyhään kaupunkiin, jotta kansani vyöttäisi kupeensa ja odottaisi minun tulemiseni aikaa; sillä siellä on minun majani, ja sitä kutsutaan Siioniksi, Uudeksi-Jerusalemiksi. – Ja maa saa levätä tuhannen vuoden ajan.” (Moos. 7:62, 64.)
14. Ks. OL 97:21; Moos. 7:18.
15. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*,

2007, s. 193.

16. Ks. D. Todd Christofferson, ”Tulkaa Siioniin”, *Liahona*, marraskuu 2008, s. 37–40.
17. OL 112:24.
18. OL 115:6.
19. Moroni 6:5–6; ks. myös Alma 6:5–6; 4. Nefi 1:12.
20. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 7.
21. Ks. Jer. 31:34; Joh. 17:3; OL 84:98.
22. Yksi kerrallaan valitut kootaan Siionin vaaroihin, ”[Jumalan määräämiin] paikkoihin” (OL 109:39; ks. myös OL 124:36).
23. UK 1:10.
24. Ks. 2. Nefi 30:2.
25. Ks. JS–M 1:31.
26. OL 39:11.
27. JS–M 1:31.
28. Jer. 16:14–15; ks. myös Jer. 23:7–8.
29. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen nuorten hartaustilaisuus, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org; ks. myös Russell M. Nelson, ”Remnants Gathered, Covenants Fulfilled”, julkaisussa *Sperry Symposium Classics: The Old Testament*, toim. Paul Y. Hoskisson, 2005, s. 1–17.
30. Ks. 3. Nefi 21:1–7.
31. Ks. Mal. 3:23.
32. OL 2:1–2.
33. Ks. OL 110.
34. OL 2:3; ks. myös Mal. 3:24.
35. Ks. MK Jaak. 5:71–72.
36. 1. Kor. 3:6.
37. Ks. OL 88:73.
38. Ks. 1. Nefi 16:29.

TAD R. CALLISTER
äskettäin vapautettu pyhäkoulun ylijohtaja

Jeesuksen Kristuksen sovitus

Vapahtajan sovitus on paitsi ääretön ulottuvuudeltaan niin myös yksilöllinen tavoittavuudessaan.

Tähän aikaan vuodesta me riemuitsemme erityisesti Vapahtajan sovituksista ja pohdimme sitä. Se onkin ylevin, mieltä laajentavin, voimallisin oppi, minkä tämä maailma tai maailman-kaikkeus on koskaan tuntenut. Juuri se antaa toivoa ja tarkoitusta elämäämme.

Mikä siis on Jeesuksen Kristuksen sovitus? Eräässä mielessä se on sarja jumalallisia tapahtumia, jotka alkoivat Getsemanen puutarhassa, jatkuivat ristillä ja huipentuivat siihen, kun Vapahtaja nousi haudasta. Sen innoittajana oli käsittämätön rakkaus meitä jokaista kohtaan. Siihen vaadittiin joku, joka oli synnitön, jolla oli ääretön valta kaikkeen luonnossa – jopa kuolemaan – jolla oli rajaton kyky kärsiä meidän kaikkien syntien ja vaivojen seuraukset ja joka itse asiassa laskeutui sen kaiken alapuolelle.¹ Tämä oli Jeesuksen Kristuksen tehtävä – tämä oli Hänen sovituksensa.

Mikä sitten oli sen tarkoitus? Sen tarkoitus oli suoda meille mahdollisuus palata Jumalan luo, tulla enemmän Hänen kaltaisikseen ja saada ilon täyteys. Tämä toteutettiin voittamalla neljä estettä:

1. fyysinen kuolema
2. Aadamin ja omien syntiemme aiheuttama hengellinen kuolema
3. ahdinkomme ja vaivamme
4. heikkoutemme ja puutteemme.

Mutta kuinka Vapahtaja pystyy toteuttamaan tämän rikkomatta oikeudenmukaisuuden lakeja?

Oletetaan hetki, että mies, joka harkitsee riemastuttavaa vapaapudotusta, tekee hätiköidyn päätöksen ja hyppää hetken mielijohteesta ulos pienkoneesta. Niin tehtyään hän tajuaa heti tekonsa typeryyden. Hän haluaa laskeutua turvallisesti, mutta on yksi

Kun teemme syntiä, Vapahtaja antaa sovituksensa avulla meille hengellisen laskuvarjon.

este – painovoiman laki. Hän heiluttaa käsivarsiaan hämmästyttävällä nopeudella toivoen, että lentäisi, mutta turhaan. Hän asettuu niin, että voisi leijailta tai liittää hidastaakseen laskeutumista, mutta painovoiman laki on vääjäämätön ja säälimätön. Hän yrittää puhua järkeä tälle perustavaa laatua olevalle luonnonlaille: ”Se oli virhe. En tee niin enää koskaan.” Mutta hänen pyyntönsä kaikuvat kuuroille korville. Painovoiman laki ei tunne myötätuntoa eikä tee poikkeuksia. Onneksi mies tuntee silti äkkiä jotakin selässään. Hänen koneessa ollut ystävänsä, joka aavisti typeryyden hetken, on juuri ennen hyppeä kiinnittänyt miehen selkään laskuvarjon. Mies huomaa laukaisunarun ja vetää siitä. Helpottuneena hän leijalee turvallisesti maahan. Voisimme kysyä: ”Rikottiinko painovoiman lakia vai toimiko laskuvarjo tuon lain puitteissa varmistaen turvallisen laskeutumisen?”

Kun teemme syntiä, me olemme kuin tuo lentokoneesta hypännyt typerä mies. Teimmepä omin neuvoin mitä tahansa, meitä odottaa ainoastaan syöksyminen maahan. Me olemme oikeudenmukaisuuden lain alaisia, joka painovoiman lain tavoin on vaatelias ja anteeksiantamaton. Me voimme pelastua ainoastaan sen vuoksi, että sovituksellaan Vapahtaja antaa meille armollisesti eräänlaisen hengellisen laskuvarjon. Jos me uskomme Jeesukseen Kristukseen ja teemme parannuksen (tarkoitetaan sitä, että me teemme osamme ja vedämme laukaisimesta), niin Vapahtajan varjelevat voimat vapautuvat meidän hyväksemme ja me voimme laskeutua hengellisesti vahingoittumattomina.

Tämä on kuitenkin mahdollista vain, koska Vapahtaja voitti ne neljä estettä, jotka voivat estää hengellisen edistymisemme.

1. Kuolema. Hän voitti kuoleman loistavalla ylösnousemuksellaan. Apostoli Paavali opetti: ”Niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi.”²

2. Synti. Vapahtaja voitti synnin ja syyllisyyden kaikkien niiden osalta, jotka tekevät parannuksen. Hänen

puhdistava voimansa on niin syvää ja laajaa, että Jesaja lupasi: ”Vaikka teidän syntinne ovat veripunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi.”³

Olen silloin tällöin keskustellut hyvien pyhien kanssa, joiden on ollut vaikeaa antaa anteeksi itselleen ja jotka ovat tietämättömyyttään mutta virheellisesti asettaneet rajoja Vapahtajan lunastaville voimille. Tahtomattaan he ovat tehneet äärettömästi sovituksista äärellisen, jolloin se ei jollakin lailla enää koskekaan heidän erityistä syntiään tai heikkouttaan. Mutta sovitus on ääretön, koska se kattaa ja sisältää jokaisen synnin ja heikkouden sekä jokaisen muiden ihmisten aiheuttaman kaltoinkohtelun tai tuskan.

Truman G. Madsen esitti tämän lohdullisen huomion:

”Jos joukossanne on niitä, jotka on huijattu uskomaan, että olette menneet liian pitkälle – –, että olette nauttineet synnin myrkyä, minkä vuoksi teidän on mahdotonta olla koskaan enää sitä, mitä olisitte voineet olla – niin kuulkaa minua.

Minä todistan, ettette voi vajota alemmas kuin mihin Jeesuksen Kristuksen valo ja valtaisa äly voivat yltää. Minä todistan, että niin kauan kuin on vähäisinkin tahdonkipinä tehdä parannusta ja yrittää, Hän on apuna. Hän ei ainoastaan laskeutunut *alas* teidän olotilaanne, vaan Hän laskeutui sen *alapuolelle*, jotta Hän ’voisi olla kaikessa ja kaiken kautta, totuuden valo’ [OL 88:6].”⁴

Yksi syy, miksi on aivan välttämätöntä ymmärtää Vapahtajan sovitus ja sen ääretön vaikutus, on se, että tämä lisääntynyt ymmärrys tuo mukanaan lisääntyneen halun antaa anteeksi itsellemme ja muille.

Vaikka me ehkä uskommekin Kristuksen puhdistaviin voimiin, herää usein kysymys: ”Mistä minä tiedän, olenko saanut anteeksi syntini?” Jos tunnemme Hengen vaikutusta, niin se on todisteemme siitä, että meille on annettu anteeksi tai että se puhdistava prosessi on tapahtumassa. Presidentti Henry B. Eyring on opettanut: ”Jos olette tunteneet Pyhän Hengen vaikutuksen – –, voitte pitää sitä todisteena

siitä, että sovitus toimii elämässänne.”⁵

Jotkut ovat kysyneet: ”Mutta jos olen saanut anteeksi, miksi tunnen yhä syyllisyyttä?” Kenties Jumalan armosta tuon syyllisyyden muistaminen on varoitus, eräänlainen hengellinen ”pysähtymismerkki”, joka ainakin jonkin aikaa, kun kohtaamme lisää kiusauksia, huudahtaa: ”Älä kulje sitä tietä. Tiedät tuskan, jota se voi tuoda.” Tässä mielessä se toimii varjeluksena eikä rangaistuksena.

Onko siis mahdollista muistaa syntimme ja silti vapautua syyllisyydestä?

Alma muisti syntinsä jopa vuosia parannuksen tehtyään. Mutta kun hän huusi Jeesukselta armoa, hän sanoi: ”En enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto ei enää raastanut minua.”⁶

Kuinka hän saattoi muistaa syntinsä tunteen enää tuskaa tai syyllisyyttä? Siksi että kun teemme parannuksen, me ”synnymme Jumalasta”⁷. Meistä tulee, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan, ”uusia luotuja”⁸ Kristuksessa. Voimme silloin sanoa täysin rehellisinä: ”Minä

en ole ihminen, joka teki nuo aiemmat synnit. Minä olen uusi ja muuttunut olento.”

3. Ahdingot ja vaivat. Alma profetoi, että Kristus ”kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koe-tuksia”. Miksi? ”Jotta hänen sisimpänsä täytyisi armolla, – – jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti”⁹.

Kuinka Kristus toteuttaa tämän? Toisinaan Hän poistaa ahdingon, toisinaan Hän vahvistaa meitä kestäämään ja toisinaan Hän antaa meille iankaikkisen näkökulman ymmärtääksemme paremmin ahdingon väliaikaisen luonteen. Riuduttuaan Libertyn vankilassa noin kaksi kuukautta Joseph Smith huudahti viimein: ”Oi Jumala, missä olet?”¹⁰ Sen sijaan että olisi antanut heti helpotusta, Jumala vastasi: ”Poikani, rauha olkoon sielullesi; vastoinkäymisesi ja ahdinkosi kestävät vain pienen hetken, ja sitten, jos kestät ne hyvin, Jumala korottaa sinut korkeuteen.”¹¹

Silloin Joseph ymmärsi, että tämä katkera kokemus oli vain yksi piste

iankaikkisuuden kirjossa. Tämän lisääntyneen näkemyksen turvin Joseph kirjoitti pyhille tuosta samasta vankisellistä: ”Suuresti rakastetut veljet, tehkäämme iloisin mielin kaikki, mikä on meidän vallassamme; ja pysykäämme sitten sijoillamme täysin varmoina saadaksemme nähdä Jumalan pelastuksen ja hänen käsivartensa ilmoittamisen.”¹² Vapahtajan sovituksen ansiosta meillä voi olla iankaikkinen näkökulma, joka antaa tarkoitusta koettelemukseemme ja toivoa avuksemme.

4. Heikkoudet ja puutteet. Sovituksen ansiosta Vapahtajalla on kaiken mahdollistavia voimia, joita toisinaan nimitetään armoksi¹³, ja ne voivat auttaa meitä voittamaan heikkoutemme ja puutteemme ja auttaa näin meitä pyrkissemme tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen.

Moroni opetti siten: ”Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä – –, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa.”¹⁴ Näyttää olevan ainakin kaksi kanavaa tai keinoa käyttää hyväksemme noita kaiken mahdollistavia voimia, jotka voivat jalostaa meitä – jopa tehdä meidät täydellisiksi.

Ensiksi, pelastavat toimitukset. Pyhissä kirjoituksissa meille sanotaan: ”Toimituksissa ilmenee jumalisuuden voima.”¹⁵ Toisinaan saatamme pitää toimituksia tarkistusluettelona, jota korotukseen tarvitaan, mutta tosiasiassa jokainen niistä vapauttaa jumalallista voimaa, joka auttaa meitä tulemaan enemmän Kristuksen kaltaiseksi. Esimerkiksi:

- Kun meidät kastetaan ja vastaanotamme Pyhän Hengen lahjan, meidät tehdään puhtaiksi – näin meistä tulee pyhempitä kuten Jumala.
- Lisäksi Pyhän Hengen lahjan kautta mieleemme voi valaistua ja sydämemme pehmitettyä, niin että voimme ajatella ja tuntea enemmän siten kuin Hän.
- Ja kun meidät sinetöidään yhteen aviopuolisoina, me perimme oikeuden valtaistuimiin, valtakuntiin, ruhtinaskuntiin ja valtoihin¹⁶ lahjoina Jumalalta.

Toinen kanava näihin kaiken mahdollistaviin voimiin on Hengen lahjat. Kristuksen sovituksen ansiosta meillä on oikeus saada Pyhän Hengen lahja ja siihen liittyviä hengellisiä lahjoja. Nämä lahjat ovat jumalisuuden ominaisuuksia, joten joka kerta kun me saamme jonkin Hengen lahjan, meistä tulee enemmän Jumalan kaltaisia. Epäilemättä tästä syystä pyhissä kirjoituksissa meitä käsketään lukuisia kertoja tavoittelemaan näitä lahjoja.¹⁷

Presidentti George Q. Cannon on opettanut: ”Kenenkään ei pidä sanoa: ’Voi, en mahda sille mitään, se kuuluu luonteeseeni.’ Hänellä ei ole siihen oikeutta, koska Jumala on luvannut – – antaa lahjoja, jotka hävittävät [heikkoutemme] perin juurin. – – Jos jollakulla meistä on vajavuuksia, on meidän velvollisuutemme rukoilla lahjaa, joka tekee meistä täydellisiä.”¹⁸

Tiivistäen Vapahtajan sovitus antaa meille kuoleman sijaan elämän, ”tuhkan sijaan juhlapäähineen”¹⁹, kivun sijaan parantumisen ja heikkouden sijaan täydellisyyden. Se on taivaan vastalääke tämän maailman esteisiin ja kamppailuihin.

Viimeisellä viikollaan kuolevaisuudessa Vapahtaja sanoi: ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.”²⁰ Koska Vapahtaja suoritti sovituksen, mikään ulkoinen voima tai tapahtuma tai ihminen – mikään synti tai kuolema tai ero – ei voi estää meitä saavuttamasta

korotusta edellyttäen, että pidämme Jumalan käskyt. Tuon tiedon myötä me voimme ponnistella eteenpäin rohkein mielin ja ehdottoman varmoina siitä, että Jumala on kanssamme tässä taivaallisessa pyrkimyksessämme.

Todistan, että Vapahtajan sovitus on paitsi ääretön ulottuvuudeltaan niin myös yksilöllinen tavoittavuudessaan – että se voi paitsi palauttaa meidät Jumalan luo, niin myös mahdollistaa sen, että tulemme Hänen kaltaisikseen, mikä on Kristuksen sovituksen kruunaava päämäärä. Tästä lausun kiittollisen ja varman todistuksen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 88:6.
2. 1. Kor. 15:20–22.
3. Jes. 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life*, 1978, s. 14.
5. Henry B. Eyring, ”Gifts of the Spirit for Hard Times”, *Ensign*, kesäkuu 2007, s. 23.
6. Alma 36:19; ks. myös Alma 36:20–21.
7. Ks. Alma 36:23; ks. myös Alma 36:24–26.
8. Moosia 27:26.
9. Alma 7:11–12.
10. OL 121:1.
11. OL 121:7–8.
12. OL 123:17.
13. Ks. Bible Dictionary, ”Grace”; ks. myös PKO, ”Armo”, pyhätkirjoitukset. churchofjesuschrist.org.
14. Moroni 10:32.
15. OL 84:20.
16. Ks. OL 132:19.
17. Ks. 1. Kor. 12:31; Moroni 10:30; OL 46:8.
18. George Q. Cannon, ”Tavoitelkaa hengellisiä lahjoja”, *Liahona*, huhtikuu 2016, s. 80.
19. Jes. 61:3.
20. Joh. 16:33.

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

Tule ja seuraa minua

Jeesus Kristus kutsuu meitä kulkemaan liittopolkua takaisin kotiin taivaallisten vanhempiemme luo ja olemaan rakkaittemme kanssa.

Rakkaat veljeni ja sisareni, vaimoni Wendy ja minä iloitsimme siitä, että olemme kanssanne tänä lepopäivän aamuna. Paljon on tapahtunut viime yleiskonferenssimme jälkeen. Uusia temppeleitä on vihitty käyttöön Concepciónissa Chilessä, Barranquillassa Kolumbiassa ja Roomassa Italiassa. Olemme kokeneet näissä pyhissä tapahtumissa Hengen runsaan vuodatuksen.

Onnittelen monia naisia (ja miehiä), jotka ovat äskettäin lukeneet Mormonin kirjan ja löytäneet iloa ja salattuja aarteita. Minua innoittavat selonteot ihmeistä, joita on koettu.

Ihailen niitä 11-vuotiaita nuoria miehiä, jotka nyt diakoneina jakavat sakramenttiä kelpillisesti joka sunnuntai. He menevät temppeliin yhdessä 11-vuotiaiden nuorten naistemme kanssa, jotka nyt innokkaina oppivat ja palvelevat mehiläisten luokissa. Sekä nuoret miehet että nuoret naiset saarnaavat evankeliumin totuuksia selkeästi ja vakuuttavasti.

Riemuitsen niiden lasten ja nuorten rinnalla, jotka auttavat evankeliumin opettamisessa kodissaan, kun he työskentelevät yhdessä vanhempiansa kanssa noudattaakseen kotiin keskittävää, kirkon tukemaa opetusohjelmaa.

Saimme tämän valokuvan nelivuotiaasta Blakesta, joka varhain lauantai-aamuna nappasi käteensä erään kirkon kirjan ja huudahti: ”Minun pitää antaa ruokaa hengelleni!”

Blake, olemme innoissamme sinun ja muiden kanssa, jotka päättävät ravita henkeään kestitsemällä itseään Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin totuuksilla. Ja iloitsimme tietäessämme, että monet saavat elämänsä Jumalan voimaa, kun he rukoilevat ja palvelevat temppelissä.

Kuten monet teistä tietävät, perheemme koki kolme kuukautta sitten hellänhaikean eron, kun tyttäremme Wendy jätti tämän kuolevaisen elämän. Hänen syöpää vastaan käydyn taistelunsa viimeisinä päivinä minua

Nelivuotias Blake, jonka piti ”antaa ruokaa hengelleni”.

siunattiin tilaisuudella käydä hänen kanssaan isän ja tyttären välinen jäähyväiskeskustelu.

Pitelin hänen käsiään ja kerroin hänelle, kuinka paljon rakastan häntä ja kuinka kiitollinen olen siitä, että olen hänen isänsä. Sanoin: ”Sinä solmit temppeleivioliiton ja pidit uskollisesti liittosi. Sinä ja miehesi otitte lämpimästi vastaan seitsemän lasta kotiin ja kasvatitte heistä omistautuneita Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, uskollisia kirkon jäseniä ja osallistuvia kansalaisia. Ja he ovat valinneet yhtä hienot puoliset. Isäsi on hyvin, hyvin ylpeä sinusta. Sinä olet tuonut minulle paljon iloa!”

Hän vastasi hiljaa: ”Kiitos, isä.”

Se oli meille tunteikas, kyynelinen hetki. Hänen 67 elinvuotensa aikana me teimme työtä yhdessä, lauloimme yhdessä ja laskettelimme usein yhdessä. Mutta sinä iltana me puhuimme asioista, jotka merkitsevät eniten, kuten liitoista, toimituksista, kuuliaisuudesta, uskosta, perheestä, uskollisuudesta, rakkaudesta ja iankaikkisesta elämästä.

Me kaipaamme tyttäremme suuresti. Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin ansiosta me emme kuitenkaan ole huolissamme hänestä. Kun edelleenkin pidämme kunniaa Jumalan kanssa tekemämme liitot, me elämme odottaen sitä, kun olemme jälleen hänen kanssaan. Siihen asti me palvelemme Herraa täällä ja hän palvelee Herraa siellä – paratiisissa.¹

Itse asiassa vaimoni ja minä vierailimme paratiisissa aiemmin tänä vuonna – nimittäin Paradiisin kaupungissa Kaliforniassa. Kuinka ollakaan, suunniteltu vierailumme sinne tapahtui vajaat 40 tuntia sen jälkeen kun tyttäremme lähti tästä maailmasta. Me sekä vanhin Kevin W. Pearson ja hänen vaimonsa June saimme vahvistusta Chicon vaarnan pyhiltä Kaliforniassa. Saimme kuulla heidän suuresta uskostaan, heidän palvelutyöstään ja ihmeistä, joita tapahtui jopa Kalifornian historian tuhoisimpien maastopalojen aiheuttamien järkyttävien menetysten aikana.

Siellä ollessamme puhuimme pitkään erään nuoren poliisin, Johnin, kanssa, joka oli yksi monista urheista ensimmäisinä paikalle hälytetyistä

auttajista. Hän muisteli sankkaa pimeyttä, joka laskeutui Paradisen ylle 8. marraskuuta 2018, kun kaupungin halki vyöryvät liekit ja hehkuva hiillos hävittivät taloja ja omaisuutta kuin vit-saus jättäen jälkeensä vain tuhkakasoja ja pelkkiä tiilisiä savupiippuja.

Viidentoista tunnin ajan John ajoi läpipääsemättömässä pimeydessä, jossa sinkoili pelottavia hehkuvia kekäleitä, kun hän auttoi ihmisiä ja perheitä toisensa jälkeen pääsemään turvaan – ja kaiken tämän hän teki oman henkensä uhalla. Silti tuon erittäin rasittavan koetteluksen aikana Johnia kauhistutti eniten hänen mieltä kalvava kysymyksensä: ”Missä on *minun* perheeni?” Monien pitkien, kauhistuttavien ahdistuksen tuntien jälkeen hän sai viimein tietää, että heidät oli evakuoitu turvallisesti.

Kertomus Johnin perhettään koskevasta huolesta on innoittanut minua puhumaan tänään niille teistä, jotka

Käydessään Paradisen kaupungissa Kaliforniassa presidentti Nelson sai kuulla suuresta uskosta, palvelutyöstä ja ihmeistä.

saattavat kysyä lähestyessään kuolevaisen elämänsä päätöstä: ”Missä on *minun* perheeni?” Sinä tulevana päivänä, jolloin saatatte päätökseen koetusaikanne kuolevaisuudessa ja menette henkimaailmaan, te joudutte kohtaamaan tuon sydäntä riipaisevan kysymyksen: ”Missä on *minun* perheeni?”

Jeesus Kristus opettaa tien takaisin iankaikkiseen kotiimme. Hän ymmärtää taivaallisen Isämme suunnitelman iankaikkiseksi edistymisemme paremmin kuin kukaan muu. Onhan Hänen kaiken lakikivi. Hän on meidän Lunastajamme, meidän Parantajamme ja meidän Vapahtajamme.

Aina siitä lähtien kun Aadam ja Eeva karkotettiin Eedenin puutarhasta, Jeesus Kristus on tarjonnut väkevän käsivartensa auttamaan kaikkia, jotka tekevät valinnan seurata Häntä. Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan toistuvasti, että kaikenlaisten ihmisten kaikenlaisista synneistä huolimatta Hänen käsivartensa ovat edelleenkin ojennettuina.²

Meissä jokaisessa oleva henki kaipaa luonnollisesti sitä, että rakkaus perheessä kestää ikuisesti. Rakkauslaulut edistävät virheellistä toivoa siitä, ettei tarvita muuta kuin rakkautta, jos haluaa olla yhdessä ikuisesti. Ja jotkut uskovat erheellisesti, että Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksessa on lupaus, että kaikki ihmiset tulevat olemaan rakkaidensa kanssa kuoleman jälkeen.

Todellisuudessa Vapahtaja itse on tehnyt erittäin selväksi, että vaikka

Hänen ylösnousemuksensa takaakin, että jokainen joskus elänyt todellakin nousee kuolleista ja elää ikuisesti³, niin vaaditaan paljon enemmän, jos haluamme saada korotuksen suuren etuoikeuden. Pelastus on yksilöä koskeva asia, mutta korotus on perheen asia.

Kuunnelkaa näitä Herran Jeesuksen Kristuksen profetalleen puhumia sanoja: ”Mitkään liitot, sopimukset, sitoumukset, veloitteet, valat, lupaukset, teot, yhdistämiset, liittämiset tai odotukset, joita ei tehdä ja joihin ei astuta lupauksen Pyhän Hengen kautta ja joita lupauksen Pyhä Henki ei sinetöi – –, eivät ole voimassa kuolleista ylösnousemuksessa eivätkä sen jälkeen; sillä kaikki sopimukset, joita ei ole tehty tätä tarkoitusta varten, päättyvät ihmisten kuollessa.”⁴

Mitä siis vaaditaan, että perhe saa korotuksen ikuisesti? Me tulemme kelloiksi *siihen* etuoikeuteen tekemällä liittoa Jumalan kanssa, pitämällä ne liitot ja ottamalla vastaan välttämättömät toimitukset.

Tämä on ollut totta ajan alusta asti. Aadam ja Eeva, Nooa ja hänen vaimonsa, Abraham ja Saara, Lehi ja Saria ja kaikki muut Jeesuksen Kristuksen omistautuneet opetuslapset – maailman luomisesta alkaen – ovat tehneet *samat* liitot Jumalan kanssa. He ovat ottaneet vastaan *samat* toimitukset, jotka me Herran palautetun kirkon jäsenet tänä aikana olemme ottaneet: ne liitot, jotka otamme vastaan kasteessa ja temppelessä.

Vapahtaja kutsuu kaikkia seuraamaan Häntä kasteen vesiin ja aikanaan tekemään lisää liittoja Jumalan kanssa temppelissä ja ottamaan vastaan nuo muut välttämättömät toimitukset sekä olemaan uskollinen niille. Kaikki tämä vaaditaan, jos haluamme tulla korotetuiksi ja olla perheemme ja Jumalan kanssa ikuisesti.

Sydäntäni ahdistaa, että monet ihmiset, joita rakastan, joita ihailen ja joita kunnioitan, kieltäytyvät Hänen kutsustaan. He eivät välitä Jeesuksen Kristuksen hartaista pyynnöistä, kun Hän kutsuu: ”Tule – – ja seuraa minua.”⁵

Minä ymmärrän, miksi Jumala itkee.⁶ Minäkin itken sellaisten ystävien ja sukulaisten vuoksi. He ovat hienoja miehiä ja naisia, omistautuneita perheelleen ja vastuilleen kansalaisina. He uhraavat anteliaasti aikaansa, tarmoaan ja varojaan. Ja maailma on parempi heidän ponnistelujensa vuoksi. Mutta he ovat päättäneet *olla tekemättä* liittoja Jumalan kanssa. He eivät ole ottaneet vastaan toimituksia, jotka korottaisivat

heidät heidän perheensä kanssa ja sitoivat heidät yhteen ikuisesti.⁷

Kuinka toivonkaan, että voisin puhua heidän kanssaan ja kutsua heitä harkitsemaan vakavasti kaiken mahdollistavia Herran lakeja. Olen miettinyt, mitä sellaista voisin mitenkään sanoa, mistä he tuntisivat, kuinka paljon Vapahtaja rakastaa heitä, ja tuntisivat, kuinka paljon minä rakastan heitä, ja oppisivat ymmärtämään, kuinka liittonsa pitävät miehet ja naiset voivat saada ”ilon täyteyden”⁸.

Heidän pitää ymmärtää, että vaikka heille *on* paikka tämän elämän jälkeen – suurenmoisten miesten ja naisten seurassa, jotka myös päättivät *olla tekemättä* liittoja Jumalan kanssa – niin se *ei* ole paikka, missä perheet yhdistyvät jälleen ja saavat etuoikeuden elää ja edistyä ikuisesti. Se *ei* ole valtakunta, jossa he tulevat kokemaan milloinkaan päättömän edistymisen ja onnen tuoman ilon täyteyttä.⁹ Nuo korkeimmat siunaukset voivat tulla vain elämällä korotetussa selestisessä valtakunnassa

Jumalan, iankaikkisen Isämme, Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen sekä suurenmoisten, kelloisten ja sinne kuuluvien perheenjäsentemme kanssa.

Haluan sanoa vastahakoisille ystävilleni:

”Te ette ole tässä elämässä koskaan tyytyneet toiseksi parhaaseen missään asiassa. Mutta kun ette ota täysin vastaan Jeesuksen Kristuksen palautettua evankeliumia, te päätätte tyytyä toiseksi parhaaseen.

Vapahtaja on sanonut: ”Minun Isäni kodissa on monta huonetta.”¹⁰ Jos kuitenkin päätätte *olla tekemättä* liittoja Jumalan kanssa, niin te tyydytte siihen, että saatte niukimman mahdollisen katon päanne päälle koko iankaikkisuudeksi.”

Anelisin lisäksi vastahakoisia ystäviäni sanomalla:

”Vuodattakaa sydämenne rukouksessa Jumalalle. Kysykää Häneltä, ovatko nämä asiat totta. Varatkaa aikaa Hänen sanojensa tutkimiseen. Tutkikaa niitä kunnolla! Jos todella rakastatte perhettänne ja jos haluatte, että teidät korotetaan heidän kanssaan iankaikkisuudeksi, maksakaa sen hinta nyt – tutkimalla vakavasti ja rukoilemalla palavasti – jotta tuntuistatte nämä iankaikkiset totuudet ja sitten eläisitte niiden mukaan.

Jos ette ole varmoja, uskotteko edes Jumalaan, aloittakaa siitä. Ymmärtäkää, että ellei teillä ole kokemuksia Jumalasta, te voittekkin epäillä Jumalan olemassaoloa. Järjestäkää siis niin, että alatte saada kokemuksia Hänestä. Nöyrytkää. Rukoilkaa silmiä nähdä Jumalan käden vaikutus elämässänne ja maailmassa ympärillänne. Pyytäkää Häntä kertomaan teille, onko Hän todella olemassa – tunteeko Hän teidät. Kysykää Häneltä, mitä Hän ajattelee teistä. Ja sitten kuunnelkaa.”

Yhdellä tällaisella rakkaalla ystävälläni ei ollut juurikaan kokemuksia Jumalasta. Mutta hän kaipasi olla edesmenneen vaimonsa kanssa. Niinpä hän pyysi minua auttamaan häntä. Kannustin häntä tapaamaan lähetyssaarnaajamme, jotta hän ymmärtäisi Kristuksen opin ja saisi tietoa evankeliumin liitoista, toimituksista ja siunauksista.

Niin hän tekikin. Mutta hän tunsikin, että heidän neuvomansa suunta vaatisi häntä tekemään liian monia muutoksia elämässään. Hän sanoi: ”Nuo käskyt ja liitot ovat aivan liian vaikeita minulle. Enkä voi mitenkään maksaa kymmenyksiä eikä minulla ole aikaa palvella kirkossa.” Sitten hän pyysi minulta: ”Kun kuolen, teethän tarpeellisen temppeilyön vaimoni puolesta ja minun puolestani, jotta me voimme olla jälleen yhdessä?”

Onneksi minä en ole tämän miehen tuomari. Mutta kylläkin kyseenalaitan temppeilyssä tehtävän sijaistyön vaikutuksen sellaisen miehen kohdalla, jolla oli tilaisuus mennä kasteelle tässä elämässä – tulla asetetuksi pappeteen ja saada temppeilytoimitukset hänen ollessaan täällä kuolevaisuudessa – mutta joka teki tietoisin päätöksen torjua tuon suunnan.

Rakkaat veljeni ja sisareni, Jeesus Kristus kutsuu meitä kulkemaan liittopolkua takaisin kotiin taivaallisten vanhempiemme luo ja olemaan rakkaittemme kanssa. Hän kutsuu meitä: ”Tule – ja seuraa minua.”

Hänen kirkkonsa presidenttinä minä vetoan teihin, jotka olette erkaantuneet kirkosta, ja teihin, jotka ette ole vielä todella pyrkinneet tietämään, että Vapahtajan kirkko on palautettu. Tehkää hengellinen työ saadaksenne selville omakohtaisesti ja tehkää se nyt. Aika on kulumassa umpeen.

Minä todistan, että Jumala elää! Jeesus on Kristus. Hänen kirkkonsa ja Hänen evankeliuminsa täyteys on palautettu siunaamaan elämäämme ilolla täällä ja tämän jälkeen. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Alma 40:12–14.
2. Ks. Alma 5:33; ks. myös Jer. 27:5; Matt. 23:37; Luuk. 13:34; 3. Nefi 9:14.
3. Ylösnousemus tulee kaikille, koska Kristus voitti kuoleman (ks. Alma 11:41–45; 40; OL 76; Moos. 7:62).
4. OL 132:7.
5. Luuk. 18:22.
6. Ks. Joh. 11:35; Moos. 7:28–29.
7. Ks. OL 76:50–70.
8. OL 138:17.
9. Ks. Moosia 2:41; Alma 28:12.
10. Joh. 14:2.

Sunnuntain iltapäiväkokous

PRESIDENTTI DALLIN H. OAKS

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Parannuksen puhdistamina

Jumalan suunnitelman ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta me voimme puhdistua parannuksen avulla.

Kuolevaisuudessa me olemme ihmisten lakien ja Jumalan lakien alaisia. Minulla on ollut epätavallinen kokemus tuomita vakavia väärintekoja näiden molempien lakien mukaisesti – aikaisemmin Utahin korkeimman oikeuden tuomarina ja nyt ensimmäisen presidenttikunnan jäsenenä. Ihmisten lakien ja Jumalan lakien välinen eroavuus, jonka olen huomannut, on kasvattanut ymmärrystäni Jeesuksen Kristuksen sovituksen todellisuudesta ja voimasta. Ihmisten lakien alaisuudessa henkilö, joka on syyllistynyt vakaviin rikoksiin, voidaan tuomita elinkautiseen

vankeuteen ilman mahdollisuutta päästä ehdonlaiseen vapauteen. Mutta rakastavan taivaallisen Isän armollisessa suunnitelmassa tilanne on toisin. Olen itse nähnyt, että nämä samat vakavat synnit voidaan saada anteeksi kuolevaisuudessa, koska Vapahtajamme antoi sovitusuhrin synneistä ”kaikkien niiden hyväksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli” (2. Nefi 2:7). Kristus lunastaa, ja Hänen sovituksensa on todellinen.

Vapahtajamme rakastavaa myötätuntoa kuvataan suurenmoisessa kirkon laulussa, jonka kuoro juuri esitti.

Jumalan suunnitelmaa. Koska kuolevaisuuden kokemuksessamme kaikki tekisivät syntiä ja kaikki erotettaisiin Jumalan luota, ihminen ei voisi pelastua ilman parannusta (ks. Alma 5:31; ks. myös Hel. 12:22).

Tätä on opetettu alusta asti. Herra käski Aadamia: ”Opeta lapsillesi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus, tai he eivät voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa, sillä mikään saastainen ei voi asua siellä eli asua hänen luonaan” (Moos. 6:57). Meidän täytyy tehdä parannus kaikista synneistämme – kaikista teoistamme tai tekemättä jättämisistämme, jotka ovat vastoin Jumalan käskyjä. Kukaan ei ole poikkeus. Juuri eilisiltana presidentti Nelson antoi meille haasteen: ”Veljet, meidän kaikkien on tehtävä parannusta.”⁴

Jotta voimme puhdistua parannuksen avulla, meidän täytyy hylätä syntimme sekä tunnustaa ne Herralle ja Hänen kutsumalleen kuolevaiselle tuomarille, mikäli sitä vaaditaan (ks. OL 58:43). Alma opetti, että meidän täytyy myös ”[tuoda] julki vanhurskauden tekoja” (Alma 5:35). Kaikki tämä sisältyy pyhissä kirjoituksissa usein esitettyyn kutsuun tulla Kristuksen luokse.

Meidän pitää joka lepopäivä nauttia sakramentti. Siinä toimituksessa me annamme lupauksia ja saamme siunauksia, jotka auttavat meitä voittamaan kaikki teot ja halut, jotka estävät meitä saavuttamasta sitä täydellisyyttä, johon meidän Vapahtajamme meitä kutsuu (ks. Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48). Kun kiellämme itseltämme kaiken jumalattomuuden ja rakastamme Jumalaa koko väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme, niin me voimme ”olla täydellisiä Kristuksessa” ja olla pyhitettyjä Hänen verensä vuodattamisen kautta niin että meistä tulee pyhiä, tahrattomia (ks. Moroni 10:32–33). Millainen lupaus! Millainen ihme! Millainen siunaus!

II Tilivelvollisuus ja kuolevaisuudessa annetut tuomiot

Yksi Jumalan suunnitelman tarkoituksia tälle kuolevaisuuden kokemukseksi on koetella meitä, jotta nähtäisiin,

*Jeesuksen luokse! Hän teitä pyytää,
Hän ottaa vastaan harhautuneen.
Rakkautellansa Hän teidät löytää,
Hän yöstä vie valkeuteen.¹*

Jeesuksen Kristuksen sovitusuhri avaa mahdollisuuden sille, että ”kaikki ihmiset voisivat tehdä parannuksen ja tulla hänen luoksensa” (OL 18:11; ks. myös Mark. 3:28; 1. Nefi 10:18; Alma 34:8, 16). Alman kirjassa kerrotaan jopa aiemmin pahan ja verenhimoisen kansan tekemästä parannuksesta ja saamasta anteeksiannosta (ks. Alma 25:16; 27:27, 30). Sanomani tänään on toivon sanoma meille kaikille, myös niille, jotka ovat menettäneet jäsenyytensä kirkossa, koska heidät on erotettu kirkosta tai heidän nimensä on poistettu kirkon jäsenkirjoista. Me kaikki olemme synnintekijöitä, jotka voivat puhdistua parannuksen avulla. ”Parannuksen tekeminen synnistä ei ole helppoa”, vanhin Russell M. Nelson opetti eräässä aiemmassa yleiskonferenssissa. ”Palkinto on kuitenkin vaivan arvoinen.”²

I Parannus

Parannus alkaa Vapahtajastamme, ja se on ilo, ei taakka. Viime joulukuun jouluhartaudessa presidentti Nelson opetti: ”Todellinen parannus ei ole yksitäinen tapahtuma. Se on loppumaton etuoikeus. Se on *olennaista* edistymiselle, mielenrauhalle, hyvinvoinnille ja ilolle.”³

Joitakin parannusta koskevista suurimmista opetuksista on Mormonin kirjassa Alman saarnassa kirkon jäsenille. Myöhemmin Alma kuvaili, että he olivat olleet ”suuren epäuskon tilassa”, ”ylpistyneet [sydämensä] kopeudessa” ja olivat kiinnittäneet sydämensä ”rikkauksiin ja maailman turhuuksiin” (Alma 7:6). Tämän palautetun kirkon jokaisella jäsenellä on paljon opittavaa Alman innoitetuista opetuksista.

Me aloitamme uskosta Jeesukseen Kristukseen, koska ”hän on se, joka tulee ottamaan pois maailman synnit” (Alma 5:48). Meidän täytyy tehdä parannus, koska – kuten Alma opetti – ”ellette tee parannusta, te ette mitenkään voi periä taivaan valtakuntaa” (Alma 5:51). Parannus on keskeinen osa

teemmekö me kaiken, mitä Herra, meidän Jumalamme, käskää meidän tehdä (ks. Abr. 3:25). Osana tätä suunnitelmaa me olemme tilivelvollisia Jumalalle ja Hänen valitsemilleen palvelijoille, ja tähän tilivelvollisuuteen sisältyvät sekä kuolevaisten henkilöiden että Jumalan antamat tuomiot.

Herran kirkossa kuolevaisuuden tuomioita jäsenille tai tuleville jäsenille antavat johtohenkilöt, jotka tavoittelevat jumalallista ohjausta. Heidän vastuunaan on arvioida ihmisiä, jotka pyrkivät tulemaan Kristuksen luo vastaanottaakseen Hänen sovituksensa voiman iankaikkiseen elämään johtavalla liittopolulla. Kuolevaisuudessa annetut tuomiot määrittävät, onko henkilö valmis kasteelle. Onko henkilö kelvollinen saamaan suosituksen päästäkseen temppeleihin? Onko henkilö, jonka nimi poistettiin kirkon jäsenkirjoista, tehnyt riittävän parannuksen Jeesuksen Kristuksen sovituksen avulla, jotta hänet voidaan ottaa uudelleen jäseneksi kasteen kautta?

Kun Jumalan kutsuma kuolevainen tuomari hyväksyy jäsenen jatkamaan edistymistä, kuten saamaan temppeleihin pääsyn etuoikeudet, hän ei ilmaise, että henkilö olisi täydellinen, eikä hän anna mitään syntejä anteeksi. Vanhin Spencer W. Kimball opetti, että kun rangaituksista on niin sanotusti luovuttu kuolevaisuudessa, henkilön ”täytyy myös tavoitella ja saada lopullinen parannus taivaan Jumalalta, ja vain Hän voi antaa

synnit anteeksi”⁵. Ja ellei syntisistä teoista ja haluista tehdä parannusta ennen viimeistä tuomiota, parannusta tekemätön henkilö pysyy epäpuhtaana. Lopullinen tilivelvollisuus, parannuksen lopullinen puhdistava vaikutus mukaan luettuna, on meidän kunkin ja Jumalan välinen asia.

III Ylösnousemus ja viimeinen tuomio

Tuomio, jota pyhissä kirjoituksissa tavallisimmin kuvaillaan, on viimeinen tuomio, joka tapahtuu ylösnousemuksen jälkeen (ks. 2. Nefi 9:15). Monissa pyhien kirjoitusten kohdissa sanotaan, että ”kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen” (Room. 14:10; ks. myös 2. Nefi 9:15; Moosia 27:31) ”[tuomittaviksi] niiden tekojen mukaan, jotka kuolevaisessa ruumiissa on tehty” (Alma 5:15; ks. myös Ilm. 20:12; Alma 41:3; 3. Nefi 26:4). Kaikki tuomitaan

”tekojensa mukaan” (3. Nefi 27:15) ja ”heidän sydämensä [halujen] mukaan” (OL 137:9; ks. myös Alma 41:6).

Tämän viimeisen tuomion tarkoituksena on määrittää, olemmeko me saavuttaneet sen, mitä Alma kuvailee voimalliseksi muutokseksi sydämessä (ks. Alma 5:14, 26), jolloin meistä on tullut uusia luomuksia, ”niin ettei meillä ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää” (Moosia 5:2). Tämän tuomion antaa meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus (ks. Joh. 5:22; 2. Nefi 9:41). Hänen annettuaan tuomionsa me kaikki tunnustamme, ”että hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia” (Moosia 16:1; ks. myös Moosia 27:31; Alma 12:15), koska Hänen kaikkitietävyytensä (ks. 2. Nefi 9:15, 20) on antanut Hänelle täydellisen tiedon kaikista meidän teoistamme ja haluistamme – sekä niistä, jotka ovat vanhurskaita tai joista on tehty parannus, että niistä, joista ei ole tehty parannusta tai joissa emme ole muuttuneet.

Pyhissä kirjoituksissa kuvaillaan tätä viimeisen tuomion *prosessia*. Alma opettaa, että Jumalamme oikeudenmukaisuus vaatii, että ylösnousemuksessa ”kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä” (Alma 41:2). Tämä tarkoittaa sitä, että ”jos heidän tekonsa ovat olleet hyviä tässä elämässä ja heidän sydämensä halut ovat olleet hyviä, – – viimeisenä päivänä [heidät] palautetaan siihen, mikä on hyvää” (Alma 41:3). Samalla tavoin ”jos heidän tekonsa [tai heidän halunsa] ovat pahoja, ne palautetaan heille pahuuden tähden” (Alma 41:4–5; ks. myös Hel. 14:31). Samalla tavoin profeetta Jaakob opetti, että viimeisellä tuomiolla ”ne, jotka ovat vanhurskaita, ovat edelleenkin vanhurskaita, ja ne, jotka ovat saastaisia, ovat edelleenkin saastaisia” (2. Nefi 9:16; ks. myös Morm. 9:14; 1. Nefi 15:33). Tämä on se prosessi, joka edeltää sitä, että seisomme – kuten Moroni kuvaa – ”suuren Jehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen Tuomarin, mieluisan tuomioistuimen edessä” (Moroni 10:34; ks. myös 3. Nefi 27:16).

Varmistaaksemme, että olemme puhtaita Jumalan edessä, meidän täytyy tehdä parannus *ennen* viimeistä

IV Armon käsivarret

Jumalan suunnitelmaa ja kaikkia Hänen käskyjään yhdistää Hänen rakkautensa meitä jokaista kohtaan. Se on ”kaikkein haluttavinta – ja riemullisinta sielulle” (1. Nefi 11:22–23). Profeetta Jesaja vakuutti myös jumalattomille, että kun nämä kääntyvät takaisin Herran luo, niin Hän armahtaa ja ”hänen anteeksiantonsa on runsas” (Jes. 55:7). Alma opetti: ”Katso, hän lähettää kutsun kaikille ihmisille, sillä armon käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti” (Alma 5:33; ks. myös 2. Nefi 26:25–33). Ylösnoussut Herra sanoi nefiläisille: ”Katso, minun armon käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan” (3. Nefi 9:14). Näiden ja monien muiden pyhien kirjoitusten opetusten pohjalta me tiedämme, että meidän rakastava Vapahtajamme ojentaa käsivartensa vastaanottaakseen kaikki ihmiset niillä rakastavilla ehdoilla, jotka Hän on määrännyt, jotta he voivat päästä osallisiksi suurimmista siunauksista, mitä Jumala on varannut lapsilleen.⁷

Täydellisellä toivon kirkkaudella todistan, että Jumalan suunnitelman ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta Jumala rakastaa meitä ja me voimme puhdistua parannuksen avulla. Meille luvataan, että jos ponnistelemme eteenpäin kestiten itseämme Kristuksen sanalla ja kestämmme loppuun asti, ”katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän” (2. Nefi 31:20). Pyydän ja rukoulen, että me kaikki tekisimme niin. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Jeesuksen luokse”, *MAP-lauluja*, 73.
2. Russell M. Nelson, ”Parannus ja kääntymys”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 102.
3. Russell M. Nelson, ”Neljä lahjaa, jotka Jeesus Kristus teille antaa”, ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaus 2018, 2. joulukuuta 2018, broadcasts.churchofjesuschrist.org.
4. Russell M. Nelson, ”Me voimme toimia paremmin ja olla parempia”, *Liahona*, toukokuu 2019.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball, 1982, s. 101.
6. Melvin J. Ballard, julkaisussa Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness*, 1966, s. 212–213.
7. Ks. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement*, 2000, s. 27–29.

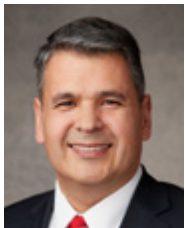
tuomiota (ks. Morm. 3:22). Kuten Alma kertoi syntyin langenneelle pojalleen, me emme voi salata syntejämme Jumalan edessä ”ja [ellette] tee parannusta, ne tulevat olemaan todistuksena [teitä] vastaan viimeisenä päivänä” (Alma 39:8, kursivointi lisätty). Jeesuksen Kristuksen sovitus antaa meille ainoan keinon saavuttaa tarvittava puhdistuminen parannuksen avulla, ja tämä elämä kuolevaisuudessa on aika tehdä se. Vaikka meille opetetaan, että parannusta voi tapahtua henkimaailmassa (ks. OL 138:31, 33, 58), se ei ole yhtä varmaa. Vanhin Melvin J. Ballard opetti: ”On paljon helpompaa voittaa ja palvella Herraa, kun sekä liha että henki on yhdistetty yhdeksi. Tämä on aikaa, jolloin ihmiset ovat taipuisia ja alttiita. – – Tämä elämä on aika tehdä parannus.”⁶

Kun teemme parannuksen, Herra on vakuuttanut meille, että syntimme, mukaan lukien tekomme ja halumme, puhdistetaan ja meidän armollinen viimeinen tuomarimme ”[ei] muista niitä enää” (OL 58:42; ks. myös Jes. 1:18; Jer. 31:34; Hepr. 8:12; Alma 41:6; Hel. 14:18–19). Parannuksen puhdistamina me voimme tulla kelvollisiksi iankaikkiseen elämään, jota kuningas Benjamin kuvaili ”[asumiseksi] Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa” (Moosia 2:41; ks. myös OL 14:7).

Jumalan ”palauttamisen suunnitelman” (ks. Alma 41:2) toisena

osana ylösnousemus palauttaa kaiken ”oikeaan ja täydelliseen muotoonsa” (Alma 40:23). Tähän sisältyy se, että kaikki meidän fyysiset heikkoutemme ja epämuodostumamme, joita olemme saaneet kuolevaisuudessa, kuten syntymässä tai onnettomuuden tai sairauden vuoksi, parannetaan täydellisiksi.

Tekeekö tämä palauttaminen meidät täydellisiksi kaikista epäpuhtauksistamme tai hallitsemattomista haluisistamme tai riippuvuuskistamme? Niin ei voi olla. Nykyajan ilmoituksen pohjalta tiedämme, että meidät tuomitaan sekä meidän halujemme että meidän tekojemme mukaan (ks. Alma 41:5; OL 137:9) ja että jopa meidän ajatuksistamme tuomitsevat meidät (ks. Alma 12:14). Emme saa lykätä parannuksemme päivää kuolemaan asti, Amulek opetti (ks. Alma 34:33), koska samalla hengellä, jonka vallassa ruumiimme on ollut tässä elämässä – olipa se Herran Henki tai Perkeleen henki – ”on voima pitää [meidän ruumistamme] vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa” (Alma 34:34). Vapahtajallamme on voima puhdistaa meidät pahasta, ja Hän on valmiina tekemään sen. Nyt on aika etsiä Hänen apuaan tehdäksemme parannuksen pahoista tai sopimattomista haluisistamme ja ajatuksistamme, jotta olisimme puhtaita ja valmistautuneita seisomaan Jumalan edessä viimeisellä tuomiolla.

VANHIN JUAN PABLO VILLAR
seitsemänkymmenen koorumista

Harjoitamme hengellisiä lihaksiamme

Aivan kuten lihaksista lukeminen ja oppiminen ei riitä vahvistamaan lihaksia, samoin uskosta lukeminen ja oppiminen ei riitä vahvistamaan uskoa, ellei siihen liitetä tekoja.

Olen kiitollinen siunauksesta, että minulla on fyysinen ruumis, joka on ihmeellinen lahja meidän taivaalliselta Isältämme. Kehossamme on yli 600 lihasta.¹ Monet lihakset vaativat harjoitusta, jotta ne olisivat kunnossa suorittamaan päivittäisiä toimiamme. Voisimme käyttää paljon henkisiä voimavaroja siihen, että luemme ja opimme lihaksistamme, mutta jos luulemme, että tämä tekee niistä vahvempia, petyimme raskaasti. Lihaksemme kasvavat vain kun käytämme niitä.

Olen oppinut ymmärtämään, että hengelliset lahjat toimivat samalla tavoin. Myös niitä pitää harjoittaa, jotta ne kasvaisivat. Esimerkiksi uskon hengellinen lahja ei ole ainoastaan tunne tai mieliala. Se on toiminnan periaate, joka esiintyy usein pyhissä kirjoituksissa liitettynä verbiin *osoittaa*². Aivan kuten lihaksista lukeminen ja oppiminen ei riitä vahvistamaan lihaksia, samoin uskosta lukeminen ja oppiminen ei riitä vahvistamaan uskoa, ellei siihen liitetä tekoja.

Kun olin 16-vuotias, vanhin veljeni Ivan, joka oli tuolloin 22-vuotias, tuli eräänä päivänä kotiin ja kertoi perheelle uutisen. Hän oli päättänyt mennä kasteelle Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Vanhempamme katsoivat häntä jokseenkin epäilevinä, ja muistan, etten täysin ymmärtänyt, mitä oli tapahtumassa. Suunnilleen vuoden kuluttua hän

kertoi meille vieläkin yllättävämmän uutisen: hän oli päättänyt palvella kirkon lähetyssaarnaajana, mikä tarkoitti sitä, ettemme näkisi häntä kahteen vuoteen. Vanhempamme eivät olleet mielissään tästä uutisesta. Minä kuitenkin näin veljessäni selkeän päättävyyden, jonka vuoksi ihailin häntä ja hänen tekemäänsä päätöstä entistä enemmän.

Kuukausia myöhemmin, kun Ivan oli palvelemassa lähetystyössä, minulla oli tilaisuus suunnitella lomanviettoa joidenkin koulukaverien kanssa. Halusimme juhlia lukiovuosiemme päättymistä ja viettää muutamia päiviä rannalla.

Kirjoitin kirjeen lähetyssaarnaaja-veljelleni mainiten kesälomasuunnitelmistani. Hän kirjoitti takaisin, että kaupunki, jossa hän palveli, oli matkan varrella määränpäähani. Päätin, että olisi hyvä idea pysähtyä ja käydä tapaamassa häntä. Vasta myöhemmin sain tietää, ettei perheen pitäisi käydä tapaamassa lähetyssaarnaajia.

Järjestin kaiken valmiiksi. Muistan istuneeni linja-autossa ja miettineeni, mitä kaikkea hauskaa Ivan ja minä tekisimme yhdessä sinä kauniina aurinkoisena päivänä. Söisimme aamupalaa, juttelisimme, pelaisimme rannalla, ottaisimme aurinkoa – kuinka hauskaa meillä tulisikaan olemaan!

Kun linja-auto saapui asemalle, näin Ivanin seisovan toisen nuoren miehen vieressä. Kummallakin oli valkoinen paita ja solmio. Nousin linja-autosta, halasimme toisiamme, ja hän esitteli

toverinsa. Hetkeäkään aikailematta kerroin veljelleni suunnitelmistani sille päivälle, mutta vähänpä tiesin, mitä Ivan oli suunnitellut. Hän katsoi minua hymyillen ja sanoi: ”Totta kai! Meidän pitää kuitenkin ensin hoitaa muutamia asioita. Tulisitko mukaamme?” Suostuin ajatellen, että meillä olisi riittävästi aikaa nauttia rannalla olost sen jälkeen.

Sinä päivänä yli kymmenen tunnin ajan kävelin sen kaupungin katuja veljeni ja hänen toverinsa kanssa. Koko päivän hymyilin ihmisille. Tervehdin ihmisiä, joita en ollut nähnyt koskaan aiemmin elämässäni. Puhuimme kaikille, koputtelimme tuntemattomien oviin ja tapasimme ihmisiä, joita veljeni ja hänen toverinsa opettivat.

Yhden sellaisen tapaamisen aikana veljeni ja hänen toverinsa opettivat Jeesuksesta Kristuksesta ja pelastussuunnitelmasta. Yhtäkkiä Ivan pysähtyi ja katsoi minua. Yllätyksekseni hän pyysi kohteliaasti minua kertomaan oman mielipiteeni siitä, mitä opetettiin. Huoneeseen lankesi hiljaisuus, ja kaikki katsoivat minuun. Viimein löysin vaivoin sanat ja kerroin, mitä tunsin Vapahtajaa kohtaan. En tiennyt, oliko se, mitä sanoin, oikein vai väärin. Veljeni ei missään vaiheessa oikaissut minua. Päinvastoin hän kiitti minua siitä, että olin kertonut ajatuksistani ja tuntemuksistani.

Niiden tuntien aikana, jotka vietimme yhdessä, veljeni ja hänen toverinsa eivät käyttäneet ainoatakaan

hetkeä siihen, että olisivat opettaneet yksinomaan minua, ja kuitenkin sain enemmän tietoa kuin kaikissa aiemmissa keskusteluissani hänen kanssaan. Näin omin silmin, kuinka ihmisten kasvat muuttuivat, kun he vastaanottivat elämäänsä hengellistä valoa. Näin, kuinka jotkut heistä saivat heidän sanomistaan toivoa, ja opin, kuinka palvella muita sekä unohtaa itseni ja omat haluni. Tein, mitä Vapahtaja opetti: ”Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä.”³

Katsoessani taaksepäin ymmärrän, että sinä päivänä uskoni kasvoi, koska veljeni antoi minulle mahdollisuuden panna usko käytäntöön. Harjoitin uskoa, kun luimme pyhiä kirjoituksia, etsimme ihmisiä opetettavaksi, lausimme todistuksen, palvelimme muita ja niin edelleen. Emme sinä päivänä ehtineet missään vaiheessa nauttimaan auringonpaisteesta, mutta sydämeni nautti taivaan valon loisteesta. En nähnyt edes yhtä pientä hiekanmurua rannalla, mutta tunsin uskoni kasvavan pienen sinapinsiemenen lailla.⁴ En viettänyt sitä aurinkoista päivää turistina, mutta sain suurenmoisia kokemuksia ollessani huomaamattani lähetyssaarnaaja – vaikka en ollut edes kirkon jäsen!

Mahdollisuuksia vahvistaa hengellisiä lihaksia

Evankeliumin palautuksen ansiosta me voimme oppia ymmärtämään, kuinka meidän taivaallinen Isämme

auttaa meitä kehittämään hengellisiä lahjoja. On todennäköisempää, että Hän antaa meille mahdollisuuksia kehittää niitä lahjoja, kuin että Hän vain soisi niitä meille ilman hengellistä ja fyysistä vaivannäköä. Jos olemme sopusoinnussa Hänen Henkensä kanssa, me opimme tunnistamaan niitä mahdollisuuksia ja sitten toimimaan niiden pohjalta.

Jos tavoittelemme lisää kärsivällisyyttä, saatamme huomata, että meidän pitää harjoitella sitä odottaessamme jotakin vastausta. Jos haluamme tuntea enemmän rakkautta lähimmäistämme kohtaan, voimme edistää sitä istuutamalla kirkossa jonkun uuden ihmisen viereen. Usko toimii samalla tavoin: kun mieleemme tulee epäilyksiä, meitä vaaditaan luottamaan Herran lupauksiin päästäksemme eteenpäin. Tällä tavoin me harjoitamme hengellisiä lihaksia ja teemme niistä voiman lähteitä elämässämme.

Se ei todennäköisesti ole alussa helppoa, ja siitä saattaa jopa tulla suuri haaste. Herran sanat, jotka Hän esitti profetta Moronin välityksellä, koskevat meitä tänä päivänä: ”Ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyryvät minun edessäni; sillä jos he nöyryvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi.”⁵

Olen kiitollinen veljelleni Ivanille, joka paitsi kertoi minulle evankeliumista myös epäsuorasti kutsui minua elämään sen mukaan ja tunnustamaan omat heikkouteni. Hän auttoi minua vastaanottamaan Mestarin kutsun: ”Tule – ja seuraa minua”⁶ – kulkemaan kuten Vapahtaja kulki, etsimään kuten Vapahtaja etsi ja rakastamaan kuten Vapahtaja rakastaa meitä. Kuukausia myöhemmin, lähetyssaarnaajakokemukseni jälkeen, päätin mennä kasteelle ja palvella itsekin lähetystyössä.

Ottakaamme vastaan presidentti Russell M. Nelsonin kutsu ja tulkaamme vakaasti Vapahtajan luo⁷ ottamalla

selville, mitkä lihakset tarvitsevat lisää hengellistä aktiivisuutta, ja alkamalla harjoittaa niitä. Tämä on ennemmin kuin pitkän matkan juoksu, maraton, kuin pikamatka, joten älkää unohtako niitä pieniä mutta jatkuvia hengellisiä toimia, jotka vahvistavat niitä tärkeitä hengellisiä lihaksia. Jos haluamme lisätä uskoamme, niin tehkäämme asioita, jotka edellyttävät uskoa.

Lausun todistukseni siitä, että me olemme rakastavan taivaallisen Isän lapsia. Hänen Poikansa Jeesus Kristus rakastaa meitä. Hän tuli tähän maailmaan näyttämään meille tien ja sitten antoi vapaaehtoisesti henkensä antaakseen meille toivon. Vapahtaja kutsuu meitä noudattamaan Hänen täydellistä esimerkkiään, osoittamaan uskoamme Häneen ja Hänen sovituksenensa sekä laajentamaan kaikkia hengellisiä lahjoja, joilla meitä on siunattu. Hän on tie. Tämä on todistukseni. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. *Encyclopedia Britannica*, hakusana ”Human Muscle System”, viimeksi muokattu 26. huhtikuuta 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Ks. esim. Alma 5:15; 32:27; 34:17; Moroni 7:25; OL 44:2.
3. Matt. 16:24.
4. Ks. Luuk. 17:6.
5. Et. 12:27.
6. Luuk. 18:22.
7. Ks. presidentti Russell M. Nelson, ”Herran työhön käyn”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 118.

VANHIN GERRIT W. GONG
kahdentoista apostolin koorumista

Hyvä paimen, Jumalan Karitsa

Jeesus Kristus kutsuu meitä omalla äänellään ja omassa nimessään. Hän etsii ja kokoaa meitä. Hän opettaa meille, kuinka palvella rakastaen.

Rakkaat veljet ja sisaret, onko teillä koskaan ollut vaikeuksia nukahtaa ja oletko kokeilleet lampaiden laskemista mielessänne? Kun villavat lampaat hyppelevät aidan yli, laskette: 1, 2, 3,... 245, 246,... 657, 658...¹

Omalla kohdallani lampaiden laskeminen ei saa minua uniseksi. Kannan huolta siitä, että yksi jää välistä, ja se pitää minua hereillä.

Paimenpojan tavoin, josta tuli kuningas, me julistamme:

”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

Hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä.

Hän virvoittaa minun sieluni.”²

Tänä pääsiäisen aikana juhlimme hyvää paimenta, joka on myös Jumalan Karitsa. Kaikista Hänen jumalallisista nimityksistään mitkään muut eivät ole yhtä lempeitä tai paljonpuhuvia. Opimme paljon Vapahtajamme viitauksista itseensä hyvänä paimenena ja profeettojen todistuksista Hänestä Jumalan Karitsana. Nämä roolit ja vertauskuvat ovat voimallisesti toisiaan täydentäviä – kuka voisi paremmin

auttaa jokaista kallisarvoista karitsaa kuin hyvä paimen ja kuka voisi paremmin olla meidän hyvä paimenemme kuin Jumalan Karitsa?

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa”, ja Jumalan ainoa Poika antoi henkensä auliin kuuliaisena Isälleen.³ Jeesus todistaa: ”Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta.”⁴ Jeesuksella oli valta antaa henkensä ja valta ottaa se jälleen.⁵ Vapahtajamme on yhtä Isänsä kanssa ja siunaa meitä ainutlaatuisella tavalla sekä hyvänä paimenenamme että Jumalan Karitsana.

Hyvänä paimenenamme Jeesus Kristus kutsuu meitä omalla äänellään ja omassa nimessään. Hän etsii ja kokoaa meitä. Hän opettaa meille, kuinka palvella rakastaen. Pohtikaamme näitä kolmea teemaa alkaen siitä, että Hän kutsuu meitä omalla äänellään ja omassa nimessään.

Ensiksikin, meidän hyvä paimenemme ”kutsuu lampaitaan nimeltä – -. Ne tuntevat hänen äänensä.”⁶ Ja ”hän kutsuu teitä omassa nimessään, joka on Kristuksen nimi”⁷. Kun

pyrimme vakain aikain seuraamaan Jeesusta Kristusta, me saamme innoitusta tehdä hyvää, rakastaa Jumalaa ja palvella Häntä.⁸ Kun tutkimme, pohdimme ja rukoilemme, kun säännöllisesti uudistamme sakramentti- ja tempeliliittomme ja kun kutsumme kaikkia tulemaan Hänen evankeliuminsa ja toimitustensa ääreen, me kuuntelemme Hänen ääntään.

Meidän aikanamme presidentti Russell M. Nelson neuvoo meitä käyttämään palautetusta kirkosta Jeesuksen Kristuksen ilmoittamaa nimeä: Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.⁹ Herra on sanonut: ”Kaikki, mitä teette, tehkää *minun nimessäni*; sen tähden kutsukaa kirkkoa *minun nimelläni*, ja huutakaa avuksi Isää *minun nimessäni*, niin että hän siunaa kirkkoa minun tähteni.”¹⁰ Kaikkialla maailmassa me huudamme sydämissämme ja kodeissamme avuksi Isää

Jeesuksen Kristuksen nimessä. Olemme kiitollisia siitä, että kotiin keskittyvä, kirkon tukema jumalanpalveluksemme, evankeliumin tutkimisemme ja tervehkiset perheen toiminnat siunaavat meitä niin runsaasti.

Toiseksi, meidän hyvä paimenemme etsii ja kokoaa meitä yhdeksi laumakseen. Hän sanoo: ”Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähteesen kadonneen perään ja etsii, *kunnes löytää sen.*”¹¹

Vapahtajamme ojentaa auttavan kätensä sille yhdelle ja niille yhdeksälle kymmenelle yhdeksälle, usein yhtä aikaa. Kun me palvelemme, me tiedotamme ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, jotka ovat lujia ja järkkymättömiä, silloinkin kun kaipaamme sitä yhtä, joka on kulkenut harhaan. Meidän Herramme huolehtii meistä ja hakee meidät

”turvaan kaikkialta”¹², ”maan neljältä ilmansuunnalta”¹³. Hän kokoaa meidät pyhän liiton ja sovitusverensä kautta.¹⁴

Vapahtajamme sanoi Uuden testamentin opetuslapsilleen: ”Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta.”¹⁵ Amerikan mantereella ylösnoussut Herra todisti Lehin liittolapsille: ”Te olette minun lampaitani.”¹⁶ Ja Jeesus sanoi, että vielä muutkin lampaat kuulisivat Hänen äänensä.¹⁷ Millainen siunaus Mormonin kirja onkaan toisena todistuksena Jeesuksen Kristuksen äänestä!

Jeesus Kristus kutsuu kirkkoa vastaanottamaan kaikki, jotka kuulevat Hänen äänensä¹⁸ ja pitävät Hänen käskynsä. Kristuksen oppiin sisältyy kaste vedellä sekä tulella ja Pyhällä Hengellä.¹⁹ Nefi kysyy: ”Jos Jumalan Karitsa, joka on pyhä, on tarpeen kasta vedellä kaiken vanhurskauden täyttämiseksi, niin oi, kuinka paljon enemmän meidät, jotka olemme epäpyhiä, on tarpeen kasta, niin, nimittäin vedellä!”²⁰

Tänä päivänä meidän Vapahtajamme haluaa, että se, mitä teemme ja millaisia olemme, kutsuu muita tulemaan ja seuraamaan Häntä. Tulkaa ja löytäkää rakkautta, parantumista, yhteyttä ja liittoon kuulumista Hänessä, myös Jumalan pyhässä temppelissä, missä pelastuksen pyhät toimitukset voivat siunata kaikkia perheenjäseniä kooten siten Israelia verhon kummallakin puolella.²¹

Kolmanneksi, ”Israelin paimenena”²² Jeesus Kristus havainnollistaa, kuinka paimenet Israelissa palvelevat rakastuen. Kun Herramme kysyy, rakastammeko me Häntä, kuten Hän kysyi Simon Pietarilta, Vapahtajamme pyytää hartaasti: ”Ruoki minun karitsoitani. – – Kaitse minun lampaitani. – – Ruoki minun lampaitani.”²³ Herra lupaa, että kun Hänen paimenensa ruokkivat Hänen karitsoitaan ja lampaitaan, Hänen laumassaan olevat ”eivät [enää] pelkää eivätkä säiky eikä yksikään niistä joudu hukkaan”²⁴.

Meidän hyvä paimenemme varoittaa, että Israelin paimenet eivät saa vaipea unee²⁵, eivät saa hajottaa laumaa tai johtaa lampaita harhaan²⁶ eivätkä

kääntyä omalle tielleen ajaen omaa etuaan²⁷. Jumalan paimenten on määrä vahvistaa, parantaa, sitoa se, mikä on murtunut, etsiä kadonneita, lähteä eksyneiden perään.²⁸

Herra varoittaa myös palkkapaimeista, jotka ”[eivät] välitä lampaista”²⁹, ja ”[vääristä profetoista], jotka tulevat luoksenne lampaan vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia”³⁰.

Meidän hyvä paimenemme riemuitsee, kun käytämme omaa moraalista tahdonvapauttamme harkiten ja uskoen. Hänen laumassaan olevat luottavat Vapahtajaamme kiittolisina Hänen sovitusuhristaan. Teemme liiton seurata Häntä, ei passiivisesti, sokeasti tai ”lammasmaisesti”, vaan sen sijaan haluten koko sydämeistämme ja mielestämme rakastaa Jumalaa ja lähimmäistämme, kantaen toistemme kuormia ja riemuiten toinen toisemme iloista. Kuten Kristus pyhitti vapaaehtoisesti oman tahtonsa Isän tahtoon, samoin me otamme kunnioittavasti Hänen nimensä päällemme. Pyrimme iloiten liittymään Hänen työhönsä Jumalan kaikkien lasten kokoamiseksi ja palvelemiseksi.

Veljet ja sisaret, Jeesus Kristus on meidän täydellinen hyvä paimenemme. Koska Jeesus Kristus on antanut henkensä meidän edestämme ja on kokenut loistavan ylösnousemuksen, Hän on myös täydellinen Jumalan Karitsa.³¹

Jumalan uhrikaritsasta ennustettiin alusta asti. Enkeli kertoi Aadamille, että tämä uhri ”on Isän Ainosyntyisen uhrin vertauskuva”, joka kutsuu meitä ”[tekemään parannuksen ja huutamaan] avuksi Jumalaa Pojan nimessä ikuisesti”.³²

Isä Abraham, jonka kautta liiton siunaukset tulevat kaikille maailman kansakunnille, koki, mitä merkitsee se, että uhraa ainoan poikansa.

”Iisak sanoi isälleen Abrahamille: ’Isä!’ Ja Abraham sanoi: ’Niin, poikani?’ Iisak sanoi: ’Tässä on tuli ja puut, mutta missä on karitsa –?’

Abraham vastasi: ’Jumala katsoo kyllä itselleen karitsan – –, poikani.’”³³

Apostolit ja profeetat näkivät ennalta Jumalan Karitsan ennalta asetetun tehtävän ja riemuitsivat siitä. Johannes vanhassa maailmassa ja Nefi uudessa maailmassa todistivat Jumalan Karitsasta³⁴, joka on iankaikkisen Isän Poika, maailman Lunastaja³⁵.

Abinadi todisti Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrista: ”Me kaikki olemme kulkenet harhaan kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen, ja Herra on pannut hänen kannettavakseen meidän kaikkien pahat teot.”³⁶ Alma sanoi Jumalan Pojan suuren ja viimeisen uhrin olevan ”yksi asia, joka on tärkeämpi kuin ne kaikki”. Alma kannusti meitä uskomaan Jumalan Karitsaan ja sanoi: ”Tulkaa älkääkään pelätkö.”³⁷

Eräs rakas ystävä kertoi, kuinka hän sai kallisarvoisen todistuksensa Jeesuksen Kristuksen sovitukselta. Hän varttui uskoen, että synty toi aina mukanaan suuren rangaistuksen, jonka me kantaisimme yksin. Hän pyysi Jumalalta apua ymmärtääkseen, onko jumalallinen anteeksianto mahdollinen. Hän rukoili ymmärtääkseen ja tietääkseen, kuinka Jeesus Kristus voi antaa anteeksi niille, jotka tekevät parannuksen, kuinka armo voi tyydyttää oikeudenmukaisuuden.

Eräänä päivänä hänen rukoukseensa vastattiin kokemuksella, joka muutti häntä hengellisesti. Yksi epätoivoinen nuori mies tuli juosten ruokakaupasta kantaen kahta kassillista varastettua ruokaa. Nuorukainen juoksi ruuhkaiselle kadulle myymälänhoitaja kintereillään. Tämä sai hänet kiinni ja alkoi huutaa ja tapella. Sen sijaan että ystäväni olisi tuntenut halua tuomita pelästyneen nuoren miehen varkaaksi, hän täytyi yllättäen suurella myötätunnolla nuorukaista kohtaan. Vailla pelkoa tai huolta omasta turvallisuudesta hän käveli suoraan kahden kiistelevän miehen luo. Hän huomasi sanovansa: ”Minä maksan ne ruoat. Antakaa hänen mennä. Antakaa minun maksaa ne ruoat.”

Pyhän Hengen innoittamana ja täynnä rakkautta, jota ystäväni ei ollut tuntenut koskaan aiemmin, hän sanoi:

”Halusin vain auttaa ja pelastaa sen nuoren miehen.” Ystäväni sanoi, että hän alkoi ymmärtää Jeesusta Kristusta ja Hänen sovitustaan – miten ja miksi puhdasta ja täydellistä rakkautta tuntien Jeesus Kristus uhrautuisi auliisti ollakseen ystäväni Vapahtaja ja Lunastaja, ja miksi ystäväni halusi Hänen olevan sitä.³⁸

Ei ihme, että laulamme:

*Vaan Hyvä Paimen, Hän etsii sen, ken on pois poikennut, Riemuiten kotihin kantaa Kalliisti lunastetut.*³⁹

Jumalan Karitsana meidän Vapahtajamme tietää, milloin me tunnemme olevamme yksin, heikkoja, epävarmoja tai peloissamme. Näyssä Nefi näki Jumalan Karitsan voiman ”laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liittokansan päälle”. Vaikka heidät ”oli hajotettu kaikkialle maan päällä – heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan voimalla suuressa kirkkaudessa”.⁴⁰

Tämä lupaus toivosta ja lohdusta koskee meidän aikaamme.

Oletko ainoa kirkon jäsen perheessäsi, koulussasi, työpaikallasi tai paikkakunnallasi? Tuntuuko seurakuntanne pieneltä tai eristyneeltä?

Oletko muuttanut uudelle paikkakunnalle, kenties oudon kielen tai outojen tapojen keskelle? Kenties elämäsi olosuhteet ovat muuttuneet ja edessäsi on nyt asioita, joita et koskaan uskonut voivan tapahtua. Vapahtajamme vakuuttaa meille – olivatpa olosuhteemme mitä tahansa, olimmepa keitä tahansa – Jesajan sanoin: ”Paimenen lailla hän kaitsee sitä, omin käsin hän kokoaa sen yhteen. Karitsoita hän kantaa sylissään, emolampaita hän ohjailee eteenpäin.”⁴¹

Veljet ja sisaret, meidän hyvä paimenemme kutsuu meitä omalla äänellään ja omassa nimessään. Hän etsii, kokoaa ja tulee kansansa luo. Elävän profeettansa ja meidän jokaisen välityksellä Hän kutsuu kaikkia löytämään rauhan, tarkoituksen, parantumisen ja ilon Hänen palautetun evankeliuminsa täyteydessä ja Hänen liittopolullaan. Esimerkillään Hän opettaa Israelin paimenia palvelemaan Hänen rakkaudessaan.

Jeesuksen jumalallinen tehtävä Jumalan Karitsana oli ennalta asetettu, ja siitä riemuitsivat apostolit ja profeetat. Hänen sovituksensa, ääretön ja iankaikkinen, on keskeinen osa onnensuunnitelmaa ja luomisen tarkoitusta. Hän vakuuttaa meille, että Hän kantaa meitä sydämessään.

Rakkaat veljet ja sisaret, tuntekkaamme halua olla ”Jumalan ja Karitsan nöyriä seuraajia”⁴², kenties jonakin päivänä saada nimemme kirjoitetuiksi Karitsan elämäkirjaan⁴³, laulaa Karitsan laulua⁴⁴, tulla kutsutuiksi Karitsan aterialle⁴⁵.

Paimenena ja Karitsana Hän kutsuu meitä tulemaan jälleen oikeaan tietoon Lunastajastamme, suuresta ja todellisesta paimenestamme.⁴⁶ Hän lupaa, että Hänen armostaan me voimme olla täydellisiä Kristuksessa.⁴⁷

Tänä pääsiäisen aikana me ylitämme Häntä:

”Karitsa – on arvollinen.”⁴⁸

”Hoosianna Jumalalle ja Karitsalle!”⁴⁹

Todistan Hänestä, meidän täydellisestä hyvästä paimenestamme, täydellisestä Jumalan Karitsasta. Hän kutsuu meitä meidän nimellämme Hänen nimessään – Jeesuksen Kristuksen pyhässä ja pyhitetyssä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Eräessä tunnetussa laulussa ehdotetaan: *Kun olen huolissani enkä saa unta, Lasken siunauksiani enkä lampaita. Ja väivun uneen laskien siunauksiani.* (Irving Berlin, ”Count Your Blessings Instead of Sheep”, 1952)
2. Ps. 23:1–3.
3. Joh. 3:16.
4. Joh. 10:11.
5. Ks. Joh. 10:15, 17–18.
6. Joh. 10:3–4.
7. Alma 5:38; ks. myös Alma 5:37, 39, 59–60.
8. Ks. Moroni 7:13; OL 8:2–3.
9. Ks. Russell M. Nelson, ”Kirkon oikea nimi”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 87–89.
10. 3. Nefi 27:7, kursivointi lisätty.
11. Luuk. 15:4, kursivointi lisätty; ks. myös OL 18:15.
12. Hes. 34:12; ks. myös Jer. 31:10; Hes. 34:6, 11–14; Miika 5:7; Matt. 10:6; 15:24. Nämä profetiat hajottamisesta sekä profetiat ja lupaukset liitonalaisesta kokoamisesta ovat olleet jatkuvana teemana profetoilla, myös presidentti Russell M. Nelsonilla.
13. 1. Nefi 22:25.
14. Ks. Hepr. 13:20.
15. Joh. 10:16; ks. myös 3. Nefi 15:21; 16:1, 3; OL 10:59–60.
16. 3. Nefi 15:24; ks. myös 3. Nefi 15:17, 21.
17. Ks. 3. Nefi 16:1, 3; ks. myös OL 10:59–60.
18. Ks. Moosia 26:21.
19. Ks. 2. Nefi 31:13–14, 21.
20. 2. Nefi 31:5; ks. myös Alma 7:14.
21. Ks. Mal. 3:23–24; Joh. 15:9–13; Moosia 25:18; Hel. 11:21; ks. myös Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, maailmanlaajuinen

hartautilaisuus nuorille, 3. kesäkuuta 2018, hopeofisrael.churchofjesuschrist.org; Russell M. Nelson, ”Hajallaan olevan Israelin kokoaminen”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 79–82.

22. Ks. Ps. 80:2.
23. Joh. 21:15–17; ks. myös koko luku.
24. Jer. 23:4.
25. Ks. Nah. 3:18.
26. Ks. Jer. 23:1; 50:6, 44.
27. Ks. Jes. 56:11; Hes. 34:2–6.
28. Ks. Hes. 34:2–6.
29. Joh. 10:13.
30. 3. Nefi 14:15; ks. myös Matt. 7:15; Alma 5:60.
31. Ks. 2. Nefi 9:10–12. Voittamalla fyysisen kuoleman ja hengellisen eron Jumalan Karitsa tekee mahdolliseksi sen, että kaikki voidaan koota niin että ajassa ja iankaikkisuudessa on yksi Paimen.
32. Moos. 5:7–8.
33. 1. Moos. 22:7–8; ks. myös MK Jaak. 4:5.
34. Ks. Joh. 1:29; 1. Nefi 11:21.
35. Ks. 1. Nefi 11:21, 27.
36. Moosia 14:6; ks. myös Jes. 53:6.
37. Alma 7:7, 14–15.
38. Keskustelu Pornthip ”Tippy” Coylen kanssa, helmikuu 2019, käytetty luvalla.
39. ”Rakastaa laumaansa Paimen”, *MAP-lauluja*, 143. Muita kirkon lauluja, jotka tuovat esiin meidän paimenemme ja Hänen lampaansa: ”The Lord My Pasture Will Prepare”, *Hymns*, 109:
*Herra mulle valmistaa laitumen
Ja kaitsee kuin paimen huolehtien.
Hän täyttää kaikki tarpeheni
Ja silmin tarkoin mua varjelee.
Hän päivin kulkee rinnallani
Ja yön hetkinä hiljaisina Hän suojelee.
”Auta, että opettaisin”, *MAP-lauluja*, 183:
*Auta, että lampaas löydän,
Tuon ne turvaan luoksesi,
Että niin kuin Hyvä Paimen
Ruokin karitsoitasi.
”Te pojat Jumalan”, *MAP-lauluja*, 195:
*Työ alkoi päivään viimeisten.
Nyt kootaan kotiin Israel,
Siioniin tuodaan kiittämään Karitsaa.
Te lampaat harhailleet, nyt kuulkaa
Paimentanne.***
40. 1. Nefi 14:14; ks. myös 1. Nefi 13:35, 37: Selkeitä ja kallisarvoisia kirjoituksia tulee ilmi ”Karitsan lahjan ja voiman avulla. – – Jos [me kestämme] loppuun asti, – – [meidät] pelastetaan Karitsan ikuisen valtakuntaan.”
41. Jes. 40:11.
42. Hel. 6:5.
43. Ks. Ilm. 21:27.
44. Ks. Ilm. 15:3; OL 133:56.
45. Ks. Ilm. 19:9; OL 58:11; ks. myös Ilm. 7:17: ”Karitsa – – kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyynelät”; Ilm. 22:1: ”Elämän veden virran, joka kristallinkirkkaana kumpuaa Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.”
46. Ks. Hel. 15:13.
47. Ks. Moroni 10:32–33.
48. Ilm. 5:12.
49. OL 109:79.

VANHIN DAVID A. BEDNAR
kahdentoista apostolin koorumista

Valmistautuisivat saamaan kaiken tarpeellisen

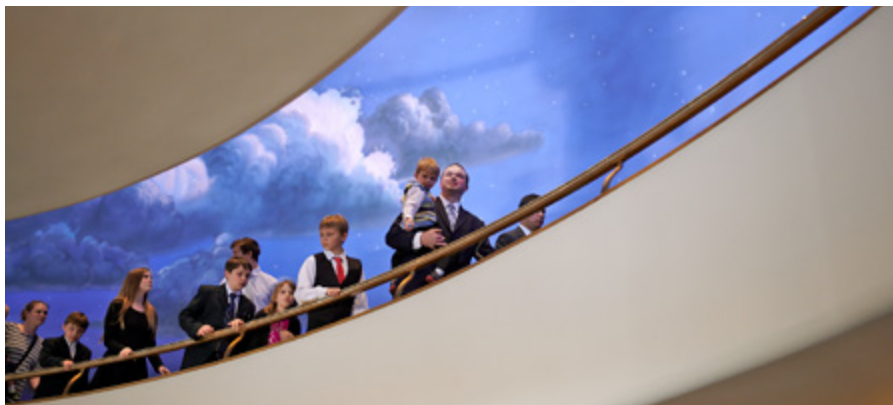
*Siunauksia tulee, kun pyrimme täyttämään
henkilökohtaisen vastuamme oppia ja rakastaa
Jeesuksen Kristuksen palautettua evankeliumia.*

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ohjelmat ja toiminnot tulevat koko ajan entistä enemmän kotiin keskittyviksi ja kirkon tukemiksi, mistä on osoituksena sarja muutoksia, joista on ilmoitettu viimeaikaisissa yleiskonferensseissa. Presidentti Russell M. Nelson on neuvonut meitä: ”Paljon enemmän on tulossa. – – Syökää vitamiininne. Levätkää. Tästä tulee jännittävä.”¹

Rukoilen ja kutsun Pyhää Henkeä avuksi, kun yhdessä pohdimme muutamia olennaisia seurauksia, joita näillä jatkuvilla muutoksilla on Herran palautetussa kirkossa.

Kotiin keskittyvä ja kirkon tukema evankeliumin oppiminen

Vanhin Craig C. Christensen ja minä olimme hiljattain yhdessä eräässä pappeusjohtajien konferenssissa, ja hän käytti kahta yksinkertaista kysymystä korostaakseen periaatetta, kuinka tulla kotiin keskittyväksi ja kirkon tukemaksi. Hän ehdotti, ettemme kysyisi kukaan sunnuntaisin kirkon kokouksista kotiin palatessamme: ”Mitä opitte Vapahtajasta ja Hänen evankeliumistaan tänään kirkossa?” vaan sen sijaan meidän pitäisikin kysyä kirkon kokouksissamme: ”Mitä opitte Vapahtajasta ja

Hänen evankeliumistaan tällä viikolla kodeissanne?” Asianmukainen lepopäivän pyhittäminen, uusi opetusohjelma ja muutettu kokousaikataulu kaikki auttavat meitä oppimaan evankeliumia sekä kodeissamme että kirkossa.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jokaisella jäsenellä on henkilökohtainen vastuu oppia Herran opetuksia ja elää niiden mukaan sekä vastaanottaa asianmukaisella valtuudella suoritettavat pelastuksen ja korotuksen toimitukset. Meidän ei pidä odottaa, että kirkko organisaationa opettaa tai kertoo meille kaiken, mitä meidän pitää tietää ja tehdä tullaksemme omistautuneiksi opetuslapsiksi ja kestääksemme uskollisina loppuun asti.² Enemmänkin meidän henkilökohtaisena vastuunamme on oppia, mitä meidän tulee oppia, elää niin kuin tiedämme, että meidän tulee elää, ja tulla sellaisiksi, jollaisiksi Messari haluaa meidän tulevan. Ja tärkein paikka oppimiselle, elämiselle ja muuttamiselle on meidän kotimme.

Lapsena Joseph Smith oppi Jumalasta perheeltään. Josephin pyrkimykset saada selville Jumalan tahto omalla kohdallaan saivat hänet etsimään totuutta monista eri kristillisistä kirkkoista, pohtimaan uutterasti pyhiä kirjoituksia ja rukoilemaan vilpittömästi

Jumalaa. Kun nuori Joseph Smith palasi kotiinsa pyhästä lehdosta heti Isän ja Pojan ilmestymisen jälkeen, hän puhui ensin äitinsä kanssa. Kun hän ”[nojasi] takkaan, äiti kysyi, mikä [häntä] vaivasi. [Joseph vastasi]: ’Älä huoli, kaikki on hyvin – voin aivan hyvin.’ Sitten [hän sanoi äidilleen]: ’Olen saanut tietää omalta osaltani.’”³ Josephin kokemus antaa voimallisen oppimisen mallin, jota kunkin meistä tulee noudattaa. Meidänkin on opittava omakohtaisesti.

Taivaallisen Isän suunnitelman kaikenkattavana päämääränä on se, että Hänen lapsistaan tulee Hänen kaltaisiaan. Sen mukaisesti Hän antaa meille välttämättömiä mahdollisuuksia kasvaa ja edistyä. Sitouksemme oppia totuutta ja elää sen mukaisesti on entistä tärkeämpää maailmassa, joka on ”levottomuuden vallassa”⁴ ja yhä hämmentyneempi ja jumalattomampi. Emme voi odottaa, että pelkästään osallistumalla kirkon kokouksiin ja ohjelmiin saisimme kaiken hengellisen valistuksen ja varjelun, joiden avulla kykenemme ”pahan päivän tullen tekemään vastarintaa”⁵.

”Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa.”⁶ Innoitetut kirkon johtajat, opettajat ja toiminnot auttavat

yksilöitä ja perheitä heidän pyrkimyksissään kasvaa hengellisesti. Ja vaikka me kaikki tarvitsemme apua kiiruh-taessamme eteenpäin liittopolulla, niin perimmäinen vastuu hengellisen voiman ja kestävyuden kasvattamisesta on meillä itse kullakin.

Muistelkaa, kuinka profeetta Lehin poika Nefi halusi nähdä, kuulla ja tietää itse Pyhän Hengen voimalla asiat, jotka hänen isänsä oli oppinut näyssä elämän puusta. Nuorena Nefi selvästikin tarvitsi hyvien vanhempiensa esimerkkiä ja opetuksia, ja ne siunasivat häntä.⁷ Joseph Smithin tavoin hän kuitenkin kaipasi sitä, että saisi oppia ja tietää itse.

Jos kaikki se, mitä te tai minä tiedämme Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen palautetusta evankeliumistaan, on sitä, mitä muut ihmiset meille opettavat tai kertovat, niin meidän Häntä ja Hänen loistavaa myöhempien aikojen työtään koskevan todistuksemme perustus on rakennettu hiekalle.⁸ Me emme voi turvata yksinomaan siihen evankeliumin valoon ja tietoon, jota olemme saaneet tai lainanneet muilta ihmisiltä – edes niiltä, joita rakastamme ja joihin luotamme.

On merkittävää, että profeetta Joseph Smith opetti, että jokaisen myöhempien aikojen pyhän pitää ymmärtää omakohtaisesti ”Jumalan suunnitelmat

ja tarkoitukset meidän maailmaan tuloomme”⁹.

”Vaikka voisimme lukea ja käsitellä kaiken sen, mitä Aadamin ajoista lähtien on kirjoitettu ihmisen suhteesta Jumalaan ja enkeleihin tulevassa asemassa, niin me tietäisimme siitä hyvin vähän. Toisten kokemuksista lukeminen tai *heille* annetuista ilmoituksista lukeminen ei milloinkaan voi suoda *meille* monipuolista näkemystä tilastamme ja todellisesta suhteestamme Jumalaan. *Tieto näistä asioista voidaan saada vain kokemuksen avulla, Jumalan tätä tarkoitusta varten asettamien toimitusten kautta.*”¹⁰

Se, että tämän suuren hengellisen päämäärän saavuttaminen tehdään mahdolliseksi yksilöille ja perheille, on yksi perussyistä siihen, miksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ohjelmat ja toiminnot tulevat enemmän kotiin keskittyviksi ja kirkon tukemiksi tänä aikojen täytty-misen taloudenhoitokauden erityisenä aikana.

Kotiin keskittyvän ja kirkon tukeman oppimisen seurauksia

Saanan esittää lyhyesti muutamia olennaisia seurauksia sille, että evankeliumin oppiminen tulee enenevässä määrin kotiin keskittyväksi ja kirkon tukemaksi.

Tärkein lähetyssaarnaajien koulutuskeskus on meidän kodeissamme. Toissijaisia koulutuskeskuksia on Provossa, Manilassa, Méxicossa ja muissa paikoissa. Kodeissamme tapahtuvien henkilökohtaisten ja perheen yhteisten tutkimishetkien tulisi olla valaisevimpiä pyhäkoululuokkiamme. Hyödyllisiä mutta toissijaisia pyhäkoululuokkia pidetään kokouspaikoissamme.

Sukututkimuskeskuksia on nykyään kodeissamme. Täydentävää tukea oman sukumme tutkimiseen on tarjolla myös seurakuntakeskuksissamme.

Kodeissamme tapahtuu keskeisen tärkeää valmistautumista temppeliin. Tärkeitä mutta toissijaisia temppeliin valmistautumisen luokkia voidaan ajoin pitää seurakuntakeskuksissamme.

Se, että teemme kodistamme pyhäkön, jossa voimme ”[seisoa] pyhissä

paikoissa”¹¹, on välttämätöntä näinä myöhempiä aikoina. Ja niin tärkeää kuin kotiin keskittyvä ja kirkon tukema oppiminen onkin meidän hengelliselle voimалlemme ja varjeluksellemme nykyään, se tulee olemaan entistäkin tärkeämpää tulevaisuudessa.

Kotiin keskittyvä ja kirkon tukema oppiminen ja temppeliin valmistautuminen

Pyydän teitä pohtimaan, kuinka periaate ”kotiin keskittyvä ja kirkon tukema” soveltuu yksilölliseen valmistautumiseemme ja kelvollisuuteemme vastaanottaa pyhiä toimituksia ja liittoja Herran huoneessa.

Temppeliin valmistautuminen on todellakin tehokkainta omassa kodissamme. Mutta monet kirkon jäsenet ovat epävarmoja siitä, mitä temppelikokemuksesta voi asiaankuuluvasti sanoa temppelein ulkopuolella ja mitä ei voi.

Presidentti Ezra Taft Benson kuvaili, miksi tätä epävarmuutta on:

”Temppeli on pyhä paikka, ja temppelitoimitukset ovat luonteeltaan pyhiä. Sen pyhyiden vuoksi me olemme toisinaan haluttomia sanomaan mitään temppeleistä lapsillemme ja lastenlapsillemme.

Tämän seurauksena monille ei tule todellista halua mennä temppeliin, tai kun he menevät sinne, he menevät ilman kovinkaan paljon taustatietoa, joka valmistaisi heitä niihin sitoumuksiin ja liittoihin, joita he solmivat.

Uskon, että *oikea ymmärrys tai taustatiedot* voivat mittaamattoman paljon valmistaa nuoriamme menemään temppeliin – [ja] edistää heissä halua etsiä pappeuden siunauksia aivan samoin kuin Abraham etsi omiaan.”¹²

Kaksi perusohjetta voi auttaa meitä saavuttamaan asianmukaisen ymmärryksen, jota presidentti Benson tähdensi.

Ohje 1. *Koska rakastamme Herraa, meidän tulee aina puhua Hänen pyhästä huoneestaan kunnioittavasti. Meidän ei pidä paljastaa tai kuvailla niitä erityisiä vertauskuvia, jotka liittyvät pyhissä temppeliseremonioissa vastaanottamiimme liittoihin. Meidän ei myöskään pidä keskustella siitä pyhästä tiedosta, jonka me*

nimenomaan lupaamme temppeleissä olla paljastamatta.

Ohje 2. *Temppeli on Herran huone. Temppeleissä kaikki suuntaa meitä kohti Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta. Me voimme keskustella temppelitoimitusten ja liittojen perustarkoituksista sekä niihin liittyvästä opista ja periaatteista.*

Presidentti Howard W. Hunter neuvoi: ”Kertokaamme lapsillemme niistä hengellisistä tunteista, joita meillä on temppeleissä. Ja opettakaamme heille utterammin ja luontevammin sitä, mitä voimme sopivalla tavalla puhua Herran huoneen tarkoituksista.”¹³

Sukupolvesta toiseen, profeetta Joseph Smithistä presidentti Russell M. Nelsoniin, kirkon johtajat ovat opettaneet laajasti temppelitoimitusten ja liittojen opillisiä tarkoituksia.¹⁴ Painetussa muodossa, audio- ja videotallenteina sekä muissa formaateissa on runsaasti aineistoa, joka auttaa meitä saamaan tietoa esitoimituksista, endau-mentista, avioliittoon vihkimisestä ja muista sinetöimistöimituksista.¹⁵ Tarjolla on myös tietoa siitä, kuinka seurata Vapahtajaa vastaanottamalla ja kunnioittamalla liittoja pitää kuuliaisuuden laki, uhrauksen laki, evankeliumin laki, siveyden laki ja pyhityksen laki.¹⁶ Kaikkien kirkon jäsenten pitäisi tutustua siihen erinomaiseen aineistoon, jota on saatavana sivustolla temples.churchofjesuschrist.org.

Presidentti Russell M. Nelson on tähdentänyt sitä ehdottoman tärkeää tasapainoa, joka vallitsee temppeliremonioiden pyhän luonteen sekä sen arvokkaan, täsmällisen, asianmukaisen ja julkisesti saatavilla olevan tiedon välillä, jota kirkko on julkaissut temppelieistä. Hän selitti: ”Suosittelen, että jäsenet – lukevat Pyhien kirjoitusten oppaasta ne hakusanakohdat, jotka liittyvät temppeliin, kuten ’Liitto’, ’Temppeli’, ’Uhri’ ja ’Voiteleminen’. Halutesaan voi myös lukea Toisen Mooseksen kirjan luvut 26–29 ja Kolmannen Mooseksen kirjan luvun 8. Vanha testamentti sekä Mooseksen ja Abrahamin kirjat Kallisarvoisessa helmessä tähdentävät sitä, miten vanhaa temppelityö on ja miten pysyviä temppelin toimitukset ovat luonteeltaan.”¹⁷

Kuvitelkaapa siis, että poikanne tai tyttärenne kysyy: ”Joku sanoi minulle koulussa, että temppelissä käytetään outoja vaatteita. Pitääkö se paikkansa?” Sivustolla temples.churchofjesuschrist.org on saatavana lyhyt video nimeltä ”Sacred Temple Clothing” [Pyhät temppelivaatteet]. Tässä erinomaisessa aineistossa selitetään, kuinka muinaisista ajoista lähtien ihmiset ovat käyttäneet hengellistä musiikkia,

erilaisia rukouksen muotoja, vertauskuvallisia uskonnollisia vaatteita, eleitä ja rituaaleja ilmaisemaan sisintä omistautumistaan Jumalaa kohtaan. Näin kirkko tukee kotiin keskittyvää valmistautumista temppelin loistaviin siunauksiin tarjoamalla perusopetusta ja merkittävää aineistoa kuten tämä video. Saatavillanne on paljon hyödyllistä tietoa.¹⁸

Kun pyrimme vaeltamaan Herran Hengen sävyisyydessä¹⁹, meitä siunataan niin että ymmärrämme välttämättömän tasapainon siinä, mitä on sopivaa puhua pyhistä temppelitoimituksista ja -liitoista ja mitä ei ole, sekä saavutamme tämän tasapainon kodissamme.

Lupaus ja todistus

Arvelen, että jotkut teistä saattavat ihmetellä, voiko teidän evankeliumin oppimisestanne todellakin tulla kotiin keskittyvää ja kirkon tukemaa. Kenties olette ainoa kirkon jäsen kodissanne tai aviopuolisonne ei tue teitä tai olette yksinhuoltaja tai asutte yksin naimattomana tai eronneena myöhempien aikojen pyhänä ja teillä saattaa olla kysymyksiä siitä, kuinka nämä periaatteet soveltuvat teihin. Saatatte olla aviomies

ja vaimo, jotka katsovat toisiaan ja kysyvät: ”Pystymmekö me tähän?”

Kyllä, te pystytte tähän! Lupaan, että elämäännne virtaa tämän mahdollistavia siunauksia ja ne näkyvät selvästi elämässänne. Ovia tulee avautumaan. Valo tulee loistamaan. Teidän kykynne pysyä uutterasti ja kärsivällisesti lujana vahvistuu.

Iloiten todistan, että palkitsevia siunauksia tulee, kun pyrimme täyttämään henkilökohtaisen vastuamme oppia ja rakastaa Jeesuksen Kristuksen palautettua evankeliumia. Me todellakin voimme ”[valmistautua] saamaan kaiken tarpeellisen”²⁰. Sen lupaan ja siitä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, artikkelissa ”Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, Newsroom, 30. lokakuuta 2018, newsroom.churchofjesuschrist.org.
2. Ks. OL 121:29.
3. JS-H 1:20.
4. OL 45:26.
5. Ef. 6:13.
6. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
7. Ks. 1. Nefi 1:1.
8. Ks. Matt. 7:24–27; 3. Nefi 14:24–27; 18:13.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 219.
10. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 438, kursivointi lisätty.
11. OL 101:22.
12. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 181, kursivointi lisätty; ks. myös Ezra Taft Benson, ”Mitä toivon teidän opettavan lapsillenne temppelistä”, *Valkeus*, toukokuu 1986, s. 4.
13. *Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter*, 2015, s. 168.
14. Ks. esim. James E. Talmage, *The House of the Lord*, 1912, s. 99–101.
15. Ks. James E. Talmage, *The House of the Lord*, s. 89–109; Russell M. Nelson, ”Henkilökohtainen valmistautuminen temppelisiunauksiin”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 37–40; Boyd K. Packer, *The Holy Temple*, 1980, s. 153–155.
16. Ks. *The Teachings of Ezra Taft Benson*, 1988, s. 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, s. 100; *Valmistaudun astumaan pyhään temppeliin*, kirjanen, 2003.
17. Russell M. Nelson, ”Valmistautukaa temppelin siunauksiin”, *Liahona*, lokakuu 2010, s. 47.
18. Katso esimerkiksi videoesittely Rooman temppelistä Italiassa tai tutki profeettojen opetuksia temppelieistä (ks. temples.churchofjesuschrist.org).
19. Ks. OL 19:23.
20. OL 109:15.

VANHIN KYLE S. MCKAY
seitsemänkymmenen koorumista

Jumalan välitön hyvyys

Silloinkin kun kärsivällisesti odotamme Herralta apua, on tiettyjä siunauksia, joita meille tulee välittömästi.

Useita vuosia sitten viisivuotias poikamme tuli luokseni ja ilmoitti: ”Isi, olen huomannut yhden asian. Olen huomannut, että se, mikä sinulle on *pian*, on minulle tosi pitkä aika.”

Kun Herra tai Hänen palvelijansa sanovat tähän tapaan: ”Ei montakaan päivää tästä” tai ”Se aika ei ole kaukana”, se voi kirjaimellisesti tarkoittaa ihmisikää tai pidempää aikaa.¹ Hänen aikansa ja usein Hänen ajoituksensa ovat erilaisia kuin meidän. Avaimena on kärsivällisyys. Ilman sitä me emme voi kehittyä emmekä osoittaa elämään ja pelastukseen johtavaa uskoa Jumalaan. Mutta sanomani tänään on, että silloinkin kun kärsivällisesti odotamme Herralta apua, on tiettyjä siunauksia, joita meille tulee välittömästi.

Kun Alma ja hänen väkensä joutuivat lamanilaisten vangeiksi, he rukouksella vapautuivat. He eivät vapautuneet heti, mutta samalla kun he odottivat kärsivällisesti vapautumista, Herra osoitti hyvyytensä suomalla tiettyjä välittömiä siunauksia. Hän pehmitti välittömästi lamanilaisten sydämet niin etteivät he surmanneet Alman kansaa. Hän myös vahvisti Alman kansaa

ja kevensi heidän kuormiaan.² Kun he viimein vapautuivat, he matkasivat Sarahemlaan, missä he kertoivat kokemuksistaan hämmästyneelle kuulijakunnalle. Sarahemlan kansa oli ihmeissään, ja ”kun se ajatteli *Jumalan välitöntä hyvyyttä* ja hänen voimaansa, kun hän vapautti Alman ja hänen veljensä – orjuudesta, se korotti äänensä ja kiitti Jumalaa”³.

Jumalan välitöntä hyvyyttä saavat osakseen kaikki, jotka huutavat Hänen puoleensa vakain aikein ja vilpittömin sydämin. Tämä tarkoittaa myös niitä,

jotka huutavat hartaan epätoivoisina, kun vapautuminen tuntuu kovin kaukaiselta ja kärsiminen tuntuu pitkittyneeltä, jopa voimistuneelta.

Näin kävi nuorelle profetalle, joka kärsi äärimmäisissä olosuhteissa kosteassa vankisellissä ennen kuin lopulta huudahti: ”Oi Jumala, missä olet – –? Kuinka kauan kätesi viiptyy – –? Niin, oi Herra, kuinka kauan...?”⁴ Vastauksena Herra ei heti vapauttanut Josephia, mutta Hän julisti heti rauhaa.⁵

Jumala antaa myös välitöntä toivoa lopullisesta vapautumisesta.⁶ Olipa tilanne mikä tahansa, olimme missä hyvänsä, niin Kristuksessa ja Kristuksen ansiosta on aina toivoa, joka loistaa kirkkaana edessämme.⁷ Välittömästi edessämme.

Lisäksi Hän on luvannut meille: ”Minun *rakkauteni* sinuun ei järky.”⁸

Jumalan rakkaus on ennen kaikkea välitöntä. Paavalin tavoin todistan, ettei mikään ”voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on tullut ilmi Kristuksessa Jeesuksessa”⁹. Edes meidän syntimme, vaikkakin ne saattavat joksikin aikaa erottaa meidät Hänen Hengestään, eivät voi erottaa meitä Hänen jumalallisen, isällisen rakkautensa jatkuvuudesta ja välittömyydestä.

Nämä ovat joitakin tapoja ja keinoja, joilla ”hän siunaa [meitä] heti”¹⁰. Nyt tuon nämä periaatteet lähelle teitä tähän aikaan kertomalla teille kahden ihmisen kokemuksista. Heidän elämänsä todistaa Jumalan välittömästä hyvyydestä.

Siitä lähtien kun Emilie oli nuori teini-ikäinen, hän kamppaili päihhteiden

käytön kanssa. Kokeilut johtivat tottumukseen, ja tottumus lopulta kivettyi riippuvuudeksi, joka piti häntä vuosien ajan vankina ajoittaisista hyvinvoinnin jaksoista huolimatta. Emilie salasi ongelmansa huolellisesti, varsinkin kun hänestä tuli vaimo ja äiti.

Emilien vapautumisen alkuvaihe ei tuntunut lainkaan vapautumiselta. Yhtenä hetkenä hän oli rutiiniterveys-tarkastuksessa, ja seuraavana hetkenä häntä jo vietiin ambulanssilla vieroitus-hoitolaitokseen. Hän alkoi hätääntyä, kun hän ajatteli joutuvansa eroon lapsistaan, aviomiehensä, kodistaan.

Sinä iltana, yksin kylmässä, pimeässä huoneessa Emilie käpertyi vuoteeseensa ja nyyhkytti. Emilien kyky ajatella järkevästi heikkeni, kunnes viimein ahdistuksen, pelon sekä siinä huoneessa ja sielussaan vallitsevan painostavan pimeyden valtaamana hän itse asiassa luuli, että sinä yönä hän kuolisi. Yksin.

Siinä epätoivoisessa tilassa Emilie keräsi jollakin tavoin voimaa kierähtää vuoteeltaan polvilleen. Ilman minkäänlaista teeskentelyä, joka oli toisinaan kuulunut aiempiin rukouksiin, Emilie antautui täysin Herralle anoessaan epätoivoisesti: ”Rakas Jumala, tarvitsen Sinua. Autathan minua. En halua olla yksin. Autathan minua selviytymään tästä yöstä.”

Ja välittömästi Jeesus – kuten Hän oli tehnyt muinoin Pietarin kohdalla – ojensi kätensä ja tarttui Emilien vajoavaan sieluun.¹¹ Emilien valtasi ihmeellinen tyyneys, rohkeus, varmuus ja rakkaus. Huone ei ollut enää kylmä, Emilie tiesi, ettei hän ollut yksin, ja ensimmäistä kertaa sen jälkeen kun hän oli ollut 14-vuotias, hän tiesi, että kaikki kääntyisi parhain päin. Kun Emilie ”heräsi Jumalalle”¹², hän vaipui rauhassa uneen. Ja näin me näemme, että ”jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, suuri lunastussuunnitelma toteutuu heti teidän kohdallanne”¹³.

Emilien parantuminen ja lopullinen vapautuminen veivät pitkän ajan – kuukausien ajan hoitoa, harjoittelua ja neuvontaa, jona aikana Jumalan hyvyys tuki häntä ja toisinaan kantoi häntä. Ja

se hyvyys oli edelleen Emilien kanssa, kun hän astui temppeliin aviomiehensä ja lastensa kanssa tullakseen sinetöidyksi heihin ikuisesti. Muistellessaan Jumalan välitöntä hyvyttä ja voimaa Emilie – Sarahemlan kansan tavoin – kiittää nyt Häntä vapautumisestaan orjuudesta.

Nyt kerron erään toisen urhean uskovan elämästä. Joulukuun 27. päivänä vuonna 2013 Alicia Schroeder tervehti iloisesti rakkaita ystäviään Sean ja Sharla Chilcotea, jotka olivat yllättäen ilmestyneet hänen ovelle. Sean, joka oli myös Alician piispa, ojensi hänelle matkapuhelimensa ja sanoi vakavana: ”Alicia, rakastamme sinua. Sinun pitää vastata tähän puheluun.”

Puhelimessa oli Alician aviomies Mario. Hän oli syrjäisellä seudulla mukanaan osa heidän lapsistaan kauan odotetulla moottorikelkkaretkellä. Oli tapahtunut kauhea onnettomuus. Mario oli vakavasti loukkaantunut, ja heidän kymmenvuotias poikansa Kaleb oli menehtynyt. Kun Mario itkunsekaisesti kertoi Alicialle Kalebin kuolemasta, Alicia joutui sellaisen šokin ja kauhun valtaan, jota harva meistä joutuu koskaan kokemaan. Se lamaanutti hänet. Sanomattoman tuskan halvaannuttamana Alicia ei pystynyt liikkumaan eikä puhumaan.

Piispa ja sisar Chilcote nostivat hänet nopeasti pystyyn ja kannattelivat häntä. Jonkin aikaa he itkivät ja tunsivat syvää murhetta yhdessä. Sitten piispa Chilcote tarjoutui antamaan Alicialle siunauksen.

Sitä, mitä sen jälkeen tapahtui, on mahdotonta käsittää, ellei ymmärrä jonkin verran Jeesuksen Kristuksen sovitusta ja Jumalan välitöntä hyvyttä. Piispa Chilcote laski hellästi kätensä Alician pään päälle ja alkoi puhua ääni väristen. Alicia kuuli kaksi asiaa, ikään kuin Jumala itse olisi ne lausunut. Ensiksi hän kuuli oman nimensä, Alicia Susan Schroeder. Sitten hän kuuli piispan kutsuvan kaikkivaltiaan Jumalan voimaa. Sinä hetkenä – kun oli lausuttu pelkästään Alician nimi ja Jumalan voima – Alicia täytyi sanoin kuvaamattomalla rauhalla, rakkaudella, lohdulla ja jollakin tavoin *ilolla*. Ja tämä tunne on pysynyt hänen luonaan.

Tietenkin Alicia, Mario ja heidän perheensä edelleen surevat ja kaipaavat Kalebä. Se on *vaikeaa!* Aina kun puhun Alician kanssa, hänen silmänsä täytyvät kyynelistä hänen kertoessaan, kuinka paljon hän rakastaa ja kaippaa pientä poikaansa. Ja Alician silmät ovat edelleen kyynelissä, kun hän kertoo, kuinka suuri Pelastaja on tukenut häntä

hänen koettelemuksensa jokaisena hetkenä – alkaen Hänen välittömästä hyvyydestään Alician syvimmän epätoivon keskellä ja jatkuen nyt kirkaalla toivolla suloisesta jälleennäkemisestä, joka tapahtuu ”ei montakaan päivää tästä”.

Käsitän, että toisinaan elämän kokemukset luovat hämmennystä ja myllerrystä, joiden vuoksi voi olla vaikeaa vastaanottaa tai tunnistaa tai pitää mielessään sellaista apua, jota suotiin Emilille ja Alicialle. Olen kokenut sellaisia hetkiä. Todistan, että sellaisina hetkinä pelkästään meidän varjeltumisemme on lempeä ja voimallinen ilmentymä Jumalan välittömästä hyvyydestä. Muistakaa, että muinaisen Israelin lopulta vapautti ”tu sama Jumala, joka oli varjellut heitä”¹⁴ päivästä päivään.

Todistan, että Jeesus Kristus on suuri Pelastaja, ja Hänen nimessään lupaan, että kun käännytte Hänen puoleensa vakain aikoin ja täysin vilpittömin sydämin, niin Hän vapauttaa teidät kaikesta, mikä uhkaa heikentää elämääne tai iloanne tai tuhota ne. Se vapautuminen saattaa kestää kauemmin kuin haluaisitte – kenties ihmisiän tai pidempään. Niinpä – antaakseni teille lohtua, rohkeutta ja toivoa, tukeakseni ja vahvistaakseni teitä siihen lopullisen vapautumisen päivään asti – ylistän ja suositan teille *Jumalan välitöntä hyvyyttä* ja todistan siitä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. esim. Alma 7:7; 9:26; OL 88:87.
2. Ks. Moosia 23:28–29; 24:14–15.
3. Moosia 25:10, kursivointi lisätty.
4. OL 121:1–3.
5. Ks. OL 121:7.
6. Ks. Alma 58:11: ”Niin, ja tapahtui, että Herra, meidän Jumalamme, siunasi meitä varmuudella siitä, että hän pelastaisi meidät, niin, – ja sai meidät toivomaan pelastumistamme hänessä.” Ks. myös OL 121:7–8.
7. Ks. ”Kiitos, Luojamme, profectasta”, *MAP-lauluja*, 10.
8. Jes. 54:10, kursivointi lisätty.
9. Room. 8:39.
10. Moosia 2:24.
11. Ks. Matt. 14:31.
12. Ks. Alma 5:7.
13. Alma 34:31.
14. 1. Nefi 5:15.

VANHIN RONALD A. RASBAND
kahdentoista apostolin koorumista

Rakentakaa hengellisyyden ja suojan linnake

*Kun elämme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin
mukaan, kun turvaudumme Vapahtajan
sovitukseen ja ponnistelemme eteenpäin uskossa,
niin meitä lujitetaan vastustajaa vastaan.*

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun tämä konferenssi on päättymässä, kiitän Isääme taivaassa niistä neuvoista, totuuksista ja ilmoituksesta, joita on esitetty tältä puhujakorokkeelta näiden kahden viime päivän aikana. Meitä ovat opettaneet Jumalan palvelijat, jotka on kutsuttu puhumaan Hänen pyhiä sanojaan. Herra on muistuttanut meille

myöhempien aikojen ilmoituksessa: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama.”¹

Kun katson tätä pyhien laajaa kuulijakuntaa ja kuvittelen mielessäni jäseniä, jotka katsovat yleiskonferenssia kaikkialla maailmassa, ajattelen sitä kokoontumista Mormonin kirjassa,

jolloin Jeesus Kristus ilmestyi nefiläisille ristiinnaulitsemisensa jälkeen. Hän opetti heille evankeliumia ja kannusti sitten: ”Menkää – – koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, ja pyytäkää Isältä minun nimessäni, että te voisitte ymmärtää.”²

”Menkää – – koteihinne ja pohdiskelkaa” on seuraava vaihe siinä, että suhtaudumme vakavasti sanoihin, joita profeetat ja kirkon johtohenkilöt ovat puhuneet tässä pyhässä konferenssissa. Kristus-keskeiset kodit ovat Jumalan valtakunnan linnakkeita maan päällä aikana, jolloin Perkele, kuten on profetoitu, ”riehuu ihmislasten sydämissä ja yllyttää heitä vihaan sitä vastaan, mikä on hyvää”³.

Ihmiset ovat rakentaneet linnakkeita läpi historian pitääkseen vihollisen ulkopuolella. Niissä linnakkeissa on usein ollut vartiotorni, jossa vartijat – kuten profeetat – ovat varoittaneet uhkaavista sotajoukoista ja lähestyvistä hyökkäyksistä.

Utahin pioneerien varhaisina aikoina isoisäni isä Thomas Rasband ja hänen perheensä olivat ensimmäisiä uudisasukkaita, jotka tulivat Utahin kauniiden Wasatchvuorten suojaamaan Heberin laaksoon.

Vuonna 1859 Thomas oli pystyttämässä Heberin linnaketta, joka rakennettiin heidän suojakseen. Se oli yksinkertainen rakennelma, jossa

virginianpoppelihirsiä asetettiin viereen muodostamaan linnakkeen ulkolaita. Linnakkeen sisäpuolelle sitä yhteistä muuria vasten rakennettiin hirsimökkejä. Tämä rakennelma antoi sekä suojaa että turvaa niille pioneeri-perheille, kun he perustivat kotejaan ja palvelivat Jumalaa.

Sama pätee meihin. Meidän kotimme ovat maailman pahuudelta suojaavia linnakkeita. Kodeissamme me tulemme Kristuksen luo oppimalla noudattamaan Hänen käskyjään, tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja rukoilemalla yhdessä sekä auttamalla toisiamme pysymään liittopolulla. Tätä henkilökohtaista ja perheen yhteistä opiskelua painotetaan uudella *Tule ja seuraa minua* -ohjelmalla, ja sen tarkoituksena on ”syventää omaa kääntymystäme ja auttaa meitä tulemaan enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi”⁴. Niin tehdessämme meissä tapahtuu muutos ja Paavalin sanojen mukaisesti meistä tulee ”uusi luomus”⁵ niin että sydämemme ja sielumme ovat sopusoinnussa Jumalan kanssa. Me tarvitsemme sitä voimaa kohdataksemme vastustajan hyökkäykset ja väistääksemme ne.

Kun elämme Jeesukseen Kristukseen kohdistuvan uskon tuoman omistautuneisuuden turvin, me tunnemme Pyhän Hengen rauhallista läsnäoloa. Hän johdattaa meitä totuuteen, innoittaa meitä elämään kelvollisina saamaan Herran

siunaukset ja todistaa, että Jumala elää ja rakastaa meitä. Kaikki tämä tapahtuu oman kotimme linnakkeen suojissa. Mutta muistakaa, kotimme on vain niin voimallinen kuin on kunkin meidän hengellinen voimamme sen seinien sisäpuolella.

Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.”⁶ Herran elävänä profettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana tänä päivänä, vartijana linnakkeemme – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon – tornissa, hän näkee vihollisen etenemisen.

Veljet ja sisaret, me käymme sotaa Saatanaa vastaan ihmissieluista. Taistelulinjat vedettiin maanpäällistä elämää edeltäneessä elämässämme. Saatana ja kolmannes taivaallisen Isämme lapsista kääntyivät pois Hänen lupaamistaan korotuksen siunauksista. Siitä ajasta asti vastustajan kätyrit ovat taistelleet niitä uskollisia vastaan, jotka valitsevat Isän suunnitelman.

Saatana tietää, että hänen päivänsä ovat luetut ja että aika on käymässä vähiin. Niin juonikas ja ovela kuin hän onkin, hän ei tule voittamaan. Hänen taistelunsa meidän jokaisen sielusta riehuu kuitenkin edelleen kiivaana.

Oman sielumme turvaksi meidän täytyy rakentaa hengellisyyden ja suojan linnake, johon Paholainen ei pääse tunkeutumaan.

Saatana on kavala käärme, joka hiipii mieleemme ja sydämeemme, kun valppautemme on herpaantunut, kun olemme kohdanneet pettymyksen tai menettäneet toivon. Hän houkuttelee meitä imartelemalla, lupaamalla helppoutta, mukavuutta tai hetkellistä mielihyvää, kun olemme alamaissa. Hän oikeuttaa ylpeyden, epäystävällisyyden, epärehellisyyden, tyytymättömyyden ja moraalityttömyyden, ja lopulta meidän tunteemme voi turtua⁷. Henki voi jättää meidät. ”Ja näin Perkele pettää heidän sielunsa ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin.”⁸

Sitä vastoin, kun laulamme Jumalalle ylistyslauluja esimerkiksi näillä

sanoin, me tunnemme Hengen usein hyvin voimallisena:

*Jumala ompe linnamme
Ja vahva turva aivan,
On miekkamme ja kilpemme
Ajalla vaaran, vaivan.⁹*

Kun rakennamme hengellisen voiman linnakkeen, me voimme välttää vastustajan hyökkäykset, kääntää hänelle selkämme ja tuntea Hengen rauhaa. Voimme noudattaa Herramme ja Vapahtajamme esimerkkiä, kun kohdattuaan autiomaassa kiusauksen Hän sanoi: ”Mene pois, Saatana!”¹⁰ Meidän jokaisen pitää elämän kokemusten pohjalta oppia tekemään niin.

Tällaista vanhurskasta päämäärää kuvaillaan hyvin Mormonin kirjassa, kun sotapäällikkö Moroni valmisti nefiläisiä kohtaamaan petollisen, verenhimoisen, vallanhaluisen Amalikkian hyökkäyksiä. Moroni rakennutti linnakkeita suojelemaan nefiläisiä, ”että he voisivat elää Herralle Jumalallensa ja että he voisivat säilyttää sen, mitä heidän vihollisensa nimittivät kristittyjen asiaksi”¹¹. Moroni ”oli luja Kristuksen uskossa”¹² ja uskolinen Jumalan käskyjen pitämisessä ja pahuuden vastustamisessa¹³.

Kun lamanilaiset tulivat taistelemaan, he hämmästyivät nefiläisten valmisteluja, ja heidät kukistettiin. Nefiläiset ”[kiittivät] Herraa Jumalaansa

hänen verrattomasta voimastaan hänen pelastaessaan heidät heidän vihollisensa käsistä”¹⁴. Ulkopuolelle he olivat rakentaneet suojalinnakkeita, ja sisäpuolelle – syvälle sieluunsa – he olivat rakentaneet uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Millä tavoin me voimme lujittaa itseämme, jotta voimme vaikeina aikoina olla ”[välisine] Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi”¹⁵ Katsotaanpa pyhistä kirjoituksista.

Me olemme kuuliaisimpia. Herra käski isä Lehiä lähettämään poikansa takaisin Jerusalemiin etsimään aikakirjat ja tuomaan ne erämaahan.¹⁶ Lehi ei kyseenalaistanut. Hän ei ihmetellyt, miksi tai kuinka. Ei myöskään Nefi, joka julisti: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt.”¹⁷

Toimimmeko me auliin kuuliaisina kuten Nefi? Vai onko meillä enemminkin taipumus kyseenalaistaa Jumalan käskyt kuten Nefin veljillä, joiden uskon puute käänsi heidät lopulta pois Jumalasta? Kuuliaisuus, jota osoitetaan ”sydämen pyhydessä”¹⁸, on sitä, mitä Herra meiltä pyytää.

Me luotamme Herraan, joka sanoi Joosualle, kun tämä valmistautui johtamaan israelilaiset luvattuun maahan: ”Ole rohkea ja luja, älä pelkää äläkä lannistu. Herra, sinun Jumalasi, on sinun kansasi kaikilla teilläsi.”¹⁹ Joosua luotti niihin sanoihin ja neuvoi kansaa: ”Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra tekee teidän keskellänne ihmetekojä.”²⁰ Herra jakoi Jordanin vedet, ja israelilaisten 40 vuotta jatkunut vaellus autiomaassa päättyi.

Me puolustamme totuutta, kuten profeetta Abinadi Mormonin kirjassa. Abinadi vangittiin ja vietiin kuningas Nooan ja tämän jumalattomien pappien eteen. Hän opetti kymmentä käskyä ja saarnasi voimallisesti, että Kristus ”on tuleva alas ihmislasten keskuuteen ja lunastava kansansa”²¹. Sitten syvällä sisimmässään olevaa uskoa osoittaen Abinadi julisti: ”Oi Jumala, ota vastaan sieluni”²², ja hän kärsi polttokuoleman²³.

Me solmimme ja uudistamme liittojamme nauttimalla sakramentin ja palvelemalla temppeleissä. Sakramentti on sunnuntain jumalanpalveluksemme keskipiste, jolloin meille luvataan, että

”hänen Henkensä olisi aina [meidän kanssamme]”²⁴. Sen pyhän toimituksen välityksellä me sitoudumme ottamaan päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen, seuraamaan Häntä ja huolehtimaan vastuistamme tässä jumalallisessa työssä, kuten Hän teki. Temppelessä voimme ”panna pois [sen], mikä on tästä maailmasta”²⁵, ja tuntea Herran läsnäoloa ja Hänen ylimalaista rauhaansa. Voimme keskittyä esivanhempiimme, perheeseemme ja iankaikiseen elämään Isämme luona. Ei ihme, että presidentti Nelson sanoi äskettäin Roomassa: ”Se hyvä, jota huokuu tästä temppeleistä, on mittaamattoman suurenmoista.”²⁶

Meidän tulee osoittaa nuhteettomuutta kaikessa, mitä teemme. Meidän tulee kehittää itsessämme arvostelukykyä ja itseuria, jotta meidän ei tarvitse jatkuvasti määrittää, mikä on oikein ja mikä on väärin. Meidän tulee uskoa lujasti Pietarin, varhaisen kirkon apostolin, sanoihin hänen kehottaessaan: ”Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä.”²⁷

Kun vahvistamme linnakkeitamme uutterasti, meistä tulee Jeesuksen Kristuksen kaltaisia, Hänen todellisia opetuslapsiaan, ja meidän sielumme on Hänen suojeluksessaan.

Teidän todistuksenne Jeesuksesta Kristuksesta on teidän henkilökohtainen linnakkeenne, sielunne turva.

Kun isoisäni isä ja hänen pioneerito-verinsa rakensivat Heberin linnaketta, he rakensivat sitä yksi hirsi kerrallaan, kunnes linnake oli saatu valmiiksi²⁸ ja he olivat suojassa. Sama pätee todistukseen. Yksitellen me saamme todistuksen Pyhäältä Hengeltä, kun Hän puhuu meidän omalle hengellemme opettaen totuutta sisimmällemme²⁹. Kun elämme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan, kun turvaudumme Vapahtajan sovitukseen ja ponnistelemme eteenpäin uskossa, ei pelossa, niin meitä lujitetaan vastustajan juonia vastaan. Todistuksemme yhdistää meidät taivasiin, ja meitä siunataan niin, että tiedämme totuuden kaikesta³⁰. Ja kuten linnake suojaasi pioneereja, meitä ympäröivät Vapahtajan rakkauden turvalliset käsivarret.

Profeetta Eter opetti: ”Sen tähden jokainen, joka uskoo Jumalaan, voi varmasti toivoa parempaa maailmaa, aivan niin, sijaa Jumalan oikealla puolella, mikä toivo tulee uskosta, on ihmisten sieluille ankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti hyviä tekoja ja johdattaa heitä kirkastamaan Jumalaa.”³¹

Rakkaat veljeni ja sisareni, jätän teille siunaukseni niin että voitte kulkea eteenpäin luottaen Herraan ja Hänen evankeliumiinsa. Kietokaa käsivartenne niiden ympärille, jotka kompastuvat, ja johtakaa heidät rakastaen teissä olevan Hengen voimalla takaisin

hengellisyyden ja suojan linnakkeeseen. Pyrkikää olemaan kuin Jeesus³² kaikessa, mitä teette, karttakaa pahaa ja kiusauksia, tehkää parannusta, kuten rakas profeettamme meitä eilen kehotti, olkaa sydämeltänne rehelliisiä, olkaa nuhteettomia ja puhtaita, osoittakaa myötätuntoa ja laupeutta sekä rakastakaa Herraa Jumalaanne todellisen opetuslapsen hartaudella.

Meidän todistuksemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, meidän kotimme, meidän perheemme ja meidän jäsenyytemme Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa tulevat olemaan meidän henkilökohtaisia suojalinnakkeitamme, jotka ympäröivät meitä ja suojaavat meitä pahan voimalta. Tästä lausun vakaan todistukseni. Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 1:38.
2. 3. Nefi 17:3.
3. 2. Nefi 28:20.
4. *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi: Uusi testamentti 2019*, s. V.
5. 2. Kor. 5:17.
6. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
7. 1. Nefi 17:45.
8. 2. Nefi 28:21.
9. ”Jumala ompe linnamme”, *MAP-lauluja*, 33.
10. Matt. 4:10.
11. Alma 48:10.
12. Alma 48:13.
13. Ks. Alma 48:16.
14. Alma 49:28.
15. Alma 26:3.
16. Ks. 1. Nefi 3:4.
17. 1. Nefi 3:7.
18. OL 46:7.
19. Joos. 1:9.
20. Joos. 3:5.
21. Moosia 15:1.
22. Moosia 17:19.
23. Ks. Moosia 17:20.
24. OL 20:77.
25. OL 25:10.
26. Russell M. Nelson, Tad Walchin artikkelissa ”President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication”, *Deseret News*, 10. maaliskuuta 2019, deseretnews.com.
27. 1. Piet. 5:8.
28. Ks. Ef. 2:21.
29. Ks. Ps. 51:8.
30. Ks. Moroni 10:5.
31. Et. 12:4.
32. Ks. ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”, *Lasten laulukirja*, s. 40–41.

PRESIDENTTI RUSSELL M. NELSON

Päätössanat

*Pyhittäkäämme elämämme yhä uudelleen
palvellaksemme Jumalaa ja Hänen lapsiaan –
verhon kummallakin puolella.*

Rakkaat veljeni ja sisareni, kun lähestymme tämän historiallisen konferenssin päätöstä, kiitämme Herraa Hänen antamastaan innoituksesta ja suojelusta. Konferenssin sanomat ovat opettaneet ja ylentäneet meitä.

Puhujille ei ole annettu aiheita. He ovat kukin rukoilleet henkilökohtaista ilmoitusta valmistellessaan sanomaansa. Minusta on merkittävää, kuinka puheiden aiheet vaikuttavat sopivan niin hyvin toisiinsa. Kun tutkitte niitä, pyrkikää oppimaan, mitä Herra palvelijoidensa välityksellä yrittää opettaa *teille*.

Musiikki on ollut loistavaa. Olemme hyvin kiitollisia niille monille musikiin esittäjille, jotka ovat yhdistäneet kykynsä tuodakseen Herran Hengen kuhunkin kokoukseen. Ja Hän on siunannut rukouksia ja kuulijakuntia jokaisessa kokouksessa. Konferenssi on todellakin jälleen ollut hengellinen juhla-ateria meille kaikille.

Toivomme ja rukoilemme, että jokaisen jäsenen kodista tulee todellinen uskon pyhäkkö, jossa Herran Henki voi asua. Kaikkialla ympärillämme vallitsevasta kiistelystä huolimatta omasta kodista voi tulla taivaallinen paikka, jossa tutkiminen, rukous ja usko voivat yhdistyä rakkauteen. Meistä voi todellakin tulla Herran opetuslapsia,

ja voimme puolustaa ja edustaa Häntä, missä tahansa olemmekin.

Jumalan päämäärän tulee olla meidän päämäärämme. Hän haluaa lastensa tekevän *valinnan*, että he palaavat Hänen luokseen valmistautuneina, kelpoisina, endaumentin saaneina, sinetöityinä ja pysyen uskollisina liitoille, joita he ovat tehneet pyhissä temppeleissä.

Nykyään meillä on 162 vihittyä temppeliä. Varhaisimmat ovat muistomerkkinä rakkaiden pioneeriemme

uskosta ja näkemyksestä. Jokainen heidän rakentamansa temppeli on tulosta heidän suurista henkilökohtaisista uhrauksistaan ja ponnisteluistaan. Jokainen niistä on upea jalokivi pioneerien saavutusten kruunussa.

Meidän pyhänä vastuunamme on pitää niistä huolta. Sen vuoksi nämä pioneeritemppelit kokevat pian uudistamisen ja päivittämisen vaiheen, ja joitakin remontoidaan merkittävästi. Kunkin temppelin ainutlaatuinen historiallisuus pyritään säilyttämään, sikäli kuin se on mahdollista, niin että niiden innoittava kauneus sekä kauan sitten pois nukkuneiden sukupolvien ainutlaatuisen ammattitaidon tulokset säilyvät.

Utahissa Yhdysvalloissa sijaitsevaa St. Georgen temppeliä koskevat yksityiskohtaiset tiedot on jo julkistettu. Suunnitelmat, jotka koskevat Suolajärven temppelin, temppeli aukion ja viereisen, kirkon toimistorakennuksen lähellä olevan aukion remontoitua, julkistetaan perjantaina 19. huhtikuuta 2019.

Tulevina vuosina remontoidaan myös Mantin ja Loganin temppelit Utahissa. Kun ne suunnitelmat valmistuvat, niistäkin tiedotetaan.

Tämä työ edellyttää, että kukin temppeli suljetaan joksikin aikaa. Kirkon jäsenet voivat edelleen nauttia temppelipalvelusta muissa lähellä olevissa temppeleissä. Kun kukin hanke

valmistuu, kukin historiallinen temppeleli vihitään uudelleen käyttöön.

Veljet ja sisaret, pidämme temppeleitä pyhimpänä rakennuksena kirkossa. Kun ilmoitamme suunnitelmista rakentaa *uusi* temppeleli, siitä tulee osa pyhää historiaamme. Pyydän, että kuuntelette tarkasti ja kunnioittavasti. Jos ilmoitan temppeleistä paikkaan, joka on teille erityinen, saanen ehdottaa, että yksinkertaisesti painatte pääanne hiljaiseen kiitosrukoukseen sydämessänne. Emme halua mitään äänekkäitä tunteiden purkauksia, jotka vähentävät tämän konferenssin ja Herran pyhien temppeleiden pyhää luonnetta.

Tänään meillä on ilo ilmoittaa suunnitelmista rakentaa uusia temppeleitä seuraaviin paikkoihin:

Pago Pago Amerikan Samoassa, Okinawa Okinawassa Japanissa, Neiafu Tongassa, Tooele Valley Utahissa Yhdysvalloissa, Moses Lake Washingtonissa Yhdysvalloissa, San Pedro Sula Hondurasissa, Antofagasta Chilessä ja Budapest Unkarissa.

Kiitos, rakkaat veljeni ja sisareni.

Kun puhumme vanhoista ja uusista temppeleistämme, osoittakoon kukin meistä teoillaan, että olemme Herran Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia. Uudistakaamme elämäämme Häneen kohdistuvan uskomme ja luottamuksemme turvin. Pääskäämme osallisiksi Hänen sovituksensa voimasta tekemällä parannusta joka päivä. Ja pyhittäkäämme yhä uudelleen elämämme palvellaksemme Jumalaa ja Hänen lapsiaan – verhon kummallakin puolella.

Jätän teille rakkauteni ja siunaukseni vakuuttaen teille, että ilmoitus jatkuu tässä Herran kirkossa. Se tulee jatkumaan, kunnes ”Jumalan tarkoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty”¹.

Siunaan teitä siten ja todistan, että Jumala elää! Jeesus on Kristus! Tämä on Hänen kirkkonsa. Me olemme Hänen kansaansa. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITE

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007, s. 147.*

Tilastoraportti 2018

Ensimmäinen presidenttikunta on julkaissut tiedoksi kirkon jäsenille seuraavan tilastoraportin kirkon kasvusta ja tilanteesta 31. joulukuuta 2018.

KIRKON YKSIKÖITÄ

Vaarnoja	3 383
Lähetyskenttiä	407
Piirejä	547
Seurakuntia	30 536

KIRKON JÄSENIÄ

Koko jäsenmäärä	16 313 735
Uusia jäsenlapsia	102 102
Käännynnäisiä kastettu	234 332

LÄHETYSSAARNAAJIA

Kokoaikaisia lähetyssaarnaajia	65 137
Kirkon palvelulähetyssaarnaajia	37 963

TEMPELEITÄ

Vuoden 2018 aikana vihittyjä temppeleitä (Concepciónin temppeleli Chilessä ja Barranquillan temppeleli Kolumbiassa)	2
Temppeleitä, jotka on vihitty uudeleen vuonna 2018 (Yhdysvalloissa Houstonin temppeleli Texasissa ja Jordan Riverin temppeleli Utahissa)	2
Toiminnassa olevia temppeleitä vuoden lopussa	161

Konferenssikertomusten hakemisto

Seuraavassa on luettelo yleiskonferenssissa kerrotuista kokemuksista, joita voi käyttää henkilökohtaisessa tutkimisessa, perheilloissa ja muussa opetuksessa. Numero viittaa puheen ensimmäiseen sivuun.

Neil L. Andersen	(34) Samaan sukupuoleen kohdistuvaa viehtymystä tunteva mies pysyy uskollisena liitoilleen. Nainen, joka ei ole koskaan solminut avioliittoa, keskittyy palvelemiseen.
D. Todd Christofferson	(81) Nuoret Italiassa näyttävät presidentti Russell M. Nelsonille temppekkortteja, joita he ovat valmistelleet esivanhempiansa hyväksi.
Carl B. Cook	(51) "Veljesjoukko", joka vahvistaa toisiaan ja auttaa toisiaan kokemaan kääntymyksen Botswanaassa, siunaa lähetystyöpalvelullaan lukemattomien ihmisten elämää. Pappeskoorumit tulevat nuoren Carl B. Cookin tueksi ja siunaavat häntä.
Quentin L. Cook	(76) Presidentti Gordon B. Hinckleyn esittämä kutsu on osaltaan auttamassa vanhin O. Vincent Haleekin isää kasteelle.
Becky Craven	(9) Silminnäkijä valittaa, että veturinkuljettaja ei yrittänyt kääntää junaansa ennen kuin se osui raiteille juuttuneeseen autoon.
Sharon Eubank	(73) Öiset ulkovalot eivät syty Suolajärven temppeleissä. Eräs uni herättää Sharon Eubankissa halun lisätä uskoaan.
Gerrit W. Gong	(97) Tunnettuaan myötätuntoa myymälävarasta kohtaan Gerrit W. Gongin ystävä alkaa ymmärtää Jeesusta Kristusta ja Hänen sovitustaan.
Brook P. Hales	(11) Brook P. Halesin kaksi poikaa oppivat, että vastatessaan rukouksiin Jumala tietää lopun alusta asti. "Tämäkin menee ohi" muodostuu erään uskollisen naisen elämänohjeksi hänen hyväksyessään sokeutensa.
Mathias Held	(31) Mathias ja Irene Held liittyvät kirkkoon saatuaan selville totuuden tutkimalla ja Hengen avulla.
David P. Homer	(41) Ollessaan matkustajana pienkoneessa David P. Homer oppii, miten tärkeää on kuunnella oikeaa ääntä. David P. Homer ja hänen vaimonsa oppivat, että vastaukset rukoukseen voivat viipyä. Vastoinkäymisistä huolimatta David P. Homerin veli kestää loppuun asti.
Kyle S. McKay	(105) Eräs nainen, joka kamppailee huumeidenkäytön kanssa, ja eräs äiti, jonka poika kuolee onnettomuudessa, saavat lohtua ja tukea suurelta Pelastajalta.
Russell M. Nelson	(67) Äiti ja hänen tyttärensä kilpailevat urheilun ja pelien kanssa perheensä miesten huomiosta. (88) Russell M. Nelson ja hänen tyttärensä Wendy puhuvat isän ja tyttären jäähyväiskeskustelussa asioista, joilla on eniten merkitystä. Eräs poliisi auttaa ihmisiä pelastautumaan maastopalon tieltä ja ihmettelee: "Missä on minun perheeni?" Eräs Russell M. Nelsonin ystävä kieltäytyy tekemästä muutoksia tullakseen kelpolliseksi evankeliumin siunauksiin.
Dallin H. Oaks	(60) Kun yliopisto-opiskelijat seuraavat koiraa, joka yllättää oravan, he eivät tajua kysyä: "Mihin tämä johtaa?" Erään kolumbialaisen pariskunnan viiden vuorokauden bussimatka avioliiton solmimiseksi temppeleissä muuttaa sen, mitä he ajattelevat temppeleliavioliitosta ja evankeliumista.
Dale G. Renlund	(70) "Ensimmäinen kömpelö rukous" auttaa erästä vähemmän aktiivista jäsentä saamaan kirkossa tunteen, että "tämä on minun huoneeni".
Ulisses Soares	(6) Yksinhuoltajaäiti juurruttaa evankeliumin siunaukset lastensa sydämeen.
Gary E. Stevenson	(47) Pappi-ikäisenä lukiossa eräs tuleva apostoli kieltäytyy katsomasta sopimatonta elokuvaa ja rohkaisee näin ystävää.
Juan Pablo Villar	(95) Vietettyään päivän kääntymistyössä lähetysaarnajaveljensä kanssa Juan Pablo Villar päättää mennä kasteelle ja palvella lähetystyössä.
Takashi Wada	(38) Takashi Wadan äiti liittyy kirkkoon, kun Herra koskettaa hänen sydäntään pienen pojan ystävällisen teon välityksellä.
W. Christopher Waddell	(19) Perheen ja ystävien palvelutyöpyrkimysten ansiosta W. Christopher Waddellin veli palaa jälleen evankeliumin pariin vähän ennen kuolemaansa.

Vanhin Rubén V. Alliaud

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Rubén Alliaud oli 14-vuotias, kun hän lähti kotoaan Argentiinasta viettääkseen vuoden enonsa luona Yhdysvalloissa. Hänen isänsä Rubén Reynaldo Alliaud oli kuollut aiemmin, ja Rubén oli käymässä ”kapinallishenkiseksi”.

Hänen huolestunut äitinsä María lähetti hänet Houstoniin Texasiin asumaan veljensä Manuel Bustosin ja tämän perheen luona. Hän edellytti veljensä perheeltä yhtä asiaa: ”Älkää jakako myöhempien aikojen pyhien uskonkäsityksiänne pojalleni.”

Evankeliumin henki kuitenkin puhutteli vaikeuksissa painivaa teini-ikäistä. Hän havaitsi, miten kirkko yhdisti Bustosin perhettä rukouksen ja palvelemisen ansiosta, eikä hän voinut olla huomaamatta lukuisia Mormonin kirjoja huoneensa hyllyillä.

Uteliaana hän otti esiin yhden kirjan ja löysi Moronin lupauksen, jonka mukaan hän voisi rukouksen avulla tietää, että Mormonin kirja on totta.

”Se lupaus kosketti minua”, kertoo vasta kutsuttu johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen. ”Halusin lukea sen kirjan.”

Hän suhtautui vakavasti Moronin lupaukseen, sai myöntävän vastauksen ja kertoi yllättyneelle enolleen haluavansa mennä kasteelle. Manuel-eno lähetti Rubénin saman tien takaisin Argentiinaan kysymään lupaa äidiltä. Pian Rubén kastettiin. Siitä lähtien palautettu evankeliumi on ollut ankurina vanhin Alliaudin elämässä.

Rubén Vicente Alliaud syntyi 8. tammikuuta 1966 Buenos Airesissa Argentiinassa. Hän solmi avioliiton Fabiana Bennett Lamasin kanssa Buenos Airesin temppelissä 17. joulukuuta 1992. Heillä on kuusi lasta.

Vanhin Alliaud on suorittanut oikeustieteen tutkinnon Belgranon yliopistossa Buenos Airesissa. Hänellä on ollut monipuolinen ura oikeustieteen alalla, ja hän on erikoistunut rikoslakiin. Vuodesta 1998 asti hän on työskennellyt osakkaana Alliaud & Asociados -yrityksessä.

Hän on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, Córdoban lähetyskentän johtajana Argentiinassa, vaarnanjohtajana, korkean neuvoston jäsenenä, piispana, vanhinten koorumin johtajana ja lähetysaarnajana Montevideon lähetyskentällä Uruguayssa. Kun hänet kutsuttiin uuteen tehtäväänsä, hän palveli instituutinopettajana, ensimmäisenä neuvonantajana Argentiinan lähetysaarnajien koulutuskeskuksen johtokunnassa sekä tiedotusjohtajana. ■

Vanhin Jorge M. Alvarado

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Miguel ja Iris Alvarado liittyivät kirkkoon Puerto Ricossa vuonna 1977, kun heidän poikansa Jorge oli kuusivuotias. Nuori Jorge kastettiin kaksi vuotta myöhemmin, eikä hän ole koskaan ollut pois lepopäivän jumalanpalveluksista.

”Mutta oma kääntymykseni tapahtui, kun olin 16-vuotias”, kertoo vanhin Alvarado, joka on juuri kutsuttu johtavana auktoriteettina toimivaksi seitsenkymmeneksi.

Lukioikäisenä hän alkoi palvella seminaariluokkansa johtajana kotikaupungissaan Poncessa. Oppilaat opiskelivat sinä vuonna Mormonin kirjaa. Hänen uusi vastuunsa innoitti häntä tutkistelemaan sieluaan.

”Minun oli kysyttävä itseltäni: ’Tiedätkö todella, että Mormonin kirja on totta?’ Kuinka voisin olla seminaariluokkani johtaja, ellen edes tiennyt, onko se kirja totta?”

Hän otti oman Mormonin kirjansa ja alkoi lukea sitä ensimmäistä kertaa toden teolla.

”Polvistuin rukoilemaan ja silloin tiesin, että se on totta”, hän kertoo.

Mormonin kirja on edelleen määrittävä vaikuttaja vanhin Alvaradon elämässä.

Palvellessaan kokoaikaisena lähetysaarnajana Tampan lähetyskentällä Floridassa hän kertoi Mormonin kirjasta jokaiselle, jota hän opetti. Myöhemmin hän opiskeli kirjaa vaimonsa ja heidän kolmen lapsensa kanssa. San Juanin lähetyskentän johtajana Puerto Ricossa hän haastoi lähetysaarnajansa rakastamaan Mormonin kirjaa ja kertomaan siitä.

Nyt johtavana auktoriteettina toimivana seitsenkymmenenä vanhin Alvarado on edelleen innokas kutsumaan muita löytämään Mormonin kirjan elämää muuttavat totuudet.

Jorge Miguel Alvarado Pazo syntyi 21. marraskuuta 1970. Hän solmi avioliiton Cari Lu Riosin kanssa 19. joulukuuta 1992 Washington D.C:n temppelissä.

Opiskeltuaan liiketaloutta Puerto Ricon yliopistossa hän työskenteli useissa eri liiketalouden johtotehtävissä Puerto Ricossa ja manner-Yhdysvalloissa. Viimeksi hän on työskennellyt kirkon keskustuimistossa Salt Lake Cityssä omavaraisuuspalvelujen kansainvälisenä johtajana.

Vanhin Alvarado on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, vaarnanjohtajana, korkean neuvoston jäsenenä, seurakunnanjohtajana ja seurakunnan lähetystyönjohtajana. ■

Vanhin Hans T. Boom

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Kun vanhin Hans T. Boom oli kahdeksanvuotias, hänen perheensä muutti Amsterdamista Bredan kaupunkiin, joka sijaitsee Alankomaiden eteläosassa. Hänen hollantilainen isänsä, joka oli varttunut Indonesiassa ja oli käännösmies kirkossa, tunsikin, että hänen perheensä piti muuttaa pois isosta kaupungista ja palata esivanhempiansa juurille.

Aika, jonka vanhin Boom vietti perheensä kanssa siinä pienessä lähetykseseurakunnassa, osoittautui koulutusohjajaksi kirkon palvelutyöhön – elinikäiseen palvelemiseen, joka jatkuu edelleen hänen uudessa tehtävässään johtavana auktoriteettina toimivana seitsenkymmenenä.

”Kaikesta, mitä olen, ja kaikesta, mitä minulla on, saan kiittää Herraa ja niitä mahdollisuuksia, joita Hän on antanut minulle oppia ja kasvaa”, hän sanoo.

Hans Theodorus Boom, joka syntyi Amsterdamissa 13. heinäkuuta 1963 Hans ja Ankie Boomin perheeseen, on Boomien neljästä lapsesta toiseksi vanhin. Perheen vanhemmat opettivat evankeliumia kodissaan ja kannustivat lapsiaan työskentelemään ahkerasti.

Vanhin Boom palveli 18-vuotiaana Lontoon itäisellä lähetyksentällä Englannissa. Muutama kuukausi lähetystyönsä päättymisen jälkeen hän tapasi kirkon nuorten aikuisten konferenssissa tulevan vaimonsa Ariena Johanna ”Marjan” Broekzitterin. Nuoripari solmi avioliiton 27. heinäkuuta 1984 Rhonissa Alankomaissa, ja heidät sinetöitiin kolme päivää myöhemmin Lontoon temppelissä. Heillä on kolme poikaa.

Vanhin Boom on työskennellyt Markenhagen yliopiston rehtorin sihteerinä ja Franchise Development Beneluxin rekrytoijana. Kun hänet kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi, hän työskenteli MacLean Agencies -yhtiön myyntijohtajana.

Vanhin Boom on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, vaarnan Nuorten Miesten johtajana, seurakunnanjohtajana ja neuvonantajana seurakunnan johtokunnassa. Kun hänet kutsuttiin tähän uuteen tehtävään, hän palveli instituutinopettajana ja temppelitoimitustyöntekijänä Haagin temppelissä Alankomaissa. ■

Vanhin L. Todd Budge

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Kun Todd Budge oli pieni poika, hänen vanhempansa opettivat hänelle, kuinka tavoitella Herran tahtoa. Koko elämänsä ajan hän on pyrkinyt soveltamaan sitä käytäntöä jokaisessa päätöksessään.

Vuosia myöhemmin kun vanhin Budge ja hänen vaimonsa olivat asettuneet asumaan omakotitaloon viiden lapsensa kanssa, hän tunsikin hengellistä innoitusta jättää työuransa pankki- ja rahoitusalaan. Muutos edellyttäisi häneltä merkittävää uhrausta, jotta hän saisi jalansijaa uudella työuralla.

Nähtyään kovasti vaivaa ja valmisteltuaan työuran vaihtamista vanhin Budge tapasi henkilön, joka oli ainoa laatuinen pätevä neuvomaan häntä. Tämä henkilö ehdotti, että vanhin Budge jatkaisi työskentelyä pankkialalla, muistuttaen hänelle, että hänellä olisi monia mahdollisuuksia neuvoa ja auttaa ihmisiä. ”Liike-elämässä tarvitaan nuhteettomia ihmisiä”, henkilö sanoi hänelle.

Vanhin Budge piti sitä tapaamista Herran lempeänä armotekona. ”Luulen, että Herra halusi tietää, missä on minun sydämeni”, vanhin Budge sanoo. ”Kun Hän tunsikin sydämeni, Hän ei vaatinut sitä uhria, ja luotin siihen, että Hän voisi hyödyntää minua tarkoituksiinsa ilman työurani vaihtamista.”

Työurallaan vanhin Budge on pystynyt olemaan hyvään vaikuttavana tekijänä liikemaailmassa, jopa avaten ovia evankeliumista kertomiselle Japanissa.

Lawrence Todd Budge syntyi 29. joulukuuta 1959 Pittsburgissa Kaliforniassa Yhdysvalloissa Lowell Jensen ja Deanna Price Budgen perheeseen. Hän tapasi Lori Capenerin heidän opiskellessaan ensimmäistä vuotta Brigham Youngin yliopistossa. Kahdeksan kuukautta sen jälkeen kun vanhin Budge oli palannut kotiin palveltuaan Fukuokan lähetyksentällä Japanissa, he solmivat avioliiton Loganin temppelissä Utahissa. Heillä on kuusi lasta.

Valmistuttuaan taloustieteen kandidaatiksi Brigham Youngin yliopistosta vuonna 1984 vanhin Budge työskenteli yrityksissä kuten Bain & Company Japanissa, Citibank, N.A. ja GE Capital. Hänestä tuli Tokyo Star Bank Ltd. -pankin johtaja ja toimitusjohtaja vuonna 2003, ja hän toimi pankin johtokunnan puheenjohtajana vuosina 2008–2011.

Vanhin Budge on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, Tokion lähetyksentän johtajana, vaarnanjohtajana, piispana, vanhinten koorumin johtajana ja vaarnan Nuorten Miesten johtajana. ■

Vanhin Ricardo P. Giménez

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Kirkon jäsenet Antofagastassa Chilessä muistavat pitkään huhtikuun 2019 yleiskonferenssin, sillä siinä ilmoitettiin temppelin rakentamisesta heidän alueelleen ja yhden paikakuntalaisen, vanhin Ricardo P. Giménezin, kutumisesta johtavana auktoriteettina toimivaksi seitsenkymmeneksi.

Kun vanhin Giménez pohtii uuteen tehtäväänsä sisältäviä vastuita, hän saa uskoa ja rohkeutta tästä lausahduksesta: ”Kenet Herra kutsuu, Hän myös valmistaa” (Thomas S. Monson, ”Kutsuttu palvelemaan”, *Valkeus*, heinäkuu 1996, s. 46).

”Olen opettanut sitä totuutta aiemmin monet kerrat, ja nyt yritän toteuttaa sitä omalla kohdallani”, hän sanoo. ”Taivaallinen Isä kutsuu teidät. Hän tuntee teidät. Ryhtykää siis tekemään sitä, mitä Hän haluaa, niin kaikki järjestyy.”

Ricardo Patricio Giménez Salazar syntyi 28. marraskuuta 1971 Ricardo Benjamín Giménez Gimenezin ja Myrto Lucisca Amalia Salazar Signorinin perheeseen kahdesta lapsesta vanhempänä. Hän liittyi kirkkoon 11-vuotiaana, ja kun hänen vanhempansa olivat eronneet, hän muutti äitinsä ja siskonsa kanssa Santiagoin.

Vuonna 1995 vanhin Giménez tapasi seurakuntansa kokouksissa Santiagossa Catherine Ivonne Carrazana Zúñigan, kun tämä alkoi käydä siellä ollessaan vierailemassa enonsa luona. Heidät sinetöitiin Santiagon temppelissä 12. syyskuuta 1997, ja heillä on kaksi lasta.

Vanhin Giménez suoritti kirjanpidon ja tilintarkastuksen alemman korkeakoulututkinnon Santiagon yliopistossa vuonna 1997 ja liiketalouden maisterintutkinnon Chilen yliopistossa vuonna 2003. Hän aloitti työuransa kaivosteollisuuden alalla, mutta siirtyi lopulta tietotekniikan alalle Computer Sciences Corporationin talousjohtajaksi Latinalaisessa Amerikassa. Hän palasi kaivosalalle vuonna 2012 ja työskenteli ensin Sierra Gorda Mining -yritykselle ja sitten Robinson Nevada Mining Companylle.

Kun vanhin Giménez kutsuttiin uuteen tehtäväänsä, hän palveli neuvonantajana vaarnan johtokunnassa. Hän on myös palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä Etelä-Amerikan eteläisellä vyöhykkeellä, vaarnanjohtajana, korkean neuvoston jäsenenä, piispana, neuvonantajana piispakunnassa ja seurakunnan Nuorten Miesten johtokunnassa sekä koko-aikaisena lähetyssaarnaajana Concepciónin lähetyskentällä Chilessä. ■

Vanhin Peter M. Johnson

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Kun Peter M. Johnson, kiinteistövalvojan ja taksinkuljettajan poika, oli vastaanottanut koripallostipendin Brigham Youngin yliopisto – Havaijiin, hän huomasi seisovansa kerran erään instituutinopettajan edessä.

”[Joko] liityt kirkkoon heti tai se vie jonkin aikaa”, opettaja ennusti.

Opettaja oli oikeassa. Yli vuosi myöhemmin Peter ”paatosi ja rukoili ja sai vastauksen”. Hänet kastettiin 16. elokuuta 1986.

Peter Matthew Johnson, viidestä lapsesta neljäs, syntyi McKinley Johnsonin ja Geneva Paris Longin perheeseen 29. marraskuuta 1966 Queensissa New Yorkissa Yhdysvalloissa.

Hänen vanhempansa erosivat, kun hän oli 11-vuotias, ja hänen äitinsä muutti Havaijiin. Vuosi myöhemmin Peter liittyi Nation of Islam -järjestöön ja hänestä tuli muslimi. Tämä järjestö antoi ohjausta ja tukea sekä valmisti häntä vastaanottamaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin.

15-vuotiaana Peter muutti Havaijiin asumaan äitinsä luona. Siellä hän löysi urheilun – varsinkin koripallon – ja se tie vei häntä kohti yliopisto-opiskelua, jäsenyyttä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa, lähetystyöpalvelua Birminghamin lähetyskentällä Alabamassa ja temppeliavioliitto Stephanie Lyn Chadwickin kanssa vuonna 1990. Pariskunnalla, joka tapasi toisensa pelatessaan koripalloa Etelä-Utahin yliopistossa, on neljä lasta.

”Olen täällä palvelemissa Herraa”, vanhin Johnson sanoo kutumisestaan seitsemänkymmenen koorumiin. ”Riippumatta kansallisuudesta, kulttuurista tai siitä, mistä olen kotoisin, tehtävänäni on palvella Herraa koko sydämestäni, mielestäni ja voimastani sekä edustaa Herraa Hänen kansalleen. Vapahtaja rakastaa meitä kaikkia. Me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä.”

Vanhin Johnson suoritti kirjanpidon kandidaatintutkinnon ja maisterintutkinnon Etelä-Utahin yliopistossa sekä kirjanpidon filosofian tohtorin tutkinnon Arizonan osavaltiossa yliopistossa. Hän on työskennellyt apulaisprofessorina BYU–Havaijissa, apulaisprofessorina Brigham Youngin yliopistossa sekä apulaisprofessorina Alabaman yliopistossa. Hän on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, vaarnanjohtajana, vaarnan talouskirjurina ja seurakunnan lähetystyönjohtajana. ■

Vanhin John A. McCune

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Varhain työurallaan vanhin John A. McCune jutteli kerran esimiehensä kanssa, ja keskustelun aikana kävi nopeasti ilmi, ettei esimies tiennyt paljoakaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. Vanhin McCunen esimies kysyi häneltä, miksi myöhempien aikojen pyhät eivät tanssineet eivätkä syöneet keksejä.

”Ilmiselvästi minä syön keksejä”, vanhin McCune kertoi esimiehelleen hymyillen ja hieroen vatsaansa. ”Luultavasti olet sekoittanut meidät joihinkin muihin.”

Heidän jutellessaan vanhin McCune selvitti kirkkoa koskevia väärinkäsityksiä. Se juttutuokio johti muihin keskusteluihin Jeesuksen Kristuksen evankeliumista ja vahvisti vanhin McCunelle sen, miten tärkeää on olla aina valmis kertomaan evankeliumista.

”Me olemme Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen opetuslapsia, olimme missä tahansa, olipa tilanne tai tilaisuus mikä tahansa”, vanhin McCune sanoo. ”Meillä on työpaikka ja työura, mutta niiden tarkoituksena on antaa elanto perheellemme ja tarjota meille tilaisuuksia kertoa evankeliumista. Se on meidän ensisijainen vastuumme Jeesuksen Kristuksen opetuslapsina.”

John Allen McCune syntyi Santa Cruzissa Kaliforniassa Yhdysvalloissa 20. kesäkuuta 1963 Clifford ja Joan Schulthies McCunen perheeseen. Hän varttui pääasiassa Nyssassa Oregonissa Yhdysvalloissa.

Palveltuaan kokoaikaisessa lähetystyössä Fukuokassa Japanissa vanhin McCune solmi avioliiton Debbra Ellen Kingsburyn kanssa Suolajärven temppelissä vuonna 1984. Heillä on neljä lasta, ja he asuvat Midwayssa Utahissa Yhdysvalloissa.

Vanhin McCune on suorittanut rahoitusalan kandidaatin tutkinnon Brigham Youngin yliopistossa ja myöhemmin rahoitusalan liiketalouden maisterintutkinnon Kalifornian yliopistossa Los Angelesissa (UCLA). Hän työskenteli Capital Investment Advisors -yhtiön vanhempänä varapääjohtajana ja toimitusjohtajana vuosina 1997–2012. Sitten hän toimi Provon lähetyskentän johtajana Utahissa, minkä jälkeen hänestä tuli LDS Philanthropies -avustusjärjestön suurien lahjoittajien yhteyshenkilö.

Kun vanhin McCune kutsuttiin uuteen tehtäväänsä, hän palveli vyöhykeseitsenkymmenenä. Hän on palvellut myös vaarnanjohtajana, piispana, neuvonantajana piispakunnassa sekä seurakunnan johtokunnassa ja vanhinten koorumin johtajana. ■

Vanhin James R. Rasband

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Kun vanhin James R. Rasband vuosia sitten kutsuttiin vaarnan johtokuntaan, hän tunsii, ettei hän ollut valmis. ”Tämän täytyy olla virhe”, hän ajatteli.

Hän tunsii samanlaista riittämättömyyttä 19-vuotiaana mennessään Provon lähetyssaarnaajien koulutuskeskukseen valmistautumaan kokoaikaiseen lähetystyöhön Soulissa Etelä-Koreassa. ”Kuinka minä pystyn tähän?” hän mietti.

Kummassakin tilanteessa vastaus oli sama: ”Ole sinnikäs. Ilo kyllä tulee.” Tai kuten hänen äitinsä sanoi: ”Herralla ei ole täydellisiä ihmisiä. Ryhdy vain työhön.”

Vanhin Rasband tuntee jonkin verran samaa epärointiä nyt kun hän on aloittamassa uudessa tehtävässään johtavana auktoriteettina toimivana seitsenkymmenenä, mutta hän tietää vastauksen: ”Taivaallinen Isämme haluaa, että me vain ryhdymme työhön ja kerromme parantavasta ja iloisesta sanomasta – Hänen Pojastaan ja Hänen Poikansa sovitusuhrista.”

James Richard Rasband syntyi Seattlessa Washingtonissa Yhdysvalloissa James E. ja Ester Rasbandin perheeseen 20. maaliskuuta 1963. Hän varttui Pebble Beachissa Kaliforniassa kodissa, joka sijaitti parinsadan metrin päässä valtamerestä.

Vanhin Rasband tapasi Mary Diane Williamsin opiskellessaan ensimmäistä vuotta Brigham Youngin yliopistossa. He kirjoittivat toisilleen vanhin Rasbandin opiskellessa viisi kuukautta Israelissa ja sitten koko sen ajan, kun hän palveli Soulin lähetyskentällä Koreassa. Heidät vihittiin Los Angelesin temppelissä Kaliforniassa 11. elokuuta 1984. Heillä on neljä lasta.

Palattuaan lähetystyöstä vanhin Rasband suoritti kandidaatintutkinnon englannin kielessä ja Lähi-idän tutkimuksessa Brigham Youngin yliopistossa vuonna 1986 ja suoritti sitten juris doctor -tutkinnon Harvardin yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa valmistuen vuonna 1989. Toimituaan lakimiehenä viisi vuotta Seattlessa hän palasi Brigham Youngin yliopistoon vuonna 1995 ja aloitti työskentelyn J. Reuben Clarkin oikeustieteellisessä tiedekunnassa. Hän toimi tiedekunnan dekaanina vuosina 2009–2016, minkä jälkeen hänestä tuli Brigham Youngin yliopiston vararehtori.

Vanhin Rasband on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, vaarnanjohtajana, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, korkean neuvoston jäsenenä, piispana ja seurakunnan Nuorten Miesten johtajana. ■

Vanhin Benjamin M. Z. Tai

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Vanhin Benjamin M. Z. Tain isänisä pidätettiin, vangittiin ja teloitettiin japanilaisjoukkojen toimesta, kun nämä toisen maailmansodan aikana hyökkäsivät Hongkongiin.

Vuosikymmeniä myöhemmin vanhin Tai tapasi tulevan vaimonsa Naomi Toman, joka on kotoisin Japanista, palvellessaan vanhinten koorumin johtajana opiskelijaseurakunnassaan Brigham Youngin yliopistossa. Naomi palveli Apuyhdistyksen johtajana.

Kun Benjamin kertoi isälleen, joka on täysinpalvellut johtava auktoriteetti vanhin Kwok Yuen Tai, että hän seurusteli ja toivoi solmivansa avioliiton Naomin kanssa, hänen isänsä ei ilmaissut minkäänlaista katkeruutta. Itse asiassa Naomin vanhemmat Rikuo ja Fumiko Toma tulivat Hongkongiin tapaamaan Benjaminin vanhempia. Naomin vanhemmat totesivat, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi oli tehnyt heidän avioliittonsa mahdolliseksi. Nuoripari solmi avioliiton Suolajärven temppelissä 23. joulukuuta 1995. Heillä on kuusi lasta.

”Tulemme erilaisista kulttuureista, mutta meitä yhdistävät yhteinen usko ja uhrautuminen”, sanoo vanhin Tai. Vanhin Tai tietää, että sama usko ja uhrautuminen yhdistävät häntä nyt myöhempien aikojen pyhiin kaikkialla maailmassa.

Benjamin Ming Zhe Tai syntyi 20. toukokuuta 1972 Hongkongissa Kwok Yuen ja Hui Hua Tain perheeseen. Hänen isänsä työ vei perhettä eri puolille maailmaa, ennen kuin he muuttivat Etelä-Kaliforniaan Yhdysvaltoihin, missä vanhin Tai vietti teinivuotensa. Heidän kodissaan vanhemmat pitivät esillä kääroä, johon on kirjoitettu nämä sanat kiinalaisin kirjoitusmerkein: ”Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa” (Joos. 24:15). Tämä on toiminut Tain perheen elämänohjeena.

Palveltuaan Melbournen lähetyskentällä Australiassa vanhin Tai suoritti liikuntatieteen kandidaatintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa vuonna 1996 ja liiketalouden maisterintutkinnon Kalifornian yliopistossa Los Angelesissa (UCLA) vuonna 2003. Hän on työskennellyt Japanissa ja Hongkongissa sijoituspankkitoiminnassa ja kiinteistöalalla.

Vanhin Tai on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, piirinjohtajana, neuvonantajana piirin johtokunnassa, piirin toimsihteerinä, vanhinten koorumin johtajana, seurakunnanjohtajana ja pyhäkoulun opettajana. ■

Vanhin Alan R. Walker

johtavana auktoriteettina toimiva seitsenkymmen

Uusista kulttuureista oppimisesta ja niihin uppoutumisesta on tullut vanhin Alan R. Walkerille elinikäinen harrastus, joka on hänelle hyödyksi hänen kutsumuksessaan johtavana auktoriteettina toimivana seitsenkymmenenä.

Alan Roy Walker syntyi Buenos Airesissa Argentiinassa Victor Adrian Walkerin ja Cristina Ofelia Sparrow Walkerin perheeseen 2. tammikuuta 1971, ja hän on varttunut eri puolilla Pohjois- ja Etelä-Amerikkaa.

Hän vietti varhaisuutensa Argentiinassa, kunnes perhe muutti isän työn vuoksi Bostoniin Massachusettsiin Yhdysvaltoihin ja myöhemmin Méxicoon Meksikoon.

”Englannin kielen oppiminen on ollut valtava siunaus”, hän sanoo. Ja evankeliumin piirissä varttuminen on suonut hänen kasvattaa oman todistuksen ja valmistautua varhaisella iällä lähetystyöhön. Opiskeltuaan vuoden Brigham Youngin yliopistossa vanhin Walker palveli kokoaikaisena lähetysaarnajana Nashvillen lähetyskentällä Tennesseessä Yhdysvalloissa.

Ollakseen apuna isänsä toipumisessa vakavasta onnettomuudesta vanhin Walker lykkäsi lähetystyönsä jälkeen suunnitelmiaan jatkaa opintojaan ja palasi Argentiinaan. Silloin hän tapasi instituutin tanssiaisissa Ines Marcela Sulén. Kahdeksan kuukautta myöhemmin 12. elokuuta 1993 he solmivat avioliiton Buenos Airesin temppelissä Argentiinassa. Seuraavana päivänä nuoripari muutti Provoon Utahiin Yhdysvaltoihin, missä vanhin Walker suoritti taloustieteen kandidaatintutkinnon vuonna 1996.

Vanhin Walker työskenteli kolme vuotta yritys pankkiirina Citibankissa, kuusi vuotta kirkon talousjohtajana Etelä-Amerikan eteläisellä vyöhykkeellä, 11 vuotta Meksikon vyöhykkeellä ja viimeksi ajallisten asioiden johtajana Etelä-Amerikan eteläisellä vyöhykkeellä. Vuonna 2010 vanhin Walker kutsuttiin johtamaan Monterreyn itäistä lähetyskentää Meksikossa.

Walkerit nauttivat tyttärensä kanssa muiden palvelemisesta, matkustamisesta sekä uusiin paikkoihin ja ihmisiin tutustumisesta.

Ennen kuin vanhin Walker kutsuttiin johtavana auktoriteettina toimivaksi seitsenkymmeneksi, hän palveli useissa kirkon tehtävissä, kuten vyöhykeseitsenkymmenenä, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, korkean neuvoston jäsenenä, piispana, neuvonantajana piispakunnassa ja seurakunnan lähetystyönjohtajana. ■

Mark L. Pace

pyhäkoulun ylijohdaja

Kun veli Mark L. Pacelle oli sovittu puhuttelu, jossa hänet kutsuttaisiin palvelemaan kirkon uutena pyhäkoulun ylijohdajana, hän lausui rukouksessa sitoumuksen.

”Taivaallinen Isä, mitä tahansa Sinä haluatkin minun tekevän, teen sen mielelläni”, hän rukoili. ”Tiedäthän, että olen täysillä mukana.”

Veli Pace sanoo, että hänen tärkeimpänä halunaan uudessa tehtävässään on siunata, tukea ja kannustaa kirkon jäseniä. ”Haluamme antaa kaikemme”, hän sanoo uudesta pyhäkoulun ylimmästä johtokunnasta.

Mark Leonard Pace syntyi 1. tammikuuta 1957 Buenos Airesissa Argentiinassa Lorin Nelson ja Marylynn Haymore Pacen perheeseen. Veli Pacen isä johti tuolloin Argentiinan lähetyskenttää.

Veli Pace tapasi tulevan vaimonsa Anne Marie Langelandin, kun he olivat kakkosluokalla luokkatovereita Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Myöhemmin opiskellessaan kaupungin eri lukioissa he tapasivat uudelleen eräässä yhdistetyssä seminaaritoiminnassa. He kirjoittelivat toisilleen muutaman seuraavan vuoden ajan, sillä aikaa kun sisar Pace matkusti perheensä kanssa Norjaan, missä hänen isänsä johti Oslon lähetyskenttää, ja veli Pace palveli Madridin lähetyskentällä Espanjassa. He solmivat avioliiton Suolajärven temppelissä 21. marraskuuta 1978, ja heillä on seitsemän lasta.

Veli Pace on valmistunut taloustieteen kandidaatiksi Utahin yliopistosta vuonna 1980 ja liikehallinnon maisteriksi Harvardin kauppakorkeakoulusta vuonna 1982. Työskenneltyään lyhyen aikaa Price Waterhouseille New York Cityssä hän siirtyi Boyer Companyn palvelukseen Salt Lake Cityssä ja työskenteli kaupallisella kiinteistöalalla vuosina 1984–2012. Palveltuaan kolme vuotta Barcelonan lähetyskentän johtajana Espanjassa hän siirtyi Gardner Companyn vuonna 2015 toimien kiinteistöalalla.

Saadessaan uuden tehtävänsä veli Pace palveli vyöhyke-seitsenkymmenenä. Hän on aiemmin palvellut kirkossa muun muassa neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, korkean neuvoston jäsenenä, piispana, neuvonantajana piispakunnassa, vanhinten koorumin johtajana, seurakunnan Nuorten Miesten johtajana ja partiojohtajana. ■

Milton Camargo

ensimmäinen neuvonantaja pyhäkoulun ylimmässä johtokunnassa

Kesti lähes vuoden ennen kuin Helio da Rocha Camargo, aiemmin erään toisen kirkon pappi, päätti mennä kasteelle Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Hieman myöhemmin hänen vaimonsa Nair Belmira da Rocha Camargo päätti seurata aviomiehensä esimerkkiä ja myös mennä kasteelle.

Siihen aikaan Nair odotti pariskunnan poikaa, jolle he aikanaan antoivat nimen Milton. Camargojen yhtenäinen päätös liittyä kirkkoon tulisi siunaamaan heidän perheensä tulevia sukupolvia ikuisesti.

Veli Milton da Rocha Camargo syntyi 10. maaliskuuta 1958 São Paulossa Brasiliassa. Veli Camargo, joka hyväksyttiin 6. huhtikuuta 2019 ensimmäiseksi neuvonantajaksi pyhäkoulun ylimpään johtokuntaan, sanoo, että häntä on siunattu, kun hän on saanut varttua kirkon jäsenenä.

”Herra tuntee meidät yksilöinä”, hän sanoo. ”Hänen suunnitelmansa meidän jokaisen kohdalla ovat suurempia kuin osaamme kuvitella.”

Veli Camargo tapasi vaimonsa Patrician, kun hänen isänsä johti Rio de Janeiron lähetyskenttää 1970-luvun loppupuolella. Nuoripari solmi avioliiton 4. tammikuuta 1980, suunnilleen vuosi sen jälkeen kun veli Camargo oli palannut kotiin palveltuaan kokoaikaisena lähetysaarnajana Lissabonin lähetyskentällä Portugalissa. Heillä on kolme lasta.

Avioliittonsa varhaisina vuosina Camargot asuivat Rio de Janeirossa, missä veli Camargo suoritti kandidaatintutkinnon maa- ja vesirakentamisen alalla Instituto Militar de Engenhariassa. Myöhemmin hän suoritti liikehallinnon maisterintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa.

Koko työuransa ajan veli Camargo on omistanut aikansa ja voimavaransa muiden kouluttamiseen. Hän on työskennellyt useissa yliopistoissa kuten Laureate Brazil Online Education ja Universidad Tecnológica de México sekä viimeksi BYU-Pathway Worldwide -opetusohjelman vararehtorina.

Veli Camargo on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, Porto Alegren eteläisen lähetyskentän johtajana Brasiliassa (1997–2000), neuvonantajana Brasilian lähetysaarnajien koulutuskeskuksen johtokunnassa (2002–2005), piispana, vaarnan lähetystyönjohtajana ja vanhinten koorumin johtajana. ■

Jan E. Newman

toinen neuvonantaja pyhäkoulun ylimmässä johtokunnassa

Palvellessaan nuorena lähetyssaarnaajana Strasbourgissa Ranskassa Jan E. Newman sai erityisen hengellisen kokemuksen, joka vahvisti hänen todistustaan ja antoi hänen tuntea taivaallisen Isän rakkautta. Tämä kokemus tuli, kun hän luki Mormonin kirjasta profeetta Alman sanoja evankeliumin siemenen kylvämisestä sydämeemme (ks. Alma 32:28; 33:22–23).

”Luin, että jos sydämessään tekee sijaa tälle siemenelle, niin se kasvaa, ja silloin voi todellakin tuntea nämä paisumisen liikkeet”, veli Newman sanoo. ”Muistan, kuinka luin sen, ja Henki todisti minulle hyvin voimakkaasti, että se on totta. Tunsin ne paisumisen liikkeet. Sen muistan koko loppuikäni.”

Tämä ja muut kokemukset lujittivat osaltaan veli Newmanin todistusta evankeliumista ja valmistivat häntä elinikäiseen palvelemiseen aviomiehenä, isänä ja Jeesuksen Kristuksen opetuslapsena.

Jan Eric Newman syntyi 16. huhtikuuta 1960 Jeromessa Idahossa Yhdysvalloissa George Raymond ja Dora Walker Newmanin perheeseen. Hän varttui Overtonissa Nevadassa Yhdysvalloissa. Hänen isänsä oli käännyttänyt, ja hänen äitinsä oli myöhempien aikojen pyhä monen sukupolven takaa.

Veli Newman sai todistuksen nuorella iällä, ja hän palveli kokoaikaisessa lähetystyössä Ranskassa ja Belgiassa. Lähetystyönsä jälkeen veli Newman suoritti kandidaatintutkinnon ranskan kielessä Brigham Youngin yliopistossa. Hän piti opiskelustaan niin paljon, että ajatteli valmistua ranskan kielen opettajaksi, mutta päättikin sen sijaan luoda työuran ohjelmistoteollisuudessa. Hän työskenteli sarjayrittäjänä yli 30 vuoden ajan perustaen useita menestyksekkäitä ohjelmistoyrityksiä. Tällä hetkellä hän on osakkaana SageCreek Partners -yrityksessä, joka on teknologian konsulttiyritys Alpinessa Utahissa.

Veli Newman solmi avioliiton Lucia Pricen kanssa Oaklandin temppelissä Kaliforniassa 18. elokuuta 1984. Heillä on kuusi lasta, ja he asuvat Elk Ridgessä Utahissa.

Veli Newman on palvellut vaarnanjohtajana, piispana, seurakunnan Nuorten Miesten johtajana, partiojohtajana ja temppelityöntekijänä. Vuosina 2006–2009 hän palveli Omahan lähetyskentän johtajana Nebraskassa. ■

Presidentti Nelsonin palvelutyö jatkuu

Pian lokakuun 2018 yleiskonferenssin jälkeen presidentti Russell M. Nelson matkusti **Peruun, Boliviaan, Paraguayhin, Uruguayhin ja Chileen**. Näissä maissa hän tapasi jäseniä ja lähetyssaarnaajia ja piti hartaustilaisuuksia, kuten nuorille tarkoitettua hartaustilaisuuden Chilessä, johon osallistui 1 500 nuorta ja joka lähetettiin myös kaikkialle Chilessä. Hän puhui jäsenille espanjaksi, vihki Concepciónin temppelin Chilessä ja tapasi paikallishallinnon johtajia.

Tuhannet naiset vastasivat sosiaalisessa mediassa presidentti Nelsonin kutsuun kertoa kokemuksistaan niissä neljässä haasteessa, jotka hän antoi lokakuun 2018 yleiskonferenssissa: 1) pitää kymmenen päivän paasto sosiaalisesta mediasta ja kielteisestä media-aineistosta, 2) lukea Mormonin kirja vuoden 2018 loppuun mennessä, 3) käydä säännöllisesti temppelissä ja 4) osallistua täysipainoisesti Apuyhdistykseen. ”Haluan kiittää teitä kaikkia siitä, että olette vastanneet kutsuihini”, presidentti Nelson sanoi ilmaisten toiveen, että ”jokainen näistä kutsuista on tuonut teidät lähemmäksi Vapahtajaa”.

Presidentti Nelson oli johtavana virkailijana tyttärensä Wendy Nelson Maxfieldin hautajaisissa tämän menehdyttyä urheassa taistelussa syöpää vastaan. ”Surun kyneleemme kääntyvät iloisen odotuksen kyneleiksi, kun saamme

Presidentti Russell M. Nelson ja vanhin Enrique R. Falabella seitsemänkymmenen koorumista otettiin lämpimästi vastaan hartaustilaisuudessa Limassa Perussa.

iankaikkisen näkökulman”, hän sanoi. Hän puhui tyttärestään erityisessä jäsenten konferenssissa Chicon vaarnassa Kaliforniassa, johon kuuluu kaksi yksikköä maastopalon pahoin tuhoamasta Paradisen kaupungista. ”Sitä oppii, että jokaisella on haasteita”, hän sanoi. ”Jos haluatte tuntea olonne paremmaksi, niin unohtakaa itsenne ja palvelkaa jotakuta.”

Arizonassa Yhdysvalloissa presidentti Nelson kutsui urheilustadionille kokoontuneet 65 000 jäsentä ”auttamaan Israelin kokoamisessa kummallakin puolen verhoa”. Presidentti Nelson kirjoitti myös *Arizona Republic* -lehdessä julkaistun vierailijan mielipidekirjoituksen, jossa hän rohkaisi ihmisiä ”katsomaan [Herraan] ja tekemään Hänestä elämänsä keskipisteen”. Hän osallistui Arizonan televisioasemien haastattelulähetykseen, tapasi useita kansalaisjärjestöjen, oppilaitosten ja uskontokuntien johtohenkilöitä sekä järjesti kyselytuokion nuorille naimattomille aikuisille.

Sen jälkeen kun presidentti Nelson asetettiin tehtäväänsä 14. tammikuuta 2018, hän on käynyt 5 mantereella, 16 maassa ja territoriossa ja 24 kaupungissa matkustaen yli 88 000 kilometriä. ■

Innoitettua ohjausta

Tähän mennessä presidentti Russell M. Nelsonin presidenttikaudella:

- Pappesuskoorumeja on järjestelty uudelleen.
- Palvelutyö on korvannut kotiopetuksen ja kotikäyntiopetuksen.
- Lapsille ja nuorille ollaan luomassa uutta henkilökohtaisen kehittymisen ohjelmaa.
- Uusia laitoksia kirkon laulukirjasta ja *Lasten laulukirjasta* valmistellaan.
- Uusia ohjeita on annettu nuorten puhutteluista piispan kanssa.
- On tähdenetty kirkon kutsumista sen koko nimellä.
- Yhdysvalloissa ja Kanadassa lähetystyökutsut ilmoitetaan verkossa.
- Mormonien tabernaakkelikuoro on nimetty uudelleen Temppeleaukion tabernaakkelikuoroksi.
- Kotiin keskittyvä ja kirkon tukema evankeliumin opiskelu on alkanut, ja siihen sisältyy siirtyminen kaksituntiseen sunnuntaikokousaikatauluun.
- On ilmoitettu 27 uudesta temppeleistä.
- Kaikki muut paitsi kolme tärkeintä kirkon kuvaelmaa on lakkautettu.
- Siirtymiset Alkeisyhdistyksestä nuorten luokkiin ja siellä luokasta toiseen, nuorten miesten papputeen asettaminen ja nuorten temppeleisuuksien saaminen voivat nyt tapahtua tammikuussa eikä vasta syntymäpäivän jälkeen.
- Sisärlähetysaarnajat voivat nyt käyttää siistejä housuja.
- Temppeleilyöhön liittyviä yksityiskohtia on tarkistettu.
- Uusia lähetyskenttiä on muodostettu ja vanhojen rajoja muutettu, ja lähetysaarnajien koulutuskeskusten määrää on mukautettu.
- Seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluvien vanhempien lapsia voidaan nyt siunata ja kastaa, ja menetelytapaa, joka koskee suhtautumista samaa sukupuolta olevien avioliittoon, on selvennetty.

Ja presidentti Nelson on luvannut, että Herran ohjatessa muutoksia tulee lisää! ■

Seminaarin opetusohjelma mukautuu *Tule ja seuraa minua* -ohjelmaan

Seminaariopiskelu kaikkialla maailmassa mukautuu pian *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmaan ja sen aikatauluun. Tämä muutos lisää kotiin keskittyvää, kirkon tukemaa evankeliumin opiskelua, kun se on yhtenäistä kotona, pyhäkoulussa ja seminaarissa.

Vuodesta 2020 alkaen seminaari-luokissa opiskellaan kunakin vuonna samaa pyhää kirjaa kuin *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmassa. Sen sijaan että seminaarin oppikursseissa noudatettaisiin kouluvuoden kalenteria, niissä noudatetaan vuosikalenteria.

Vaikka seminaarikurssit perustuvat edelleenkin pyhiin kirjoituksiin, opetusohjelma perustuu aiempaa enemmän oppiin ja vahvistaa, suojelee ja valmistaa osaltaan nuoria lähetystyöhön, avioliittoon ja palvelemiseen kirkossa. ■

Lue yksityiskohtaisempi artikkeli tästä muutoksesta osoitteessa churchofjesuschrist.org/go/519122. Artikkelissa on linkki videoon, jossa kirkon johtohenkilöt, kuten vanhin Holland, kertovat muutoksesta.

Tempppelin vihkiminen oli merkki "ennätysellisestä tulevaisuudesta"

"Kirkolla on oleva ennätysellinen tulevaisuus, ennennäkemätön sellainen", presidentti Russell M. Nelson sanoi Rooman temppelein vihkimistilaisuudessa Italiassa maaliskuussa 2019. "Olemme vasta rakentamassa sitä varten, mikä nyt on edessä."

Tässä vihkimisessä olivat yhdessä koolla kaikki ensimmäisen presidenttikunnan sekä kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ensimmäisen kerran samassa paikassa Yhdysvaltain ulkopuolella. "Jeesuksen Kristuksen nykypäivän apostoleina", presidentti Nelson sanoi, "me esitämme tänään saman sanoman, jonka apostolit esittivät kauan sitten – että Jumala elää ja että Jeesus on Kristus."

Temppelein vihkimisen lisäksi presidentti Nelson puhui temppelepiirin nuorille ja tapasi paavi Franciscuksen. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun kirkon presidentillä on ollut virallinen tapaaminen roomalaiskatolisen kirkon päämiehen kanssa. ■

Lue lisää Rooman temppeleistä ja katso valokuvia Roomasta sivustolla churchofjesuschrist.org/prophets-and-apostles.

Uusia menettely- ja toimintatapoja sekä uutta aineistoa

Lausunto temppeleistä. Ensimmäinen presidenttikunta antoi 2. tammikuuta 2019 lausunnon, jossa sanotaan muun muassa: ”Näiden monien vuosisatojen kuluessa temppelityöhön liittyviä yksityiskohtia, kuten sanamuotoja, esitysmenetelmiä, kommunikointia ja kirjaamista, on aika ajoin muutettu. Profeetat ovat opettaneet, ettei näille muutoksille tule loppua, sen mukaan kuin Herra ohjaa palvelijoitaan.”

Lasten ja nuorten siirtyminen luokissa ja koorumeissa. Lapset päättävät nyt Alkeisyhdistyksen ja nuoret siirtyvät luokasta tai koorumista seuraavaan ikäryhmittäin tammikuussa eivätkä syntymäpäivänään. Tämä merkitsee myös sitä, että nuoret voivat saada rajatun käytön temppelisuosituksen ensimmäisen kerran sen vuoden tammikuussa, jolloin he täyttävät 12 vuotta, ja nuoret miehet voidaan asettaa Aaronin pappeuteen sen vuoden tammikuussa, jolloin he täyttävät 12 vuotta.

Lisää tilaisuuksia palvelulla. LDS Charities -hyväntekeväisyysjärjestö on ilmoittanut yhteistyöstä justserve.org -sivuston kanssa julkistaakseen #YouCanDoSomething -hankkeen, joka kutsuu ihmisiä palvelemaan paikallisesti ja lahjoittamaan rahaa hyviin tarkoituksiin maailmanlaajuisesti auttaakseen maailman muuttamisessa. Pääset alkuun käymällä sivuston ldscharities.org sivulla ”How to Help” [Kuinka auttaa].

Uutta aineistoa palvelutyöhön. Verkkosivustolle This Is Ministering (ministering.churchofjesuschrist.org) on päivitetty lisää artikkeleita ja videoita. Tällä sivustolla oleva aineisto voi auttaa lukijoita kääntymään myötätunnossa muiden puoleen, luomaan merkityksellisempiä ihmissuhteita, parantamaan kuuntelutaitojaan ja niin edelleen. Uutta sisältöä ovat esimerkiksi Palvelutyön periaatteita -artikkelit, joita on julkaistu *Liahona*-lehdissä, linkit

palvelutyötä käsitteleviin yleiskonferenssipuheisiin sekä jaettavat videot, lainaukset ja pyhien kirjoitusten kohdat.

Toivoa ja parantumista väkivallan uhreille. Kirkon uusi verkkosivusto abuse.churchofjesuschrist.org tarjoaa aineistoa ja käytännön työkaluja väkivallan uhreille sekä niille, jotka haluavat auttaa väkivallan ehkäisemisessä. Ensimmäinen presidenttikunta on myös lähettänyt 26. maaliskuuta 2019 kirjeen kannustaen kirkon johtohenkilöitä auttamaan rakkaudessa niitä, jotka kärsivät väkivallasta. Kirjeen mukana oli asiakirja lähdeaineistosta, jossa oli päivitetty ohjeet siitä, kuinka piispat ja vaarojen johtokunnat neuvovat seksuaalisen väkivallan uhreja ja kuinka he pitävät puhutteluja kirkon jäsenten kanssa. Kirkko on myös julkaissut videon ”Protect the Child” [Suojele lasta] sekä päivittänyt Gospel Topics -sivustolla olevan artikkelin väkivallasta.

Uusia ominaisuuksia ja sovelluksia. Opiskelusuunnitelmat-ominaisuuden avulla, joka on viimeisimmässä Evanke-liumiaiheinen kirjasto -sovelluksen päivityksessä, voit laatia aikataulun, jonka avulla voit opiskella mitä tahansa sovelluksessa olevaa sisältöä. FamilySearchin uusi työkalu Ordinances Ready

[Toimituksia odottamassa] helpottaa nimien etsimistä temppelitoimituksia varten, jolloin sinulle jää enemmän aikaa palvella sukuasi ja nauttia temppelin siunauksista. Ja FamilySearch-ohjelmassa on kolmisenkymmentä uutta kotona käytettävää toimintaa, kuten ”Walk Where They Walked” [Kulje siellä, missä he kulkivat], joiden avulla nuoremmat jäsenet pyritään saamaan mukaan sukututkimustyöhön. Nämä toiminnot ovat saatavissa kymmenellä kielellä (ei suomeksi).

Suuria tuotantoja ei suosita. Vaikka kulttuuriin ja historiaan keskittyvät paikalliset juhlat saattavatkin olla tarkoituksenmukaisia, kirkko ei enää suosita suuria tuotantoja kuten kuvaelmia. Seuraavia kolmea kuvaelmaa esitetään kuitenkin joka neljäs vuosi: Nauvoo Pageant Illinoisissa Yhdysvalloissa kirkon keskustoimiston tuella, Mesa Pageant Arizonassa Yhdysvalloissa vyöhykkeen johtajiston alaisuudessa ja British Pageant Englannissa vyöhykkeen johtajiston alaisuudessa. Kirkko on myös lopettanut nuorten kulttuuri-juhlat, jotka ovat edeltäneet temppelien vihkimistilaisuuksia, ja korvannut ne nuorten hartaustilaisuuksilla vierailevine kirkon johtohenkilöineen. ■

Lapset ja nuoret siirtyvät luokasta tai koorumista seuraavaan ikäryhmittäin tammikuussa eivätkä syntymäpäivänään.

Pioneeriajan temppeleitä, myös Suolajärven temppeli, tullaan peruskorjaamaan, ja lisäksi rakennetaan kahdeksan uutta temppeliä.

Kahdeksasta uudesta temppelistä ja historiallisista kunnostustöistä ilmoitettiin

Presidentti Russell M. Nelson päätti huhtikuun 2019 yleiskonferenssin ilmoittamalla kahdeksasta uudesta temppelistä ja pioneeriajan neljän temppelin kunnostustöistä. Lisäksi hän ilmoitti lisää yksityiskohtia Suolajärven temppelin peruskorjauksesta.

Uudet temppelit tullaan rakentamaan Pago Pagoon Amerikan Samoaan, Okinawaan Okinawan saarelle Japaniin, Neiafuun Tongaan, Tooele Valleyyn Utahiin Yhdysvaltoihin, Moses Lakeen Washingtoniin Yhdysvaltoihin, San Pedro Sulaan Hondurasiin, Antofagastaan Chileen ja Budapestiin Unkariin.

Suolajärven temppelin peruskorjaussuunnitelmiin sisältyy temppeliaukion ja kirkon toimistorakennuksen lähellä olevan aukion uudistaminen Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Lähi-tulevaisuudessa peruskorjataan myös

St. Georgen, Mantin ja Loganin temppelit Utahissa Yhdysvalloissa. ”Tämä työ edellyttää, että kukin temppeli suljetaan joksikin aikaa”, presidentti Nelson sanoi. ”Kirkon jäsenet voivat edelleen nauttia temppelipalvelusta muissa lähellä olevissa temppeleissä. Kun kukin hanke valmistuu, kukin historiallinen temppeli vihitään uudelleen käyttöön.”

Tultuaan kirkon presidentiksi tammikuussa 2018 presidentti Nelson on ilmoittanut 27 uudesta temppelistä. Viime lokakuussa 2018 pidetyn yleiskonferenssin jälkeen temppeleitä on vihitty käyttöön Roomassa Italiassa, Barranquillassa Kolumbiassa ja Concepciónissa Chilessä. ■

Täydellinen luettelo temppeleistä ja niiden nykytilasta on sivustolla temples.churchofjesuschrist.org.

Seksuaali- ja sukupuolivähemmistöihin kuuluvien vanhempien lapsia ja homoliitoissa olevia jäseniä koskeva menettelytapa

Vanhemmat, jotka määrittävät itsensä lesboiksi, homoiksi, biseksuaaleiksi tai transsukupuolisiksi, voivat nyt pyytää, että kelvollinen Melkisedekin pappisuuden haltija siunaa heidän lapsensa näiden ollessa vastasyntyneitä. Heidän lapsensa, kun nämä ovat täyttäneet kahdeksan vuotta, voidaan myös kastaa ilman ensimmäisen presidenttikunnan lupaa. Presidentti Dallin H. Oaks, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ilmoitti näistä muutoksista yleiskonferenssin ohjekokouksessa.

Lisäksi vaikka samaa sukupuolta olevien avioliittoa pidetään edelleenkin ”vakavana rikkomuksena”, kirkko ei enää kohtele sitä kirkollisen kurinpidon osalta ”luopumuksena”. ”Moraalitonta käytöstä niin heteroseksuaalisessa kuin homoseksuaalisessakin suhteessa kohdellaan samalla tavoin”, presidentti Oaks sanoi.

Nämä menettelytapamuutokset ”eivät tarkoita sitä, että kirkon oppi avioliitosta tai Jumalan käskyt siveydestä tai siveellisyydestä olisivat muuttuneet”, ensimmäinen presidenttikunta kirjoitti virallisessa lausunnossa. ”Oppi pelastussuunnitelmasta ja siveyden tärkeys eivät muutu.”

Presidentti Oaks sanoi, että menettelytapojen pitäisi auttaa perheitä, joita se koskettaa, sekä ”lisäksi jäsentemme pyrkimysten osoittaa enemmän ymmärrystä, myötätuntoa ja rakkautta tulisi lisätä kunnioitusta ja ymmärrystä kaikkien hyvää tahtovien ihmisten keskuudessa”. ■

Oikean nimen tähdentäminen

Jotta Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta käytettäisiin sen oikeaa nimeä, on viestintäkanaviin tehty muutoksia.

Muutoksia verkkosivustoihin

- Churchofjesuschrist.org korvaa lds.orgin kirkon virallisen verkkosivuston nimenä.
- Muutaman kuukauden kuluessa newsroom.churchofjesuschrist.org korvaa mormonnewsroom.org-osoitteen.
- Comeuntochrist.org korvaa ennen pitkää mormon.orgin, jota uudistetaan, jotta sen ensisijainen yleisö (kirkon ulkopuoliset) saisi entistä henkilökohtaisemman kokemuksen.

Muutoksia sosiaalisen median kanaviin

- Kaikki kirkon tärkeimmät sosiaalisen median tilit on muutettu korostamaan Vapahtajan kirkon nimeä.
- Jäsenet voivat halutessaan liittyä uuteen Facebook-ryhmään nimeltä "The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints – Inspiration and News" [Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko – innoitusta ja uutisia] saadakseen tietoa kirkon uutisista ja päivityksistä sekä rakentaakseen yhteisöä ja yhteyttä kirkossa.

Muutoksia mobiilisovelluksiin

- Pyhä musiikki korvaa LDS Music -sovelluksen.
- Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovellus pysyy muuttumattomana.

Lisää muutoksia voidaan odottaa, kun me kaikki teemme yhdessä työtä korostaaksemme Vapahtajan kirkon nimeä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. ■

Humanitaariset hankkeet auttoivat tuhansia

Kirkon humanitaarinen avustusjärjestö LDS Charities oli viime vuonna mukana 2 885 hankkeessa 141 maassa ja teki yhteistyötä 1 900 humanitaarisen järjestön kanssa. Vuodesta 1985 lähtien LDS Charities on antanut apua yli 2,2 miljardin dollarin edestä – kuten rahaa, hyödykkeitä ja luontoissuorituslahjoituksia 197 maassa ja territoriossa, kertoo LDS Charities -järjestön vuosiraportti 2018, joka julkaistiin 19. helmikuuta 2019.

Kirkon humanitaaristen hankkeiden vaikuttimena on myötätunto ja rakkaus kaikkia Jumalan lapsia kohtaan, ja hankkeissa tähdennetään kolmea ohjaavaa periaatetta: huolehtiminen suurimassa hädässä olevista, innostaminen omavaraisuuteen sekä vapaaehtoisuuden ja palvelemisen edistäminen. Nämä periaatteet, joiden perustana on usko Jeesukseen Kristukseen, antavat uusia mahdollisuuksia yksilöille ja perheille etnisestä taustasta, uskonnosta tai kansallisuudesta riippumatta.

Kirkko auttaa hätäavun antamisessa (mihin sisältyy myös

vapaaehtoisten tekemä työ), palveluissa näkövammaisille, äitien ja vastasyntyneiden hoidossa, puhtaan veden ja viemäroinnin hankkimisessa, rokotuksissa, pyörätuolien ja rollaattorien hankkimisessa, ihmisten auttamisessa tuottamaan ruokansa itse paikallisia ratkaisuja ja voimavaroja käyttäen sekä välittömässä ja pitkäaikaisessa pakolaisavussa. Kirkko osallistuu myös paikallisten yhteisöjen hankkeisiin 43 osavaltiossa ja provinssissa Yhdysvalloissa ja Kanadassa auttaakseen kodittomuudessa, pakolaisten kotouttamisessa ja muissa tarpeissa.

"Tunnetta suurta kiitollisuutta ja yhteyttä joka ainoaa ihmistä kohtaan, joka myötävaikuttanut humanitaarisen työn menestymiseen vuonna 2018", sanoi sisar Sharon Eubank, LDS Charities -järjestön johtaja ja ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa. Hän sanoi raportin edustavan kymmenien tuhansien ihmisten ystävällisyyttä. ■

Lue koko raportti osoitteessa ldscharities.org.

Hoitaja Indonesiassa seisoo tuoreen äidin vieressä. Hoitajat tässä synnytyslaitoksessa suorittivat LDS Charities -järjestön järjestämän Auta lasta hengittämään -kurssin.

Nuori mies Ghanassa hymyilee saatuaan itselleen sovitetun pyörätuolin LDS Charities -järjestön teknikon avulla.

Lähetystyöuutisia

Yhteydenpito kotiin. Lähetysaarnajilla on nyt lupa kirjeiden ja sähköpostiviestien lisäksi olla yhteydessä perheeseensä joka viikko valmistautumispäivänä tekstiviestien, verkkoviestien, puhelinsoittojen ja videokeskustelujen välityksellä.

Suunnittelutyökalu tuleville lähetysaarnajille. Uusi verkossa oleva kirkon lähetystyöosaston julkaisema lähetystyön suunnittelutyökalu voi auttaa tulevia lähetysaarnajia olemaan tietoisempia ja harkitsevampia, kun he tekevät päätöksiä siitä, milloin he ovat parhaiten valmistautuneita palvelemaan Herraa lähetysaarnajina.

Palvelulähetystyö. Tammikuusta 2019 alkaen nuoria kirkon palvelulähetysaarnajia kutsutaan ”palvelulähetysaarnajiksi”. Kaikki nuoret aikuiset, jotka hakevat lähetystyöhön, tekevät niin samalla tavoin verkkoportaalien kautta, ja kaikki kutsut lähetystyöhön – olipa kyseessä käännöstyö tai palvelulähetystyö – tulevat profeetalta. Kelvolliset nuoret aikuiset, jotka eri syistä eivät voi palvella käännöstyössä, voidaan kutsua palvelulähetystyöhön.

Sisarlähetysaarnajat voivat käyttää housuja. Sisarlähetysaarnajilla on nyt vaihtoehtona käyttää housuja päivittäisissä toimissaan, vaikka sisarten tulee edelleen käyttää mekkoa tai hametta mennessään temppeleihin ja osallistuessaan sunnuntain jumalanpalveluksiin, johtajiston konferensseihin ja vyöhykekonferensseihin, kastetilaisuuksiin ja lähetysaarnajien koulutuskeskuksen hartaustilaisuuksiin. Housujen käyttäminen voi osaltaan suojella sisaria moskiittojen levittämiltä virustaudeilta, pitää sisaret lämpiminä kylmässä ilmassa ja helpottaa polkupyörällä ajoa.

Lähetyskenttiä muodostettu, rajoja järjestetty uudelleen. Neljää uutta lähetyskenttää on muodostettu ja kaksitoista lähetyskenttää sulautetaan

jo olemassa oleviin lähetyskenttiin. Tällaisia muutoksia tapahtuu aika ajoin palvelemissa olevien lähetysaarnajien määrään mukautumiseksi. Uudet lähetyskentät ovat Kinshasan itäinen Kongon demokraattisessa tasavallassa, Antigua Guatemalassa, Limatambo Perussa ja Antipolo Filippiineillä. Lähetysjohtajat lähettävät lisätietoja asiasta niiden lähetysaarnajien vanhemmille, joiden lapset palvelevat niillä lähetyskentillä – joko uusilla tai sulautetuilla – joihin muutokset vaikuttavat.

Lähetysaarnajien koulutuskeskusten lukumäärää mukautettu. Jotta lähetysaarnajien koulutuskeskuksia hyödynnettäisiin kaiken kaikkiaan paremmin maailmanlaajuisesti, keskuksia ollaan sulkemassa Argentiinassa, Espanjassa, Chilessä ja Dominikaanisessa tasavallassa. Näiden sulkemisten jälkeen kirkossa on 11 toimivaa lähetysaarnajien koulutuskeskusta, jotka

sijaitsevat Brasiliassa, Englannissa, Etelä-Afrikassa, Filippiineillä, Ghanassa, Guatemalassa, Kolumbiassa, Meksikossa, Perussa, Provossa Utahissa Yhdysvalloissa ja Uudessa-Seelannissa.

Turvallisuusvideot. Uusi 12-osainen videosarja *Turvavyöhyke* on suunniteltu lisäämään parhaillaan palvelevien 65 000 kokoaikaisen lähetysaarnajan turvallisuutta sekä niiden turvallisuutta, jotka palvelevat tulevaisuudessa. Tulevien lähetysaarnajien on määrä katsoa ensimmäinen video vanhempiensa kanssa sen jälkeen kun lähetystyökutsu on saapunut mutta ennen kuin he menevät lähetysaarnajien koulutuskeskukseen. Lähetysaarnajat katsovat sen uudelleen lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa sekä lisäksi muut 11 videota. Lähetysaarnajille annetaan myös säännöllisesti muistutuksia turvallisuudesta koko heidän lähetystyönsä ajan. ■

Kuwait on tunnustanut kirkon virallisesti

Kirkko on saanut virallisen tunnustuksen paikallisjohtajilleen ja organisaatioilleen Kuwaitin valtiolta. Kuwaitissa asuu ja työskentelee lähes 300 Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsentä, jotka ovat kotoisin monista maista eri puolilta maailmaa. Hallituksen virallisen tunnustuksen ansiosta paikalliset johtohenkilöt voivat paremmin palvella jäseniä

heidän tarpeissaan Kuwaitissa.

Piispa Terry Harradine Kuwaitin seurakunnasta, joka kuuluu Manaman vaarnaan Bahrainissa, ilmaisi kiitollisuutensa Kuwaitin hallitukselle siitä, että se sallii ihmisille, etenkin ulkomailla työssä oleville, vapauden palvella Jumalaa Kuwaitissa, sekä edistää uskonnollista suvaitsevuuutta maassaan. ■

Toimintaideoita

On monia keinoja auttaa jäseniä ottamaan oppia yleiskonferenssin puheista. Tässä on muutama esimerkki. Sinulla voi olla muita ideoita, jotka toimivat paremmin koorumissasi tai Apuyhdistyksessäsi.

- **Keskustelkaa ryhmissä**
Jaa jäsenet pienryhmiin ja anna kullekin ryhmälle eri osuus konferenssipuheesta luettavaksi ja keskusteltavaksi. Pyydä sitten kutakin ryhmää kertomaan jokin totuus, jonka he ovat oppineet. Tai voisit muodostaa ryhmät ihmisistä, jotka ovat tutkineet eri osuuksia, ja antaa heidän kertoa toisilleen, mitä he ovat oppineet.
- **Vastatkaa kysymyksiin**
Kehota jäseniä vastaamaan konferenssipuhetta koskeviin seuraavanlaisiin kysymyksiin: Mitä evankeliumin totuuksia löydämme tästä puheesta? Kuinka voimme soveltaa näitä totuuksia käytäntöön? Mitä kehoitettiin tekemään ja mitä siunauksia luvattiin? Mitä tämä puhe opettaa meille työstä, jota Jumala haluaa meidän tekevän?
- **Kertokaa lainauksista**
Kehota jäseniä lainaamaan konferenssipuheesta kohtia, jotka innoittavat heitä täyttämään vastuunsa pelastuksen työssä. Kannusta heitä miettimään, kuinka he voisivat kertoa noista lainauksista siunatakseen jotakuta, esimerkiksi läheisiään tai ihmisiä, jotka ovat heidän palvelutyöpiirissään.
- **Järjestäkää havaintoesitys**
Kehota etukäteen muutamia jäseniä tuomaan kotoaan esineitä, joita he voisivat käyttää opettaakseen jonkin asian kyseisestä konferenssipuheesta. Pyydä jäseniä kokouksessa selittämään, millä tavoin nuo esineet liittyvät puheen sanomaan.
- **Valmistakaa oppiaihe opetettavaksi kotona**
Pyydä jäseniä työskentelemään pareittain ja suunnittelemaan koti-iltaoppiaihe, joka perustuu käsittelemäänne konferenssipuheeseen. Kuinka voisimme tehdä puheesta merkityksellisen perheellemme? Kuinka voisimme kertoa tästä puheesta ihmisille, jotka ovat palvelutyöpiirissämme?
- **Kertokaa kokemuksista**
Luekaa yhdessä useita lainauksia konferenssipuheesta. Pyydä jäseniä kertomaan pyhistä kirjoituksista tai omasta elämästään esimerkkejä, jotka havainnollistavat tai tähdentävät näissä lainauksissa opetettua oppia.
- **Oppikaa lisää jostakin pyhien kirjoitusten kohdasta**
Kehota jäseniä lukemaan jokin konferenssipuheesta käytetty pyhien kirjoitusten kohta. Pyydä heitä keskustelemaan siitä, kuinka puheesta olevat opetukset auttavat heitä ymmärtämään paremmin kyseistä pyhien kirjoitusten kohtaa.
- **Etsikää vastauksia**
Mieti hyvissä ajoin muutamia kysymyksiä, joihin kyseisestä konferenssipuheesta löytyy vastaus. Keskity kysymyksiin, jotka saavat ajattelemaan syvällisesti tai soveltamaan käytäntöön evankeliumin periaatteita (ks. *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, s. 31–32). Anna sitten jäsenten valita yksi kysymyksistä ja etsiä siihen vastauksia puheesta. Kehota heitä keskustelemaan vastauksistaan pienryhmissä.
- **Etsikää lause**
Kehota jäseniä tutkimaan konferenssipuhetta ja etsimään lauseita, jotka ovat heille merkityksellisiä. Pyydä heitä lukemaan nämä lauseet ääneen ja selittämään, mitä he oppivat niistä. Kuinka nämä opetukset auttavat meitä Herran työn toteuttamisessa?
- **Luokaa jotakin**
Kehota jäseniä tekemään juliste tai kirjanmerkki, johon sisältyy konferenssipuheesta jokin lyhyt innoittava lainaus. Anna heille mahdollisuus näyttää, mitä he tekivät. ■

**Turvallisessa sylissä
(Ainoa poikani oli
heidän joukossaan),
Julie Rogers**

"Kärsimyksestä tässä maailmassa, kirkossa ja sen ulkopuolella, ei ole puutetta, joten katsoittepa mihin suuntaan hyvänsä, niin löydätte jonkun, jonka tuska näyttää liian raskaalta kantaa ja jonka murhe näyttää loppumattomalta. Yksi tapa 'muistaa hänet aina' olisi liittyä Suuren Parantajan seuraan Hänen päättymättömässä tehtävässään nostaa niiden taakkaa, jotka ovat kuormien uuvuttamia, ja lievittää niiden tuskaa, jotka ovat murheen painamia."

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista, "Katsokaa: Jumalan Karitsa", s. 46.

"Kun puhumme vanhoista ja uusista tempeleistämme, osoitakoon kukin meistä teoillaan, että olemme Herran Jeesuksen Kristuksen todellisia opetuslapsia", sanoi presidentti Russell M. Nelson kirkon 189. vuosikonferenssin päätöskokouksessa. "Uudistakaamme elämäämme Häneen kohdistuvan uskomme ja luottamuksemme turvin. Pääskäämme osallisiksi Hänen sovituksensa voimasta tekemällä parannusta joka päivä. Ja pyhittäkäämme yhä uudelleen elämämme palvellaksemme Jumalaa ja Hänen lapsiaan – verhon kummallakin puolella."

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

